30

Yakın Tarih

IŞİD VE TÜRKİYE

"Katili Tanıyoruz"

Erk Acarer

AYRINTI

Yakın Tarih

2. BASIM

IŞİD VE TÜRKİYE • Erk Acarer

1124

ERK ACARER

1972 yılında İstanbul'da doğan Erk Acarer, ilk ve ortaöğrenimini yine aynı şehirde tamamladı. 1996'da Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Sosyal Antropoloji anabilim dalından mezun oldu. *Global, Milliyet, Sabah, HaberTürk* ve *Cumhuriyet* gazetelerinde çalıştı. Çeşitli dergilerde, öykü, makale ve denemeleri yayımlanan Acarer, halen *BirGün* ve Almanya'da günlük olarak yayınlanan *Tageszeitung* gazetelerinde görev yapıyor. Haberleri ile Metin Göktepe, Çağdaş Gazeteciler Derneği, Tabip Odası ve Musa Anter ödüllerine layık görülen Acarer, evli ve bir çocuk babası. *Matruşkadan Tayyare*, *% 100 İstanbul-Tarih*, *Mekân ve Sırlar*, *Dârül Fesad* (*Bir İstanbul Masalı*), *Cellatbaşı* (*Taht Şehrinde Zaman*), *Anekdot* ve *Çizgilerle Atatürk*, *Korsan Kitap*, *çArşı Ulan!* yazarın daha önce yayınlanmış kitapları.

Ayrıntı: *1124*
Yakın Tarih Dizisi: *30*

Işid ve Türkiye
"Katili Tanıyoruz"
Erk Acarer

Yayıma Hazırlayan
İlbay Kahraman

Son Okuma
Ahmet Batmaz

© Erk Acarer, 2017

Bu kitabın tüm yayım hakları
Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak Fotoğrafı
HAIDAR HAMDANI / AFP / Getty Images Turkey

Kapak Tasarımı
Gökçe Alper

Dizgi
Esin Tapan Yetiş

Baskı ve Cilt
Kayhan Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Merkez Efendi Mah. Fazılpaşa Cad. No: 8/2 Topkapı/İstanbul
Tel.: (0212) 612 31 85 - 576 00 66
Sertifika No.: 12156

Birinci Basım: *Kasım 2017*
İkinci Basım: *Kasım 2017*
Baskı Adedi *2000*

ISBN 978-605-314-234-8
Sertifika No.: 10704

AYRINTI YAYINLARI
Basım Dağıtım San. ve Tic. A.Ş.
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No: 3 Cağaloğlu – İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 Faks: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

twitter.com/ayrintiyayinevi facebook.com/ayrintiyayinevi instagram.com/ayrintiyayinlari

Işid ve Türkiye
"Katili Tanıyoruz"

Erk Acarer

YAKIN TARİH DİZİSİ

Bitmeyen Yolculuk
Oğuzhan Müftüoğlu Kitabı
Söyleşi: Adnan Bostancıoğlu

Keşke Bir Öpüp Koklasaydım
Eylem Delikanlı-Özlem Delikanlı

Fırtınalı Denizin Yolcuları
Sedat Göçmen Kitabı
Söyleşi: İlbay Kahraman

Domatesi Çiçek Sananlar
Gökçen Başaran İnce

Devrimcilik Güzel Şey Be Kardeşim
Melih Pekdemir

Erikler Çiçek Açınca
Nurhak'ı Hatırlamak
A. Tuncer Sümer Kitabı
Enis Rıza & Ebru Şeremetli

İlle de Mavi
Adnan Keskin

Fırtınalı Denizin Kıyısında
Şansal Dikmen Kitabı
Söyleşi: Derviş Aydın Akkoç

Devrimciler Ölmez
10'lardan Biri:
Sinan Kâzım Özüdoğru Kitabı
Derleyen: Füsun Özbilgen

Bizi Güneşe Çıkardılar
Aysel Sağır

Direniş, Sürgün ve Ölüm Günleri
Ersin Ergün K. & Harun Korkmaz
Osman Zeybek & Tarık Uygun

Bir Zamanlar Mülkiye 1964-1970
Savaş Dizdar

Sinança
Şirin Cemgil Sinan Cemgil'i Anlatıyor
Şirin Cemgil

Cepheden Anılar
Orhan Savaşçı'nın THKP-C Anıları
Söyleşi: İlbay Kahraman

Devrimcilerin Filistin Günlüğü
1968-1975
Yaşayanlar Anlatıyor
Oktay Duman

Keşiş'in Torunları
Dersimli Ermeniler
Kâzım Gündoğan

Tek Yola Sığmayan Devrim
İbrahim Çelik

Görülememiştir
Bir TKP/ML Sanığının Günlükleri
Ali Türker Ertunca

Üç Devrimci Tiyatro Bir Meddah
Anılar
Erdoğan Akduman

Muzaffer Oruçoğlu Anlatıyor
Zavot'dan Vartinik'e
Söyleşi: İbrahim Ekinci

Yolculuk Sürer...
Nuri Salman

Bizum Cihan
Cihan Alptekin Kitabı
Nuran Alptekin Kepenek

Merhaba Kör Kadı
Mahir Çayan'ın Avukatının Anıları
Faik Muzaffer Amaç

Çizmelerimi Çıkarayım mı?
Soma... 13 Mayıs 2014
Onur Yıldırım & Uğur Şahin Umman

12 Eylül Karanlığında
Devrimcilerin Filistin Günlüğü 2
(1976-1985)
Oktay Duman

10'lardan Biri
Sabo
Sabahattin Kurt Kitabı
Murat Bjeduğ

Suruç'ta katledilen Kasım Deprem ve Osman Çiçek ile Ankara Gar Katliamı'nda yaşamını yitiren Güney Doğan nezdinde IŞİD katliamlarında ölen dünyadaki tüm masumlara...
Ve... Hayatımın en güzel öyküsü, kızım Öykü Su'ya...
Çocukların gülüşü, vahşilerin yüzlerini yok edecek!
Vallahi sizi her yerde sileceğiz...

İçindekiler

Teşekkür 8
1. Giriş: Türkiye Işid'i Haritası 9
2. "Öfkeli Gençler" 98
3. "Suruç'u da Biz Yaptık" 117
4. "Anket Yaptık Oylarımızın Arttığını Gördük" 144
5. Madalyonun Diğer Yüzü - Skandal Gibi Skandallar 188
6. Neler Olmuş Neler 206
7. Muamma 247
8. Eski Defterler - İpuçları 266
9. Bir Tarafta Mağdurlar Diğer Tarafta Katiller 283

Teşekkür

Çalışmamın her aşamasında yanımda bulunan, Ankara Barosu Avukatlarından İlke Işık ile Gaziantep Barosu Avukatı Önder Alkurt'a teşekkürü bir borç bilirim. Yine *Cumhuriyet* gazetesi çalışanları Alican Uludağ ve Kemal Göktaş'a, *BirGün* muhabiri Can Uğur'a, *Hürriyet*'ten İsmail Saymaz ile *Evrensel*'den Arda Erşin ve Cem Gurbetoğlu'na teşekkür ederim. *Tekmili Birden IŞİD* kitabının yazarı Hamide Yiğit'in de desteğini esirgemediğini, adeta bir danışman gibi ışık tuttuğunu minnetle belirtirim. Yol gösterip yardımlarını esirgemeyen Okan Tanrıkulu, İsmail Denli ve Fadıl Akkoç da var olsun.

1
Giriş: Türkiye Işid'i Haritası

IŞİD'in Türkiye tarihi

Dünya, El-Kaide şokunun etkilerini üzerinden atamadan, daha büyük bir karanlıkla karşılaşır. Suriye iç savaşıyla birlikte tanınan Irak Şam İslam Devleti (IŞİD) sadece girdiği bölgelerde alan hâkimiyeti için kitlesel katliamlar yapmakla kalmaz, dünyanın herhangi bir yerinde ne zaman yaşanacağı belli olmayan büyük katliamları da tasarlar. Bu kanlı senaryodan Türkiye de payına düşeni alır. İlk olarak Niğde ve Reyhanlı eylemleriyle Türkiye'yi sarsan IŞİD, belli dönemlerde özellikle ortaya çıkan "terör" eylemleriyle tırmanışını sürdürür.

Saldırıları alt alta koyup, okuyucuyu terminolojiler ve etimoloji ile oyalayarak bir IŞİD Türkiye tarihi yazmak kolaycılıktır. Kitabın amacı bu değildir. Bu açıdan yazılanların, dozu yükseltilmiş bir şiddet pornografisinden öte bir yöntemi olacaktır. Belgelerden, izlenimlerden, alan araştırmasından yola çıkarak tarihe not düşmek esas amaçtır.

"Dönemsellik" ya da "belli dönemler" sözü önemlidir.

Türkiye'yi yönetenlerin, IŞİD'e bakışı önemlidir.

Onların, satır aralarında söyledikleri ve neredeyse her biri skandal niteliğinde olan sözlerinin üzerinde mutlaka durulacaktır. Ortaya çıkacak tezler vardır.

Türkiye'de IŞİD saldırıları yükselirken, AKP'nin sözcüleri ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın "kaos" ifadeleriyle seçim kazanması tesadüf değildir.

Patlamaların hemen ardından, ambulanstan önce yayın yasağı gelmesi tesadüf değildir.

IŞİD'in Fransa'daki Paris Katliamı'nda polis, yaralıları sırtında taşırken, Türkiye'deki Suruç, Ankara Katliamlarında, güvenlik birimlerinin yaralılara gaz sıkıp, plastik mermiyle saldırmak için ölülerin üzerine basması anlaşılır cinsten değildir.

Gaziantep'teki "Düğün Katliamı'ndan" sonra, CHP Lideri Kemal Kılıçdaroğlu'nun, Erdoğan'ın AKP Grup Toplantısı'nda, "İşte Suriye, biz Gaziantep'teki IŞİD saldırısı olana kadar hep sabrettik" ifadelerini kullandığını ileri sürmesi, zihinlerdeki soru işaretlerinin çoğalması demektir.

15 Temmuz, "Demokrasi Nöbeti" kalabalıklarında, onca IŞİD patlamasının ardından hiçbir şüphe ve riskin oluşmaması, eylemlerin bıçak gibi kesilmesi sevindirici olduğu kadar düşündürücüdür.

Türkiye katliamları neden üstlenilmiyor?

"IŞİD, neden Türkiye'deki katliamları üstlenmiyor? Nasıl oluyor da hiçbir katliam, Rakka'ya Bağdadi'ye ulaşmıyor?" sorularını sadece "Terör örgütlerinin hücreleri bağımsız olabilir ya da her ülkenin eylemi farklıdır" varsayımlarıyla açıklamak mümkün değildir.

Türkiye'deki katliamların bazılarının farklı bir yerde durması ile de dikkat çekicidir. Örnek olarak Reina ile Diyarbakır, Suruç ya da Ankara benzer değildir. "Neden ve sonuç" ilişkileriyle ayrıdır. Basit bir biçimde, farklı bir yerden yapılacak zihin cimnastiği bile suyu bulandırmaya yetecektir. Diyarbakır'ı, Suruç'u, Ankara'yı, Gaziantep'i görmemek için büyük bir çaba harcayan iktidar medyası, Reina Katliamı'nın üzerine atlamakta bir sakınca görmemiş, günlerce, haftalarca olay ve faillerin peşinden koşmuştur.

Dünyada gerçekleşen tüm IŞİD katliamlarında, örgütün resmî haber ajansı Amaq ile yayın organları *Dabıq*, *Rumiyah* ve *Konstantiniyye*'de hemen saldırılar ve saldırganlar yayınlanırken, Türkiye'deki eylemlere yer verilmemiştir. Dahası IŞİD, Türkiye'deki hiçbir katliamı üstlenmemiştir.

"Neden, neden, neden" sorularının karşısına "Yoksa" ile başlayan iddiaları ve soruları koymak mümkündür...

Yoksa Türkiye IŞİD'i öncelikle Suriye'de mezhepçi bir sultanlığa erişmek için mi icat edildi?

Yoksa IŞİD'ciler Suriye özlemi gerçekleşmeyince "Bari içerde işe yarasın" diye gizemli ve derin eller tarafından mı yedeklendi?

Bu şüpheler; Türkiye geleneklerinden kopuk değildir!

Ülkenin yakın dönemine damga vuran Hizbullah gerçeği vardır. Kontrgerillanın kullandığı bu yapının varlığı inkâr edilemez. Bugün o yapı, "bir siyasi kuruma" dönüşmüştür. Geçmişteki katillerin bir bölümü ise daha tuhaf bir yol izlemiştir. Kimi, büyük şehirlerde otopark mafyası olmuştur. Ne var ki IŞİD'in sertliği daha farklı bir boyuttadır. Tasfiye etmek öyle kolay değildir. Açıkçası, onlar kullanıp atılacak "çocuklardan" olmayacak!

Bomba yeleklerinin dikildiği atölyelerde çalışanları, hatta bunları giymek için can atanları topluma entegre etmek kolay değildir. Şüphesiz onlar, gelecek için büyük tehlikeler barındırdıkları gibi iktidar, kamu görevlileri ve irtibatlı oldukları "yasal" kurumlar için de risklidir. "Konuşmak", "satmak", "ifşa etmek" tanımları da "pazarlık" kavramıyla ilişkilidir.

Yeni yeni gözaltına alınan, tutuklanan, sık sık da serbest bırakılan IŞİD'cilerin resmî olarak sayısı belli değildir.

Ne yazık ki Türkiye, dünyadan farklı olarak çok daha uzunca bir süre diken üstünde oturacaktır.

Ortada sıkıntılı sorunlar duruyor... IŞİD dağılıyor. Örgüt lideri Bağdadi'nin akıbeti bilinmiyor. Öldürüldüğüne yönelik açıklamalar yapılıyor. Dağılan IŞİD'le birlikte Türkiye'den çıkan militanlar da evlerine dönmeye çalışıyor. Antakya'ya komşu İdlip civarına sıkıştırılan cihatçılar başka bir büyük sorundur. El-Kaide dönüşümünün ne kadar sert olduğu açıktır. Kabuğunun altından IŞİD çıkar. Peki, IŞİD'den sonra...

Can sıkıcı olduğuna şüphe olmasa bile hakikat ortadadır... Bağımsız kalacak, yine türlü pazarlıklarla kullanılabilecek ya da "yalnız kurt" diye tabir edilen eylem tarzını benimseyecek parçalı hücrelerle karşı karşıyayız. Belki de hücreler birleşecek. Türkiye'de filizlenen daha kanlı bir yapıyı izleyeceğiz.

Ya her şey yeni başlıyorsa?

Sözünü ettiğimiz üzere, bu kitap alan araştırmasının yanı sıra belgeler, notlar ve iddianameler üzerine kurulmuştur. An-

cak tüm bunlara geçmeden önce, "evrensel ölçekte" yaratılan ve Türkiye'yi de kollarından biriyle saran canavarın varoluş öyküsünden söz edeceğiz. Kısa bir ülke analizinden sonra dünyaya doğru açılıp, sonra tekrar derinlemesine Türkiye IŞİD'i konusuna gireceğiz.

Cebinde akrep taşıyanı akrep sokar

Türkiye, bir yandan Suriye iç çatışmasına hiç durmadan cihatçı taşırken, diğer yandan IŞİD'in kanlı katliamlarını ülke içinde göğüslemek zorunda kalır. AKP iktidarı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, "Türkiye IŞİD'le işbirliği yaptı ya da yapıyor" iddialarını, "Ülkemizi çok fazla vurdular ve onlarla en çok biz mücadele ettik" şeklinde karşı çıkar.

Bu argümanı bir tarafıyla Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in ifadeleriyle çürütmek mümkündür: "Cebinde akrep taşıyanı, o akrep mutlaka bir gün sokar!"

Ancak AKP ve Erdoğan'ın argümanı, başka şekillerde de ele alınabilir. Herhangi bir örgütle işbirliğinde diplomatik ilişkiler yürütülmez. Amaçlar; ziyaretçiler ve taşeronlar üzerinden götürülür. Çok basit fotoğraflar bile "derin" konuları açıklamaya yeterli olacaktır. Suriye'de El-Kaide ve IŞİD için savaşan, Türkiye'de tedavi gören Mehdi el-Herati'nin, kendisini ziyaret eden Erdoğan'ı hastane odasında alnından öptüğü, ardından da IŞİD'in işaretiyle poz verdiği fotoğraflar ortadadır. Herati, birkaç ay önce gerçekleşen Katar krizinin ardından, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Bahreyn ve Mısır tarafından yayınlanan ortak bir bildiri ile terör listesine alınan 59 kişiden biri, tanınmış bir cihatçıdır.

Belgeler, fotoğraflar, inkâr...

Türkiye'nin, Suriye cihadına silah gönderdiği, IŞİD ile birlikte diğer cihatçılara da kapı araladığı iddiaları belgelidir. Bugün, Türkiye'nin hastanelerinde Suriye'de yaralanan IŞİD'cilerin tedavi edildiği sır değildir. Bu açıdan bazı şeyler tuhaftır... Sözgelimi; iktidarın MİT TIR'ları üzerinden kıyametler koparması, dönemin *Cumhuriyet* gazetesi genel yayın yönetmeni Can Dündar'ı yaptığı haber nedeniyle aforoz etmesi anlaşılır olmaktan uzaktır. Bölgeye "insani yardım malzemesi gönderilen günlerde", gerçek, sadece TIR'lar

üzerinden deşifre olmamıştır. Henüz Türkiye'deki patlamalardan önce, sınır boylarında vahim olaylar gözlenmiştir. Akçakale'nin karşısındaki Tel Abyad, uzunca bir dönem IŞİD'in elinde kalır. YPG bölgeye yürürken ve henüz çatışma yokken, Akçakale'den Tel Abyad'a sistemli aralıklarla konvoylar hâlinde giren ambulanslar, araçlar belgelidir. İçlerinde ne olduğu meçhulse de az çok kestirilebilir. Aynı şekilde, Suruç'un karşısındaki Kobani, hem IŞİD elindeyken hem de büyük bir savaş yaşanırken, buradan karşıya açılan tüneller tespit edilmiş, radikal militanların giriş çıkışları çıplak gözle bile seçilebilmiştir.

Bir tarafı Türkiye diğer tarafı Suriye'de olan Antakya'daki çadır kentler gibi Adana'daki, Gaziantep'teki kamplara da giriş halen yasaktır. Buralarda kamuflaj kıyafetlerinin dikildiğine yönelik bilgiler yaptığımız haberlere fotoğraflarla birlikte şöyle yansımıştır:

> *... Sığınmacı kamplarında ortaya çıkan ayrıntılar, buraların neden kimseye gösterilmek istenmediğini anlatırken, Türkiye'nin her şeye rağmen Suriye politikasından vazgeçmediği konusunda da ipucu veriyor. Osmaniye'ye 7 kilometre uzaklıktaki, Cevdediye'de inşa edilen 10 bin kişilik kamptaki sığınmacılara, Suriye'de savaşmaya devam eden cihatçılar için askeri üniformalar diktiriliyor. Kampın kurulduğu yıldan beri yüksek sayıda cihatçı barındırdığı da belirtiliyor. Bölgeden yeni gelen yaralı cihatçılar kamptaki pasaj denilen yerde dinleniyor...*[1]

Aslında... Herkes, her şeyi biliyor

Söz konusu sınır hatlarının neden zaman zaman özel güvenlik bölgesi ilan edildiği, jandarmaların niye geçişimize izin vermediği anlaşılamamıştır. Kısaca; her devletin sırrı olabilir. Ancak bazı noktalar gözden kaçmaktadır. Sırlar, varsa da bu halkların, refahına hizmet etmelidir. Kamuoyunu tehdit eden, halkları derinden yaralaması mümkün olan eylem ve fiiller devlet diye tanımladığımız kurumsal yapılar tarafından gerçekleştirilse de suç kategorisindedir. Kamu ve halkı ilgilendiren her türlü gerçek sorgulanmalıdır. Öte yandan başka önemli noktalar da değerlendirilmelidir. Erdoğan;

1. 21.06.216, *BirGün* gazetesi İnternet sitesinde, "Cihatçıya Kamuflaj Diktiriyorlar" başlıklı haber.

IŞİD ile "ilişkilendirme amacını" kendisini, AKP iktidarı ve Türkiye'yi zora sokmak ve dışarıya karşı suçlu durumuna düşürmek olarak değerlendirmektedir. Yine Erdoğan'a göre pek çok ülke Suriye konusunda IŞİD'e karşı işbirliği yapmış Türkiye'nin ise sicili temiz kalmıştır. IŞİD'le en çok mücadele eden de Türkiye'dir. Şüphesiz emperyalizm, pek çok örneği üst üste koyduğumuz gibi küresel cihadizmi, amaçları ölçütünde kullanmıştır. Ama egemenler zamanı geldiğinde işin içinden sıyrılmayı bilir. Üstelik "başka şeylerin" zamanı için Türkiye'deki gazetecilerin, araştırmacıların yaptığı haberler kendi belgelerinden daha önemli olmayacaktır. Şüphesiz çıplak gözle bile görülen IŞİD geçişleri, karşı tarafa aktarılan "yardım malzemelerinin" kaydı çok daha kapsamlı bir biçimde, pek çok istihbarat örgütünün elinde mevcuttur.

İşgalciler, "kutsal bataklıklar", mücahitler, cihat, vahşet çağı

Bir kan banyosunun en ürkütücü sahneleridir. Halep'ten Ankara'ya, İstanbul'dan Berlin'e oradan Brüksel'e, Paris'e sıçrayan, karanlık izler bırakan bir trajedi. "Yaratılmış bir canavarın" çığlığı. "Allahüekber" nidaları ve kurbanların boğazına bıçağın sürtüldüğü anda çıkan o korkunç sesin birleşimi! Şüphesiz IŞİD, dünya tarihinin gördüğü en büyük şoklardan biridir.

21. yüzyıl "gelişmenin", "ilerlemenin", teknolojinin altın çağı! Yaşananların bir kısmı kameraların önünde gerçekleşiyor. "Altın çağ", akıl almaz tanıklıklarımızın bir bilançosu oluyor. IŞİD'in buna katkısı büyük.

Kafese konup suya sarkıtılarak boğulan insanlar, bombaların üzerine oturtularak patlatılanlar, diri diri yakılırlarken, vücutları kasılıp, çığlıklarla can verenler... Giydikleri intihar yeleklerine, patlama ânındaki etkiyi güçlendirip, "daha fazla insan öldürsün" diye metal parçaları ve demir bilyeler koyan "istişhadcı"lar yani intihar eylemcileri. Swap; "doku parçası" izleri, tanımlanması zor cesetler, yakınlarını, caddelerde, morglarda tek parça hâlinde bulabildiğine sevinen aileler... Canlı kalkan olmaya zorlanan yaşlı kadınlar, susuz, aç bir şekilde kaçmaya çalışan, sıcağın alnında farklı ülkelerin sınırlarına yürüyen çocuklar...

Sahnede oynanan oyun ne kadar gösterişli olursa, şok da o kadar büyük olacaktır! Farklı açılardan bakıldığında; IŞİD'in sadece kanlı bir İslami "terör" örgütü değil aynı zamanda beslenen, büyütülen bir prodüksiyon merkezi olduğu görülür. Peki, bu prodüksiyon ve senaryo nereye uzanır? Cevap bin yıllıktır.

Eski bir oyun: Din kılıfında işgal

İster din savaşları, ister cihat denilsin, kurgunun gerçekte tek bir amacı vardır: İşgal! Olmayanı almak, zorla ele geçirmek. Zenginlikleri çalmak... 1096 yılında başlayan "Kutsal Haçlı Savaşları" çok seçkin ve eski bir örnektir. Belki de konu madalyonun öbür tarafından bakıldığında daha anlaşılır hâle gelir. Aynı olan taraf ise şudur; sömürgeciler kimi zaman "kendi imkânlarını kullanmış", kimi zaman da vekil tayin etmiştir. Bazen dışarıdan müdahale, bazen içerden yıkım! Verimli olanı zorbalıkla ele geçirmek ve kendinde olmayanı almak... Kimi zaman buğday, kimi zaman petrol!

Normandiya'dan yürüyüşe başlayan düzensiz güruh, henüz Ren Nehri'ni geçip Almanya'ya ulaştığında 60 bin masum insanı kılıçtan geçirir. 1098 yılında Antakya Kalesi önlerine gelen ve şehri zapteden Haçlılar, tarihte görülmemiş bir katliam yaparlar. Binlerce kilometre yol yürüyüp Antakya Kalesi'ni kuşatan büyük grup açlık ve susuzluktan çıldırmış hâldedir. Susuzluktan fosseptik çukurlarına sarkıttıkları kuşaklarını emerek ve kestikleri atlarının kanlarını içerek kurtulmaya çalışırlar. Kaleye sığınan insanlar, yakınlarını parçalamak için azgın gibi koşturan adamları görürler. Haçlılar tarafından yakalanan kadın, çocuk ve gençler şişe geçirilip pişirilir ve yenir.

Halep'te Maarra Kasabası'nda da aynı korkunç katliamlar yaşanır. Amin Maalouf, *Arapların Gözünden Haçlı Seferleri*[2] adlı kitabında Fransız tarihçi Caen'li Rudolf'un sözlerine yer verir:

> *Askerlerimiz Maarra'da dinsizlerin (Müslümanların) yetişkinlerini yemek için kazanlarında, kaynar suyla haşladılar, çocukları şişe geçirerek öldürdüler ve sonra ızgarada pişirip yediler.*

2. Amin Maalouf, *Arapların Gözünden Haçlı Seferleri*, Çev. Ali Berktay, YKY, 2006.

Fransız Akademi üyelerinden Funck Brentanono ise yaşanan vahşeti şöyle özetler:
"Bizimkiler susuzluklarını giderebilmek için at ve eşeklerin damarlarını kesip kanlarını ve idrarlarını içtiler. Bazıları lağımlara kuşaklarını ve paçavralarını daldırıp bunlardan toplanan suyu içtiler. Kimi arkadaşlarının idrarını avuçlarına doldurarak içti."
Fransızların "Milli Destan" olarak kabul ettikleri Charson d'Anioche de aynı konuda tüyler ürperten benzer bilgiler verir:
" Antakya önlerinde açlıktan şikâyet eden Haçlılara din adamı Pierre l'Ermit şu tavsiyelerde bulunur; 'Açlığınızın sebebi korkaklığınızdır. Cesetleri toplayın! Tuzlayarak pişirilirlerse daha lezzetli olur.' Bunun üzerine Haçlılar, onun dediğini yaparlar..."
Düzensiz ordu, amacına ulaşıp Kudüs'ü ele geçirdiğinde de ortalığı kan gölüne çevirir. Haçlılardan kaçan halk, Hz. Ömer Camii'ne sığınır. Ancak Frenkler gözü dönmüş bir şekilde buraya da saldırır. Masum halkın cesetleri, kanlar üzerinde yüzmeye başlar. Öyle ki bir şövalyenin de onayladığı bilgiye göre, insan kanı, atlı bir süvarinin dizlerine çıkacak seviyeye gelir.
Şövalyeler katliam bittikten sonra İsa'nın mezarı önüne gelirler ve burada; Tanrı adına, kanlı ellerini yukarı kaldırıp dua ederler.

Din kullanışlıdır

Maarra Kasabası, çevresi... Suriye... Yüzyıllar sonra, bir kez daha affedilmesi çok zor olan kan içindeki bir tarihe şahitlik edecektir.

Yaklaşık bin yıl içinde planlar değişmiş, kurallar gözden geçirilmiştir. Daha fazla "akıl oyunu" öne çıkar... Musevilik, Hıristiyanlık ya da Müslümanlık... Her din kullanışlıdır, kapıları açar. Bu açıdan Radikal İslam her şeyden önce bir koçbaşıdır. Cihadı daha yakından tanımak, değişen kuralları ve akıl oyunlarını anlamak için bu koçbaşını kimin elinde tuttuğuna bakmak yararlı olacaktır. Bunun için yaklaşık 40 yıl geriye gitmek uygun olacaktır.

Her şey Afganistan'da başladı

Caddede, üç mini etekli üniversite öğrencisi gülümseyerek yürür. Çağdaş bir görüntüdür. Fotoğrafı, 1960 yılında UNESCO için çalışan Amerikalı Profesör Bill Podlich, Afganistan'ın başkenti Kâbil de çeker. Genç kızların özgürce yürüdüğü merkez, 2007 yılında, John Nyswonge tarafından bir kez daha belgelenir. O karede; artık Kâbil'in bir harabeye

dönüştüğü görülür. El-Kaide'nin, Taliban'ın kâbusa çevirdiği bir yıkıntı! Yaklaşık 50 yıl içinde ortaya çıkan tezat iki görüntü arasında yaşanan olaylar bazı şeyleri de deşifre eder. Nasıl olur da Afganistan, bu kadar kısa süre içinde böylesine değişip, bir cehenneme dönüşmüştür? Cevap basittir. Cehennem, "cennete gitmek isteyen adamlar", "vekiller" ya da taşeronlar kullanılarak küresel sömürü aklıyla yaratılmıştır.

İslami terör ya da proje

Amerika'nın, Sovyetler Birliği ile girdiği "alacak verecek" kavgası, harabeleri yaratan, ülkeleri yıkan, modern toplumların vahşi kabile kültürüyle yer değiştirmesine neden olan, ölüm kokusunu yayan sürecin bizatihi kendisidir. Hamide Yiğit'in *Tekmili Birden IŞİD*[3] kitabında altını çizdiği neden sonuç ilişkisi neredeyse özetin özetidir:

... Soğuk savaş döneminde büyük bir keşifle örgütlenen, "din silahı", 1978 yılında Sovyetler Birliği ile Afganistan arasında imzalanan, yirmi yıl süreli "Dostluk, İyi komşuluk ve İşbirliği" anlaşmasından sonra programlı bir savaş stratejisine dönüştü. Bu anlaşma ile endişeye kapılan ABD, Sovyetleri durdurmanın acil eylem planını devreye soktu. ABD'nin endişelenmesinin yerinde olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü Ortadoğu elinin altından kaymaya başlamıştı. İran'da Batı ve ABD yanlısı Şah devri kapanmıştı ve İran'ın Sovyetlerle yakınlaşması ihtimal dahilindeydi. Bu da Sovyetlerin Basra Körfezi'ne inmesine olanak sağlaması anlamına gelir. Doğal olarak Basra Körfezi'ne erişmek demek, Ortadoğu petrollerine ve Hint Okyanusu'na kadar uzanıp sıcak denizlere ulaşma imkânı demektir. Bu da ABD ve Batı'nın Ortadoğu'daki çıkarlarına yönelik bir tehdit, bölgedeki kukla yöneticiler için de felaket olarak algılandı. O yüzden Sovyetler Birliği hemen durdurulmalıydı. Ülke ile yirmi iki yıllık dostluk anlaşması imzalayan Afganistan'ın "Komünist Başkanı" Nur Muhammed Taraki'ye karşı "Mücahitler" savaştırılacaktı. Böylece silah ve para yardımı yapılarak kabile liderleri üzerinden örgütlenen "Mücahitler" ABD adına "Ateist Sovyet yanlısı başkana karşı" cihat kıyamına başladılar. Pakistan bu süreçte ABD istihbaratının cirit attığı merkez haline gelmişti. CIA, din üzerinden kışkırtıcılık programını sistematik olarak Pakistan istihbaratı ile birlikte yürütüyordu. Tam da ABD'lilerin formüle ettikleri gibi. Pakistan istihbaratı da ABD

3. Hamide Yiğit, *Tekmili Birden IŞİD: El Kaide'den IŞİD'e Amerika İçin Cihat*, Tekin Yay., 2016.

Merkez İstihbaratı tarafından aleni olarak güdüldü. Pakistan'ın bu derin maceraya girdiğini ise kimse anlayamadı.

Sovyetlere karşı cihat

Bir ülkenin yıkılması için CIA tarafından düğmeye basıldığı şüphesi, hiç giderilmemiş, aksine artarak sürmüştür. Sovyetler; başı beladaki Afgan müttefikine yardım etmek amacıyla ve mücahitler ile savaşmak için bataklığa adım atıp, orada saplanır. Şüphesiz; "Sovyetler Birliği'nin Afganistan'da ne işi vardı?" sorusu da önemlidir.

Amerika ilk anda; Sovyetlerin, Afganistan'a girmesiyle telaşa kapılmıştır. Bu telaş; dincilere daha çok silah, para ve destek yapılması anlamı taşır. Afganistan sınırındaki Pakistan'ın, Peşaver kenti sadece CIA'in operasyon üssü olarak kullanılmakla kalmaz. Cihatçılar burada yetiştirilir, lojistik destek ve silah söz konusu yerden Afganistan'a akar.

Afgan topraklarında bir daha hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır; tıpkı Pakistan'daki gibi! Afganistan; fiziksel ve toplumsal olarak dümdüz edilirken, cihadizmin merkez üssüne dönen Pakistan ise başına hiç yoktan sardığı Radikal İslam belasıyla uğraşır. Bugün tüm dünyada "Peşaverleşme" diye bir kavramdan söz edilir. Asla temizlenemeyen ve ülkenin tümünü içine çeken bir çamur deryası!

Radikal İslam, taşeron radikaller ve afyonun faydaları

Bir anafikir olarak; Amerika'nın; kurak bir toprak olan Afganistan'ı, Sovyetlerin önüne bir duvar örmek için kullandığı yinelenebilir. Fakat zamanla, ülkenin bundan çok daha fazlası olduğu da anlaşılır. O kurak topraklar; büyük bir gelirin üretim çiftliği olarak yeniden keşfedilir: Afyon! Afganistan bir taşla vurulan iki kuştur! Dünya "ihtiyacının" yüzde 80'ini karşılayan Afgan afyonu ilgili bazı veriler önem taşır. Afganistan'da afyon üretimi kimi zaman düşüş gösterse de genelde düzenli olarak artan grafik değerlere sahiptir. 2000 yılında; 3.276 ton olan üretim; 2014 yılında, 6.400 ton olarak kaydedilir. Birleşmiş Milletler'in (BM) raporuna göre 2016 yılında haşhaş ekilen arazinin yüzölçümü de geçmişe göre yüzde 10 artarak, 201 bin hektara ulaşmıştır. Başından beri cihatçıların bu üretimden sadece yüzde 10 oranında

pay aldığı düşünüldüğünde "emperyalizm" ve "nemalanma" arasındaki ilişki de çözülecektir. Afyon tarlası ise kısa yoldan tanımlanabilir... Karın tokluğuna çalışan gariban köylü, vahşete olduğu kadar ticarete de hevesli olan Taliban ve zulasını dolduran ABD, emperyalizm! Amerika'da, Avrupa'da eroin... Isıtılan mal, altın vuruş! Afganistan yıkılışını sürdürürken, dünyanın çeşitli yerlerindeki varoşlarda krize giren, ölen çocukların varlığı... Korkunç bir döngü!

Radikal İslam'a doğru

Afganistan; Amerika'ya projesi konusunda büyük bir "sağlama yapma" imkânı vermiştir. "Cihadın faydaları" ve "taşeronların ne kadar efektif olduğu" ortaya çıkmıştır. Proje devam edecektir! Üstelik CIA operasyon merkezi, daha sert bir senaryoyu da hayata geçirir. Senaryo ve filmin kareleri; "Yeşil kuşaktan, Radikal İslam'a doğru akar..." Sovyetler Birliği, 1991 yılında dağılır. Bundan sonra Ortadoğu'da yeni bir planlama evresine geçilir. "Mücahitler", "Cihadistlere" dönüşür. Daha sert metotlar uygulanarak, daha büyük işler de yapılacaktır! Projenin kolaylaşmasına fırsat verenler vardır: Uydu devletler, "kukla yöneticiler", halkları yerine kendilerini düşünen sultanlar... Ortadoğu'yu, menfaate göre şekillendirme çabası, aynı zamanda yoz bir kültürün inşası da olacaktır. Suudi Arabistan, Katar, Mısır, projenin cansuyudur. Küresel İslami "terörün" sermayesi Arabistan, Katar, Kuveyt ve Körfez ülkelerinden, felsefe ise Mısır'dan sağlanır. Emperyalist oyuncağı sultanlar, "yıkılmasına karar verilen ülkelerden" hem ufak ufak ve "izin verildiği kadar nemalanacaklar" hem de varlıklarını sürdürebileceklerdir. Proje derinleşir...

Mısır'ın payı: El-Ezher ve Müslüman Kardeşler

Elbette Mısır'a cihat konusunda ayrı bir sayfa açılmalıdır. Laik dünya görüşünü merkeze aldığımızda, Müslüman Kardeşler (İhvan-ı Müslimin) gibi onu yayan Mısır'daki El-Ezher Üniversitesi'nden de bataklığın kaynağı olarak söz edebiliriz. İhvan felsefesini dünyaya dağıtan, Afgan cihadı için ilk çağrıyı yapan ve ABD'liler ile içlidışlı olan El-Ezher'dir.

Neredeyse tanıdık tüm cihadist örgüt ya da yöneticilerinin yolu söz konusu kurumla çakışmıştır. Radikallerle, Müslüman Kardeşlerin birbirlerinden tamamen farklı gösterilmek istenmesi ise olsa olsa takiye ve bir illüzyon yaratma isteğidir. İhvan 1928 yılında, "toplumsal vasıtayla siyasi amaçlar üretmek için" Hasan el-Benna tarafından kurulur. Bir sonraki temsilcisi ise Seyyid Kutub'dur. İhvan ve radikalizm arasında ayırım yapmak Seyyid Kutub'u yok saymaktır. Çünkü Kutup, manifestosunu bile cihat kanunlarına göre şekillendirmiştir. İhvan felsefesi, ilkel Selefizmden beslenir. Boko Haram'dan El-Kaide'ye, IŞİD'den Nusra'ya bütün İslamcı radikal örgütlerin anası İhvan ya da Müslüman Kardeşlerdir desek yerinde olur.

İşgal çok uzun sürmeyecek, IŞİD'in ele geçirdiği yerler el değiştirecek

IŞİD konusuna enine boyuna girmeden önce, katil Selefileri merkeze alarak bazı değerlendirmeler yapabiliriz. Emperyalizmin isteği açıktır. IŞİD'in Musul'u ele geçirmesi bir milat sayılır. Bu süreçle birlikte, bir devlet olduğunu iddia eden IŞİD'in kaynaklarının bir bölümü, sömürgecinin arzularını da anlaşılır hâle getirir. IŞİD fidye, yağmacılık, kaçakçılık hırsızlık, haraç, bankalardan ele geçirilen paralar, vergi ve bağışlar dışındaki gelirlerini işgal ettiği bölgelerin kaynaklarından sağlamıştır. Buna göre, Radikal İslami örgüt; Suriye'deki Deyrizor, Rakka, Halep ve Fırat kıyısındaki büyük arazilerden servet elde etmiştir. Şüphesiz en büyük geliri ise petrolün yanı sıra gaz ve fosfat olmuştur. Ancak IŞİD, nihai olarak bu topraklarda kalmayacak ve sökülüp atılacaktır. Üstelik sürecin sonuna gelinmiştir. İşte şifre buradadır; Selefilerin elde ettiği topraklar eninde sonunda el değiştirecektir!

Terörizm, terörizm, terörizm

Tekrarlayalım; küresel cihat ilk etapta, Sovyetler Birliği'nin önünü kesmek için aracı olmuştur. Soğuk savaş yıllarının bitişi ve ABD'nin vahşi bir aktör olarak meydanı ele geçirmesi, projelerin demlenmesine olanak verir. Bir ABD ve CIA operasyonu olduğu şüphesi bitmek bilmeyen Afganistan cihadı sırasında ve sonrasında nelerin yaşandığına bakmak

önemlidir. "Cihat ve taşeronlar" adlı piyesin faydaları anlaşılınca, ikinci perde açılır. El-Kaide ile böylece tanışırız.

Terörizm; operasyonun sihirli kelimesi! Bir sacayağının ortasında "terörizm" kavramı durur. İşgal planı hazırla, bir canavarın oluşmasına katkı sağlayıp büyümesine izin ver ve sırası gelince onunla mücadele adı altında verimli topraklara ulaş. Demokrasi ve barış götürme oyunu! İşte ABD'nin başı çektiği sömürgeciliğin 21. yüzyıl taktiği budur.

"Cihadın üssü" ve onun mimarları

El-Kaide'nin varoluş hikâyesi üzerinde biraz daha detaylı durmak için, bir kez daha "kutsal topraklara" dönebilir, oralardaki yıkıma tekrar değinebiliriz. Afganistan'ın, Sovyetler Birliği'nin bölgeye adım attığı yıllardan itibaren Radikal İslam'ın kamp merkezi olmaya başladığı açıktır. Aynı süreçte CIA'in komuta merkezine dönüşen Pakistan üzerinden, eğitilip donatılan cihatçılar Afgan topraklarına taşınır. Lojistik faaliyetler de yine Pakistan üzerinden sağlanır. Afganistan'ın simsiyah bir bataklığa dönüşen yüzü ile Pakistan'ın kimin ne zaman, nerede kendini patlatacağı, ne kadar insanı öldüreceği belli olmayan kaderi birleşir. İki ülke öteden beri cihat stajını tamamlamak için tüm dünyadan koşup gelen radikallerin, toplanma, geçiş ve eğitim yeri olmuştur.

Küresel cihadın babası

El-Kaide de bu bataklıklar içinde büyütülür. İhvan ve El-Ezher Üniversitesi'nin etkisi karşımızdadır. 1941'de Filistin'in Cenin kentinde doğan Abdullah Azzam, şeriat okumak için Mısır'a gider, Ezher Üniversitesi'nde yüksek lisans eğitimini tamamlar. Azam, 1982'de Mısır'daki din adamlarının "Afganistan'da cihat" çağrıları nedeniyle, bu topraklara adım atar. 1984 yılında Afganistan'da artık cihat neredeyse kurumsal hâldedir. Radikallerin, Sovyetler ile savaşı sürerken, Pakistan, Peşaver'den komuta edilen Afganistan cihadı; kampların artmasıyla zirveye ulaşır. El-Faruk, Ebu Bekir el-Sıddık, Halid bin Velid ve Selahaddin kamplarında Selefiler, 350 kişilik gruplar hâlinde yuvalanır. Bu kampların toplamına ise "El-Kaide" yani "Üs" adı verilir.

İşte El-Kaide üzerinden kurumsallaşan cihat budur! Kampları kuran, finanse eden ve "El-Kaide" ismini bulan kişi ise Abdullah Azzam'dır. Küresel cihadın ve İslami "terörizmin" babası olarak da kabul edilir.

Küresel cihadın nasıl şekillendiğini görebilmek için, kişilerin ve ilişkilerin derinliğine inmek önem taşır. Abdullah Azzam'ın istihbarat servisleriyle ilişkileri, "projelendirilmiş cihadın" ipuçlarından biridir. İstihbarat servislerinin birlikte yürüttüğü organize işler önemli verilerdir. CIA'in 1979'da başlattığı ve 10 yıl yürüttüğü, Silikon Operasyonu programı kapsamında, radikaller Pakistan İstihbaratı (ISİ) ve Pakistan Silahlı Kuvvetleri tarafından eğitilirler. Kamplara para yine Azzam'ın kurduğu ve Türkçe karşılığı, "Hizmet Bürosu" olan "Mektep el-Hidamet" ile akar. Finans kaynağı sağlayan yapının, 35 ülkede bürosu kurulmuştur. Hizmet Bürosu, ABD'nin 30 şehrindeki şubeleriyle de yıllarca faaliyetini sürdürür. Nereden nereye... Pakistan'da eğitim, Afganistan'da cihat, Amerika'da finans faaliyetleri!

Ladin seçilmiş bir kurban mı?

Müslüman Kardeşler etkisi Usame bin Ladin'in hikâyesinin de kırılma noktasıdır. Pahalı otomobillere düşkün, büyük bir çapkın! Ladin, El-Kaide'nin başlangıç evresine değilse de olgunlaşma sürecine ismini yazdırır. Daha önemlisi El-Kaide, tüm dünyada onunla birlikte tanınacaktır. Yaşamı ilginçtir. Çok zengin Suudi Arabistanlı bir ailenin çocuklarından biridir. Usame bin Ladin'in kökleri Yemen'dedir. Babası Muhammed bin Ladin 1930'da gittiği Suudi Arabistan'da hızla yükselerek, Ortadoğu'nun en büyük müteahhitlerinden biri olur. 1968'de kaza sonucu öldüğünde mirası 11 milyar dolardır. Babasının, 54 çocuğundan 17. olarak 1957 yılında doğan Usame bin Ladin'e mirasın aslan payından irice bir dilim düşer. Cidde'deki Kral Abdülaziz Üniversitesi'nde, mühendislik ve ticaret eğitimi alan Ladin, Müslüman Kardeşler'in yaydığı, sert İslami fikirlerle de burada tanışır. Afganistan cihadının henüz başladığı zaman dilimidir. Arkadaşı Suudi Gizli Servisi Şefi Prens Türki bin Faysal tarafından Pakistan Peşaver'e yollanır. Zengin bir ailenin değerli, milyarder oğlu, Müslüman Kardeşler etkisi, cihadın başlaması, istihbaratçı

Suudi bir arkadaş... Büyük tesadüfler zinciri! Kim bilir, Ladin belki de başından beri seçilmiş bir kurbandır?

Süreç hızlı akar. Pakistan, Afgan cihadı ve Azzam'la birlikte yönetilen El-Kaide. Genç Usame bin Ladin ilk başlarda Abdullah Azzam'ın asistanı olarak anılır. Usame bin Ladin, kişisel servetinin büyük bölümünü cihada saçmaktadır. Savaşçı temini, eğitim donatım diğer önemli işleri arasındadır. Azzam'ın para toplaması, Ladin'in kişisel parasını savurması, El-Kaide'nin büyümesine olanak veren en büyük faaliyetlerdir.

Bir yıldızın doğuşu

Abdullah Azzam'ın, Sovyetler Birliği, Afganistan'dan çekildikten hemen sonra bir suikastla öldürüldüğü bilinir. 1989 yılında, otomobiline yerleştirilen bombaların patlaması nedeniyle 3 oğluyla birlikte paramparça olur. Ladin'in El-Kaide liderliğine giden yoluna ilişkin iki çeşit anlatım vardır. Biri basittir, kurumsallaşan El-Kaide'nin lideri seçilen Azzam'a yönelik eylemin ardından, Ladin boşluğu doldurur.

Önemli bir kaynağın aktardığı diğer olasılık biraz daha karışıktır. Bu kaynak; uzun dönem Usame bin Ladin'in yakın korumalığını üstlenmiş Mısırlı cihatçı Şeyh Nebil Naim'dir. Koruma, Suudi istihbaratı ile ilişkisi olan Azzam'ın, acemice bir davranışın kurbanı olduğuna vurgu yapar. Olayların gelişimi gariptir. Azzam; günün birinde Afganistan'daki cihatçı kamplarından birine, yanında getirdiği üst düzey Suudi istihbaratçı Ebu Mazen'le girer. İstihbaratçı, her nedense kamptaki militanların pasaport sicillerini kaydedip gider. Bu, büyük bir şüpheye neden olur. O âna kadar baş tacı yapılan Abdullah Azzam'ın derhal öldürülmesini isteyen cihatçılar çıkar. Örgütün ağır topları, Ladin ve şimdiki lideri Doktor Eymen ez-Zevahiri'nin yer aldığı bir toplantı düzenlenir. Cihatçılar ikna edilmiş fakat bu kez de Azzam gönül koymuştur! Olanlara ve güvensizliğe kızmıştır. Örgütün finans işlerine karışmayacağını beyan eder. Normal koşullarda, bu El-Kaide için içerden büyük darbe olabilecekken, sorun çabuk hâlledilir. Tüm mali yapılanmayı ele alan Ladin böylece liderliğe yükselir. Lüks otomobillere meraklı bir çapkının muazzam kariyeri! El-Kaide Emiri Usame bin Ladin!

El-Kaide, onca olay, sıfır sonuç

Hangi anlatım doğru olursa olsun; Azzam'ın tasfiye edildiği açıktır. Suikastın kimler tarafından yapıldığı bugün de belli değildir. Sonuçta eylem her şeyden önce El-Kaide'ye bir dizayndır. Tekelleşen bir örgüt, sadeleşen ve gittikçe kalabalıklaşan bir yapı! Yaklaşık 10 yıllık kanlı bir nadas! Gittikçe daha da büyüyen tehlikeli bir örgüt!

Elbette küresel cihadizmin, bütünüyle bir proje ve her yönüyle kontrol edilebilir bir mekanizma olduğunu söylemek, sayıları yüz binlerle ifade edilen, cennet fikrine inanmış, şahadet ve vahşet arasında sıkışıp kalmış genç kitlelere haksızlık olacaktır. Karşılıklı bir etkileşimdir. Her türlü radikalizm ve gericilik faaliyetleri kolay filizlenir, rahatlıkla bir kaba sığdırılabilir. "Kullanılmış olabilecekleri" kaygısını akıllarına getirmeyen, genç, dinamik, öfkeli ve kendi inandıkları taraftan dünyayı değiştirmeye hevesli yığınlar...

Yemen, Libya, Tunus, Mağrip, Mısır, Irak, Suriye, Pakistan, Bosna... Soğuk savaş yıllarında, büyüyen ve Afganistan dışında pek çok yerde kurumsallaşan bir yapı... Şeriat hükümlerine, hatta daha ötesine Vehhabilik ve Selefizme dayalı ülkeler ve dünya arzusu. Afganistan, Tacikistan, Çeçenistan iç savaşları... Yemen ayaklanması, Mağrip isyanı ve Kuzey Mali çatışması... Pakistan'da Veziristan savaşı ile Belucistan çatışmaları... Irak'taki iç karışıklığa etki, Somali ve Suriye'deki durum... Örgütün farklı yerlerdeki yapılarının etkileşim ve dünyaya kanlı yansımaları... Arabalara, konsolosluklara, pazaryerlerine, camilere yerleştirilen bombalar, süratle sürülen amonyum nitrat yüklü araçlar... Bir dizi olaya, isyanlara, iç çatışmalara, onca patlamaya, vahşete, sert yöntemlere ve bombalara rağmen büyük bir hayal kırıklığı...

Amerika için durum farklı oldu

Ancak Amerika açısından ortaya çıkan senaryo farklıdır. Ortadoğu'da domino taşlarına benzeyen, birbirlerinin üzerine yıkılan ve sırasını bekleyen ülkeler...

11 Eylül 2001'e kadar büyüyen/büyütülen El-Kaide; "bir lütuf olarak" yaptığı saldırıyla Amerika'ya bir kez daha işgalin kapısını aralayacaktır.

Trajikomik bir sahne! "Büyütülen" El-Kaide'ye savaş açılır! Amerikan uçakları Afgan semalarındadır. Ardından Irak çıkarması yaşanır. El-Kaide'ye karşı girişilen mücadele süreci, İkiz Kuleler ve Pentagon saldırılarının ardından yaşananlar, bir bulmacanın eksik parçaları gibidir.

Amerikan kamuoyu ve Birleşmiş Milletler'in (BM) El-Kaide üzerinden ikna edilişi... ABD'nin, El-Kaide eyleminden sonra isteklerini yerine getirebilmesi önemli bir sonuçtur. 11 Eylül Saldırıları hakkında pek çok iddia ortaya atılır. Komplo teorilerine dayalı belgeseller çekilir, kitaplar yazılır. Özet: El-Kaide saldırıları ile ABD istihbaratının birbirinden bağımsız olmadığı yönündedir. Sonuca bakıldığında, komplo teorileri zihin açıcıdır!

Hızlı çapkın, hızlı cihatçı Pakistan'da düzenlenen ve "canlı yayınlanan" bir operasyonla öldürülür. "Kullan at" ürünlerden biri olduğuna şüphe bulunmayan Ladin, dünya cihadına da milyon dolarlarla ifade edilen bir miras bırakır. Tıpkı 11 Eylül Saldırıları gibi onun hakkındaki şaibeler de ortadan kalkmayacaktır. Halen yaşadığını ileri süren araştırmacı ve gazeteci sayısı oldukça fazladır. Zincirin halkaları birleştirildiğinde, bazı şeyleri söylemek kolaylaşacaktır. Şaibeler, sırlar, söylentiler... Ateş olmayan yerden duman çıkmaz!

Cihatçılar, "giriş" vizesidir!

Bir parantez açarak, ilginç biçimde dünya tarihinde; hem de yakın geçmişte, bazı olayların birbirine çok benzediğini anımsatalım. Türkiye, çatışmaların en başından beri Suriye savaşına müdahil olmak ister. Emevi Camii'nde Cuma namazı arzusu aslında çok da karmaşık değildir. Mezhepçi, fetihçi, ganimetçi politikaların sultanlık hevesiyle birleşimi... Ne var ki "müdahil olmak" iki biçimde izin almayı gerektirir. Bir yandan resmî olarak uluslararası kurumları diğer yandan toplumu ikna etmek zorunludur. Türkiye'nin savaş hevesiyle yanıp tutuştuğu sırada, 53 kişinin yaşamını yitirdiği Reyhanlı patlaması ilginç bir gelişmedir. AKP iktidarı, medyası ve sözcüleri eylemlerin Beşşar Esad tarafından gerçekleştiği konusunda ısrarcı olmuştur. Saldırıyla ortaya çıkması planlanan sonuç anlaşılırdır: "Bize saldırana biz de saldırırız!" Reyhanlı eyleminin üstünün kapatıldığını, saldırıyı gerçekleştirenlerin

hiçbir zaman bulunamadığını anımsatalım. Ne var ki bugün artık eylemin IŞİD tarafından yapıldığı genel olarak kabul görülüyor. Havada olan soru ise, ihalenin somut olarak IŞİD'e kimler tarafından verildiği!

"Mühimmat yollayalım" - "4 adam gönderir, Türkiye'ye sekiz füze attırırım"

11 Eylül efektine benzeyen bir başka olay Suriye'ye ait bir savaş uçağının TSK tarafından düşürülmesinden sonra ortaya çıkan ses kayıtlarıdır.

Aslında, "unutulduğu düşünülen" ancak mutlaka günün birinde Türkiye'nin önüne konulacak olan büyük bir skandaldır. Ortam dinlemesi olduğu anlaşılan kayıtlardan anlaşıldığına göre; Dönemin Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, MİT Müsteşarı Hakan Fidan, yine dönemin Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı ile o zamanki Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral Yaşar Güler arasında bir savaş toplantısı yapılmaktadır. Savaş toplantısı kaydı iddialarına göre birlikte olan isimler, Suriye'ye nasıl savaş açabileceklerini tartışır. Altyapı için Süleyman Şah Türbesi'ne yapılan müdahaleyi kullanmak isterler. Elbette "iddia" olan bu konuşmalarda ilginç fikirler masaya yatırılır:

Ahmet Davutoğlu: Başbakan (Recep Tayyip Erdoğan), bu (Süleyman Şah Türbesi) bir imkân gibi değerlendirilmeli, dedi bu konjonktürde.

Hakan Fidan: Gerekirse Suriye'ye dört adam gönderirim, Türkiye'ye sekiz füze attırıp savaş gerekçesi üretirim. Süleyman Şah Türbesi'ne saldırtırız.

Ahmet Davutoğlu: 2012'de yapmalıydık. Cesur kararlar almalıydık.

Hakan Fidan: 2 bine yakın TIR malzeme gönderdik.

Konuşmaların arasına Yaşar Güler giriyor ve kendisine ait olduğu ileri sürülen ses kayıtlarında şunları söylüyor: "Orada silaha değil mühimmata ihtiyaç var. Bir general gitti..."

Güler; Fidan'ın desteklenmesi gerektiğine de vurgu yapıyor.

Kayıtlarda, Feridun Sinirlioğlu da pratik olunması gerektiğini belirterek, Başbakan'ın açık bir talimat vermesi gerektiğine vurgu yapıyor. Sinirlioğlu, planlamalar sonucunda

meydana gelebilecekleri ve endişeleri de; "Türkiye içinde bombalar patlayabilir" sözleriyle paylaşıyor.

"İddiaları" bir kenara bırakarak, Ortadoğu gerçeğini ve kurgulanan çatışmaları elimizden geldiğince aktarmaya devam ediyoruz.

Cihadın icadı

Tam bu noktaya bu kez de *Tekmili Birden IŞİD* kitabı yazarı Hamide Yiğit ile gerçekleştirdiğimiz kısa söyleşiyi ekliyoruz. Konu ve iddialar biraz daha anlaşılır olacaktır. Söyleşinin şimdiye kadar anlatılanlara bir anafikir etkisi yaratmasını umuyoruz. Yiğit şunları aktarıyor:

El-Kaide'nin örgütlenmesi ve yaygınlaşmasının her aşamasında CIA'in sihirli dokunuşları ve ABD'nin savaş projelerinin izleri görülür. Projenin serüveni, Afganistan'da başlar. ABD'nin ezeli düşmanı Sovyetlere karşı savaşta "dinin oldukça etkili bir silah" olduğunu keşfetmesi ve CIA'in işbirlikçi Müslüman devletler aracılığıyla "Allah yolunda Cihat" icadı o dönemlerde başladı. Afganistan'da ABD adına Sovyetlere karşı örgütlenen cihat savaşından oldukça "kârlı" bir iş çıkaran CIA, bundan sonra da cihat sanayisini sürdürdü ve bu sanayinin ürünü olarak El-Kaide ortaya çıktı. ABD'nin talebi üzerine Mısır el-Ezher Üniversitesi'nin cihat çağrısı yapmasıyla birlikte dünyanın dört bir yanından Afganistan'a akın eden cihatçıların dinî ve askerî eğitimler için kamplar kuruldu. El-Kaide ismi de bu kamplardan gelmektedir.

El-Kaide'nin esas kurucusu ve en önemli ismi Şeyh Abdullah Azzam'dır. Sovyetlerin Afganistan'dan çekilmesinin ve böylece ABD'nin mücahitlerle işinin bitmesinin hemen ardından El-Kaide'nin kurucusu ve birinci adamı olan Azzam'a bir suikast düzenlendi. "Faili meçhul" olarak kalan bu suikastla Usame bin Ladin'in önü açıldı. Sovyetlerin 1991'de dağılmasından sonra Amerika'nın dünyaya nüfuz eden tek güç olma kurgusu, 1991-2001 yıllarını kapsayan 10 yıllık bir savaş konseptiyle projelendirildi. Bu projenin hedefinde öncelikli olarak Sovyet döneminde hiçbir zaman uzanamadığı Kafkasya bölgesi ve bunun yanı sıra, Afrika ülkeleri vardı. El-Kaide'nin, Afgan cihadından "seçilmiş" yeni bir liderle bu zamanda ve tam da Afrika'nın kalbinde yeniden örgütlendiğini görüyoruz. Bu "seçilmiş" lider Usame bin Ladin'dir.

Kamp/Üs isminden doğan El-Kaide'nin, "Küresel Cihat" teorisi üzerine bir örgüt inşa etmeye doğru yol aldığı dönemin altyapısı 1. Körfez savaşında atıldı. "Yeni Dünya Düzeni" adı verilecek olan

ABD'nin bu dönemeci, Kuveyt'in ilhakının vesile olduğu 1. Körfez savaşından sonra başladı. Zaten savaşın bitiminden altı ay sonra da SSCB dağıldı ve "Amerikan yüzyılı" ya da neoliberal kapitalist sistemin parlayan yıldızı ufukta görüldü.

Bu arada El-Kaide için de bu dönemde gökte bir yıldız parladı. Anlatılanlara göre bin Ladin sözde Amerika'nın Kuveyt'e müdahalesine karşı çıkmış ve bu Amerikan karşıtı tutumundan dolayı Suud yönetimi tarafından sürgüne gönderilmiş ve ailesiyle birlikte Sudan'a göç etmek zorunda kalmıştır!...

Oysa işin gerçeği farklıdır; bin Ladin Amerika karşıtı olduğu ve Suud yönetiminin baskısına dayanamadığı için oraya gitmiş değildir. Tersine, Suud (ve dolayısıyla ABD) yönetimi tarafından yeni bir görev için Sudan'a yollanmış ve orada El-Kaide'yi kurmuştur.

Hemen ardından en büyük cihatçı kampı da Yemen'de kurulur. Buradan dünyanın birçok ülkesine El-Kaideci ihraç edilir. Bundan sonra ABD, El-Kaide paslaşması başlar. "Nerede El-Kaide varsa oraya ABD giriyor" ya da "ABD nereye girdiyse orada El-Kaide büyüyor, parlıyor" demek mümkündü.

Somali'de, Irak'ta, Suriye'de, Libya'da, Afrika'dan Ortadoğu'ya kadar olan bölgede hatta Balkanlarda olan şey budur. ABD'nin hedefindeki her ülkede nedense bir El-Kaide ortaya çıkar. ABD'nin on yıllık savaş konsepti bu şekilde işler. Ta ki; 11 Eylül saldırısına kadar...

ABD'nin 11 Eylül saldırısından sonraki on yıllık savaşının adı artık "küresel teröre karşı savaş" olur. İşin gerçeği, saldırıdan bin Ladin'i sorumlu gösteren hiçbir delil yoktur ve ABD'nin bu konuda hiçbir kanıt sunmadığı da bilinir.

Sonuç itibarıyla ABD'nin "samanlıkta iğne arar gibi" bin Ladin'i Afganistan'da aramadığı kesin; ama Afganistan halkını topyekûn bu süreçte bombaladı. Irak'ı işgal etti. İşin gerçeği, 11 Eylül saldırısıyla ilgili genel kanı şu yöndedir: Bu büyüklükte bir operasyonu planlama ve düzenleme yeteneğine sadece mevcut gizli servisler ya da hâlâ devlet içinde etkili olan istihbarat şefleri sahiptir.

Tüm bunlar; El-Kaide veya bin Ladin'in işi olamaz. Çünkü bu örgüt ne böyle kaynaklara ne de bunu yapabilecek yeteneğe sahiptir. Ama ABD için kanıt sunmak lüzumsuz bir iştir, sadece savaş bahanesi gereklidir.

Başkan Bush'a hemen savaş yetkisi verilir. Hedefteki Afganistan ile Irak operasyonlarının planı zaten çoktan hazırdır. Ancak son anda "Terörü destekleyen ülkeler" listesine Suriye de eklenir. Yani 11 Eylül saldırılarına misilleme adı altında savaş açılacak ülkelerin içine ta o zamandan Suriye katılmıştır. Bununla birlikte, 11 Eylül Araştırma Komisyonu, Temmuz 2004'te hazırladığı rapora son anda iki sayfa ekleyerek "11 Eylül saldırısının Tahran'la ilişkisi" de dahil edecektir. Ama örgütü finanse eden Suudi Arabistan ve Birleşik Arap

Emirlikleri gibi ülkeler rapora girmez. Çünkü ABD'nin hem El-Kaide örgütüne hem de bu örgütün finansmanlarına ihtiyacı vardır. Bu süreç, "Arap Baharı" denilen yeni on yıllık savaş konseptinin düğmesine basılana kadar bu şekilde devam eder. Ancak ABD için El-Kaide küresel terör örgütüyken, bu sefer "Arap Baharıyla birlikte" özgürlük savaşçısına dönüşecektir. Arap Baharından önce "Küresel terör örgütü El-Kaide" vardı, Arap Baharından sonra "özgürlük savaşçısı El-Kaide" oldu... Libya ve Suriye'de El-Kaideliler, "diktatörlere karşı mücadele veren devrimciler" olarak lanse edildi. ABD için tam da bu zamanda yeniden küresel terör dehşeti saçacak ve hatta El-Kaide'yi aşacak yeni bir örgüt ve yeni bir lidere ihtiyaç hâsıl oldu. İşte bu ihtiyacı karşılayan IŞİD ve lideri Ebubekir el-Bağdadi'dir. ABD'nin bu örgüte ve liderine nasıl yol açtığı ortadadır. Azzam'ın öldürülmesiyle bin Ladin'in önünü açan ABD'nin daha sonra bu geleneği sürdürdüğünü görmek zor değildir. Bir lider öldürülüyor, yerine "gelmesi gerekene" kapı açılıyor. Örneğin bin Ladin'in önünü açan Azzam suikastıdır. Bu suikasttan sonra devasa bir El-Kaide doğumu müjdelenir. Aynı şekilde Irak el-Kaidesi'nin lideri Zerkavi'yi öldüren ABD, Ebubekir el-Bağdadi'nin de önünü açmış olur. Bu noktada IŞİD doğar. Evrim, IŞİD'in kurulup Suriye cihadına başladığı döneme denk gelir. Artık her bölgenin, her ülkenin bir El-Kaidesi olduğu gibi bir de IŞİD'i vardır.

Ürdünlü bir çocuk

El-Kaide'den daha da sert, çok daha kanlı bir oyun Suriye için dizayn edilirken, başrolü bu kez IŞİD alacaktır. Örgütün kökleri yine Afganistan'da, El-Kaide üzerinden atılır. Kanın, kafa kesme ritüellerinin izleri ise Ebu Musab ez-Zerkavi'nin kişiliğinde gizlidir. Bu kez Ürdün üzerinden fakat bir kez daha Afganistan bataklığına dönüyoruz.

Parlak bir suç kariyeri! Komşunun çocuğunu bıçakla yaraladığında henüz 12 yaşındadır. Ancak bu suç onun ıslah olmasına değil dosyasına yenilerinin eklemesine neden olacaktır. Gençlik yılları, kişisel barbarlık tarihinin bir özeti gibidir. Yaralama, alkol, uyuşturucu... Ebu Musab ez-Zerkavi, ilk gençlik yıllarını derin bir dip içinde geçirir. Kötü alışkanlıkları, acımasız kişiliği ile birleşir. Zerkavi, uyuşturucuyu tüketmekle kalmaz, "ekmek parasını" da torbacılıktan çıkarır. Kadın pazarlamak, bir diğer kazanç kapısıdır. Hantal yapısı belirgin fiziksel özelliğidir. Vücudundaki dövmeyi bir marka gibi taşır. Yıllar sonra, derisini jiletle keserek utanç kaynağı olarak gördüğü bu dövmeden kurtulacaktır.

Dönüşüm!

Çok tehlikeli bir sokak serserisinin kanlı bir örgütü kurmaya giden yoldaki dönüşümü gözü yaşlı bir annenin eseridir. Oğlundan bıkan, değişmezse sık sık onunla bağını koparacağını ima eden kadın, sonunda "dönüşümün" formülünü de bulur.

Ebu Musab ez-Zerkavi, Ürdün'deki El-Hüseyin Bin Ali Camii'ndeki din derslerine kayıt olduğunda sadece kendi kader çizgisi kırılmaz. O yıllarda kimsenin, dünyaya kan damlalarıyla düşecek kara lekeyi ve IŞİD'in vuracağı mührü kestirmesi mümkün değildir.

Zerkavi'nin "okulda" gösterdiği ilerleme takdire şayandır. İçkiyi, torbacılığı, kadın pazarlamayı bir kenara bırakmıştır. Cuma günleri *Kuran* üzerine yapılan tartışmaların hiçbirini kaçırmaz. Ebu Musab ez-Zerkavi, aynı zamanda Afganistan, Bosna Hersek ve Çeçenistan ile ilgili cihat kasetlerini de adeta yutarcasına izler.

Zerkavi, hastalıklı kişilik yapısının etkisindedir. Kendini ispat etme ve kişisel varoluş çabasında yeni ve çok etkili bir yol bulmuştur: Din!

Dönüşümün tüm halkasının tamamlanmasında "o önerinin" büyük rolü vardır. Teorik eğitimini sürdürdüğü günlerde gittiği caminin imamı sorar: "Afganistan'daki Müslümanların yanında komünistlere karşı savaşacak gönüllü var mı?"

Zerkavi öne atılır. Kalkan eli, sadece onun değil pek çok başka kişinin de hayatını değiştirecektir.

Karşımızda yine Afganistan

1989 ilkbaharında Afganistan'da yaşanan ilk ciddi çatışmalara katılır. İslamcı grupların Sovyet yanlısı Afgan hükümetine saldırıları arasında yer alır. 1991 yılında hükümet elindeki kasabada yaşanan çatışmalarda Zerkavi öndedir. Cesareti, sonraki dönemlerde arkasından binlerce kişinin sürüklenmesine yol açacaktır. Aslında Ebu Musab ez-Zerkavi, bu korkusuzluğun ve cesaretin nedenini kısa ve öz bir biçimde açıklar:

"Hayatımın belli bir döneminde o kadar çok hata yaptım ki. Allah'ın beni affetmeyeceğini biliyorum. Tek çarem şehit olmak!"

Zerkavi, 1993'te Afganistan'dan ayrılıp "mücahit" olarak evine döner. Afgan dağlarında yaşadığı değişim Ürdün'de kendini gösterecektir. Ruhundaki sarsıntı, gerçekte kendi geçmişinin inkârıdır. Her fırsatta içki satılan yerlere, kadın ve erkeklerin birlikte oturduğu kafelere olan nefretini, kinini kusar. Dahası, annesi ve kız kardeşlerini de Afgan kadınlarında gördüğü burkayı giymedikleri için acımasızca eleştirir.

İlk hücrelerin doğuşu

Ebu Musab ez-Zerkavi'nin artık ülkesi Ürdün için planları vardır. Bu dönemde sonradan hapiste uzun bir süre birlikte olacağı din adamı Ebu Muhammed el-Makdisi'yle irtibata geçer. Makdisi taraftarlarını her geçen gün artırmaktadır. Ne var ki Zerkavi'nin cesaret ve savaşçılığı onda görünmez. Bir birleşme olacaktır. Bu, birbirini tamamlayan iki kişinin attığı önemli bir adımdır. Hastalıklı bir ideoloji yavaş yavaş filizlenmeye başlar. Küçük hücrelerin temelleri de böylece atılır. 1994 yılında, Zerkavi ve Makdisi etrafında oluşan gruba "İmama Sadakat Yemini" ismi verir. Grubun ilk saldırı planı sınıra yakın bir İsrail karakoluna yöneliktir. Ancak Zerkavi ve 12 adamı bu plan gerçekleşmeden Ürdün istihbaratı tarafından yakalanır.

El-Cafer'de bir lider doğuyor

Makdisi ile Zerkavi, önce sıradan bir cezaevine gönderilir. Eylem tamamına ermemiş olsa da "İmama Sadakat Yemini"nin gelecekte neler yapabileceği konusunda ipucu verir. Plan, ikilinin Ürdün'deki en kötü üne sahip hapishane olan El-Cafer'a yollanmalarına neden olacaktır. Ancak bu kötü şöhrete sahip cezaevi "İmama Sadakat Yemini" adlı yapılanma için adeta bir okul olur. Makdisi ve Zerkavi burada sınırlarını yeni baştan keşfeder. Örgütlenme devam eder. Mahkûmlar ise onların etrafında birleşir. Makdisi'nin etkileyici vaizliği ve Zerkavi'nin sert yapısı, koşulsuz liderliğiyle emir komuta zincirine bağlı, disiplinli bir grup ortaya çıkarır. Makdisi liderliğini gönüllü olarak Ebu Musab ez-Zerkavi'ye devreder.

Birlikte oluşturdukları fetva ve dinî yorumlar, dışarıdaki örgüt üyeleri vasıtası ile internette yayınlanır. Bu yayınlar,

önemli birinin ilgisini çekecektir. O sırada Pakistan'da bulunan Usame bin Ladin, onları zihninin bir yanına not eder.

Kesişme

İçinde büyük bir volkan barındıran Zerkavi, cezaevinde saplantılı bir şekilde Allah'ın emirlerini düşünüp, bu yoldan ayrıldığını hissedenlere büyük öfke besler. Ancak yine Makdisi'nin yardımıyla cezaevindeki diğer mahkûm ve gardiyanlara yönelik agresif tutumundan da vazgeçecektir. Örgütlenmenin ivme kazandığı cezaevi süreci hiç beklenmediği kadar erken biter. 1999'da Kral Hüseyin'in ölümüyle tahta geçen II. Abdullah'ın çıkardığı genel af, hem din adamı Makdisi hem de kafasında yeni planlar şekillendiren Zerkavi'nin serbest kalmalarına yol açar. 29 Mart 1999 Zerkavi için yeni bir sancı demektir. Henüz dışarıdaki ilk saatlerinde kendisine yeni bir kimlik ve itaatkâr bir topluluk veren El-Cafer'i özler. Cezaevinde geçen 5 yılda kazandığı gücü, dışarıda kaldığı sırada hissedemez. Bu yabancılaşma duygusu içinde sarsılır durur. 6 ay sonra onu Ürdün'den Pakistan'a kalkan uçağın içinde buluruz. Peşaver'de vize sorunu nedeniyle gözaltına alınan Zerkavi, yetkili makamlara, Ürdün'e geri döneceğinin teminatını verir. Kaçak olarak Afganistan'a geçer, bir kez daha dağları selamlar.

El-Kaide lideriyle buluşuyor

Zerkavi ile Usame bin Ladin arasındaki ilk görüşme Afganistan'ın Pakistan'a komşu Kandahar eyaletinde gerçekleşir. El-Kaide'nin ikinci adamının da olduğu görüşme pek çok açıdan olumlu değildir.

Ebu Musab ez-Zerkavi'nin dövmeleri ve kibirli, umursamaz tavırları Ladin'i rahatsız eder. Annesi de Suriyeli bir Alevi olan Ladin, ayrıca Zerkavi'nin Şii nefretinden de hoşlanmaz. Selefi düşünceye biat etmeyen ve Şii olan herkesi tekfir eden Zerkavi açıkçası El-Kaide liderine bile ağır gelmiştir. Örgütün tepe noktasındaki iki isim; onun üyeliğe uygun olmadığına karar verir. Ancak tam bu noktada El-Kaide güvenlik sorumlusu Saif el-Adil araya girer. Adil, Zerkavi'nin Lübnan, Suriye ve Ürdün'deki temeli sağlam ilişkilerini anlamıştır. Bu açıdan raporu açıktır: "Ebu Musab ez-Zerkavi, El-Kaide'nin işine yarayabilir."

Zerkavi temasta olduğu kişileri sayarken, yakın geçmişe kadar IŞİD sözcülüğünü üstlenen Ebu Muhammed el-Adnani'yi de onlar arasına eklemiştir.

Eylemlere başlıyor

Asi ve ahlaksız bir gençken, Ladin'le pazarlık yapacak seviyeye gelen Zerkavi, şüphesiz sıradan bir El-Kaide cihatçısı olmayı istemeyecektir. Bin Ladin de bunu anlamıştır. Onu, İran sınırındaki Herat şehrinde bir eğitim kampı kurmak için görevlendirir. Zerkavi, 200 bin dolar nakit parayı, Ladin ve El-Kaide'ye geri ödemek kaydıyla teslim alır. Böylece Afganistan'ın üçüncü büyük kentindeki kampı kurar. 2000 yılıdır. Ağırlıklı olarak Ürdün ve Filistin kökenli militanları soktuğu kampa "Tevhit ve Cihat" adını verir: "Allah birdir ve Cihat."

Zerkavi, cihatçılarını da "Levant'ın askerleri" diye selamlar. Levant, genişçe bir coğrafi alanı anlatır. Filistin, Ürdün, Lübnan, Suriye, Sina Yarımadası ile birlikte Hatay'ı da içine alan bölgedir.

Tevhit ve Cihat Kampı'nda yetişen militanlar, 2003'te Amman'da Amerikalı uzman Laurence Foley'in öldürülmesi ve yine aynı yerde ABD elçiliğine yapılan saldırı gibi kanlı ve ses getiren eylemlere imza atacaklardır.

Parayı Ladin'den aldı ama ona biat etmedi

El-Kaide'li komutan Adil, kampı her ziyaret edişinde gelişmelerden etkilenir ve liderlerine olumlu raporlar verir. Ancak bununla beraber yolunda gitmeyen bir şeyler vardır. Kampın kuruluşunun üzerinden bir yıl geçtiği hâlde Zerkavi, Bin Ladin'e biat etmemiştir. El-Kaide liderinin "sadakat yemini" çağrılarını geçiştirir. Sonradan, yakın adamlarına, "Ben sadece Hazreti Muhammed'e biat ederim" dediği rivayet edilir.

El-Kaide'nin 11 Eylül Saldırılarının ardından 7 Ekim 2001 yılında ABD ve koalisyon güçleri Afganistan'da savaşmaya başlar. Çok geçmeden Zerkavi'nin, Herat'taki kampı da kuşatılır.

Zerkavi bu kuşatma esnasında yaralanır, ardından da Kâbil'e kaçar. 300 militanı ile birlikte İran'ın Zahedan şehrine ulaşır. Buradan ise tanıdık bir ismin himayesinde Tahran'a

geçer. Zerkavi'ye, Recep Tayyip Erdoğan'ın 1985 yılındaki buluşmada dizleri dibinde oturduğu Hizb-i İslami'nin önderi Gülbeddin Hikmetyar yardım etmiştir.

Zerkavi, kendisini Haçlılara karşı savaşan bir lider olarak görür. Kimliğini, 12. yüzyılda, Musul ve Halep'i haçlı ordularından kurtaran Nureddin Mahmut Zengi ile özdeşleştirir. ABD'nin işgalinden kısa bir süre önce Irak'a geçecek ve cihat lideri olarak savaşacaktır. Irak el-Kaidesi'nin kuruluşu böyle olur.

"Kariyerinde" yükseliyor, kimliğini deşifre ediyor

Amerika ve NATO'nun vurduğu Afganistan'dan kaçan Zerkavi, İran ve Kuzey Irak'ta "verimli işlerle" uğraşır. İslami terör örgütlerinin sıkça başvurduğu metotları benimser. Açıkçası Amerika'yı yeniden keşfetmez. Mülteci kampları, mazlumdan cihatçı devşirmenin en iyi yoludur. Zerkavi, Lübnan'daki mülteci kamplarına sık sık girip çıkar. Yeni savaşçıları oradadır.

2002'de Amerika ve İngiltere, Irak'ı işgal için bahaneler arar. Bu dönemde hem CIA hem de İngiliz Servisi M16'nın Zerkavi'den haberdar olması şaşırtıcı değildir.

Ebu Musab ez-Zerkavi aynı yıl, bu kez Kuzey Irak'ta Afganistan'dakiyle aynı isimdeki örgütünü kurar. Tevhit ve Cihat eylemlere başlamak üzeredir. 17 kişinin yaşamını yitirdiği İlk saldırısını Ağustos 2003'de Bağdat'taki Ürdün elçiliğini bombalayarak gerçekleştirir. Bu kez oyuna hızlı başlayan yapılanması, 19 Ağustos 2003'de, Irak'taki Birleşmiş Milletler (BM) binasına patlayıcı yüklü bir arabayla saldırır. Saldırıda, BM Özel Temsilcisi Sergio Vieira de Mello'nun da aralarında olduğu 21 kişi ölür ve 200 kişi de yaralanır. Bu saldırıdan on gün sonra ise 29 Ağustos günü, Necef'te bulunan Şiilere ait İmam Ali Camii'ne patlayıcı yüklü araçla saldırı düzenlenir. Irak Şii lideri Ayetullah Muhammed Bekir el-Hekim ile birlikte 95 kişi ölür.

Ez-Zerkavi, art arda seçtiği eylemlerle, hem özdeşleştirdiği kimliğini hem de nefretini dışa vurmaktadır. BM'nin hedef alınmasıyla Haçlılara direnen postmodern bir Muhammed Nureddin Zengi karakteri ortaya koyarken, Şiilerin hedef alınması Alevi düşmanlığını ve intikamı simgeler. ABD ve Batılı güçler ile birlikte Sünni iktidarların karşısındaki Şiiler

hedefindedir. Belirlediği çizgiyi dünyaya lanse eden Zerkavi, bu saldırılar sonucu ortaya çıkacak durumu da hesaplar:

Kaos! İşte bu İslam Devleti'ne (İD) giden yolu açacaktır.

Saddam suçlanıyor

ABD, Irak müdahalesi için hiçbir zaman varlığı ortaya konulamayan "kimyasal silahlar" bahanesiyle birlikte İslami terörizmi de kullanır. Dönemin ABD Dışişleri Bakanı, Colin Powell, 5 Şubat 2003'te BM Güvenlik Konseyi'ndeki konuşmasında Irak Lideri Saddam Hüseyin'i kitle imha silahlarına sahip olmak ve Zerkavi'nin, El-Kaide bağlantılı Tevhit ve Cihat örgütüyle işbirliğinde bulunmakla suçlar. Evet, Zerkavi örgütünü Saddam Hüseyin döneminde kurar. Ne var ki Saddam Hüseyin'in açıklamaları Powell ile çelişkilidir. Irak lideri sık sık, Zerkavi'nin yabancı istihbarat örgütleri tarafından yaratıldığını belirtir. Üstelik kendisini postmodern bir Nurettin Zengi olarak tanımlayan cihatçıyı takibe de almıştır.

Gerçekte, El-Kaide olmasa; ABD, Irak'ta istediğini alabilecek miydi? İslami terör, Ortadoğu'da kimlerin işine yaradı? Basit sorulardan, büyük bir resme ulaşmak zor değildir.

Mezarlık arkadaşları

IŞİD'i anlayabilmek için örgütün hem ruhsal hem de eylem tarzı olarak tohumlarını eken ve esas ismi Ahmet Nezzal el-Haleylah olan Zerkavi'yi mercek altına almak gerekir. Anlaşılan odur ki Zerkavi attığı her adım bir mesajdır. El-Kaide'nin ikinci kuşağının önemli ismidir. Gerçekte Ürdünlü bir bedevidir. Hayat ve ölüm arasındaki yakınlık ile bağı anlayabilmek için mezarlıklarda uzun vakitler geçirir. "O mezarlıklarda" uzun süreli arkadaşlıkların da temelini atar.

Alevi ve Kürt düşmanlığı

IŞİD'in yol haritası ve daha da önemlisi felsefesini anlamak için Zerkavi'nin yöntemlerine ve nefretine bakmak yeterli olacaktır. Öfkesi sadece, "işgalci" diye sınıflandırdıklarına karşı değildir. Alevi ve Kürt düşmanlığı Zerkavi'nin genlerinde vardır. Eylemleri IŞİD tarzını şekillendirir.

Turuncu kıyafet ve kafa kesmenin kökeni

Irak'ta savaşan Zerkavi, Eylül 2004 yılında dünyayı şaşkına çevirecek kişisel eylemlerine adım atar. 20 Eylül'de Amerikalı esir Eugene Armstrong'u, ertesi gün ise yine Amerikalı esir Jack Hensley'i öldürür. 8 Ekim tarihinde ise bir duyuru okuduktan sonra Britanyalı Kenneth Bigle'i infaz eder. Yöntem aynıdır. Bildiri, dua, "Allahüekber" sesi ve kesilen kafalar. Her üç eylem de Zerkavi tarafından videoya aldırılıp, dünyaya yayınlanır. Esirlerin üzerindeki turuncu kıyafet 11 Eylül Saldırıları'nı düzenleyen El-Kaide şüphelilerinin de tutulduğu Küba, Guantanamo'daki uygulamayı çağrıştırır. Zerkavi'nin mesajı açıktır: "Biz de sizin esirlerinize aynısını yapacağız, hatta daha fazlasını!"

Bizdeki öfkeli çocukların Zerkavi'den aldıkları genler

Ebu Musab ez-Zerkavi'nin ilginç yöntemlerinden biri, yapılanmasını dağılmadan korumak için ailevi bağlar üzerine kurmasıdır. Şii Lider Bekir Hekim'in ölümüne sebep olan patlayıcı yüklü ambulansın sürücüsü Şeyh Yasin'in kızı ile evlenir. Kız kardeşini ise Halid el-Aruri ile evlendirir. Türkiye IŞİD'inin önemli isimlerinde de aynı model kullanılır. Sözgelimi Yunus Durmaz'ın aile bağları böyledir. Antep Emiri olarak bilinen ve söz konusu ilde kendini patlattığı iddia edilen Yunus Durmaz aynı zamanda Ankara Gar Katliamı'nın da Halil İbrahim Durgun ile birlikte iki planlayıcısından biridir. Aile boyu bir IŞİD'cidir. Tüm kardeşleri örgütün önemli üyeleri arasındadır. Kardeşi Gamze Demir, örgütün patlayıcı sorumlusu Abdülmuttalip Demir'le evlidir.

Hep aynı son ve Ortadoğu'ya bırakılan miras

Zerkavi'nin hikâyesine dönersek, cihat liderlerinin benzer sonunu görürüz. 2004 Felluce Savaşı içinde birçok cihatçının bir araya gelerek kurduğu Mücahitler Şûrası'nda Zerkavi'nin grubu da bulunmaktadır. Zerkavi burada, 2006 yılında ABD savaş uçaklarının bombardımanında öldürülür. Dünyaya olağanüstü kötü bir gen armağan etmiştir. Bu gen, Irak'ta, sonra da gün geçtikçe kontrolden çıkan Suriye iç savaşında

bir kan banyosu kuracaktır. Dünya da sıçrayan damlalardan nasibini alır.

IŞİD'in resmî olarak kuruluşu

Zerkavi'nin öldürülmesinden kısa bir süre önce bir video kasetle, bir meclis şurası oluşturduğunu söyleyip, buraya Ebu Ömer el-Bağdadi'yi atadığını belirtmesi tuhaftır. Zerkavi, kullanım süresinin dolduğunu, ABD uçaklarının eninde sonunda hedefi vuracağını biliyor muydu? Büyük bir olasılıkla! Sonuçta söylediği gibi olur. El-Mısri olarak bilinen Mısırlı Ebu Hamza el-Muhacir, Tevhit ve Cihat'ın liderliğini üstlenirken, Ebu Ömer el-Bağdadi, pek çok küçük cihatçı topluluğu içinde barındıracak Şûra Meclisi'ni kurar. Kendisini Meclis Başkanı ilan eder. Irak İslam Devleti (İD) temeli atılır.

Sırası gelen...

Ebu Ömer el-Bağdadi ve El-Mısri 2010 yılında yine ABD operasyonunda öldürülürlerken boşluğu dolduracak isim, bugün tüm dünya tarafından tanınıyor.

Hakkında iki çeşit hikâye anlatılıyor... İlkine göre hiçbir şeyle ilgisi olmayan masum biri. Amerika operasyonlarından birinde yanlış zamanda, yanlış yerde olduğu için gözaltına alınıp tutuklanıyor. Diğer öyküde Irak'ta zalim bir cami imamı olarak karşımıza çıkıyor... Halka eziyet ettiği için cezaevine gönderiliyor.

Her iki anlatımda da önemsiz biri. Fakat Bucca Cezaevi, tıpkı Zerkavi'nin zindan hikâyesinde olduğu gibi onun için de büyük bir sıçrama oluyor. Amerikalılar tarafından tutuklanmadan önce Avad İbrahim Ali el-Bedri olan bu sıradan kişi, cezaevinde silik bir karakter. Sessiz, sakin ve tevekkül içindeki biri! Bu uyumlu hâli ona, hem gardiyanlar hem de diğer mahkûmlar arasında bir ayrıcalık ve saygı sağlıyor. Üstelik sorun çözücü hâline geliyor. Ne ilginçtir ki Bucca'da olduğu sırada, sonradan IŞİD'in kurucuları arasında yer alacak, bir şekilde El-Kaide'ye bulaşmış ama daha çok vasıfsız 25 kişi de aynı cezaevinde tutuklu bulunuyor.

IŞİD ABD'nin gözleri önünde kuruldu

Amerika'nın kontrol ettiği bir cezaevinde ve ABD kamu görevlilerinin gözleri önünde önce Irak İslam Devleti ardından da IŞİD'e giden bir yapılanma kurulur. 2009 yılında ABD Başkanı seçilen Barack Obama'nın koltuğuna oturduktan sonraki ilk icraatlarından biri Iraklı mahkûmlar için af çıkarmak olur. Böylece onun da tuhaf cezaevi serüveni, daha tuhaf biçimde sona erer. Artık neredeyse bir örgüt lideri mertebesine ulaşan "o köylü ya da cami imamı" cezaevinden çıkarken kamp sorumlusu Albay Kenneth King'in elini sıkarak, şunları söyler: "Sizinle New York'ta görüşeceğiz..."

Bu görüşmenin gerçekleştiği kesindir. Çünkü aynı general 6 yıl sonra katıldığı bir televizyon programında, şunu dile getirir:

"Ben şaka yaptığını zannetmiştim!"

Elbette tutuklanması kadar cezaevi serüveni de ilginçliklerle dolu bu kişi Ebu Bekir el-Bağdadi'den başkası değildir. Cezaevine, Avad İbrahim el-Bedri olarak girip her nasıl olduysa Ebu Bekir el-Bağdadi'ye dönüşmüş olarak çıkmıştır. Üstelik Irak el-Kaidesi'nin lideri olmuş ve Irak İslam Devleti'ni (IİD) kurmuştur.

Bağdadi... Hakkındaki şaibeler de şöhreti de artıyor

2009 yılında serbest bırakılan Bağdadi'nin başına bir yıl sonra 10 milyon dolar ödül konulur. Bu olay şöhretini tamamen artıracaktır. Bağdadi konusundaki gizemler bitmek bilmezken, tümü "planlanmış" bir lider olduğu şüphesini artırır. Arap basınındaki bir detay yükseliş öyküsünü daha da şaibeli hâle getirir. Zerkavi'den miras yapılanmanın liderleri Ebu Ömer el-Bağdadi ve Ebu Eyyub el-Mısri'nin öldürüldükleri evdeki bilgisayarda Bin Ladin ile Ez-Zevahiri'ye hitaben yazılmış mesajlar vardır. Bu mesajlar o sırada, Bucca Cezaevi'nde bulunan Ebu Bekir el-Bağdadi'ye de iletilir. ABD'nin kontrolündeki cezaevine elini kolunu sallayarak girebilen ve Usame bin Ladin'e masaj getirip götüren bir kişi! Durum; Bağdadi'nin henüz o zaman diliminde seçilmiş biri olduğunun ispatı gibidir.

Bağdadi Irak'ta sistematik olarak kanlı eylemler gerçekleştirmeye başlar. Bu kanlı eylemlerin hiçbirinde ise; bölge-

den 2011 yılında çekilen ABD hedefleri ve askerleri hedef alınmamıştır. Sözde Amerika'ya duyulan öfke, Irak halkını içine alan bir girdaba dönüşür. Bu anlaşılmaz şiddetten, Şiiler, Kürtler, Ezidiler gibi Sünni Müslümanlar da kitlesel olarak payına düşeni alır. Artık Irak İslam Devletinden (IİD) söz etmek mümkündür. 2011 yılında Pakistan'da Usame bin Ladin'in öldürülmesi, "üzgün" Bağdadi'nin yarattığı terör trendinin yükselişe geçmesine neden olur. Ladin'in ortadan kaldırılmasıyla birlikte; "100 intihar eylemi" için yemin eder. Hapishane baskınları, "duvarları yıkma harekâtı" ve tutuklu El-Kaide'cilerin kaçırılmaları Bağdadi'nin şöhretine şöhret katar.

Ver elini Suriye

2011'in, 17 Şubatı'nda Libya'da, 15 Mart'ında ise Suriye'de başlayan kriz, Bağdadi ve El-Kaide için yeni bir fırsat olur. El-Kaide, Libya'da yuvalanır, büyür, etkinleşir. Irak'taki El-Kaide'yi devletleştiren Bağdadi ise Suriye'ye de kara mührünü vurmaya hazırlanmaktadır.

Suriye işin içine girdiğinde, Irak İslam devleti (IİD) ya da İslam Devleti (İD), isminin içine Şam'ı da alacak ve kâbusu derinleştirecektir: Irak İslam Şam Devleti (IŞİD).

Irak'ın güney doğusundaki Celevla'da başlayan, Ramada ve Felluce'ye kadar yayılan, Telafer'de katliamlar gerçekleştiren, Musul'daki petrol cennetine ulaşan, "her yerde" ve "tanıdığımız önemli şahsiyetlerle" ticari faaliyetlere girişen kara bir leke.

Şüphesiz ilk kez bir İslami terör örgütü, adından devlet olarak söz ettirmiştir. Deyrizor'dan Haseke'ye oradan Mümbiç ve El-Bab'a uzanan, Rakka'yı kendisine başkent olarak seçen IŞİD, kanlı bir tufandır. Irak ve Suriye, her şey bittikten uzun yıllar sonra bile silinmeyecek bir hafızaya sahip olacaktır.

2014 yılında Suriye, Halep'ten kaçıp Türkiye'ye sığınan bir mülteci, İstanbul, Balat'ta; "Savaş bittiğinde ülkene geri dönmek ister misin?" sorumuza çarpıcı bir yanıt vermiştir. Belki de bu yaratılan havayı en iyi şekilde özetler:

"Allahüekber diye insan kesilen yere bir daha geri dönmek istemem, orası benim ülkem değildir artık!"

Kafa kesenin, ciğer yiyenle farkı yok

IŞİD, işte böyle bir şok da yaratır. Türkiye'de de sıkça tanık olduğumuz gibi IŞİD ve diğer İslami örgütleri birbirinden ayırma refleksi vardır. Oysa "ılımlı" tanımı işin doğasına aykırıdır. Aslında "renklerin" birbirinden hiç de ayrı olmadığı örneklerle sabittir. Irak'ta kafa kesen IŞİD'cinin Suriye'de insan ciğeri çıkarıp yiyen El-Nusra'cıdan farkı yoktur.

Türkiye'nin bir başka ülkenin iç savaşına müdahil olmak için toplantılar yaptığı Suriye Dostları adlı gruplar içinde yer alanlar da, Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) bileşenlerini oluşturanlar da hakikatte IŞİD ya da El-Nusra'cı militanlarla eşittir. Aralarında geçişler, dışarıdan tanımlanması ve anlaşılması zor ayrı bir hukuk vardır.

Türkiye tarafından kurulduğu iddia edilen Sultan Murad Han, Abdülhamid Han tugayları gibi Ahrar uş-Şam da özde IŞİD'le aynıdır. Çünkü Cihat, her şeyden önce bir fikir zihniyettir. Suriye'deki Alevi katliamlarının ardından Fatih Camii avlusunda lokum dağıtanlar, IŞİD'in ve bu zihniyetin bir parçasıdır.

Özellikle El-Nusra ve IŞİD'i birbirinden ayrıştırma telaşını, "türlü nedenlerden ötürü" sıkça görürüz. Ne var ki iki örgüt, zaman zaman birbirlerini "tekfirci" yani dinden çıkmış olarak nitelendirseler de Suriye savaşına katılmaları bile aynı çatı altında olmuştur.

Türkiye'yi de içine alan daha net ifadeler de kullanmak mümkündür. İnsani Yardım Vakfı (İHH) gibi derneklerin Suriye cihadındaki tutumları ve tarafları açıktır. İlerleyen sayfalarda karmaşık ilişkiler, bağlar daha net vurgulanacaktır.

Kullanılmış piyonlar

Bu kitabın konularından biri "gençlerin nasıl olup" da IŞİD'e katıldıklarını anlamlandırmaya çalışmak değildir. Aidiyet duyguları oluşmamış, çağın getirdiği "yabancılaşma" gibi sorunlarla boğuşan, ekonomik yetersizliklerle muhatap olmuş insanların, tercih belirlemelerindeki nedenler, sonuç ilişkileri sosyologların işidir. Fakat yine de "neden-sonuç", "seçim" ve "dönüşüm" gibi konulara, en azından bir yan yol olarak girmek mümkündür.

Tam burada "kullanılan insanlar", "yaratılan yapılar" meselesinden söz edilebilir.

Türkiye de dahil olmak üzere, ülkelerin istihbarat örgütlerinin IŞİD'i görmezden geldiği, dahası yaratılmasında çaba harcadığı, yol açtığı çok somut örneklerle sabittir.

Zaten kitabın en önemli savlarından biri de budur. IŞİD tüm hikâyesinin özet olarak anlatılması zaruri olsa da konu, genel olarak Türkiye yapılanması üzerinde şekillenecektir. Dolayısıyla istihbarat ve ilişkiler bağlantısı da sıkça Türkiye üzerinden belgelerle anlatılacaktır.

Öte yandan "kullanma" ve "görmezden gelme" konusunda Ortadoğu ve Türkiye kapsamında birbiriyle örtüşen çarpıcı ipuçları vardır.

El-Kaideli Usame bin Ladin, Tevhit ve Cihat'ı kuran Zerkavi ile IŞİD Lideri Bağdadi'de görülen dönüşümler, Türkiye'nin "öfkeli çocukları"nda da tespit edilir.

İlk başlarda Usame bin Ladin, otomobillere tutkun bir çapkındır.

Zerkavi, vücudu dövmelerle dolu bir uyuşturucu satıcısı.

Bağdadi, silik bir köylü!

Türkiye'de de sonradan dönüşen bu profillerle uyum gösteren önemli örnekler vardır:

Ankara Gar Katliamı planlayıcısı Halil İbrahim Durgun'un eşi Esin Durgun, kocasının IŞİD'e katılmadan önce, gece hayatını seven ve içki içen biri olduğunu aktarmıştır.

Ankara'yı planlayanlar arasında bulunan patlayıcı uzmanı ve depo sorumlusu Metin Akaltın, katliamdan iki yıl önce bira çalmaktan sabıka almış bir kişidir.

Yine Ankara Gar Katliamı'na tam ortasından karışmış, iki bombacıyı taşıyan araca eskortluk yapmış Yakup Şahin, esrarkeş ve hapçıdır. Katliamcıların, Gaziantep'ten Ankara'ya eskortluk yaparken kullandıkları araçta bile poşet içerisinde uyuşturucu haplar bulunduğu tutanaklara yansımıştır. Polisin çevirme yapıp, bunları nasıl görmezden geldiği ise ileriki bölümlerde detaylandırılarak anlatılacaktır. Şahin, sorunlarını önce El-Nusra'ya ardından da Türkiye IŞİD'ine katılarak çözmeye çalışmıştır.

Gaziantep Barosu avukatlarından Önder Alkurt; çarpıcı notlar paylaşıp, araştırma yapılmasını isteyerek sorar:

"IŞİD'in, Antep'te aktif olduğu dönemde AMATEM neden boştu?"

Açıkça cevaplandırılması gerekir!

Bu gençler, lümpen piyonlardır. Peki, onları kim, hangi kapıları açmak için kullanır?

Cihat Türkiye'yi nasıl etkiledi?

3 Mart 2009'da, Pakistan'dan İstanbul Atatürk Havalimanı'na inen uçaktan sarı saçlı, renkli gözlü, oldukça yakışıklı, genç bir yolcu çıkar. Selefi sakalı, "bebek yüzüne" tezat oluşturan Yunus Durmaz, terminalde gözaltına alınır. Pakistan'dan El-Kaide üyesi olduğu gerekçesiyle sınır dışı edilmiştir. Ne var ki Türkiye'de hemen serbest bırakılır. Memleketi Gaziantep'e döner. Emniyet tutanaklarındaki ifadesine özetle şu satırlar düşer:

> *Ağrı'dan çıkıp İran'a gittik. Bir buçuk yıl buradaki mescitte* Kuran *dersleri aldık. Birçok Türk vatandaşı geldi gitti. İran'a gelen Tebliğ Cemaati mensuplarının daveti üzerine kaçak* yollarla Pakistan'a girdik...[4]

Afganistan ve Pakistan cihadının, Türkiye'yi de etkilediği görülür. Ancak bunun ötesinde başka değerlendirmeler de ortaya çıkacaktır. Türkiye'de devlet, iktidar ve cihatçı ilişkilerini kısa yoldan özetlemek için Pakistan'dan El-Kaide'li olduğu için sınır dışı edilen "yolcunun" durumuna bakmak yeterlidir... O tarihten beri bilinen, dahası fiziki ve teknik olarak takip edilen Yunus Durmaz; 2015'teki Ankara Gar Katliamı'nın baş mimarı olacaktır... Yani, "devlet görmezden geldi" ya da "yol verdi" sözleri boş değildir...

Türkiye'de IŞİD... Suriye yolu cihatçı dolu

Türkiye'deki IŞİD yapılanması, çıkış noktası itibarıyla Irak ve Suriye'deki dönüşüme benzer. Örgütün mihenk taşı El-Kaide'dir... Yapının militan ya da sempatizanları Suriye'deki iç savaşla birlikte sert bir değişim geçirir.

IŞİD yapılanmasını anlamak için önce, her şeyin başladığı yer olan Suriye'ye neden-sonuç ilişkileriyle Türkiye tarafından bakmak yararlı olacaktır.

4. 04.08.2016, *Evrensel*, "Polis, IŞİD Emiri Yunus Durmaz'ı ifadesini alıp bırakmış" başlıklı haber.

Arap Baharı'na benzer etki Suriye'de de ortaya çıkar. Cumhurbaşkanı Beşşar el-Esad'a karşı "demokratik bir Suriye" özlemiyle başlatılan protestolar, kısa süre içinde başka yöne savrulur. "Yıkım ve pay" üzerine Suriye dışından kurgulanan oyun, cihatçıları da ülkedeki önemli aktörler hâline getirir. Cihatçılar, beslenip, eğitilir, dönüştürülüp, silahlandırılır.

Sonun başlangıcı Dera

Fitil, kimsenin aklının ucundan bile geçmeyen küçük ve sıradan bir sınır şehrinde, Dera'da ateşlenir. Dera'nın durumu, tarumar edilen ülkeler ve emperyalizm konusunda bize ipuçları verir. ABD'nin Suriye'de istediği rejim değişikliği, sadece doğalgaz, petrol, altın, tarihî eserler ve jeopolitik önem ile ilgili değildir. Esad'dan kurtulmak, aynı zamanda, Filistin halkının sesi olan az sayıdaki Arap liderlerin birinden kurtulmak anlamı da taşır.

Dera, CIA'e kullanım kolaylığı sağlar. Ürdün sınırındaki şehre Libyalı teröristler kolayca geçirilir. İletişim ofisleri, "taşımacılığın" yanı sıra kurgu üretmeye de yarayacaktır. Senaryo; "duvarlara yazılama yapan gençlerin gördüğü zulüm" üzerine şekillendirilir. Gerçekte ne o gençlerin izine ne fotoğraflarına ne de ailelerine ulaşılabilmiştir. Bu şaibelerden önce, "devrim imamı" olarak da bilinen Şeyh Ahmed el-Sayasne'nin görevli olduğu Ömer Camii'ne silahlar yığılır. Suriye, sonun başlangıcındaki noktadadır.

Çıkar sağlama ve nemalanma fikrinin, Vehhabizm ile birleşmesi, ülkede ağır bir bilançonun ortaya çıkmasına yol açar. Sivil toplum kuruluşları ve siyasi temsilcilerin sunduğu raporlar, resmî rakamların çok ötesindedir:

Ölen 500 bin insan...

1 milyon yaralı...

Ülke içinde ve dışında yer değiştirmek zorunda kalan 11 milyon Suriyeli...

Türkiye'ye sıçrayan çamur ve koçbaşı IŞİD

Suriye bir mangalsa; ABD o tezgâhın her zamanki kurucusu, Ürdün ilk ateşi, Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye hem maşası hem yelpazesidir. İçinde çeşit çeşit dinci barındıran,

dizayn edilmiş Özgür Suriye Ordusu (ÖSO), El-Kaide ve ondan kopan Nusra ile IŞİD ise düzeneğin çöpleridir. Öte yandan Suriye'de gün geçtikçe kalabalıklaşan savaş alanı; basit bir gerçeğin ifşasıdır: Nemalanmak isteyen Suriye'ye koşacaktır. Ülkede, ne olduğunu anlamak için alandaki silahların ve savaş araçlarının marka ve menşelerine bakmak yeterlidir...

Bu ortamda eli silahlı Selefiler her geçen gün biraz daha büyütülür.

Cumasızlar

Bazı kavramların içini açarak Türkiye IŞİD'i ve ülkedeki yansımaları konusunda bilgi vermeyi sürdürelim.

Sıkça kullandığımız, "Selef" kelimesi önceki kuşakları ifade eder. Zaman geçse de Hz. Muhammed devrindeki gibi bir dinî hayat sürmenin şart olduğuna inananlara ise "Selefiler" adı verilir. Hareketin son evresi Suudi Arabistan kökenlidir. Kurucusu, Muhammed bin Abdülvehhab'dan dolayı "Vehhabilik" adını alır. Mezhepçilik ve tekçiliğin en koyu hâlidir. Selefiler ve özellikle IŞİD, Cuma namazı kılmadığı ve buna karşı çıktığı için "Cumasızlar" olarak da bilinmektedir. IŞİD, sistemi dışındaki fikirlerle kavgalıdır. İşgal ettiği yerler dışındaki topraklarla savaştadır. Savaşta ise Cuma namazı kılınmaz! Türkiye'de de durum aynıdır ve militan ya da sempatizanların ayırt edilmesini sağlar.

Dışarıda olmazsa içeride kullanırız

Selefilerin, "her yerde" büyütülmesinde Türkiye de üzerine düşen rolü oynar. AKP iktidarı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın başından beri Suriye savaşına müdahil olmak istediği açıktır. Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT)-devlet-iktidar işbirliği ile Türkiye'de cihatçılarla düzenlenen toplantılar, "Şam'da namaz kılma" rüyasının somut yansımalarıdır. Suriye bir bataklığa dönüşüp, IŞİD geniş alanları tutarken çamur, kısa zaman içinde Türkiye'ye de yayılır. Ne var ki bu durum İslam coğrafyasında sultanlık fırsatı kollayan Erdoğan'ın işine gelir. "Cumasızlar", dışarıda fetih ve Suriye'de Cuma hayalini diri tutarken, bir süre sonra içerde de açılmakta zorlanan kapılar için, bir koçbaşı ya da maymuncuk olacaktır.

Suriye'de savaş başlamadan önce Türkiye'de neler oldu neler?

Suriye'de çatışmalar henüz başlamamışken, Türkiye'de olanlara bakmak bazı noktaları daha anlaşılır hâle getirebilir. Hatay, Reyhanlı'da yaşayanların ifadeleri ilginçtir: "Suriye'deki iç çatışmalardan önce, Suriye'ye uzanan yeni yollar açıldı. Büyük araçlara geçiş alanları yaratıldı. Bükülmez Köyü, Cilvegözü adeta bir şantiye oldu."

İmar ve ıslah faaliyetlerini karşı tarafa aktarılan silahlar ve geçip giden cihatçılarla ilişkilendirmek hiç de zor değildir. Karışıklığın hemen başında İdlib'e ve Halep'e Türkiye üzerinden cihatçılar geçmeye başlar. Afganistan, Avrupa ve Kuzey Afrika'dan, Türk Havayolları'na ait uçaklarla Türkiye'nin çeşitli illerine taşınan cihatçılar, iktidarın "tercih ettiği" otobüs firmalarıyla Suriye'deki savaş bölgelerine dağıtılır. Suudi Arabistan ve Katar sermayesi ile cihatçılar daha da şişirilip; yangın büyütülür.

Değişen Türkiye

Suriye, cihatçılar tarafından yıkılırken, gelişmelerin etkisi, Türkiye'de de gün geçtikçe daha fazla hissedilir. Başta Gaziantep, Hatay ve Şanlıurfa olmak üzere pek çok noktada, Adıyaman, Mersin, Adana, İstanbul, Ankara'da IŞİD kök salmaya başlar. Kevgire dönen sınır bölgelerinden Suriye'ye cihada gidenler, Türkiye'nin önemli şehirlerini de üsse çevirir. Önemli pilot bölgelerdeki tanıklıklarımız, aktarılanlar ve üzerine eklediğimiz belgelerle konuyu biraz daha derin hâle getirmek mümkün olabilir...

Hatay'da: "Her şey o dükkânda başladı!"

Suriye krizinin ilk yıllarında sadece Hatay, Reyhanlı'dan 300 kadar kişi IŞİD'e katılır. Örgütün, Türkiye yapılanmasının lideri olduğu ve ülkedeki önemli katliamların emrini verdiği ileri sürülen İlhami Balı da Hatay'dan Suriye'ye geçenler arasındadır. Balı'nın hikâyesi, aynı zamanda Türkiye'deki dönüşümü ortaya koymak açısından çarpıcıdır. Hatay'daki bir arkadaşı, Balı hakkında şunları anlatır:

Reyhanlıspor'da birlikte top oynardık, stoperdi, çok sakindi. Dinî eğilimleri hep vardı. Ancak gittikçe radikalleşti. El-Kaide üyesi olduğu gerekçesiyle birkaç yıl cezaevinde kaldı. Suriye, kendisini ve çevresindekileri iyiden iyiye değiştirdi. Reyhanlı'da, sanayide elektrikçilik yapıyordu. Zaten her şey orada çığırından çıktı. Dükkânda patlayıcı yapmaya başladılar. Bir süre sonra Suriye'ye yerleşti. Çok kişiyi cihat için karşıya geçirdi.[5]

Her şey bu kadar basit olabilir mi? Koşullar önceden hazırlanmışsa muhtemelen...

Gaziantep'te: Sadece militan değil, zihniyet yarattılar

Türkiye'de cihatçıların serpilip büyümesini sağlayan zemin adım adım hazırlanır. 16 yıldır iktidardaki AKP'nin ektiği Siyasal İslam'a uygun tohumlar, gözle görülür şekilde büyütür. Her şeyden önce bir "zihniyet" olan IŞİD, ülkeyi kısa zamanda katliam fayına da çeker. Söz konusu zihniyet, kısa sürede sayısı azımsanmayacak ölçüde militan ve sempatizan yaratır.

10 Ekim 2015'te 102 kişinin ölümüne yol açan Ankara Gar Katliamı'ndan sonra Konya'da İzlanda ile oynanan milli maç öncesi gerçekleştirilen saygı duruşunda "taraftarın" ölenleri yuhalaması, Paris'teki IŞİD saldırısının hemen ardından Gaziantep'te araç konvoyu yapılması, yine aynı şehirde IŞİD bayraklı gelin arabasıyla nikâh turu atılması, "o azımsanmayacak" sayıyı deşifre eder.

Şanlıurfa'da: Sınır boyunca kesilen teller

Yaratılan tabanda, IŞİD cirit atmaya başlar. Büyük katliamlara çeyrek kala, Selefiler sınır boylarını mesken tutar. Şanlıurfa Harran'da, IŞİD'cilerin kaldığı oteller, gece sınır geçişleri olağanlaştı. Akçakale'de bölge muhabirlerinin deyimiyle, "IŞİD'in nefesi hissediliyor'du. İlçenin karşısındaki Tel Abyad'da, YPG'nin IŞİD'i kovmasından önce yaşananlar, olan bitenin özetidir.

17 yaşındaki M.Y. ve 20 yaşındaki B.Y.'nin, Diyarbakır'dan Şanlıurfa'ya, oradan da Rakka'ya uzanan öyküleri oldukça çarpıcıdır... Baba H.Y.'nin tarafımıza Diyarbakır'da anlattıkları, Türkiye'de neler yaşandığının ipuçlarıdır:

5. 21.03.2016, *BirGün*, "IŞİD Türkiye Sorumlusu İlhami Balı'dan Tehdit: O Düğünü Patlatırım" başlıklı haber.

"... Evleri, ahırları gezdik. Samanlıklarda, İstanbul'dan, İzmir'den, Ankara'dan gelip, IŞİD bölgesine geçmek için saklanan gencecik kızları görüyorduk. Kucaklarında bebeklerle bekleyen çarşaflı kadınlar vardı. Sınırda, bahçe makasıyla kesilip tekrar bağlanan tellere şahit oluyorduk. İnsan simsarları bekliyordu. Çeteler her yerdeydi ama asker de polis de onları görmüyordu! Siyah bir IŞİD kimliği hazırlanıyor, alelacele çektirilen resim, üzerine yapıştırılıyordu. Böylece insanlar sözde IŞİD devletine katılmış oluyordu. Emniyet kızlarımızı bildiği, izlediği halde bulamadı! Onları IŞİD kandırdı, devlet koridor açtı."

Gaziantep: Selefileri, baklavasından daha meşhur hâle gelen şehir

Yerel ve idari amirleri IŞİD konusunda benzer bir refleks gösterdiler...

"Burada IŞİD ne gezer?" Fakat Gaziantep'te sokağın sesi farklı şeyler fısıldadı, fısıldıyor:

"Pek çok kişi Karkamış ve Kilis, Elbeyli üzerinden Suriye'ye geçip örgütleniyor. Tuhaf bir evrime şahitlik ediyoruz. Konuşup bilgi aldıklarımız, aynı mekânları paylaştıklarımız, önceleri dost olduklarımız, derneklere gidip geliyor. Küfürlü konuşmalar, yerini 'Allah razı olsun' sözlerine bırakıyor. Jean'lar önce kumaşa, ardından şalvara dönüşüyor. Kamuflaj pantolon ve bomba yeleği diken atölyeler açılıyor." Keza Adıyaman'da yaşananlar... Şehrin ortasında İslam Çay Ocağı... Dışarıdan bile görünen IŞİD bayrağı... Fakat görmediler! Adıyaman bombacıları yetiştiren şehir namını alırken... Buradan çıkıp büyük katliamlarla şehirleri kana buladılar.

Türkiye'deki IŞİD katliamları ve sorular

Türkiye'de 460 kişinin öldüğü 2 bine yakın kişinin yaralandığı IŞİD katliamlarıyla ilgili şüpheler çok. IŞİD, katliamları üstlenmiyor. Bu durum ise, şaibeyi artırıyor. "Türkiye'de, Rakka'dan görece bağımsız bir IŞİD yapılanması mı dizayn edildi" sorusu daima gündemde kalıyor. Daha önemli soru ise; bu yapının birileri tarafından kontrol edilip edilmediği ile ilgili... IŞİD'in eylemlerinin siyasi sonuçları açısından birbirinden ayrıldığı görülüyor. Sözgelimi, Atatürk Havaalanı Saldırısı ve Ankara Gar Katliamı birine benzemiyor. Bazı

katliamlar Rakka'ya uzanıyor, bazıları ise güdük kalıyor ve Sınır boyu-Gaziantep-Adıyaman hattına sıkışıyor.

İki seçim arasında

Suriye bataklığa dönüşürken, Türkiye, katliamlar ülkesi oluyor. Hayali kurulduğu gibi, Türkiye devlet erkânı ve ordusu Şam'da Cuma namazı kılamasa da IŞİD'ciler, Türkiye'nin siyasal yapısının etkin bir şekilde değişmesinde rol oynar. Özellikle Suruç ve Ankara Katliamları; ülkede bir daha hiçbir şeyin eskisi gibi olamayacağını gösterir.

20 Temmuz 2015 Suruç Katliamı, AKP'nin aynı yıldaki 7 Haziran seçim yenilgisinden hemen sonra yaşanır.

Suruç Katliamı'nın müştekilerinden biri, durumu şöyle açıklamaktadır:

"Bu katliam, AKP'nin kaybettiği iktidarı kanla geri almasının ilk adımıdır!"

Nitekim AKP, 1 Kasım seçimiyle iktidarı geri alır.

Gerçekte de iki seçim arasında olanlar, çok "derin" ipuçları verir. Defalarca üzerinde durulan, "Biri önlense, diğer katliamlar da önlenebilirdi" yargısı, tutanakların, iddianamelerin satır aralarında somutlaşır.

Suruç'taki Amara Kültür Merkezi'nde gerçekleşen saldırıdan önce Emniyet'e gelen istihbaratlarda, önlem alınması talep edilmişti. İlçenin önemli yerlerindeki MOBESE'lerin izlenmesi, polislerin olası canlı bombalara karşı güvenlik önlemi alması istenmişti. Ne var ki bu net uyarılara rağmen, patlama gerçekleşir.

Suruç ile Ankara Katliamları arasında büyük bağlar vardır:

Ekip aynıdır, katliam bombacıları ise kardeş...

"Yıllardır takip edilen" Antep ekibi, her iki katliamı da planlarken, IŞİD'in canlı bomba deposu Adıyaman da görmezden gelinir. Adıyamanlı Şeyh Abdurrahman Alagöz Suruç'u, abisi Yunus Emre Alagöz Ankara'yı kana bular.

Devlet, Suruç'u patlatan ve "IŞİD'ci olduğu bilinen" bombacının abisini de "başıboş bırakır". Ankara Gar Katliamı'ndan önce toplam 62 istihbarat raporu vardır; bunlardan biri de, patlamanın olduğu gün yollanır. Dahası bu istihbarat raporları arasında Suruç'u patlatan bombacının abisi Yunus Emre Alagöz'ün de adı geçmektedir.

Katliamlardan sonra elleriyle koymuş gibi buldular!

Uzun süredir devam eden teknik ve fiziki takibe, tüm IŞİD yapılanmasının bilinmesine rağmen ilk patlamayı "göremeyen", ikincisini "engellemeyen" devlet, Ankara Gar Katliamı'ndan sonra operasyonlara başlar. Failleri eliyle koymuş gibi tek tek yakalar. Fakat aralarından bazıları ve -her ne hikmetse- en önemlileri, Emniyet operasyonlarında "ölü" olarak ele geçirilir. Bu da ister istemez iktidarın Haziran seçimi öncesi ve sonrası yaptığı açıklamaları akla getirir:

7 Mart 2015 Cumhurbaşkanı Erdoğan:

"400 milletvekilini verin, bu iş huzur içinde çözülsün."

8 Haziran 2015 AKP'li Burhan Kuzu:

"Millet kaosu seçti, hayırlı olsun."

19 Ekim 2015 Başbakan Davutoğlu:

"Ankara'daki saldırı sonrası anket yaptırdık, oylarımızda yükseliş trendi var."

Ölüm, Suriye'den Gaziantep'i, Adıyaman'ı, oradan Türkiye'nin kalbini, başkentini vurur. Türkiye tarihinin en büyük katliamı Ankara'yı inceleyen müfettişlerin sorduğu iki soru bile büyük, kara lekeyi ortaya koyar:

"Kamu görevlerinin ihmali ve kastı var mı?"

"Olaydan sonra yaralılara gaz, plastik mermi, su sıkıldı mı?"

Ankara Gar Katliamı Davası'nın 3. duruşmasında mahkeme salonunda arbede çıkar. IŞİD'ciler avukatların üzerine yürümekten çekinmezler. Polis, ailelere ve hâlâ yarası iyileşmeyenlere saldırır, "İyi oldu" diyerek küfürler savurur.

Katliama ilişkin gözlemlerini anlatan bir tanık "Bir Kirpi (polis aracı) ölülerimizi ezdi. Kahkaha atan polisler vardı..." diyecektir.

Mahkeme salonunda yaşananlar, IŞİD'in bir zihniyet olduğunu ve bu zihniyetin bugün de aynen devam ettiğini gösteriyor.

IŞİD terminolojisi

Selefi cihatçılar kendi aralarında örgüt terminolojisi içerisinde kullanılan hitap şekillerini tercih ediyor. Kullanılan kelimeler ve anlamları şunlar:

Akhi (ahi) : Kardeş (Erkekler için).
Uhti : Kardeş (Kadınlar için).
Amel : Eylem.
Biat : İtaat (Koşulsuz bağlılık).
Yol Çatışma bölgelerine gidilebilecek gizli illegal güzergâhlar.
Yol yapmak : Çatışma bölgelerine gidilebilecek illegal yolu ayarlamak.
Yol emiri IŞİD'e katılmak üzere çatışma bölgelerine giden grup lideri.
Varaka Para transferinde parayı çekmek için kullanılan belge, dekont.
Makar : Çatışmalı bölgeler ve Türkiye'de geçici olarak kullandıkları ikamet.
Madafa : Güvenli ev.
Muhacir : IŞİD/DEAŞ terör örgütüne katılmak üzere ülkemize gelen yabancılar.
Emir : Bir bölgedeki örgüt üyelerinden sorumlu, üst düzey yönetici.
İstişhad eylemi : İntihar eylemi (Canlı bomba eylemi).
Tağut : Allah'ın hükümlerine uymayan (TC ve kolluk için kullanıyorlar).
Tekfir : Bir kişiyi kâfir ilan etme.
Mescid Örgüt üyelerinin toplantı yaptıkları ve ideoloji yaydıkları yer.
Devle : IŞİD/ DEAŞ terör örgütü.
İslam Devleti : IŞİD/ DEAŞ terör örgütü.
Aşağı : Çatışma bölgeleri.
Ribat : Nöbet.
Hicret : Çatışma bölgelerine giderek örgüte katılmak.
Dar'ül küfür : Küfür toprakları (Türkiye ve demokrasi ile yönetilen diğer ülkeler).
Dar'ül İslam : IŞİD'in kontrol altında tuttuğu topraklar.
Lecne : Komite, IŞİD/DEAŞ terör örgütünde bir yönetim birimi.
Hüccet : Delil.
Künye : IŞİD'cilerin kendilerine verdikleri takma ad, kod adı.
Müzahir : Destekçi.

Selefilik ve Vehhabilik

Kelime olarak "ilkler" anlamına gelir. Hz. Muhammed devrindeki dinî hayatın, peygamberin ashabından sonra-

ki kuşak tarafından uygulandığı döneme "Selef Devri", bu kuşağa "Selef" ve daha sonraki dönemlerde aynı anlayışla yaşamak gerektiğini savunanlara da "Selefiler" adı verilir.

Selefiliğin gelişiminde dört dönem vardır:

Birinci dönemde Selefiler, *Kuran*'daki ayetleri ve peygamberin hadislerini yorumlamaktan kaçınmışlardır.

İkinci dönemin temeli, *Kuran* ayetlerinin Batını anlamlarını kullananların "tekfir" edilmesi yani "kâfir sayılması" gerekliliğine dayanır.

Üçüncü dönemde Selefi hareket, özellikle tarikatlara ve Şiilere karşı sert eleştiriler getirir. Tekçilik koyulaşır.

Dördüncü dönem Selefi hareketi, Suudi Arabistan kökenlidir. Kurucusu Muhammed Bin Abdülvehhab'dan dolayı "Vehhabilik" adını alır.

Belli bir dönem sadece Arap yarımadasına özgü olan "Selefilik", daha sonra başta Mısır olmak üzere birçok bölgeye Vehhabi çizgisi kurumlar tarafından yayılır.

Her şey yalan, Selefiler gerçek!

Selefiler, özellikle tarikatlar ve tasavvuf ehli olanların İslamiyet'i değiştirdiğini ileri sürerek bu grupları "tekfir" eder. Ayrıca *Kuran*'da Hz. Muhammed'in yaşayışının örnek alınması gerektiğini belirten 40 ayet bulunduğu ifade ederler. Selefiler giyim konusunda, "Hıristiyanlara ve Mecusilere benzemeyin" hadisini temel düşünce olarak alırlar. Erkeklerin sakalını uzatması ve bol elbiseler giymesi, kadınların ise vücut hatlarını belli etmeyen elbiseler giymesi farz kabul edilir. Öte yandan Selefiler; namazın cemaatle birlikte kılınmasını farz, sigara içilmesi ve türbe ziyareti gibi olayları haram kabul eder.

Türkiye'de Selefilik

Selefi anlayışının ülkemize girişi 1960'lı yıllara kadar uzanmaktadır. Özellikle yurtdışına Suudi Arabistan ve Mısır gibi ülkelere ilahiyat alanında eğitim amaçlı olarak giden bazı şahısların, akide alanındaki bu fikirlerini ülkemize taşınmasında önemli etkilerinin olduğu söylenebilir.

Ülkemizde kendisini Selefi olarak addeden gruplar, günümüzde Arabistan'daki Vehhabi anlayışının temsilcisi durumuna düşmüş kesimlerden oluşmaktadır. Bu gruplar

zaman zaman "Mezhepsizler" olarak da adlandırılmaktadır. Türkiye'de kâfir bir yönetimin olduğunu iddia eden Selefiler, Cuma namazı da kılmadıkları ve karşı çıktıkları için "Cumasızlar" olarak da bilinmektedirler.

Ülkemizde yurtdışı kaynaklı radikal dinî anlayışlara sahip Selefilik görüşünden etkilenen oluşumlar bulunmakla birlikte, bunların bir kısmı faaliyetlerini illegal alanlara kaydırarak terör örgütü konumuna gelmişlerdir.

Son dönemlerde tüm dünyayı üzerinde etkili olan El-Kaide terör örgütü bu faaliyetlerini Selefi-Vehhabi anlayış doğrultusunda gerçekleştirmektedir. Dünyanın çeşitli ülkelerinden Afganistan, Sudan, Yemen, Irak, Çeçenistan, Pakistan, Suriye'ye cihat etme düşüncesiyle giden şahıslara Selefi anlayış çizgisinde eğitimler verilir.

Türkçe yayımlanan dergileri

IŞİD haber ajansı Amaq ile bilgi paylaşıyor. Örgütün Türkçe yayınlanan iki de dergisi bulunuyor. IŞİD'in nihayi hedefi, İstanbul'u fethetmek. İstanbul anlamına gelen *Konstantiniyye*'nin önsözünde de asıl amaçtan şehri ele geçirmek olarak söz ediliyor. Örgütün başka dillerle birlikte Türkçe yayın yapan diğer dergisinin adı ise *Rumiyah.* IŞİD'in bu yayınında da İstanbul takıntısı sürüyor. Ancak Selefiler hedefi biraz daha ileri götürüyor. Amaç Avrupa'ya da açılmak! Zaten Rumiyah da Roma demek.

Selefilerin Türkiye'deki ilk kanlı eylemleri

Türkiye'de 15 Kasım 2003'te Şişli'deki Bet İsrael ile Beyoğlu'ndaki Neve Şalom sinegoglarına iki ayrı saldırı yapılır. Bu kanlı eylemlerin üzerinden bir hafta geçmeden yani 20 Kasım 2003'te bu kez Beyoğlu'ndaki Birleşik Krallık İstanbul Başkonsolosluğu ile Beşiktaş'taki HSBC Genel Merkez binası aralıklarla patlatılır. Farklı tarihlerdeki ikişer saldırının bilançosu ağır olur. 59 kişi ölür, 750 kişi yaralanır.

15-20 Kasım İstanbul eylemleriyle ilgili olarak yakalanan şahısların birçoğu ifadelerinde Selefi anlayışı benimsediklerini beyan ederler.

Selefilik görüşünü benimseyen örgütlenmelere mensup bazı şahısların Afganistan'a cihat amacıyla gittikleri, Taliban

ve El-Kaide örgüt mensuplarıyla birlikte savaşa katıldıkları tespit edilmiştir.

Reyhanlı Saldırısı - 11 Mayıs 2013

Türkiye, IŞİD dehşetiyle ilk kez Hatay'ın Reyhanlı İlçesi'ndeki bombalı saldırıyla tanışır. Bombalı eylemler, aynı gün ilçenin iki ayrı yerine düzenlenir.

Ölü sayısı: 53 kişi.

Yaralı sayısı: 146 kişi.

IŞİD üstlendi mi?: Evet, 4 ay sonra.

Arka plan:

Saldırıdan dört ay sonra, o dönem henüz El-Kaide bağlantılı olan IŞİD, yayınladığı bir bildiriyle katliamı üstlenir. Emniyet ise saldırıyı IŞİD'in düzenlediği iddiasını 2 Ekim 2013'te kesin bir dille reddederek "Failleri yakaladık" der. 27 Mart 2013'teki AGİT toplantısında Türkiye elçisi Tacan İldem de, bombalı saldırının El-Kaide unsurlarınca yapıldığını ifade eder. Buna rağmen dönemim hükümet yetkilileri ısrarla katliamın Suriye Baas rejimi tarafından yapıldığı üzerinde durur. Gizlilik kararı alınan soruşturma bir süre sonra kamuoyunun dikkatinden düşer. Ancak daha sonra FETÖ kapsamında 15 Temmuz Darbesi'nden önce tutuklanan Reyhanlı Savcısı Özcan Şişman, Reyhanlı'ya IŞİD'in saldıracağını 6 ay önce delilleri ile birlikte o dönem MİT'e ilettiklerini ileri sürer.

Niğde'de IŞİD'liler ile çatışma - 20 Mart 2014

Reyhanlı saldırısı Esad'a havale edilerek kamuoyunun dikkatinden düşürüldükten bir yıl sonra hiç kimsenin beklemediği bir yerde IŞİD militanları ile çatışma çıkar. Niğde'nin Ulukışla ilçesinde 20 Mart 2014 günü İsviçre vatandaşı Çendrim Ramadani, Almanya vatandaşı Benyamin Xu ve Makedonya vatandaşı Muhammed Zakiri, yol çevirmesi sırasında jandarmaya ateş açar. Saldırıda 3 kolluk görevlisi hayatını kaybederken, 7 asker ve 1 sivil de yaralanır.

Ölü sayısı: 3 kişi.

Yaralı sayısı: 8 kişi.

IŞİD üstlendi mi?: Saldırganların IŞİD'ci olduğu ortaya çıktı.

Arka plan:

Bu saldırıyla IŞİD ikinci kez açıktan Türkiye topraklarında saldırı gerçekleştirmiş oldu. Ancak bu dava hâlâ devam etmesine rağmen ne bu kişilerin bağlantıları ne de niye Türkiye'deki faaliyetleri ortaya çıkarılabildi.

Musul Konsolosluğu Baskını - 11 Haziran 2014

Niğde'yi yine Türkiye'ye yönelik değil "münferit" bir olay olarak değerlendiren hükümet yetkilileri IŞİD'i Esad'a karşı muhalif bir güç olarak görmeyi sürdürür. Ne var ki örgüt bu kez açıkça Türkiye'yi hedef aldığını, Musul Konsolosluğu'nu basıp 49 kişiyi rehin alarak gösterir. Özel Harekâtçılar ve konsolosluk çalışanları 101 gün boyunca IŞİD'in elinde rehin kalır.

Ölü sayısı: Yok.

Yaralı sayısı: Yok.

IŞİD üstlendi mi?: Henüz ilk gün olayın IŞİD tarafından gerçekleştiği ortaya çıktı.

Arka plan:

Dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan, "rehine pazarlığı" yaptıklarını açıkça ima ederek, bunun büyük bir diplomasi başarısı olduğunu vurgular. Hükümet yetkilileri tarafından IŞİD'e yönelik tehditkâr bir tavır takınılmadığı için, bu başarının yaşandığı ifade edilir. Türkiye'nin teslim ettiği IŞİD militanı El-Mikdad el-Şaruri, İngiliz gazetesi *Times*'a yaptığı açıklamada, "Türk yetkililer bize çok iyi davrandılar, çok naziktiler" diyecektir.

Süleyman Şah Türbesi kuşatması - 1 Ekim 2014

IŞİD'in türbe ve karakolu kuşattığı, askerlerin buradan gitmesi için süre verdiği teyit edilince, operasyon kararı alınır. Türbedeki emanetler Eşme Kasabası'na taşınır. Operasyon sırasında; Muhabere Astsubay Başçavuş Halit Avcı, içinde bulunduğu tanktaki ani manevra sırasında başını şiddetli şekilde çarpınca ağır yaralanır. Avcı, operasyon ekibinde yer alan sağlık ekiplerinin müdahalesine karşın kurtarılamayacaktır.

Ölü sayısı: 1 kişi.

Yaralı sayısı: Yok.

IŞİD üstlendi mi?: Operasyon IŞİD'e karşı yapıldı.

Arka plan:

IŞİD türbeyi patlatırken, bir fiyasko olarak ortaya çıkan operasyon yine "başarı öyküsü" olarak lanse edilir. Detaylarda ise ilginç gerçekler vardır. İktidar ısrarla; "Operasyonu Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) bir başına yaptı" diyecektir. Oysa Mürşitpınar kapısının biraz ötesinde Türkiye ve YPG bayrağı yan yana görünür. Operasyondan bir gün sonra Rojava'da görüştüğümüz Kobani Kantonu komutanlarından Dijvar Xebat, tarafımıza şunları söyleyecektir: "Teşekkür beklemedik ancak Türkiye yardımımızı inkâr etti."

Kilis'te asker kaçırılması - 1 Ocak 2015

2015'in ilk günü adeta örgütün, "o yıl" Türkiye'de ne kadar kanlı eylemler gerçekleştireceğinin de habercisi gibidir. Örgütün, sınırı delik deşik ettiği, Suriye-Türkiye hattında elini kolunu sallayarak hareket ettiği bir kez daha teyit edilmiş olur.

Ölü sayısı: Yok.

Yaralı sayısı: Yok.

IŞİD üstlendi mi?: IŞİD deklare etti.

Arka plan:

O dönem IŞİD'in elinde bulunan Cerablus bölgesinde bulunan teröristler Kilis'e süzülüp bir astsubay kaçırır. Asker dört gün sonra serbest bırakılır. Ne var ki IŞİD'in sonradan kaçırdığı askerler bu kadar şanslı olmayacaktır!

Sultanahmet'te bombalı saldırı - 6 Ocak 2015

IŞİD'in büyük kentlerde her an eylem yapması beklenirken, Sultanahmet'teki İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı Turizm Şube Müdürlüğü'ne canlı bombalı saldırı düzenlenir. Olayda Kenan Kumaş isimli bir polis memuru yaşamını yitirir.

Ölü sayısı: 1 kişi.

Yaralı sayısı: Yok.

IŞİD üstlendi mi?: Saldırıyı önce farklı bir örgütün yaptığı açıklansa da kısa zamanda eylemin IŞİD tarafından yapıldığı anlaşılır.

Arka plan:

Saldırıyı DHKP-C'nin yaptığı açıklanır. Hatta canlı bomba olarak bir kadının resmi ve ismi basına dağıtılır. Ne var ki

söz konusu örgüt olayı sahiplenmez. Kısa süre sonra intihar eyleminin Çeçen kökenli El-Kaide bağlantılı bir kadın militan tarafından yapıldığı anlaşılır. Diana Ramazova isimli kadının Türkiye'ye girişi ve buradaki kamera görüntüleri ortaya çıkar. Ancak bağlantılar araştırılmaz. Dosya diğerleri gibi unutulur.

Adana ve Mersin HDP binalarına eşzamanlı bomba - 18 Mayıs 2015

7 Haziran 2015'teki seçime yakın HDP'nin Adana ve Mersin il binalarında eşzamanlı bombalı saldırıları meydana gelir.

Ölü sayısı: Yok.

Yaralı sayısı: Yok.

IŞİD üstlendi mi?: Hayır.

Arka plan:

Bazı medya kaynakları saldırganın DHKP-C'li bir şahıs tarafından gerçekleştirdiğini ileri sürer. Kısmen doğrudur. Akdeniz bölgesindeki saldırılarda tuhaf bir durum vardır. Güvenlik kameralarından saldırıyı Savaş Yıldız'ın gerçekleştirdiği ortaya çıkar. Yıldız, DHKP-C'den tutuklanıp tahliye olmuştur. Suriye savaşı başladığında ailesiyle birlikte çatışma bölgesine geçmiş, IŞİD'le temas etmiştir. Halen Suriye'de YPG'nin elinde tuttuğu bölgelerde bulunduğu iddia edilen Yıldız; çarpıcı bir röportaj verir. Satır aralarında büyük şaibeler bulunur: "Eylemi planlayıp bana bombaları verenlerle, Suriye'de buluştum. İstihbarat görevlileridir. Yıldız, Antep Emiri Yunus Durmaz ve Türkiye sınır sorumlusu olduğu ileri sürülen İlhami Balı'dan söz etmektedir."

HDP Diyarbakır Mitingi'ne bombalı saldırı - 5 Haziran 2015

HDP uyarır ancak bu uyarılar dikkate alınmaz. Maalesef endişeler doğru çıkar. Seçime iki gün kala şu anda tutuklu bulunan HDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş'ın konuşma yaptığı Diyarbakır Mitingi'nde art arda iki bomba patlar.

Ölü sayısı: 4 kişi.

Yaralı sayısı: 402 kişi.

IŞİD üstlendi mi?: Hayır.

Arka plan:

Saldırının faili Adıyaman'da ikamet eden Orhan Gönder'dir. Ailesi onun IŞİD'e katıldığını defalarca Emniyet'e bildirdiği, hatta annesinin bizzat dönemin Başbakanı Ahmet Davutoğlu'ndan yardım istediği anlaşılır. Halen tutuklu olan Orhan Gönder'le ilgili başka büyük bir skandal daha vardır: Bombacının, eylemden bir gün önce Diyarbakır'a gelerek bir otele yerleştiği anlaşılır. Gönder'in asker kaçağı olduğunun tespiti üzerine kaldığı mekân polislerin baskınına uğrar. Fakat kendisi hakkında tutanak tutulup serbest bırakılır. Dahası; bombacı Orhan Gönder 2013'ten beri polis tarafından "tehlikeli şahıs" olduğu gerekçesiyle aranmaktadır.

Suruç Katliamı - 20 Temmuz 2015

Öğle, 12:00 civarında Şanlıurfa ilinin Suruç ilçesinde düzenlenen bombalı intihar saldırısı.

Ölü sayısı: 34 kişi.

Yaralı sayısı: 70 kişi.

IŞİD üstlendi mi?: Hayır.

Arka plan:

Ezilenlerin Sosyalist Partisi'nin (ESP) gençlik kolu Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) tarafından düzenlenen organizasyonun amacı Kobani'nin yeniden inşasıdır. Gençler, Kobani'ye insani yardım malzemesi ve çocuklara oyuncak götürmek isterler. Ancak dilekleri gerçekleşmez. Valilik izin vermeyince Suruç'taki Amara Kültür Merkezi'nin avlusunda basın açıklaması yapılacaktır. Kahvaltının ardından bir araya gelen yaklaşık 300 kişi arasına "girmeyi başaran" IŞİD'in canlı bombası kendini patlatır. Eylemcinin, Antep hücresiyle bağlantılı olan Adıyaman'daki canlı bomba deposu Mustafa Dokumacılar Grubu üyesi Şeyh Abdurrahman Alagöz olduğu belirlenir.

Sadece biri kaçırılıp diğeri öldürüldü mü? - 1 Eylül 2015... Bataklıkta yakılan bedenler

El-Bab'ta, Türkiye'ye yakın bölgeyi IŞİD'den temizlemeyi amaçlayan, TSK ve Özgür Suriye Ordusu'nun (ÖSO) birlikte yaptıkları Fırat Kalkanı adını alan operasyonlar kapsamında

bugüne kadar resmî olarak 73 askerin yaşamını yitirdiği belirtiliyor. Ne var ki Kilis ve Gaziantep bölgesinden, sağlık merkezlerinden gelenler bu resmî bilgiyle çelişiyor. Yaşamını yitiren ve yaralanan asker sayısının söylenilenin çok üzerinde olduğu tahmin ediliyor. IŞİD'in açıklamaları da bu yönde.

Ölü sayısı: Çatışmalı bölgede 73 kişi, rehinelerden 2 kişi yakıldı, 2 kişi vurularak öldürüldü. Bugüne kadarki bilanço vahim: Toplam 77 asker.

Yaralı sayısı: Resmî bir açıklama bulunmuyor.

IŞİD üstlendi mi?: Bölge IŞİD'in elinde ve operasyon ona karşı yapılıyor.

Arka plan:

Asker yakınlarıyla birlikte, Türkiye'nin vazgeçmediği "Suriye bataklığına saplanma isteği" politikasını eleştirenler; "evlatlarımızın orada işi ne?" sorusunu yöneltiyorlar. Bölgede vahim olaylar da yaşanıyor. Herkesin bildiği, gördüğü ama konuşamadığı korkunç şeyler oluyor. Bunlardan biri IŞİD'in esir aldığı iki Türk askerini canlı canlı yakıp görüntülerini yayınlaması. IŞİD'in esir alıp başlarına kurşun sıkarak öldürdüğü Kıvanç Kaşıkçı ile Muhammed Duran Keskin isimli iki Özel Harekât astsubayı da bulunuyor.

Yakılan askerler konusu ise her yönüyle önemli. Çünkü bunlardan biri iki yıldır IŞİD'in elinde bulunan ve kurtarılmak için adeta devlete yalvaran Serter Taş. Fethi Şahin adlı askerle birlikte yakılan Taş'ın kaçırılmasına dair olaylar da skandal gibi.

Taş, henüz IŞİD'in elindeyken yayınladığımız haber şöyle:

1. Radikal cihatçı örgüt tarafından kimlik bilgileri ve fotoğrafları yayınlanan , "o askerin", yani Serter Taş'ın ya da bir başkasının kaçırılacağı gün gibi ortadaymış. Emniyet, 23 Temmuz 2015'te, Kilis sınırında IŞİD ile TSK arasında çıkan ve bir astsubayın ölüp iki askerin yaralandığı gün IŞİD'i dinlemiş. Bu sayede adeta gelen başka felaketlerden de haberdar olmuş. Yaklaşık 20 IŞİD militanının Türkiye'deki askerî ve Emniyet birimlerine saldırı yapmak amacıyla Cerablus'a intikal etmek için hareketlendikleri yönünde teyide muhtaç bilgilere ulaşmış. Daha da önemlisi Kilis'te sınırda saldırının olduğu "o gün" yeni bir eylemin olabileceğinin sinyallerini de almış. Ankara Gar Katliamı'nın da emrini veren "sözde" IŞİD sınır Emiri İlhami Balı ve onun görevlendirdiği kişinin nasıl

adım adım asker kaçıracaklarını anlattıkları konuşmaları dinlemiş. Bu istihbarat bilgilerini paylaşmış ancak yine önlem almayı unutmuş! O tarihten kısa bir süre sonra, IŞİD dediğini yapmış. Şimdi Rakka'daki hapishanesinde tuttuğu Serter Taş'ı kaçırmış. Felaketlerin sinyali hep alınmış fakat bir önlem geliştirilmemiş. Üç maddede 2015 Temmuzu ve Eylül başı arasında yaşananları özetliyoruz:

23 Temmuz'da Kilis sınırında çatışma çıktı - 1 astsubay öldü, 2 asker yaralandı

İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü'nün, İl Emniyet Müdürlüklerine dağıtılmasını istediği, 27.07.2015 tarihli "Muhtemel Eylem" konulu yazısının bir bölümünde Genelkurmay Başkanlığı'nın "23 Temmuz 2015'te Kilis sınır hattında çıkan çatışma ile ilgili" verdiği bilgilerin aynısı yer alıyor. Yazıda, IŞİD kontrolündeki bölgeden silahlı 5 kişi tarafından ateş açıldığı, bir astsubay yaşamını yitirdiği, iki uzman çavuşun ise yaralandığı ifade edilirken, bir IŞİD'cinin öldüğü belirtiliyor. Emniyet'in yazısında konuyla ilgili kapsamlı açıklamaların yanı sıra yer yer başka bilgiler de yer alıyor. Hem 23 Temmuz'daki vahim olaydan hem de bir gün sonrasında yaşanan gelişmelerden şu şekilde söz ediliyor:

"Kilis/Elbeyli sınır hattında Türk Silahlı Kuvvetlerine (TSK) bağlı Hudut Görevlilerimiz ile Elbeyli sınırına yakın bölgede silahlı faaliyet gösteren IŞİD mensupları arasında yaşanan çatışmalarda, (1) Astsubayın şehit olduğu, (2) uzman çavuşun yaralandığı, (1) IŞİD mensubunun öldürüldüğü ve IŞİD'e ait (3) aracın vurulduğu bilinmekte olup, basın yayın organlarında Türk Silahlı Kuvvetlerine bağlı savaş uçaklarının Bab Bölgesindeki IŞİD hedeflerin bombaladığı ve 35 IŞİD militanının öldürüldüğü belirtilmiş, ayrıca "IŞİD terör örgütü üst düzey yöneticilerince, örgüt mensuplarına yapılan operasyonlar nedeniyle, 24.07.2015 tarihinden itibaren legal veya illegal yollardan Türkiye'ye giriş çıkışları esnasında, örgüt mensubu olduklarının anlaşılmaması için sakal ve bıyıklarını keserek normal bir vatandaş görüntüsü vermeleri yönünde talimatlar verildiği,

IŞİD unsurları ile Türk Silahlı Kuvvetleri mensupları arasında 23.07.2015 tarihinde Kilis/Elbeyli İlçesinin Suriye sınırına mücavir bölgesinde yaşanan çatışmalar, IŞİD tarafından Suriye/Rakka'dan Halep-Aktarin ve Rai'ye (Çobanbey) yönelik olarak silahlı unsur sevkiyatı yapıldığı, Suriye-Türkiye sınırı hattında bulunan Suriye'deki Bableymun, Molla Yakup, Ayyeşe ve Çobanbey'de yaşayan halkın köyleri boşaltarak Suriye'nin içlerine doğru kaçmaya başladığı şeklinde bilgiler intikal etmiştir."

IŞİD'in astsubayı öldürdüğü gün, yakında asker kaçıracağı bilgisi de alındı

23 Temmuz 2015 tarihinde sınırda IŞİD askerlere saldırırken, Emniyet'in, IŞİD'in yapacağı faaliyetlerle ilgili başka bilgilere de ulaştığı görülüyor. Emniyet'in "Muhtemel Eylem" yazısında, "Yaklaşık 20 kişiden oluşan IŞİD intihar eylemcilerinin Türkiye'deki askerî ve Emniyet birimlerine ait binalarına saldırı yapmak amacıyla Suriye-Bab'dan Jerablus'a intikal ettiği yönünde teyide muhtaç bilgiler elde edildiği" bildiriliyor.

Ancak Emniyet'in 23 Temmuz saat 17:00'de, yani Kilis/Elbeyli sınır hattında saat 13:30'daki çıkan çatışmadan üç buçuk saat sonra IŞİD'cileri dinleyerek elde ettiği bilgiler, tanık olduğumuz vahim bir durumu da aydınlatıyor. Emniyet Müdürlüğü'nün, "IŞİD'in asker kaçırılabileceği konusunda" birimlerini uyardığı, "Muhtemel Eylem" notuna yansıyor. IŞİD'in Ebu Bekir kod adlı sözde Sınır Emiri İlhami Balı, Aziz kod adlı bir kişiyle irtibata geçerek sınırdaki kulede nöbet tutan iki Türk askerin kaçırılmasını istiyor. İşte, bu konuşmaları dinleyen Emniyet'in tutanağına yansıyan bilgiler:

"... IŞİD mensubu Abu Bekir (Kod adı) İlhami Balı'nın Aziz (Kod adı) adlı şahısla irtibatta olduğu, Aziz adlı şahsın 23.07.2015 günü saat 17:00 sıralarında Abu Bekir ile irtibat kurduğu, söz konusu irtibatta Aziz'in anılana (Abu Bekir'e) Çakallı (Çangallı'da olduğunu, anılan bölgede herhangi bir sıkıntı yaşanmadığını, Suriye-Bableymun yolunun kulesinde sadece iki askerin (Türk askerleri) bulunduğunu belirttiği bunun üzerine Abu Bekir'in Aziz'e,

'Söz konusu askerleri getirip-getirmeyeceğini' hususunu sorduğu ve askerlerin getirilmesi halinde de 'dile benden ne dilersen' şeklinde bir ifade kullandığı, Aziz isimli şahsın askerleri getirebileceği yönünde olumlu cevap verdiği..."

Emniyet'in istihbaratında söz konusu görüşmenin ilerleyen bölümleri de özetle şu ifadelerle anlatılıyor: "Abu Bekir'in, Aziz'e askerleri alması durumunda hemen almaması, özellikle kendisine haber vermesi hususunu belirttiği, bu doğrultuda Rai bölgesinde faaliyet gösteren IŞİD mensuplarının, 23.07.2015'te meydana gelen çatışma akabinde bölgede Sırpçılık yapan (illegal sınır geçişlerini organize eden-gerçekleştiren) yandaşları vasıtasıyla veveya sınır hattında pusu faaliyetlerini icra ederek, Türkiye-Suriye sınır hattında görev yapan TSK mensuplarına yönelik 'kaçırma eylemi yapmayı planladıkları-planlayabilecekleri' şeklinde bilgiler intikal etmiştir."

Ve o istihbarattan 39 gün sonra IŞİD göstere göstere asker kaçırdı

Emniyet'in IŞİD üyelerini dinlemesinin ardından yaklaşık bir ay geçmişti ki Selefi cihatçılar göstere göstere dediklerini yaptı! IŞİD, Türkiye'de tutuklu militanlarının serbest bırakılması ve Türkiye'nin kendilerine yönelik operasyonları durdurması amacıyla 1 Eylül 2015 tarihinde sınırda karakol bastı. Bir askeri öldürüp bir askeri de kaçırdı. Kilis'in Yavuzlu Köyü sınırları içerisinde bulunan Şehit Mehmet Hudutlu Karakolu'nda görev yapan Serter Taş yaralanmasının ardından kaçırıldı. Genelkurmay Başkanlığı ve Kilis Valisi, Taş'ın kayıp olduğunu açıkladı, ardından da askerin IŞİD tarafından kaçırıldığı öğrenildi. IŞİD, periyodik olarak yayınladığı Konstatiniyye adlı dergisinde geçen yıl Eylül ayında kaçırdığı Serter Taş'ın fotoğraflarını yayınladı. IŞİD, dergisinde Türk askerlerini kâfirlikle suçladı. Türkiye'ye yine "Tağut" dedi.[6]

Savaşın maliyeti ve ihanetin bedeli: ÖSO, TSK tankını IŞİD'e sattı

Önemli bir detay olarak, bu noktada bazı bilgileri de ekleyelim. Savaşın maliyetinin Türkiye'ye ekonomik açıdan da büyük külfet getirdiğini belirtelim. Üstelik bu külfet, ihanetle birleşince daha can yakıcı oluyor.

6. 24.04.2016, *BirGün*, "IŞİD'in Asker Kaçıracağı Belliymiş" başlıklı haber.

Fırat Kalkanı Operasyonu'nun detayları da çarpıcı. Pek çok askerimizin yaşamını yitirdiği harekâtta, TSK ile birlikte "savaşan" ÖSO'nun orduya ait zırhlı araçları IŞİD'e sattığı ortaya çıkıyor. Görüntülerin yanı sıra askeri kaynakların da aktardıkları dikkat çekiyor. Öncü birlik olarak, TSK'den önce 8 tank ve zırhı araçla IŞİD'in elindeki El-Bab bölgesine giren ÖSO mensupları, bu araçlardan bazılarını IŞİD'e satmış ya da devretmişler. Olaydan sonra Genelkurmay Başkanlığı'nın soruşturma açtığı, bir sonuç elde edilemediği ancak dosyanın henüz açık durduğu da edindiğimiz bilgiler arasında. ÖSO'dan, IŞİD'e geçen araçlar ise bir servet niteliğindeki fiyatlarıyla "ısrar edilen" savaşın maliyetini gösteriyor. Bir tankın fiyatı 680 bin dolar.

Araç, ortaya çıkardığımız görüntülerde önce ÖSO'cuların elinde görülüyor. Militanlar üzerinde namaz kılıyorlar. Tank, bir süre sonra IŞİD saflarında ve onların arasında. Aracı "243768" no'lu plaka numarasından da teyit ediliyor. IŞİD'ciler kendi saflarına geçen TSK'ye ait tankı gösterip, "Ganimet, ganimet" diyorlar.

El-Bab operasyonu ile ilgili tarafımıza bilgi veren askerî kaynaklar ise şunları aktarıyor:

Çok zor koşullarda operasyon gerçekleştirildi. Yiyecek ve yıkanacak yer yoktu. Bizim askerlerimiz ve ÖSO'cular arasında ise çifte standart vardı. ÖSO'cular daha iyi şartlara sahipti. ÖSO'cular tüm bunların üstüne bir de zırhlı aracı sattılar. Araç tarafımıza zimmetliydi. ÖSO'cuların birçoğu hırsız, uyuşturucu bağımlısı ve kaçakçıydı.[7]

Ankara Gar Katliamı - 10 Ekim 2015

Ölü sayısı: 102 kişi.
Yaralı sayısı: 400 kişiden fazla.
IŞİD üstlendi mi?: Hayır.
Arka plan:

Ülkenin en büyük bombalı katliamı... Türkiye'de iktidar tarafından yükseltilen çatışma ortamı ve özellikle bölgede yaşanan savaş hâli demokrasi ve insan hakları gönüllülerini harekete geçirir. 10 Ekim'de Türkiye Devrimci İşçi Sendika-

7. 26.04.2017, *BirGün* ve aynı tarihte *BirGün* İnternet sitesinde videosu ile "ÖSO, TSK'ya ait tankı IŞİD'e verdi" başlığıyla yayınlanan haber.

ları Konfederasyonu (DİSK), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Türk Tabipleri Birliği (TTB), Türk Mühendis ve Mimarlar Odası (TMMOB), CHP, HDP gibi pek çok sivil toplum örgütü ve siyasi partinin katılımıyla Barış Mitingi düzenlenir. Fakat yürüyüş başlamadan, kortej hâlinde ilerleyen grupların bulunduğu Tren Garı kavşağında, 3 saniye arayla 2 büyük patlama gerçekleştirilir. Bombacılardan biri Suriyelidir. Kimliği hâlâ tespit edilmemiştir. Diğer intihar eylemcisi ise tanıdıktır. Kanlı Suruç Eylemi'ni gerçekleştiren Şeyh Abdurrahman'ın abisi Yunus Emre Alagöz'den başkası değildir. Onun da yuvası Antep hücresiyle bağlantılı Adıyaman Dokumacılar Grubu'dur. Ankara Gar Katliamı'nda Suriye sınır boyundan Gaziantep'e, Pozantı yolundan Ankara'ya büyük ihmaller vardır. Olaydan sonra yaralılara gaz ve tazyikli su sıkılır. Ambulanstan önce polis gelir, internet yavaşlatılır.

Sultanahmet Saldırısı - 12 Ocak 2016

Ölü sayısı: 13 kişi.
Yaralı sayısı: 16 kişi.
IŞİD üstlendi mi?: Hayır.
Arka plan:

Sultanahmet Meydanı'nda, IŞİD militanı Suriye kökenli 28 yaşındaki Nebil Fadli'nin, turist kafilesinin arasına girerek üzerindeki bombayı infilak ettirmesiyle gerçekleşen intihar saldırısıdır. Patlama sonucunda tamamı Alman vatandaşı 13 kişi yaşamını yitirirken, 16 kişi de yaralanır.

Kilis'e atılan Katyuşalar - 18 Ocak-26 Nisan 2016

Saldırılar 18 Ocak'ta yan yana bulunan Nazlı Ömer Çetin İlkokulu ve Eyüp Gökçe İmam Ortaokulu'nun binaları arasına düşen IŞİD füzeleriyle başlar. Ders saati olduğu için faciadan dönülse de bir 7. sınıf öğrencisiyle bir hizmetli yaşamını yitirir.

Ölü sayısı: 22 kişi.
Yaralı sayısı: 100 kişiden fazla.
IŞİD üstlendi mi?: Bölge IŞİD tarafından kontrol ediliyordu.

Arka plan:

Kilis'te IŞİD'in attığı füzeler nedeniyle 22 kişi ölürken 100'ün üzerinde Kilisli de yaralandı. IŞİD'in füzeleri, Türkiye ve Selefiler arasında bozulan ilişkileri de gösteriyordu. Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in, Türkiye cihatçı yakınlaşması konusunda söyledikleri tam olarak büyük bir realiteyi yansıtıyordu: "Cebinde akrep taşıyan, bir gün mutlaka o akrep tarafından sokulur."

Yandaş basın ve havuz medyası, IŞİD'in Kilis'e attığı füzeleri sayfalarına taşısa da Selefileri özne olarak kullanmaktan kaçınır. "IŞİD Kilis'i vuruyor" demek yerine, "Şehre füze düşüyor" ifadeleri kullanılır. Kiliste can alan füzelerle ilgili en trajikomik açıklamalar ise Vali'den geliyor. Füzeye karşı abdesti öneren İsmail Çataklı, tedirginlik içindeki halkın içini ferahlatmayı da başarır. Vali konuya son derece realist yaklaşır: "Yerçekimi var. Düşmeleri normal!"

İstiklal Caddesi saldırısı - 19 Mart 2016

Beyoğlu ilçesi İstiklal Caddesi'nde 10:55'te IŞİD üyesi Mehmet Öztürk'ün kendini patlaması sonucu meydana gelen bombalı intihar saldırısı.

Ölü sayısı: 4 kişi.

Yaralı sayısı: 35 kişi.

IŞİD üstlendi mi?: Hayır.

Arka plan:

Saldırı sonucu; üçü Amerikan-İsrail, biri İran vatandaşı olmak üzere 4 kişi hayatını kaybeder, 36 kişi de yaralanır. Olaydan sonra saldırganın arananlar listesinde olduğu anlaşılır. Öztürk'ün ailesi ondan uzun süredir haber alamadıklarını ve Suriye'de olduğunu düşündüklerini aktarır.

Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne intihar eylemi - 1 Mayıs 2016'da

Gaziantep'te Ankara Gar Katliamı'ndan hemen sonra sonuçları birbiriye bağlantılı bir dizi olay gerçekleşir. 14 Kasım 2015 gecesi Gaziantep Beylerbeyi Mahallesi'ndeki bir apartmana operasyon düzenlenir. Söz konusu baskın, Ankara ve Suruç Eylemlerinin 2 numaralı planlayıcısı ve Gar

Katliamı'nda canlı bombaları şehre götüren Halil İbrahim Durgun'u hedef almaktadır.

Durgun, önce polisle çatışır, daha sonra üzerindeki intihar yeleğini patlatır. Aynı evde bulunup alışveriş için dışarıya çıkan bomba düzenekçisi ve depo sorumlusu Metin Akaltın ile Burak Ormanoğlu ise bağlantılı baskından birkaç saat önce yakalanmıştır. Evde bulunan Metin Akaltın'ın eşi Hatice Akaltın ve Durgun'un eşi Esin Altıntuğ da sağ olarak ele geçirilir.

Ölü sayısı: 3 kişi.

Yaralı sayısı: 23 kişi.

IŞİD üstlendi mi?: Ev hücre eviydi.

Arka plan:

IŞİD'in üyelerini hedef alan bu operasyonun intikamını almak için eylem arayışında olduğu şüphesi bulunuyor. Şüphenin haklı olduğu 5 ay sonra ortaya çıkar.

1 Mayıs 2016'da sabah saatlerinde Gaziantep ilinin Şehitkâmil ilçesindeki Demokrasi Meydanı'nın bulunduğu İl Emniyet Müdürlüğü binasına intihar saldırısı yapılır. Eylemde 3 polis yaşamını yitirirken, 23 kişi de yaralanır. Saldırgan; Türkiye'deki Selefi örgütü destekleyen bilindik ailelerden birinin üyesidir. Bomba yüklü bir araçla saat 09:00 civarındaki eylemi gerçekleştiren İsmail Güneş aynı zamanda IŞİD'in beyin takımından olan "hoca" lakaplı Ahmet Güneş'in kuzenidir. Saldırıyla ilgili operasyon düzenleyen polisin gözaltına aldığı 52 şüpheliden 32'si tutuklanır.

Polisin sorguladığı şüphelilerin, Yunus ve Hacı Ali Durmaz kardeşler ile irtibatlı olduğu ileri sürülür. 19 Mayıs gecesi, Çağlayan Mahallesi Berber Mustafa Sokak'taki 3 katlı evin ikinci katına baskın düzenlenir. Operasyon sonrası bir IŞİD'cinin daha kendini patlattığı kamuoyuna duyurulur. Kendini patlatan ismin Antep Emiri ve Suruç ile Ankara Katliamlarını planlayan Yunus Durmaz olduğu anlaşılır. Emniyet'in Kırmızı Listesinde yer alan sözde emirin başına 4 milyon lira ödül konulmuştur. Aynı operasyonda canlı ele geçirilen kardeşi Hacı Ali Durmaz'ın başında ise 1,5 milyon lira para ödülü vardır. Yunus Durmaz'ın operasyonu beklediği, yatarken bile intihar yeleği giydiği ortaya çıkacaktır.

Kendini patlatan iki IŞİD'ci arasındaki "Emniyet Müdürlüğü eylemi" Antep hücresi hakkında önemli bilgilerin ortaya çıkmasına neden olur. Bununla birlikte; en önemli ve kilit IŞİD sanıklarının kendilerini patlatması pek çok şüpheyi beraberinde getirir.

Atatürk Havalimanı Saldırısı - 28 Haziran 2016

IŞİD Türkiye'de kanlı eylemlerini sürdürür. Akşam, 21:22'de İstanbul'un Bakırköy ilçesindeki Atatürk Havalimanı'nda silahlı ve bombalı intihar saldırısı yapılır. Vücutlarına sardıkları amonyum nitrat kalıplarını saklamak üzere yaz günü mont giydikleri için dikkat çeken teröristler plan dışına çıkıp saldırıyı başlatırlar. Havalimanı İddianamesi 8 ay sonra kabul edilir.

Ölü sayısı: 45 kişi.

Yaralı sayısı: 200 kişiden fazla.

IŞİD üstlendi mi?: Hayır.

Arka plan:

Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosu tarafından hazırlanan 257 sayfalık İddianame'de, 41'i tutuklu 46 şüpheli bulunuyor. Terör saldırısında 45 kişinin hayatını kaybettiği belirtilen İddianame'de, yaralanan ve malı zarar gören 207 kişi de "müşteki" sıfatıyla yer alıyor.

İddianame'de, sanıkların havalimanına taksiyle geldikleri ve şoförle pazarlık yaptıkları da yer aldı. İddianame'de sanıklardan intihar bombacısı Vadim Osmanov, Rakhim Bulgarov ve kimliği tespit edilemeyen yabancı uyruklu bir şahsın, Atatürk Havalimanı Dış Hatlar Terminali gidiş katına geldikleri, şüphelenen polisin onları durdurmaya çalıştığı şu satırlarla anlatıldı:

> *Bir polis memurunun şüpheli Bulgarov'u kontrol amaçlı durdurması üzerine Bulgarov ateş açmış ve bu noktada üzerindeki bombayı patlatmıştır. Dış hatlar gidiş kapısından giren Osmanov ile kimliği tespit edilemeyen bir başka şahıs ise iki ayrı noktaya ayrılmış, kimliği tespit edilemeyen şahıs, uzun namlulu silahlarla güvenlik noktasına ateş açmış, vurulunca da üzerindeki bombayı patlattığı anlaşılmıştır. Osmanov ise yürüyen merdivenleri kullanarak yolcu karşılama salonuna yönelmiş ve üzerindeki bombayı patlatmıştır.*[8]

8. 28.06.2016, Atatürk Havalimanı'nda gerçekleştirilen silahlı ve bombalı intihar saldırısına ilişkin İddianame.

Havalimanı bombacısı İstanbul'da eğitilmiş

Muhacirun isimli İslami Eğitim Merkezi'nde militan yetiştirip, İslami terör örgütlerine destek olmak için fon biriktirip Suriye'ye eleman aktarıyorlar. Bombacılardan biri de burada eğitim alıyor. Böylece, IŞİD'in sadece sınıra yakın Gaziantep ve Şanlıurfa benzeri şehirlerde değil, İstanbul gibi büyük metropollerde de rahatça örgütlendiğini, eğitim merkezleri açtığın, buralarda militanlarını barındırıp çok kanlı eylemleri organize ettiği anlaşılıyor.

Bu merkezin faaliyetleri de yine İstihbaratın aynı belgesinden okunuyor. Söz konusu ifadeler şöyle: "Muhacirun isimli bir İslam eğitim merkezi bulunduğu, söz konusu merkezin militan başlangıç eğitimi verdiği, Suriye'ye eleman aktarımı yaptığı ve terör örgütlerini desteklemek için fon birikimi topladığı" tespit edilmiştir.

Muhacirun İslami Eğitim Merkezi

Havalimanı saldırısının üç intihar bombacısından biri olan ve polisin şüphelenmesi üzerine yürüyen merdivenleri kullanarak, dış hatlardaki yolcu karşılama salonuna yönelerek kendisinin burada patlatan Vadim Osmanov'un İstanbul'da eğitim aldığı ortaya çıktı.

İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün 7415558 sayılı evrakı İddianame'ye girdi. Buna göre; İstanbul'da Ahmed Nabi Avım/ Ebu Umar başkanlığında Muhacirun isimli bir İslam eğitim merkezi bulunduğu anlaşıldı.

İstanbul'u IŞİD merkezi yapmışlar

Öte yandan Atatürk havalimanı İddianamesi'ne yansıyanlar, Türkiye'de IŞİD yapılanması ve örgütün faaliyetlerinin engellenebilmesi konusunda "acaba ipin ucu kaçtı mı?" şüphesini de gündeme getiriyor. İddianamenin tutuklu sanıklarından Cezayirli Djamel Slimani'nin diğer sanıklar hakkında verdiği bilgi İstanbul'un adeta bir IŞİD cennetine dönüştüğünü gösteriyor.

Fatih-Haseki-Başakşehir'de 35 hücre

Djamel ve diğer sanıkların verdiği bilgiler IŞİD'in Türkiye'nin en büyük metropolünde ne kadar organize hâlde çalıştıklarını gözler önüne seriyor. İşte Djamel'in ifadesinden yansıyanlar:

> *Yakup kod adlı, Cuma Güneş'in Fatih-Haseki-Başakşehir'de toplamda 35 (otuz beş) evi olduğunu ve sadece Araplarla ilgilendiğini, Türk plakalı aracının olduğunu, Suriye'ye gidecek ve savaşacak kişileri Telegram üzerinden irtibat kurarak Türkiye'ye çağırdığını, Türkiye'ye gelen şahısların hemen eve yerleşmediğini, ilk başta otele yerleştiğini ve dikkat çekmemek için modern giyindiğini, sonrasında yerleşeceği misafirhaneyi belirledikten sonra Muaz ve Yakup ile görüşüp gelen kişi ve otel bilgilerini verdiğini, misafirhaneye korsan taksicilik yapan Anzor ve Arthur isimli şahıslar vasıtası ile yerleştirildiğini, misafirlerin Suriye'ye gidişinin biraz zorlaştığını önceden parası olanlar için kontrollü şekilde artçılı öncülü şekilde sınıra kadar gidip sınırı geçtiklerini, bu bilgileri öğrenmesinde Murad Murtuzaliev sayesinde olduğunu...*[9] *ifade etmiştir.*

Gaziantep Düğün Saldırısı - 20 Ağustos 2016

Gaziantep'in Şahinbey İlçesi'ne bağlı Beybahçe Mahallesi'nde yapılan bir sokak düğününde saat 22:40 sıralarında patlama meydana gelir. Kına gecesinde düzenlenen bombalı saldırıda bilanço yine ağır olur.

Ölü sayısı: 59 kişi.

Yaralı sayısı: 90 kişiden fazla.

IŞİD üstlendi mi?: Hayır.

Arka plan:

Siirt'in Pervari İlçesi'nden göç eden iki ailenin gençlerinin, sokakta yapılan kına gecesinde, canlı bomba, davetli gibi kalabalığın arasına karıştı. Canlı bomba, üzerindeki bombayı infilak ettirdi. Patlamayı Antep hücresinin önemli isimlerinden biri olan Mehmet Kadir Cebael planlar. Cebael'in bulunduğu eve operasyon yapılır. Söz konusu şahsın 16 Ekim 2016 tarihinde tıpkı Antep yapılanmasının kilit militanları olan Yunus Durmaz ve Halil İbrahim

9. 03.03.2017, *BirGün*, "Havalimanı Bombacısı İstanbul'da Eğitilmiş" başlıklı haber.

Durgun gibi evine yapılan operasyonda kendini patlattığı öne sürülür.

Antep'te IŞİD'e ait iki hücre evine operasyon düzenlendi. İlk operasyonda 3 polis hayatını kaybederken, ikinci operasyonda IŞİD'in Durmaz'dan sonraki Antep sorumlusu olduğu iddia edilen Ebu Hafs kod adlı Mehmet Kadir Cebael öldürülür. Cebael ismi Ankara İddianamesi'nde de geçmektedir. İntihar eyleminden sonra, "tüm önemli IŞİD'ciler buharlaşıyor mu?" sorusu bir kez daha gündeme gelir.

Öte yandan Cebael'in planladığı ileri sürülen "Düğün Saldırısı'nın" ardından bir kez daha can sıkıcı bir detay ortaya çıkar. Ankara Gar Katliamı sonrası Konya'da oynanan maçta, yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşunu ıslıklayanlar, bu kez Gaziantep'te görünürler. Belediyeye ait tek tip kıyafetler giyenler, Gaziantep'te katledilenlerin defin işlemi sırasında tekbirlerle saldırı gerçekleştirilir. Böylece IŞİD'in bir eylem biçimi kadar bir zihniyet olduğu bir kez daha teyit edilmiş olur.

Reina Saldırısı - 1 Ocak 2017

İstanbu'da yeni yılın ilk saatlerinde Ortaköy'deki gece kulübü Reina'ya gerçekleşen, farklı ülkelerden 39 kişinin ölümüne, 70 kişini ise yaralanmasına neden olan saldırıdır. Olay yerine taksiyle giden, Ebu Muhammed Horasani kod adlı Abdülkadir Maşaripov elindeki AK-47 marka uzun namlulu silahla ilk önce etrafa ateş açar. Sonrasında polis memuru Burak Yıldız'ı öldürür. Üzerinde siyah mont, siyah pantolon ve açık renkli şapka olan Maşaripov kapıda bekleyen gece kulübünün özel güvenlikçilerine de ateş açarak katleder. Ardından içeriye girer ve etrafa rastgele ateş açar. Yaklaşık 7 dakika süren saldırı sonrası IŞİD'ci terörist üstünü değiştirerek gözden kaybolur.

Ölü sayısı: 39 kişi.

Yaralı sayısı: 70 kişi.

IŞİD üstlendi mi?: Yol Rakka'ya çıktı.

Arka plan:

Reina saldırısı da adeta geliyorum demiştir. ABD'nin Ankara Büyükelçiliği, 23 Aralık'ta bir açıklama yayınlanıp,

vatandaşlarını "olası saldırı" konusunda uyardı. Özellikle de turistlerin sık gittiği bilinen restoran, ticari merkezler, ibadethane ve ulaşım merkezlerinden mümkün olduğunca uzak durmaları istenir.

Yılbaşına yakın, Türkiye'de yeni yıl kutlamalarının İslam'a uygun olmadığı konusunda, haberler, açıklamalar, afişler yayınlanır. İçeriklerinde, Yılbaşının haram olduğu, kutlayanların Müslüman sayılamayacağına yönelik vurgular yapılır. Sıkça Noel Baba figürlerine saldırılar olur. Öte yandan Diyanet İşleri Başkanlığı da Yılbaşı öncesi ayrıştırıcı bir dil kullanarak yayınladığı hutbesinde, kutlamaları "gayrimeşru davranış olarak" nitelendirir.

Tüm bunların ardından yaşanan saldırı, doğal olarak "hedef gösterme" tartışmalarının yanı sıra "Selefiler Türkiye'de buldukları zeminde kolay örgütlenip yardım alabiliyorlar mı?" sorularını da gündeme getirir.

16 gün sonra sağ olarak ele geçirilen Abdülkadir Maşaripov'un bilgisayarındaki yazışmalarda İstanbul'da yılbaşı gecesi ikinci bir saldırı daha planlandığı ancak başarılamadığının ortaya çıktığı iddia edilir.

Katliam hattı Konya-Başakşehir-Zeytinburnu-Ortaköy'dü. İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nin kamera teknik takibi, kesinleşmemiş kod adı Ebu Muhammed Horasani olan saldırganın izlediği süreci ortaya koyacaktır. Horasani 15 Aralık'ta Konya'dan İstanbul'a gelir, 3 gün Başakşehir'de bir sitede kalır. Zeytinburnu'nda kontaklar kurar ve Ortaköy'de katliamı gerçekleştirir. Zeytinburnu'na geri dönen saldırgan bir süre için de olsa kayıplara karışıp saklanabilir. Bu süreç Konya ve İstanbul'da daha önce dikkat çekilen tehlikeleri ve IŞİD'in başkentine kadar uzanan tehlikeyi ortaya koyuyor.

İhmal

Reina saldırganıyla aynı evde kalan ve eşiyle birlikte tutuklanan İlyas Momoşaripov'un kısa süre önce "şüphelidir" diye Yabancılar Şube'ye alınıp, Geri Gönderme Merkezi'nde tutulduğu fakat serbest bırakıldığı ortaya çıkar.

Tutanaklara yansıyanlar

Tutuklananlar içinde katliam talimatını verdiği iddia edilen İlyas Momoşaripov ve eşi Marhaba Abduloeva da bulunuyor. Katliam emrini veren söz konusu şahıs konusunda ise ilginç bilgiler gözler önüne seriliyor. Yabancılar Şube'ye alınıp, Geri Gönderme Merkezi'nde tutulduğu fakat serbest bırakıldığı ortaya çıkıyor.

"15 gün aynı evde kaldık" itirafı

Tacikistan uyruklu İlyas Momoşaripov ve eşi Marhaba Abduloeva çocuklarıyla birlikte, Reina katliamcısı Abdülkadir Maşaripov ile aynı evde kalır. Momoşaripov'un İstanbul 4. Sulh Ceza Hâkimliği'nde verdiği ifadede katliamdan hemen önce başka bir evde "şüpheli" olarak gözaltına alındığı anlaşılır. İlyas Momoşaripov, "Geri Gönderme Merkezi'nde bir süre kaldım" diyecektir. Sınır dışı edilmeyip serbest bırakılan şahıs, ifadesine şunları da ekler: "Reina saldırısını düzenleyen bu kişi ile birlikte saldırıdan öncesinde yaklaşık 15 gün kadar birlikte kaldık, doğrudur."

Şüpheli diye içeri aldılar ama...

Yabancılar Şube'den çıkıp katliamcı Maşaripov'la aynı evi paylaşan İlyas Momoşaripov'un ifadesi tutanaklara şöyle yansır:

> *Ben, eşim diğer şüpheli Marhaba ve çocuklarımız saldırıyı düzenleyen bu kişi ile birlikte 15 gün kadar kaldık. Ancak bir öncesinde başka bir evde kalmaktaydım. Beni şüphelidir diye içeriye aldılar. Geri Gönderme Merkezi'nde bayağı kaldım. Tanıdığım bir Rus kişinin bana borcu vardı. Bana bu borcu saldırıyı yapan kişi ile birlikte kaldığımız eve depozito olarak verdi. Yabancılar Şube'den çıkınca bu evde o kişi ile birlikte kalabileceğimizi bana alacaklı olduğum o Rus tarafından söylendi. Ben Yabancılar Şube'den çıkınca olayın bu şekilde olduğunu öğrendim.*[10]

İlyas Momoşaripov, suçlamaları kabul etmese de eşi Marhaba Abduloeva ile birlikte tutuklanarak cezaevine gönderilir. Saldırı talimatını verdiği değerlendirilen şahıs, cep telefonundaki numara, mesaj ve IŞİD'e ait fotoğrafların kendisine ait

10. 22.02.2017, *BirGün*, "Katliam talimat verdiği söylenen Momoşaripov: Beni şüpheli diye arayıp bıraktılar" başlıklı haber.

olmadığını savunarak; "Bu telefon da bana ait değil, şifresini bile bilmiyorum" şeklinde ifade verir.

Toplam bilanço: 460 kişi öldü, 2.000'e yakın kişi yaralandı.

Katliamlar - Sorular:

Nedense, IŞİD'in üstlendiği katliamlarda bile devlet Selefileri telaffuz etmekte zorlandı. Türkiye'de pek çok katliam ise IŞİD tarafından üstlenmedi. Bu durum, şüpheleri gündeme getirdi. Türkiye'de Rakka'dan görece bağımsız bir IŞİD yapılanması dizayn edildiği şüphesi gündemde kaldı. Daha önemli soru; bu yapının birileri tarafından kontrol edilip edilmediğiydi. IŞİD'in eylemlerinin siyasi sonuçlar açısından birbirinden ayrıldığı görülüyordu. Bu açıdan sözgelimi Havaalanı Saldırısı ve Ankara Gar Katliamı birbirinden ayrılıyordu. Yine Reina gibi kimi eylemleri düzenleyenler uyrukları itibarıyla da farklılık gösterdi. Ne ilginçtir ki bazı katliamlar Rakka'ya uzanıyor, bazıları ise güdük kalıyor ve Sınır boyu-Gaziantep-Adıyaman hattında çözülebiliyordu. Öte yandan yandaş basın ve havuz medyası bazı katliamları mahkeme salonunda izleme isteği bile göstermedi. Ne var ki yine Reina ya da Sultanahmet gibi saldırıların üzerine atladı.

İki katliamdaki büyük benzerlikler - Suruç/Ankara

- Her iki katliam da aynı hücre ve bağlantılı bombacılar tarafından yapıldı. Hat Gaziantep-Adıyaman'dı.
- Her iki katliam da süreç itibarıyla ve siyasi sonuçları açısından birbirine benziyordu. AKP anket yaptırdı ve oyları arttı!
- Her iki kanlı eylemde de Suriye'den Adıyaman'a, Gaziantep'e, Şanlıurfa ve Ankara'ya uzanan büyük ihmaller zinciri vardı. Sözgelimi Suruç bombacısı olaydan hemen önce vücuduna sardığı TNT kalıplarıyla Emniyet'in önünden elini kolunu sallayarak geçti. Ankara bombacıları yol boyunca çevrilmedi. Facia günü de dahil olmak üzere Ankara'daki 62 önemli istihbarat bilgisi değerlendirilmedi.
- Her iki katliam öncesinde de meydanda polis yoktu.

- Suruç'tan sonra da, Ankara'dan sonra da polis saldırısı meydana geldi. Yaralılara müdahale edenlerin yaşam kurtarmalarına izin verilmedi, can kayıpları arttı.
- Katliamlar sonrasında, adeta mağdurlar suçlu sayıldı. Yargılandı, işlem gördü, gözaltına alındı.
- Her iki katliamı da IŞİD üstlenmedi.
- Planlayıcılar kendini patlatarak adeta buharlaştı.
- İki katliamda tek bir kamu görevlisi yargılandı; dönemin Suruç Emniyet Müdürü. Ona da uygun bir para cezası kesildi!

IŞİD ilk günden beri Türkiye'ye saldırıyor

Ebu Bekir el-Bağdadi Irak Savaşı esnasında El-Kaide'ye bağlı örgütün temellerini atıyor. Suriye'de çıkan iç savaş ile birlikte oraya gidiyor ve Irak ve Şam İslam Devleti'ni kuruyor. Nisan 2013'te El-Nusra Cephesi ile IŞİD'i aynı saflarda birleştirdiğini deklare edip, 29 Haziran 2014 günü halifeliğini ilan ediyor. Ne var ki, El-Nusra Cephesi liderleri birleşmeye karşı çıkarak durumu El-Kaide lideri Eymen ez-Zevahiri'ye iletiyor. 2013 yılında El-Cezire'ye sızdırılan bir mektup ve ses kaydıyla El-Kaide lideri Eymen ez-Zevahiri bu grubun Suriye kanadını tasfiye ettiğini açıklıyor. Fakat IŞİD Emiri Ebu Bekir el-Bağdadi bu tasfiye kararını reddettiğini ve grubun Suriye'deki operasyonlarına devam edeceğini açıklıyor. Böylece El-Nusra ile hiç birleşemeyen IŞİD, El-Kaide'den kopmuş oluyor. IŞİD'in Türkiye'deki katliamları ilginç bir gerçekliği de gözler önüne seriyor. Örgüt, bütün "dostluk çabalarına rağmen" kurulduğu tarihten beri Türkiye'ye saldırıyor.

Türkiye'nin miladı - Türkiye IŞİD'i

Önce Suruç, sonra Ankara... Türkiye'nin kısa savaş tarihi. Hiçbir şeyin eskisi gibi olamayacağının özet anlatımları. IŞİD, Türkiye'deki bazı katliamları neden üstlenmiyor? Bunun cevabını da bir önceki satırlarla birlikte okumak mümkün. Söz konusu şüpheli katliamlarda onların ismi var. Ankara İddianamesi'ni baz alarak bu isimleri biraz daha detaylı inceleyeceğiz.

Türkiye'deki ilk IŞİD saldırısı "Niğde" olarak kayıtlara geçti. 4 kişinin yaşamını yitirdiği HDP'ye yönelik bombalı saldırı katliam çıtasının yükseleceği anlamını taşıyor. Nitekim öyle de oluyor. 7 Haziran seçimlerinden önce Adana ve Mersin'de HDP'ye yönelik eşzamanlı iki saldırı daha gerçekleşiyor. Ne var ki Türkiye bir bütün olarak Suruç'ta Selefi vahşetiyle tanıştı. Gencecik çocukların yaşamını yitirdiği kanlı eylemi, Türkiye'nin en büyük katliamı "10 Ekim Ankara" izliyor.

Önceden bilmek

Sultanahmet, İstiklal Caddesi, Atatürk Havalimanı ve son olarak Gaziantep'te bir düğüne düzenlenen saldırı meydana geliyor. Bilanço ağırlaşırken, pek çok soru da ortaya çıkıyor.

IŞİD militanları ellerini kollarını sallayarak etrafta dolaşıyor, mahallelerde örgütleniyor. Rapor, tutanak, dosyalardan izlendikleri, dinlendikleri, takip edildikleri hâlde yine rahatça, katliamları planladıkları da anlaşılıyor.

At izinin, it izine karıştığı bir gerçeklik varsa o da IŞİD'di. "HDP barajı geçecek mi? AKP bir kez daha tek başına iktidar olabilecek mi?" tartışmasının ortasına insan bedenleri düşüyor. AKP sözcüleri, "kaostan" söz ediyordu. Ambulanslardan önce yayın yasağı geliyor! Dönemin Başbakanı Ahmet Davutoğlu'nun sözleri dikkat çekiyor: "10 Ekim'den sonra anket yaptırdık ve oylarımızın arttığını gördük!"

Tüm bunların üzerine; "Neden 'bir avuç öfkeli genç', Türkiye'deki katliamları üstlenmiyor?" sorusu ekleniyor...

"Yol verildi" şüphesi

Şüpheler, kamu görevlileri tarafında da kendini gösteriyordu. Katliamlarda ihmal olduğu çokça tartışılıyor. Ankara'ya ilişkin Müfettiş Raporları iki soru üzerinden oluşturuluyor. Şüpheler şunlar: "Katliamda kamu görevlilerin ihmali var mı ve patlamalardan sonra yaralılara gaz sıkıldı mı?" Bu şüphelerin oluşması bile başlıbaşına skandal. Daha da ötesinde yakalanan IŞİD militanları bir bir serbest bırakılıyor.

Gaziantep-Adıyaman hattı

IŞİD üzerinde şaibeler bitmiyor, onlar örgütlenmeye devam ediyor. İstanbul, Ankara, Konya, Adana, Mersin, Elazığ gibi şehirlerde cihatçılar faaliyetlerini rahatça sürdürürken, özellikle iki yer ön plana çıkıyor. Adıyaman ve Gaziantep! Neredeyse tüm bombacıların Adıyamanlı olması dikkat çekiyor. Gaziantep'ten ise IŞİD'in dünyadaki başkenti diye söz ediliyor.

Neden Gaziantep?

Gaziantep sınıra yakın. Bununla birlikte IŞİD'in taraftar bulduğu, militan çıkardığı Kilis gibi yine sınıra yakın bölgelere komşu olması ile önem kazanıyor. Gaziantep, kozmopolit ve büyük bir şehir. Karmaşık yapısı Suriyelilerin gelişiyle birlikte daha da derinleşiyor. Kentin bu durumu, hücrelerin ve militanların gizlenmesine imkân sağladı, sağlıyor.

Destekçi aileler

Şimdiye kadar Türkiye'de gerçekleşen IŞİD eylemlerine baktığımızda, örgütü bellibaşlı ailelerden azade bir biçimde değerlendirmemiz mümkün olmuyor. Güneş, Durmaz ve Cebael ailelerinin adeta IŞİD'e adam yetiştiren bir fabrika gibi çalışmış olduğunu görüyoruz. Bunun yanı sıra hücre içinde hücrelere rastlıyoruz.

Ankara ve Suruç şifre

Ankara ve Suruç dosyasından, Ankara İddianamesi eklerinden ve Müfettiş Raporları'ndan, geleceği de okuyabiliyoruz. Sözgelimi "Düğün Saldırısı" Ankara İddianamesi'nde geçiyor. Temennimiz, yine o dosyalarda bulunan, Alevi dernekleri, demokratik kitle örgütleri ve turisttik yerlere yönelik eylemlerin gerçekleşmemesi.

Kim yargılanacak?

Ankara İddianamesi sanıkların durumları ve onlara karşı gösterilen tutumlar karşısında da detaylı bilgi veriyor. IŞİD katliamlarının emrini veren, planlayan ve eylemi gerçekleştirenlerin bir kısmı tutuklu. Bazıları intihar eylemlerinde, bazılarının ise polis operasyonlarında kendilerini patlattığı

biliniyor. Pek çoğu firari durumda! Tam bu noktada avukatlar soruyor: "Peki siz bu katliamda kimi yargılayacaksınız?"

İsim isim IŞİD "Türkiye"

Listedeki isimleri önem sırasına göre ve kategoriler hâlinde sıralıyoruz. Önemli katliamları örgütleyen Antep hücresi. Bombacı yetiştiren Adıyaman'daki "Dokumacılar hücresiyle" de direkt bağlantılı.

BEYİN TAKIMI

İlhami Balı - Türkiye sorumlusu olduğu iddia ediliyor – Kod adı: Ebu Bekir - Firari

Ankara İddianamesi'nde 1. sırada. Diyarbakır, Suruç, Ankara Katliamlarının yanı sıra Atatürk Havalimanı ve İstiklal Caddesi saldırıları emrini verdiği de değerlendirilen İlhami Balı, uzun bir süre Savcılık emriyle dinlendi ancak gözaltına alınmıyor. El-Kaide üyeliğinden 3 yıl tutuklu kalan İlhami Balı, 2012'de Suriye'ye giderek önce El-Nusra'ya, 2013 yılında IŞİD'e katılıyor. Sınırda asker vurulması ve kaçırılması olaylarından da İlhami Balı'nın sorumlu olduğu anlaşılıyor. Halen Suriye'de olduğu değerlendirilen İlhami Balı'nın yerli bir GSM hattı kullandığı ve bu hatla neredeyse her konuşmasını Türkiye içinde yaptığı ortaya çıkıyor. Yunus Durmaz'ın ona yazıp, ameller (eylem) için icazet istediği biliniyor. İlhami Balı, Hatay Reyhanlı nüfusuna kayıtlı. Reyhanlı'dan IŞİD'e katılan 300'den fazla kişiden sadece biri. Savaş Yıldız, ANHA'da yayınlanan röportajında, "Adana ve Mersin HDP Mitingleri saldırısını istihbaratçı 'Ebu Bekir' ve 'Ebu Musab' adlı kişiler Suriye'de organize etti. Beni yönlendirenler de onlardı. HDP binalarının krokilerini ise yine MİT görevlisi 'Efe' isimli şahıs verdi" diyor. "Efe" kod adını Yunus Durmaz, "Ebu Musab"ı Edremit Türe ve "Ebu Bekir"i ise İlhami Balı kullanıyor. Ankara klasöründe İlhami Balı, IŞİD Türkiye sorumlusu olarak geçiyor. Ancak bu konuda çok fazla somut delil bulunmuyor. Yunus Durmaz'ın evinden çıkan belgelerden ve Yakup Yıldırım'ın beyanlarından hareket ediliyor. Ankara emrini de net olarak İlhami Balı'nın verdiğini söylemek mümkün değil. Yunus Durmaz soruyor, Balı "Yapın" diye geçiştiriyor.

Yunus Durmaz - IŞİD Antep Emiri – Kod adı: Abdüllatif Efe - Kendini patlattı

Abdüllatif Efe, Muhammed Ali kod adlarını kullanıyor. "Simitçi" ve "Sarı Yunus" olarak da biliniyor. Ankara Gar Katliamı'nın planlayıcısı. Gaziantep'te kendini patlattıktan sonra evinde çıkan belgelerden 10 Ekim'in baş mimarının Yunus Durmaz olduğu anlaşılıyor. Peki, Yunus Durmaz kim? İşte bu çok önemli bir nokta. Gaziantep'te görüştüğümüz bir El-Kaide avukatı tarafımıza ilginç bir bilgi aktararak, Durmaz'ı şöyle tanımlıyor: "Her ne kadar kendisini 2009 yılından beri cihatçı faaliyetlerinden tanıyorsak da geçmişle bağı zayıf bir türedi!"

Abi Ökkeş ve sağ kolu olan kardeşi Hacı Ali... Durmaz'lar müzahir (destekçi) bir aile. Kız kardeşi Gamze de eşi Abdülmuttalip Demir ile birlikte eylem arayışındayken yakalanıyor. Annesi Nesibe Durmaz'ın da halen Suriye'de olduğu değerlendiriliyor. Emniyet'in 2009 yılından beri Yunus Durmaz'dan haberi var. 2009'da El-Kaide üyesi olarak Gaziantep Havalimanı'nda gözaltına alınıyor. Ankara'dan sonra MİT'in savcılığa sunduğu raporlarda Durmaz hakkında bilgi veriliyor, 2009 yılında El-Kaide üyesi olarak Pakistan'da eğitim aldığına dikkat çekiliyor. Mayıs 2015 itibarıyla Gaziantep'te IŞİD faaliyetlerinde çalıştığından söz ediliyor, "Temmuz 2015'te Suriye'de bulunmuştur" deniyor. MİT, bu faaliyetleri Emniyet Genel Müdürlüğü'ne (EGM) bildirdiğini de belirtiyor. 2014 yılında Emniyet, cihat sempatizanlarına "Yunus Durmaz'dan uzak durun" diye nasihat ediyor. Yunus Durmaz'ın halen tutuklu olan kardeşi Hacı Ali Durmaz, ifadesinde ilginç şeyler anlatıyor. IŞİD'in eylem planı olmadığı hâlde, gönderilen bomba yeleklerinden söz ediyor:

> *1 Mayıs 2016 tarihinde Gaziantep Emniyet Müdürlüğü önünde gerçekleştirilen canlı bomba eyleminden birkaç gün sonra bu canlı bomba yelekleri abime gönderildi. Malzemeler gelince abim de şaşırdı. Malzemelerin kim tarafından gönderildiğini bilmiyorum. Hangi eylem için kullanılacaklarını da bilmiyorum.*[11]

11. 09.07.2016, *BirGün*, "O yelekleri kim yolladı" başlıklı haber.

Gerçekten de o yelekleri kim göndermiş olabilir? Ankara İddianamesi'nde, Yunus Durmaz'la ilgili olarak başka ilginç ifadeler de vardı. Önce serbest bırakılıp sonra yeniden gözaltına alınan ve tutuklanan Suphi Alpfidan, ifadesinde, Yunus Durmaz'ı Halil İbrahim Durgun isimli şahsın yanında simitçi Yunus olarak tanıdığını, onun sarışın 1,75 boylarında birisi olduğunu, devamlı takım elbise giydiğini anlatıyor. Ankara ve Suruç Katliamlarının bir numaralı planlayıcıları Yunus Durmaz ve Halil İbrahim Durgun, Gaziantep'te yapılan ayrı ayrı operasyonlarda ölü ele geçiriliyor. Emniyet her ikisinin de kendisini patlattığını açıklıyor. Bu iki şahıs hem Suruç hem de Ankara Katliamlarının kilit isimleri. Açıkçası "büyük sırlar" onlarla beraber yok oluyor. 2009 yılından beri bilinen, Ankara Gar Katliamı'ndan önce her adımından haberdar olunan Yunus Durmaz'ın 10 Ekim'i planlayana kadar nasıl olup da durdurulamadığı sorusu daima güncelliğini koruyor. HDP'ye eşzamanlı saldırı düzenleyen Savaş Yıldız'ın verdiği röportaj ilginç. Yıldız, saldırıları MİT'in talimatıyla yaptığını iddia ediyor. HDP krokilerini MİT'e bağlı çalışan Efe isimli şahıstan aldığını söylüyor. Kim bu Efe? Yıldız'ın iddiaları Abdüllatif kod adlı Yunus Durmaz'a çıkıyor. Otopsi raporu halen yok!

Halil İbrahim Durgun - Katliamların planlayıcılarından - Kendini patlattı

Ankara Gar Katliamı'nın kilit isimlerinden biri, Yunus Durmaz'ın sağ kolu ve katliamların 2 numaralı planlayıcısı olduğu anlaşılıyor. Yunus Durmaz'a ev ve araçların ayarlanması konusunda yardımcı oluyor. Hücre evlerinde, malzeme taşırken pek çok kez kameraya takılıyor. Antep hücre yapılanmasına insan kaynağı bulan da, iki canlı bombayı da 34 DM 8774 plakalı araçla Ankara'ya götüren de o. Durgun, 14 Kasım 2015'te Gaziantep'te yapılan operasyondaki hücre evinde kendini patlatarak çok önemli sırları da kendisiyle beraber götürüyor. Patlamada evde bulunan eşi Esin Durgun ifadesinde Halil İbrahim'in kendisine; "Yapmak zorundaydım"[12] dediğini söylüyor. Otopsi raporu mevcut.

12. 10.10.2015, Ankara Gar Katliamı İddianamesi.

Mehmet Kadir Cabael – Düğün Saldırısı'nın planlayıcısı – Kod adı: Ebu Hafs - Kendini patlattı

Ankara İddianamesi'nin 12. sırasında bulunuyor. Canlı bombaları Ankara'ya götüren Halil İbrahim Durgun'un evinden parmak izi çıkıyor. Ankara Gar Katliamı'ndan sonra da hücre evine girip çıkıyor, depolara malzeme getirip götürüyor. IŞİD Antep yapılanmasının önemli isimlerinden biri, aktif rol oynuyor. Antalya'da turistik bölgelere tarassut (keşif) eylemi yapıyor. Görüntü alıyor, bunları merkeze yolluyor ve rapor hazırlıyor. Ayrıca patlayıcı hazırlamayı biliyor. Amelcilere (eylemci) patlayıcı devreleri veriyor. Bunlarla birlikte geçtiğimiz günlerde yakalanan Abdülmuttalip Demir ve Metin Akaltın'la çalışıyor. Üç depo sorumlusundan biri. 53 kişinin yaşamını yitirdiği Gaziantep Düğün Katliamı'nın planlayıcısı olan Mehmet Kadir Cebael de diğer iki önemli isim gibi kendini patlatıyor. Otopsi raporu yok.

Ahmet Güneş – Kod adı: Abdülhakim Hoca - Gerçek akıl hocası - Firari (Hayatta olup olmadığı bilinmiyor)

Ankara İddianamesi'nde 20. sırada bulunuyor. "Firari" olarak kayıtlı. Suriye'de öldüğü iddia ediliyor. 02.05.2016 tarihinde Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne canlı bomba saldırısı gerçekleştiren İsmail Güneş'in kuzeni. Ahmet Güneş, 24 Nisan 2014 tarihinde Suruç'ta gerçekleştirilen bir operasyonda, Yunus Durmaz'ın ağabeyi Ökkeş Durmaz ve aracı kullanan El-Kaide üyeliğinden sabıkalı Mustafa Delibaşlar'la birlikte yakalanır. Araçta çok sayıda IŞİD'e ait doküman elde edilir. Şüphelilerin polisleri görünce, aracın penceresinden dışarı attıkları bir harddiskte ise kendilerinin de olduğu infaz görüntüleri vardır. Sanıklar tutuklansa da 5 ay içinde serbest kalır. Bırakılmalarında MİT'ten gelen bir yazı etkili olur.

Deniz Büyükçebi - Sınırdan bombacı geçişi sağlıyor - Firari

Ankara İddianamesi'nde 2. sırada yer alıyor. Sınırdan bombacıların geçişlerini sağlamış olduğu ileri sürülüyor. Bugüne kadar Suriye'de olduğu sanılıyor. Suruç bombacılarını sınırdan geçiren kişi olduğuna ilişkin ifadeler var. Türkiye-

Suriye sınır sorumlusu olarak da ismi geçiyor. 03.10.2015 ile 15.10.2015 tarihleri arasında telefonu Kilis'ten sinyal veriyor; yakalanamıyor.

Edremit Türe - Türkiye sorumlusu olduğu iddia edilen İlhami Balı'nın sağ kolu - Firari

İddianamede İlhami Balı'nın Türkiye sorumlusu, Edremit Türe'nin ise onun yardımcısı olduğu söyleniyor. Ankara İddianamesi'nin 3. sırasında yer alan Türe ile ilgili ifadeler şöyle sıralanıyor:

İlhami Balı'nın IŞİD Silahlı Terör Örgütü'nün yöneticisi ve Türkiye sorumlusu olduğu, faaliyetlerine Suriye ülkesinde devam ettiği, şüpheli Deniz Büyükçelebi'nin IŞİD Silahlı Terör Örgütü'nün yöneticisi olduğu, Türkiye-Suriye sınırı sorumlusu, ayrıca İlhami Balı'nın yardımcısı olduğu...

Edremit Türe'nin, örgütün diğer önemli isimleriyle birlikte Antep yapılanmasını kurduklarından da özetle şöyle söz ediliyor:

IŞİD Silahlı Terör Örgütünün yöneticisi olduğu, yakalanacağını anlayınca Gaziantep ilinde kendisini öldüren Yunus Durmaz ile birlikte IŞİD Silahlı Terör Örgütü'nün Gaziantep yapılanmasını kurdukları, örgüt adına Türkiye'de eylem yapacak 150 kişiyi eğittikleri, soruşturmaya konu eylemi ve diğer eylemleri organize ettikleri anlaşılmıştır...[13]

İbrahim Halil Alçay - Pek çok kişiyi örgütledi – Kod adı: Ebu Huzeyfe - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nin 6. sıradaki sanığı. Halen tutuklu bulunuyor. Kendisini Gaziantep'te patlatan, Yunus Durmaz'ın sağ kolu Halil İbrahim Durgun'la bir dönem ortaklık yaptığı biliniyor. Ankara Gar Katliamı'na sebep olan iki canlı bombayı şehre getiren otomobile eskortluk yapan ve Yakup Şahin tarafından kullanılan 34 DM 8579 plakalı araç üzerine kayıtlı. Yunus Durmaz'ın kurduğu söylenen Genç Muvahhidler Derneği'nden neredeyse ayrılmadığı anlaşılıyor.

13. A.g.y.

Mustafa Delibaşlar - Cüheyman Dayı - Firari

Ankara İddianamesi'nde 26. sırada bulunan Mustafa Delibaşlar, 24 Nisan 2014 tarihinde Suruç'ta gerçekleştirilen bir operasyonda, Yunus Durmaz'ın ağabeyi Ökkeş Durmaz ve 02.05.2016 tarihinde Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne canlı bomba saldırısı gerçekleştiren İsmail Güneş'in kuzeni Ahmet Güneş ile birlikte yakalanıyor. Üzerine kayıtlı aracı o kullanıyor. Araçta çok sayıda IŞİD'e ait doküman elde ediliyor. Şüphelilerin polisleri görünce, aracın penceresinden dışarı attıkları bir harddiskte ise kendilerinin de olduğu infaz görüntüleri bulunuyor. Mustafa Delibaşlar, diğer sanıklarla Urfa'da tanışıp onları aracına aldığını söylese de bu inandırıcı değil. Sanıklar tutuklanıyor ancak 5 ay içinde serbest kalıyorlar. Bırakılmalarında MİT'ten gelen bir yazı etkili oluyor. Musul takasında kullanılanlar arasında olmaları muhtemel.

Erman Ekici - Kod adı: Ebu Talha - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nin 32 numaralı sanığı. Yunus Durmaz'ın yakınlarında olan kişi. Aynı zamanda Suriye'deki çatışmalı bölgelerle ilişkisi var. IŞİD Türkiye askerî kanat sorumlusu olduğu değerlendiriliyor.

Kenan Kutval - Kod adı: Muaviye

Ankara İddianamesi'nde 19. sıradaki isim. Firari, Suriye'de olduğu değerlendiriliyor. Antep hücresiyle direkt bağlantılı.

Ebu Zeynep - Firari

Yunus Durmaz Grubu'ndan sorumlu olduğu söylenen şahıs. Gerçek kimliğine ulaşılamadı. Arap asıllı ve IŞİD'in İstihbarat Emiri olduğu belirtiliyor. Türkiye'deki eylem ve istihbaratlardan sorumlu. Yunus Durmaz, İlhami Balı'yla birlikte sık sık ona da yazmaktadır.

Muhammed Cengiz Dayan - Kod adı: Abdülbari, Abdülmuin - Firari

Çok önemli bir isim. Suriye'de sorumlu. Yunus Durmaz'ın adam ihtiyacını karşılar. Rakka ve Tabka'da askerî emirlik yapar. Her nedense Ankara İddianamesi'ne girmeyecektir.

Esudurrahman - Hücre Sorumlusu - Firari

Hem Antep Hücre yapılanması hem de Ankara Gar Katliamı açısından çok önemli bir isim olduğu hâlde kimliği tespit edilebilmiş değil. Halen Suriye'de bulunduğu ve Yunus Durmaz Grubu'ndan sorumlu olduğu ifade ediliyor.

Ökkeş Durmaz - Firari

Yunus Durmaz'ın abisi, firari. Ankara İddianemesi'nde yer almıyor! 24 Nisan 2014 tarihinde Suruç'ta gerçekleştirilen bir operasyonda, El-Kaide sanığı Mustafa Delibaşlar ve 02.05.2016 tarihinde Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne canlı bomba saldırısı gerçekleştiren İsmail Güneş'in kuzeni Ahmet Güneş ile birlikte yakalanır. Araçta çok sayıda IŞİD'e ait doküman elde edilir. Şüphelilerin polisleri görünce, aracın penceresinden dışarı attıkları bir harddiskte ise kendilerinin de olduğu infaz görüntüleri bulunur. Sanıklar tutuklanıp, serbest bırakılır.

ÖZEL GÖREVLİLER

Resul Demir - Muhasebeden sorumlu - Kod adı: Muhasebeci - Tutuklu

Antep Hücre yapılanmasının muhasebe işlerinden sorumlu olduğu değerlendiriliyor. Halil İbrahim Durgun'un en çok Resul Demir'le görüştüğünü söylüyor.

Hacı Ali Durmaz - Antep Emiri olan abisinin sağ koluydu - Kod adı: Mervan - Tutuklu

Yunus Durmaz'ın kardeşi. Suriye'ye defalarca gidip geldiği biliniyor. Abisinin kendisini patlattığı evde yakalanıyor. Kayda değer bir bilgi vermiyor. Ankara Gar Katliamı'ndan bir gün önce canlı bombaların bulunduğu eve giriyor. 15.10.2015 tarihinde yani Ankara Gar Katliamı'ndan 5 gün sonra hücre evinden abisi Yunus Durmaz ile birlikte valizlerle ayrılıyor.

Abdülmuttalip Demir - Depo sorumlusu - Kod adı: Ebu Meryem - Tutuklu

Hem patlayıcı devrelerini amel (eylem) yapacaklara veriyor hem de depo sorumlusu olarak görev yapıyordu. Evli

olduğu Yunus Durmaz'ın kardeşi Gamze Demir ve Talha Güneş ile birlikte geçtiğimiz günlerde yakalandı. Sanıkların evlerinde yapılan aramalarda 20 kilogram TNT cinsi patlayıcı, canlı bomba yeleği, 3 el bombası ve 1 tabanca ele geçerken, sanıkların eylem arayışı içinde oldukları belirtildi. Ankara Gar Katliamı'na kadar Mehmet Kadir Cebael ve Metin Akaltın ile birlikte depolardan sorumlu üç kişiden biriydi. Demir'in Ankara Gar Katliamı'ndan bir gün önce Halil İbrahim Durgun ve Metin Akaltın'la birlikte hücre evinden ayrılmasını yansıtan kamera görüntüleri var.

Talha Güneş - Patlayıcı uzmanı - Kod adı: Muhammed Fatih - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nde 11. sırada yer alıyor, Yunus Durmaz'ın kardeşi Gamze Demir ve onunla evli olan Abdülmuttalip Demir'le birlikte geçtiğimiz günlerde yakalanıp cezaevine gönderildi. Ahmet Güneş'in kardeşi, Ankara Emniyeti'ne saldırı düzenleyen İsmail Güneş'in ise kuzeni. Yunus Durmaz'a ait belgelerde sayısız kez ismi geçiyor. Ödemeler ondan soruluyor. Birlikte tutulan lüks dairenin kamera kayıtlarına da defalarca takılıyor. Ankara planını yapanlardan... IŞİD'in kimyasal sorumlusu olarak da biliniyor. Mustafa Delibaşlar, abisi Ahmet Güneş ve Yunus Durmaz'ın abisi Ökkeş Durmaz'ın birlikte oldukları araçtan çıkan infaz görüntülerinde o da bulunuyor. Talha Güneş ve diğer sanıkların evlerinde yapılan aramalarda 20 kilogram TNT cinsi patlayıcı, canlı bomba yeleği, 3 el bombası ve 1 tabanca ele geçerken, sanıkların yakalanmadan önce eylem arayışı içinde oldukları söyleniyor.

Metin Akaltın - Depocu, patlayıcı uzmanı – Kod adı: Ebu Eymen, Kasap Bedo - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nin 13 numaralı sanığı. Bir diğer tutuklu sanık Burak Ormanoğlu ile birlikte yakalandılar. Ormanoğlu ile birlikte kiraladıkları evde Halil İbrahim Durgun kendisini patlattı. Hem 2 canlı bombanın olduğu evde hem de o evin altındaki depolardan malzeme taşırkenki görüntüleri var. Yunus Durmaz'la yan yana girip çıkıyor-

lar. Bombalı eylemlerin tümünde var ve tertip sorumlusu. Mehmet Kadir Cebael ve geçtiğimiz günlerde yakalanan Abdülmuttalip Demir'le birlikte depo sorumlusu üç kişi arasında bulunuyor. Akaltın, Ankara Gar Katliamı'ndan bir gün önce canlı bombaların olduğu eve giriyor. Canlı bombalar, Yunus Durmaz ve Halil İbrahim Durgun'la çıkıyor. Ardından tekrar eve giriyor ve 23:21'de bilgisayarla evden ayrılıyor. Muhtemelen evi temizliyor.

Hasan Hüseyin Uğur - Özel Kurye - Kod adı: Ebu Sümeyre - Firari

Ankara İddianamesi'nin 17. sırasında bulunuyor. Gaziantep-Suriye arasında mekik dokuduğu görülüyor. Yunus Durmaz'a ait evde parmak izi var. Durmaz'ın "özel kuryesi" olduğu belirtiliyor. Suriye'den başta para olmak üzere her türlü malzemeyi getirip götürüyor.

Abdülmuttalip Boz – Kod adı: Kürdo - Firari

Ankara İddianamesi'nin 21 numaralı sanığı. Firari. Hakkında fazla bilgi yok. Hücre yapısı ve çatışma bölgeleriyle irtibatı değerlendiriliyor.

Cebrail Kaya - Kod adı: Bettar - Firari

Ankara İddianamesi'nde 22. sırada. Firari, Suriye'de. Antep hücresinin önemli isimleriyle ilişkisi var. Antep Emiri Yunus Durmaz'ın evinden çıkan belgeler aktif bir örgüt üyesi olduğunu ortaya koyuyor. Durmaz, Sınır Emiri İlhami Balı'ya yazdığı mesajlarda, birkaç kez "Bettar'ı ne zaman yollayacaksınız?"[14] diye soruyor.

Nusret Yılmaz - Kod adı: Ebu Fidayi - Firari

Ankara İddianamesi'nin 29 numaralı sanığı. Gaziantep'te Terörle Mücadele ve İstihbarat ekipleri, IŞİD'cileri henüz 2012 yılından beri yakından takip ediyordu. Teknik takipte olan ve Savcılık izniyle telefonları dinlenen şüpheliler arasında Nusret Yılmaz da vardı. Fiziki ve teknik takip 2014 yılının ilk aylarına kadar devam etti! Yılmaz'ın çatışmalı bölgelerde

14. A.g.y.

çekilen fotoğrafları da bulunuyordu. Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne yapılan saldırıyla da ilişkilendirilen Nusret Yılmaz'ın dosyası, Gaziantep 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek olan dava dosyasıyla birleştirildi. Yılmaz firari. Ankara Gar Katliamı Müfettiş Raporları'nda Nusret Yılmaz'ın kendine ait bir grubu olduğu da belirtiliyor. Yılmaz, IŞİD'in gözbebeklerinden biriydi. Mersin'de tarassut (keşif) yapması da isteniyordu. Öte yandan mecmua kurması ve büyük ameller (eylem) ya da bir nevi kıyam yapması için hazırlık başlatması bekleniyordu. Kendi grubu olduğu ifade ediliyor.

Murat Taşçı - Kod adı: Abdülbasir - Tutuklu

Halen Osmaniye Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan Murat Taşçı hakkında "kamu düzenini bozmak" ve "IŞİD'e üye olmak" suçlarından iki ayrı iddianame var.

İddianameye yansıyanlar Taşçı'nın, IŞİD'in istihbarat biriminde çalıştığını, Antalya ile Alanya'da tarassut yaptığını, turistlerin, onları şehir merkezine taşıyan servis araçlarının ve durak yerlerinin fotoğraflarını çekip Google Earth üzerinde işaretlediğini gösteriyor. Bu bilgileri, 10 Ekim'in planlayıcısı Antep Emiri Yunus Durmaz'la paylaşan Murat Taşçı'nın, örgütün üst düzey sorumluları Ahmet Güneş ve kendini polisin yaptığı operasyonda patlatan Halil İbrahim Durgun'la da irtibatlı olduğu belirtiliyor.

AYAKTAKIMI

Yakup Şahin - Bombacı eskortu – İtirafçı - Kod adı: Danyak Kafa, Kundi, Köylü - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nin 4. numaralı sanığı. Tutuklu bulunuyor. İtirafçı. Canlı bombaları taşıyan araca, 27 AHV 70 plakalı otomobille eskortluk etti. Birecik'ten kendi aracıyla Nizip'teki depoya amonyum nitrat taşıyan Hüseyin Tunç ile birlikte çalışıyorlar. Zaten Şahin'i IŞİD'le tanıştıran da Hüseyin Tunç. Onu, Halil İbrahim Durgun'a öneriyor. IŞİD'in nasıl adam topladığının anlaşılması bakımından önemli bir isim. Şahin alkol ve esrar kullanıyor. Önce El-Nusra ile tanışıyor. Sonra Nusra'dan ayrılıp IŞİD'e katılıyor. Şahin'in savunması bir Türkiye klasiği gibi. Özeti basit: Kandırıldım!

Hakan Şahin - Keşifçi - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nde 5. sırada yer alıyor. Yakup Şahin'in yeğeni. Katliamdan birkaç gün önce tarassut (keşif) yapması için Ankara'ya gönderildiği anlaşılıyor. Amcası Yakup Şahin'le katliamdan hemen sonra Gaziantep'e dönüyor. Yakup Şahin'in kullandığı araç (bombacılara eskortluk yapan otomobil) üstüne kayıtlı.

Hüseyin Tunç - Ankara Gar Katliamı'nın nakliyecisi - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nin 9. sırasında bulunuyor. Nakliyeci. Ankara Gar Katliamı'nda Yakup Şahin'le birlikte hareket ediyor. Birecik'ten alınan amonyum nitratı kendi pick up kamyonetiyle Nizip'e götürüyor.

Suphi Alpfidan - Kod adı: Suphi - IŞİD'in Emlakçısı olduğu değerlendiriliyor - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nin 16. sıradaki sanığı. Depo temin etme işinden sorumlu olması mümkün. Pek çok sanığı tanıyor. Canlı bombaları Ankara'ya götüren 27 AHV 70 plakalı öncü araçta parmak izi bulundu. Ayrıca IŞİD'in aylık ödeme listesinde adı vardı. Olaydan sonra kaçtı, bir süre sonra yakalandı. Ancak kuvvetli delillere rağmen adli kontrol ve yurtdışı yasağıyla mahkeme tarafından serbest bırakılsa da Ankara Davası'nın ilk duruşmasında tutuklandı.

CANLI BOMBALAR, BOMBACI VE EYLEMCİLER

Savaş Yıldız - HDP binaları bombacısı - Kod adı: Cihed Eleyni - Halen YPG'nin elinde olduğu ileri sürülüyor

Adana ve Mersin HDP binalarına çiçek içinde yerleştirdiği bombayı ertesi gün eşzamanlı olarak patlattı. Geçmişi çok karışık. DHKP-C sanığı. HDP Mitingi'nde bayrakla görülüyor. Halen YPG'nin elinde bulunuyor. Verdiği röportajda saldırıları MİT'in talimatıyla yaptığını iddia ediyor. HDP krokilerini MİT'e bağlı çalışan Efe isimli şahıs verdi diyor. İddiaları Abdüllatif kod adlı Yunus Durmaz'a çıkıyor.

Orhan Gönder - Kod adı: Cafer - Diyarbakır bombacısı - Bombacı

Diyarbakır Mitingi bombacısı. IŞİD canlı bombalarının ortak özellikleri Adıyamanlı olmaları. Orhan Gönder halen cezaevinde bulunuyor. İfadeleri, Türkiye IŞİD'in yakın geçmişi ve geleceği ile ilgili bilinmezlikleri ortadan kaldırabilir. Gönder, mitinge bombayı kendisinin koymadığını söylüyor. Ailesi ise oğulları konusunda MİT'i uyardıklarını ancak dikkate alınmadıklarını ifade ediyor. Gönder'in IŞİD'le bağlantısı sebebiyle terör nitelikli arama kaydı bulunuyor. İslam Çay Ocağı yapılanmasından ve Suriye'ye ilk gidenlerden. Orhan Gönder, Diyarbakır'da bir otelde askerlik yoklaması sebebiyle polis tarafından sorgulanıyor. Terör şüphesiyle arandığı polis tarafından ilan edilen şahıs 3 Haziran 2015 günü serbest bırakılıyor. 5 Haziran'da Diyarbakır Mitingi'ndeki patlamayı gerçekleştiriyor.

Şeyh Abdurrahman Alagöz - Suruç canlı bombası

20 Temmuz 2015'te Suruç'ta 31 kişinin yaşamını yitirdiği katliamın intihar bombacısı. Memleketi Adıyaman'da içine kapanık birisi olarak tanınıyordu. Abdurrahman Alagöz'ün Suruç'ta kendini patlatmasından 4 ay sonra abisi Yunus Emre de 10 Ekim'de Ankara'da kendini patlattı. Oysa her ikisi de uzun zamandır "terör nitelikli şahıs" sıfatıyla aranıyordu. Emniyet uzun süredir her iki bombacıyı da takip ediyordu. Abdurrahman Alagöz'ün abisi Yunus Emre ile birlikte 2014'te Adıyaman'dan ayrıldıkları ve Kilis'e geçtikleri tespit edildi. Emniyet "bombacı kardeşlerin" izlerine 2015'in ilk ayında Suriye'de de rastladı. Suriye'de bomba eğitimi alan Alagöz kardeşlerin yasadışı yollardan Türkiye'ye giriş yaptıkları da tespit edildi. Ayrıca Şeyh Abdurrahman Alagöz'ün Diyarbakır HDP Mitingi'ne bombalı saldırı düzenleyen Orhan Gönder'le arkadaş oldukları, aynı dönemde Suriye'ye geçip IŞİD'e katıldıkları ve aynı grup içinde yer aldıkları ortaya çıktı.

Yunus Emre Alagöz - Kod adı: Ubeyde - Ankara'daki 1. canlı bomba

Yunus Emre Alagöz 10 Ekim'de Ankara'da kendini patlatıp 102 kişinin ölümüne yol açan bombacı. Yunus Durmaz'ın

evinden çıkan belgelerde, bombacıların bir an önce amel (eylem) yapmaları şöyle anlatılıyor: "Şeyh nasihat eder, çok fazla beklerlerse nefisen yorulurlar!" 2 bombacı, bir taksici tarafından amel (eylem) yapacakları yere yakın bırakılır. Taksimetre 22 TL yazar. Yunus Emre Alagöz 20 TL'yi verir ancak diğer bombacıdan ısrarla 2 TL alır. Anlaşılan, "kimseye hakkı geçmeden" bu dünyadan ayrılmak istemektedir. Cennete gidecektir! 20 dakika sonra patlama olur, 102 kişi ölür.

Ebu Usame - Ankara'daki 2. canlı bomba

Kimliği tespit edilemedi. Yunus Emre Alagöz ile birlikte Ankara'ya götürülen ve 10 Ekim eyleminde kendisini patlatan 2. canlı bomba. Suriyeli.

Mehmet Öztürk - İstiklal Caddesi istihşadcısı

İstiklal Caddesi'nde bombalı eylem gerçekleştiren ve 4 kişinin ölümüne 35 kişinin ise yaralanmasına yol açan IŞİD üyesi. Adıyaman'da faaliyet gösterdiği ve Antep hücresinden olduğu, Durmaz grubuyla hareket ettiği ortaya çıktı.

İsmail Güneş - Gaziantep Emniyet Müdürlüğü istihşadcısı

01.05.2016 tarihinde Gaziantep'te Emniyet Müdürlüğüne bombalı araçla saldırı düzenledi. Saldırıda 2 polis yaşamını yitirdi. Gaziantep'teki hücre yapılanması içinde bulunan müzahir (destekçi) Güneş ailesi grubu içinde yer aldı. Ahmet Güneş tarafından kurulan ve bir ayağı Suriye'de olan aileye mensuptu. Gaziantep Emniyet Müdürlüğü önünde düzenlenen saldırıda 2 polis şehit olmuş, 18'i polis 23 kişi yaralanmıştı. Bir ton bomba yüklü kiralık bir araçla düzenlenen saldırıyı IŞİD üyesi Ahmet Güneş'in kurduğu "Ahmet Güneş Grubu" üyesi İsmail Güneş olduğu belirlendi. İsmail Güneş'in bebek yaşlarda iki çocuk sahibi olduğu da öğrenildi.

Burak Ormanoğlu - Eylem yapacak isim - Kod adı: Çeto - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nin 15. sırasında yer alıyor. Metin Akaltın ile birlikte yolda yakalandılar. Üzerinden Halil İb-

rahim Durgun'un kendisini patlattığı evin adresi çıktı. Aynı evi Metin Akaltın ile birlikte kiraladıklarını ifade ediyor. Türkiye'de amel (eylem) yapması için Suriye'den gönderilmesi istenen isim.

Ömer Deniz Dündar - Kod adı: Ammar - Firari

Ankara İddianamesi'nin 23. sırasında yer alıyor. Halen Suriye'de olduğu sanılıyor. Yunus Durmaz'ın evinden çıkan belgelerden, onu amel (eylem) için Türkiye'ye çağırmış olduğu görülüyor. Ancak Dündar'ın Kazakistanlı eşi Walentina Slobodcancuk, Türkiye tarafından deport edildiği için gelemediği anlaşılıyor. İstihbarat işlerinde kullanılmış. Ancak canlı bomba olma isteği de var. Ayrıca Adıyaman Dokumacılar Grubu'yla da ilişkisi var.

Muhammed Zana Alkan - Kod adı: Şamil - Firari

Halen yaralı olduğu söyleniyor. Suriye Rai'de kalıyor. İstihşadcı yani bombacı. Yunus Durmaz'a yardım ettiği belirtiliyordu. Gaziantep'teki hücre evinin yanındaki bakkalın, kendisini zaman zaman gördüğü yönünde tanıklığı var. Durmaz'ın evinden çıkan Murat Özalp'in kimliğini kullandığı belirtiliyor.

Walentina Slobodcancuk - Firari

Ankara İddianamesi'nin 25 numaralı sanığı. Adına düzenlenmiş sahte kimlik var. Olası bir bombalı eylem yapması değerlendirilen Ömer Deniz Dündar'ın eşi. Kazakistan ya da Suriye'de olması muhtemel.

Kasım Dere - Firari

Ankara İddianamesi'nde 30 numaralı IŞİD şüphelisi. Suriye'de çatışmalı bölgelerde çekilmiş fotoğrafları bulunuyor. Antep hücresiyle direkt ilişkisi var. İntihar eylemcisi olduğu belirtiliyor. Firari, her yerde aranıyor.

Yakup Selağzı - Kod adı: Malatyalı - Firari

Ankara İddianamesi'nde 31. sırada yer alıyor. 23 yaşında istihşad (intihar) eylemi heveslisi. Kamyon sürmeyi biliyor.

Kamyonla düzenlenecek canlı bomba saldırılarında kullanılması planlanıyor. Eğer IŞİD Türkiye'de söz konusu tarzda bir eylem gerçekleştirecek olursa, ilk üzerinde durulması gereken isim olmalı!

Antep hücresiyle irtibatı olanlar - Görev tanımları değerlendiriliyor

Yakup Karaoğlu - Tutuklu

Ankara'daki patlamadan bir hafta sonra gözaltına alınıp serbest bırakılıyor. 17.10.2015 tarihinde serbest bırakılmasının ardından mahkeme ona ait dokümanları bir daha inceliyor. Yani Karaoğlu'nu önce salıyor sonra hakkında detaylı bir inceleme yapıyorlar. Yunus Durmaz'la irtibatlı olması nedeniyle arananlar listesine konuyor. Mahkeme bir kez daha yakalanan Yakup Karaoğlu ile ilgili şu ifadelere yer veriyor:

> *Yunus Durmaz ile irtibatlı olduğunun anlaşılması üzerine, şüpheli hakkında gözaltı emri verildiği şüphelinin 17.10.2015 tarihinde gözaltına alındığı, savunması ve delil durumuna göre serbest bırakıldığı ancak şüphelinin ele geçirilen dijital materyallerinden elde edilen belge ve fotoğrafların incelemesinden ve yeni delillerin ortaya çıkmasından sonra şüpheli hakkında Ankara 4. Sulh Ceza Hâkimliği tarafından yakalama emri düzenlenmiştir...*[15]

Karaoğlu aynı zamanda Ankara'dan sonra Halil İbrahim Durgun'u bir süre saklayan isim. Kendisinden elde edilen belgelerde ilginç bir fotoğraf bulunuyor. Bir IŞİD düğünü Gaziantep'in tam ortasında. Gelin arabasının IŞİD flamasıyla süslendiği görülüyor.

Yakup Yıldırım - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nde 34. sırada yer alıyor. Ankara Gar Katliamı ve başka IŞİD amelleri (eylem) için tarassut (keşif) yaptığı iddia edilen Hakan Şahin'in arkadaşı. Gözaltına alınıp serbest bırakıldı. Ardından yeniden tutuklandı. Şimdi cezaevinde bulunuyor.

15. 12.08.2015, *BirGün*, "Antep'te IŞİD bayraklı gelin arabası" başlıklı haber.

Bayram Yıldız - Kod adı: Örümcek

Ankara İddianamesi'nin 18 numaralı sanığı. Önce DHKP-C'li olan sonra HDP Mitingi'nde görülen, MİT'le ilişkisi olduğu iddia edilen ve şu anda YPG'nin elinde esir olan Savaş Yıldız'ın kardeşi. Görev tanımı bilinmiyor, keşifçi olması muhtemel.

BAŞKA ŞEHİRLERDEN VE SURİYE'DEN ANA HÜCREYLE İRTİBATI OLAN ŞAHISLAR

Mehmettin Baraç - Kod adı: Ömer Hattap - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nde 27. sırada yer alıyor. Bitlis'teki operasyonda yakalanıp tutuklanan IŞİD üyesi Baraç'ın Ankara Gar Katliamı ile ilgisi araştırılıyor. Mehmettin Baraç'ın Bitlis AKP Gençlik Kolları üyesi olduğu da ortaya çıktı. Abisi polis. Üstündeki kesici delici alete rağmen Emniyet'e elini kolunu sallayarak girdiğini anlatıyor. Ankara Gar Katliamı duruşmalarının şovmeni. İyi bir hatip olduğu için Hattap kod adını aldığı anlaşılıyor. İlk duruşmada, su içmek için sözlerine ara veren Baraç, "Heyecanlandığım için değil yorulduğum için ara verdim" diyor. İkinci duruşmada Ankara Gar Katliamı'nda yaşamını yitirenlerin isimleri anılırken, Baraç "Yasin Börü" diye bağırıyor. Namı diğer Ömer Hattap, "Bunlara bu cüreti kim verdi?" sorusunun da hayat bulmuş hâli gibi.

Nihat Ürkmez - Tutuklu

Ankara Gar Katliamı'nın 28 numaralı sanığı. Bingöl'den Elazığ'a geçtiği sırada yakalanan Nihat Ürkmez, Ankara'da tutuklanarak cezaevine konuluyor. Yunus Durmaz'ın evinden çıkan belgelerde bombacıları Ankara'ya getiren Halil İbrahim Durgun ile fotoğrafları bulunuyor. Ürkmez'in hikâyesi ilginç. Bir inşaat işçisi. Ancak İnsani Yardım Vakfı'nın (İHH) organizasyonu ile Suriye'ye geçiyor. Bir inşaatçı olmasına rağmen İHH kampında aşçı olarak günde 2 bin kişiye yemek çıkarma işine yardımcı olduğunu söylüyor.

Faysal Kod adı: Ayni Zebbah - Firari

Firari, Suriye'de. Gaziantep'teki IŞİD hücresi ile direkt bağlantısı olduğu değerlendiriliyor.

Ebu Door - Firari

Kimliği tespit edilemedi. Suriye'deki IŞİD üyeleriyle bağlantılı.

Ebu Abdullah - Firari

Antep hücresi tarafından Kilis'te üzerine araç satın alınmak istendi. Suriyeli. Kimliği tespit edilemedi.

Osman Kızılbent - Kod adı: Sefa Dayı - Firari

Suriye'de olduğu düşünülüyor. Yunus Durmaz'la direkt ilişkili. Çatışmalı bölgelerde çekilmiş fotoğrafları var. Ankara İddianamesi'nde ismi geçmiyor

IŞİD BÜYÜK BİR AİLE! (AİLELER ÜYELERİ)

Esin Altıntuğ - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nin 35 numaralı sanığı. Canlı bombaları Ankara'ya götüren ve Gaziantep'teki polis operasyonunda kendini patlatan Halil İbrahim Durgun'un eşi. İfadesiyle, Ankara İddianamesi'nin 13 numaralı sanığı Metin Akaltın'ı yalanlıyor. "Metin Akaltın evimize zaman zaman gelip giderdi" diyor. Altıntuğ, Evlerine en çok gelen kişilerin ise, Metin Akaltın'ın yanı sıra Resul Demir, İbrahim Halil Alçay ve Tavukçu Cuma isimli şahıslar olduğunu söylüyor. Serbest bırakılan Yakup Karaoğlu'nun da eşi ile ilişkili olduğu hatta Halil İbrahim Durgun'u sakladığı, yine Esin Altıntuğ'un ifadesinden anlaşılıyor. Öte yandan üzerinden çok sayıda çek çıkıyor. Savcı nedense bunların üzerinde durmuyor.

Hatice Akaltın - Tutuklu

Ankara İddianamesi'nde 36. sırada. Metin Akaltın'ın eşi. Tutuklanıp, tahliye olur. 5 Kasım 2015 tarihinde polisin baskın yaptığı evde Halil İbrahim Durgun kendisini patlatır. Evde Durgun'un eşi Esin'le birlikte Hatice Akaltın da vardır. Akaltın, Ankara katliamı davasında bir kez daha tutuklandı.

Nasibe Durmaz - Tutuklu

Yunus Durmaz'ın eşi. Antep'in sözde Emiri Durmaz kendisini, Emniyet'in düzenlediği operasyon sırasında patlattı-

ğında eşi de evde bulunuyordu. Halen tutuklu bulunan Nesibe Durmaz'ın ifadelerinde ilginç detaylar bulunur:

> *Bir yılda 6 kez ev değiştirdik. "Sarım" diye sevdiğim eşim, eve bazen elinde siyah poşetlerle gelir ve içindekilere bakmama izin vermezdi. Dışarıda kendini hep başka isimlerle tanıtırdı.*[16]

Cihan Durmaz - Firari

Yunus Durmaz'ın kardeşi. Suriye'de çatışmalı bölgelerde kaldı. Abdülmuttalip Demir'le evli olan Gamze Demir dahil tüm kardeşlerin birlikte hareket etmesi Durmaz'ların tam bir müzahir aile (destekçi) olduğunu gösteriyor.

Gamze Demir - Tutuklu

Sözde Antep Emir Yunus Durmaz'ın kardeşi, IŞİD'li Abdülmuttalip Demir'in ise eşi. Geçtiğimiz günlerde eşi Abdülmuttalip Demir ve Talha Güneş'le birlikte yakalandı. Sanıkların evlerinde yapılan aramalarda 20 kilogram TNT cinsi patlayıcı, canlı bomba yeleği, 3 el bombası ve 1 tabanca ele geçerken, sanıkların eylem arayışı içinde oldukları belirtildi.

ADIYAMAN HÜCRESİ

Mustafa Dokumacı - Dokumacılar Grubu'nun kurucusu - Firari

Suruç Katliamı sonrasında adı kamuoyu gündemine gelen Adıyaman Dokumacılar Grubu'nun lideri.

Adıyaman Dokumacılar Grubu

4 kişinin yaşamını yitirdiği Diyarbakır saldırısı faili Orhan Gönder, Suruç ve Ankara'daki intihar saldırılarının failleri Alagöz kardeşler ve firari, potansiyel bombacı Ömer Deniz Dündar "Dokumacılar Grubu" olarak bilinen IŞİD hücresinden. Üyelerin ortak özelliklerinden biri de Adıyamanlı oluşları. Tüm isimlerin Antep Emiri Yunus Durmaz'a da bağlı oldukları görülüyor. IŞİD Adıyaman ve Gaziantep'te hücre içinde hücre şeklinde örgütleniyor. Dokumacılar Grubu'yla Antep Grubu'nun iç içe geçmiş ilişkileri bunu rahatça göste-

16. 10.10.2015, Ankara Gar Katliamı İddianamesi.

riyor. Dokumacılar Grubu adını Adıyaman'da örgütlenme çalışmaları yapan Mustafa Dokumacı'dan alıyor. Dokumacı'nın bugüne kadar Adıyaman'dan 400'e yakın kişiyi IŞİD saflarına kattığı tahmin ediliyor.

Adıyaman'daki İslam Çay Ocağı

Ankara'da 102 kişinin katledildiği eylemin canlı bombası Yunus Emre Alagöz'ün kardeşi ve Suruç eylemcisi olan Abdurrahman Alagöz ile birlikte işlettikleri mekân. Çocuklarının IŞİD'e katıldığını anlayan ailelerin şikâyeti üzerine İslam Çay Ocağı iki kez Emniyet tarafından basılıyor fakat katliamlardan sonra kapatılıyor. İki katlı mekânın, IŞİD Adıyaman örgütlenmesinde aktif rol oynuyor. İki katlı dükkânın içinde mescit olarak kullanılan bir bölüm vardı.

Dokumacılar grubu Suriye'de ise çok uzun dönem Şanlıurfa'nın Akçakale ilçesi karşısındaki Tel Abyad'da faaliyet gösteriyor. Grup 2013'te Adıyaman'ın kenar mahallelerinde örgütlenmeye başlayıp Suriye'de savaşan IŞİD için adam toplamaya girişiyor. Örgütlenmesine şehirde de hız veriyor. 2013 yılında ailesine Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi'ni kazandığını söyleyen Ankara bombacısı Yunus Emre Alagöz, Suudi Arabistan ve Suriye'ye gidiyor. Bir yıl sonra Adıyaman'a geri dönen Yunus Emre Alagöz, "İslam Çay Ocağı"nı kurup kardeşi Şeyh Abdurrahman Alagöz'le işletmeye başlıyor. 2014 yılında Diyarbakır bombalı saldırısı faili Orhan Gönder de buraya gelip gidiyor.

"45 kişi öldürdük"

Dokumacılar grubu lideri Mustafa Dokumacı, savaştıklarını, geri çekilmek zorunda kaldıklarını, karşı taraftan 45 kişinin öldüğünü belirterek, "Allah'a hamdolsun" diyor. Eşini de yanına getiren Dokumacı'nın Tel Abyad'da bulunduğu ve Adıyaman'dan gelenlerin de yanında olduğunu söyledi. Malatya Cumhuriyet Başsavcılığı'nda başlayıp Adıyaman Cumhuriyet Başsavcılığı'nda devam eden "El-Kaide" soruşturması kapsamında Adıyamanlı Mustafa Dokumacı, Mehmet İşbar ve Salih Küçüktaş hakkında 26 Aralık 2014'te dava açılıyor. İddianame'de, Mustafa Dokumacı'nın 3 Tem-

muz 1985'te doğduğu, nüfusunun Adana Seyhan'a kayıtlı olduğu ve Adıyaman'da yaşadığı belirtiliyor.

Şehirdeki, "Dokumacılar" adı verilen IŞİD hücresinin kurucusu olan Dokumacı'nın telefonları, El-Kaide soruşturması kapsamında Eylül 2013'ten itibaren takibe alındı. Bütün dinlemeler boyunca Suriye'de savaştığı anlaşılan Mustafa Dokumacı'nın konuşmalarının bir bölümü şu şekilde yansıyor:

Mustafa Dokumacı ve X şahısın konuşmaları - 4 Kasım 2013

X: İşler nasıl gidiyor orda?
Dokumacı: *Valla iyi değil ya.*
X: *Nasıl iyi değil?*
Dokumacı: *Valla iyi değil, dün gece iki üç yeri aldılar.*
X: *Allahüekber.*
Dokumacı: *Geri çekilmek zorunda kaldık valla.*
X: *Ee şehit verdiniz mi?*
Dokumacı: *Baya kötü sıkıştırmışlardı, şehit verildi de bizden değil, Araplardan oldu, Doğu Türkistan'dan oldu.*
X: *Allahüekber...*
Dokumacı: *Adamlar çevremizi sardı, hilalle vurdular, geri çekilmek zorunda kaldık.*
X: *Esir var mı bizden hiç?*
Dokumacı: *Yok elhamdülillah yok.*
X: *Onlardan alıyor musunuz?*
Dokumacı: *He onlardan ceset alıyoruz şey değil.*
X: *Çok ölüleri var mı?*
Dokumacı: *Valla geçen gün, iki gün önce 45 tane falan vardı.*
X: *45 tane.*
Dokumacı: *He Allah'a hamdolsun.*
X: *Ona rağmen dayanıyorlar yani.*
Dokumacı: *Yav bildiğin gibi değil yav, sübhanallah, çok şey geliyorlar yav, acayip geliyorlar. Yani bir gece 45 tane veriyorlar, sabah gene geliyor...*[17]

17. 18.10.2015, *Radikal* İnternet sitesinde "Dokumacıların cihat tapeleri: 45 kişi öldürdük, Allah'a hamdolsun" başlıklı haber.

Dernekler, mahalleler, camiler

Dünyada IŞİD'le mücadelenin çok basit kuralları ve yöntemleri var. Ortadoğu ve Suriye'deki çatışmalı dönemin bir an önce bitmesi gerekiyor. IŞİD Suriye'den nemalanmak isteyen tüm devletler tarafından bir ingilizanahtarı, koçbaşı ya da maymuncuk gibi kullanıldı, kullanılmaya devam ediyor. Bataklık kurumadan İslami terörün bitmesi mümkün görünmüyor. Suriye'nin vekillerinin dünyanın başına açtığı dertler, korku ve katliamlar ortada. Türkiye gibi çatışmalı bölgelere yakın ülkelerin ise daha fazla çaba harcaması gerekiyor. Çünkü günün birinde IŞİD bitse bile halının altına süpürülen kir uzun süre orada kalmayacak. Yeniden yayılacak. IŞİD bitecek başka bir örgüte dönüşecek. Bu nedenle yine söz konusu ülkelerde bataklığın içeride de kurutulması gerekiyor. Çünkü IŞİD her şeyden önce bir zihniyet sorunu. Çabuk yayılan, bulaşıcı bir hastalık gibi. Bu noktada söz zorunlu olarak, IŞİD örgütlenme faaliyetleri çerçevesinde ağırlıklı olarak kullandığı derneklere ve merdiven altı olarak tabir edilen mescitlere geliyor. Türkiye IŞİD'i buralarda örgütlendi, çarka adam kazandırdı, onları Suriye'ye götürdüğü gibi oradan da buraya militan taşıdı. Dahası Türkiye'deki katliamları örgütleyip Suriye'de savaşa katkı sundu. Daima ön planda olan şehir ise Gaziantep oldu.

Biri kapatıldı, diğeri açıldı

Şehirde IŞİD yapılanması bu dernekler çerçevesinde sağlanır. El-Nusra militanları IŞİD'ci olmaya başlarken dernekler de daha sertleşir. Genç Ensar'ın IŞİD'cileri bünyesinde barındırdığı sır değildi. Yunus Durmaz'ın kurduğu Genç Muvahhidler Derneği IŞİD'e adam topladı. Türkiye'de örgütlenen IŞİD, Suriye'yi olduğu gibi ayrıntılarıyla birlikte Gaziantep'e kopyalar. Motosikletli çeteler, Düztepe, Yeşilkent, Cinderesi, Perilikaya, Nizip caddesinde toplanmaktadır. Belli ölçüde ciddiye alınsalar bile belki de katliamlar yaşanmayacaktır. Islah-Der, Bülbülzade Vakfı gibi kurumlar görmezden gelinir. Katliamlardan sonra bile dernekler çalışmaya devam ediyor. Örneğin Genç Muvahhidler Derneği kapatıldı, Ahsen-Der'e dönüştü. Üstelik bugün de durum farklı değil. Mesela Yunus

Durmaz'ın mahallesi Çağlayan'a giderseniz, ne anlatmaya çalıştığımızı daha kolay anlayabilirsiniz.

"Cumasızlar" her yerde örgütlendi

IŞİD camilerde de örgütlendi. Halkın bildiğini devlet bilmiyordu! Cuma namazını kılmadıkları için "Cumasızlar" olarak da adlandırıldılar. Birbirlerine "Şeyhim", "Şıhım" diye hitap ediyorlardı. Atölyelerde bomba yelekleri dikiliyor, kimseler görmüyordu. Maalesef durum çok fazla değişmedi. Halkın temiz duyguları da örselendi. Çünkü IŞİD, kimi Cuma namazını kılmasa da, randevulaşmak, buluşmak, toplanmak için camileri de suiistimal etti. Hacı Mehmet Karatoyuk, Şirinevler, Şehitler, Habeşi Bilal ve Ulu Camii, bu ibadet yerlerindendi.

Türkiye'deki Rakka'ları kurutmadan...

El-Kaide dosyasından gelen şahıslar 2002'den beri takip edilse de "yoklarmış" gibi davranıldı. Mücadele yöntemi Gaziantep Belediye Başkanı Fatma Şahin'in "Burada IŞİD ne arar?" diye öfkelenerek reddetme ve yadsıma biçimi değildi. Şimdiye kadar bu yöntemle sonuç alınmadı. Aynı bakış açısı devam ederse işler daha da kötüleşecek. Kısaca Türkiye için elbette Suriye'deki bataklık da önem taşıyor. Ancak Türkiye'deki Rakka'ları kurutmadan IŞİD'i bitireceğiz diye Rakka'ya operasyon hevesi ne inandırıcılık ne de sonuç verecek bir uygulamayla bağdaşıyor.

2
"Öfkeli Gençler"

"Onlar sizi bulacaklar"

Kobani düşmüyor! Onun yerine, Türkiye'deki şehirler; İstanbul, Ankara, Şırnak, Diyarbakır, Van'da ve Gaziantep'te yer yerinden oynuyor.

"Abi, bu sefer bildiğin gibi değil..."

Henüz 10 ay önce Suriyelilere yönelik, ırkçı saldırıları izlediğimiz şehirdeki "Kobani gerginliği" kısa yoldan böyle anlatılıyor. Gerçekte kısa bir süre içinde yaşanan olayların gerginlikten çok daha ötede olduğunu anlıyoruz.

Bazı şifreler, şehirde neler olup bittiği hakkında bilgi veriyor. Av tüfeği, kasatura, pala, bıçak gibi delici, kesici ve ateşleyici silah satan dükkânların tezgâhlarının neredeyse boşalmış durumda olduğuna tanık oluyoruz. Bu silahları kim alıyor?

Akşam karanlık çöktüğünde, Cinderesi, Perilikaya, Güzelvadi gibi semtlerde birbirine karşıt grupların çatışma iştahını seziyoruz.

Hem ülkücülerle hem de Kürt gruplarla konuşma fırsatı buluyoruz.

Kürtlerin ve Türklerin iç içe yaşadığı bir mahallede herkesin ajite bir durumda olduğunu keşfetmemiz uzun zaman almıyor. Ellerinde taş ve sopalarla bekleyen Kürt gençlerinin yanından ayrılıp çok uzak olmayan bir mesafedeki ülkücülerin arasına karışıyoruz.

Mahallenin hemen girişine çok büyük boyda bir Türk bayrağı asıldığını görüyoruz. Farları açık beyaz Şahin marka bir otomobilin içinden yankılanan ses tüm sokağı dolduruyor:

"Irmakların akışına ölürüm Türkiyem.."

"Ellerinizdeki palaları saklayıp arkanızı dönerseniz, fotoğrafınızı çekebiliriz..."

Sözlerimiz tuhaf bir karşılık buluyor:

"Delikanlı adam arkasını dönmez, istediğiniz şekilde takılın..."

Korunan, kollanan, yol verilen linç kültürünün arsızlaşmış hâliyle bir kez daha yüzleşiyoruz. Yüzleştiğimiz daha ilginç şeyler de var. Siyasal İslamcılık ve milliyetçiliğin yeri geldiğinde nasıl yekpare bir damar oluşturabildiğinin sağlamasını yapıyoruz. Yanında kasatura olan cihatçı, belinde silah elinde bira şişesi bulunan milliyetçiyle lüzum görüldüğünde kardeş olabiliyor. Mütedeyyin ve muhafazakâr oyçokluğunun, dahası ikiyüzlü Türkiye sağının bir özeti!

Bu çatışma niye çıktı, amacınız nedir?

Hem ülkücülere eklemlenmiş İslamcılar hem de Kürtler aynı cevabı veriyor:

"Mahallemizi koruyoruz.."

Aynı anda polis de mahalleleri koruyor.

Patlatılmış, sokak lambalarının altındaki büyük taş parçalarının yanından, terk edilmiş barikatların arasından geçerken, yoğun biber gazı kokusuyla birlikte, zet silahlarının patlama seslerini duyuyoruz.

Kentin ara mahallelerinde durum böyle izlenirken, ortaya kanlı bir manzara çıkıyor. 6-7 Ekim 2014 Kobani olayları, geride 46 ölü, 682 yaralı, 323 tutuklu ve 1.113 hasarlı bina bırakıyor.

Tesadüf değildi!

Adeta bir iç savaşın eskizleri yaşanıyor. Basına inandırıcı olmayan haberler yansıyor. Tesadüfen ölenler, camın önünde otururken vurulanlar...

Evet, bu örnekler var. Ancak bu örneklerin içini açıp özellikle "hangi mahallelerde", "nelerin" yaşandığını anlatmak gerekiyor.

Neden mi?

Çünkü ilk kez IŞİD'in Gaziantep'te etkin olarak örgütlendiği mahallelerin olduğuna 6-7 Ekim tarihlerinde şahit oluyoruz.

Şahinbey'in mahallelerinde genç bir kadın vuruluyor. Taziyesine gidip başsağlığı dilemek istiyoruz. Fakat iyi karşılanmıyoruz. Kılığımız, kıyafetimiz sorun oluyor. İki cümlenin ardından kovuluyoruz: "Polis bizi koruyamadı!"

Çok geçmeden, genç yaşta yaşama veda etmek zorunda kalan kızın ailesinin Adıyamanlı olduğunu ve bir aşiretten geldiğini öğreniyoruz. Gördüğümüz muamelenin nedeni anlatılıyor:

"O aşiret IŞİD'e yakındır. Genç kadının vurulması tesadüf olabilir ama o ev tesadüfen seçilmedi!"

Evler delik deşik

Olaylar sırasında, dışarıdan yüzlerce kişinin "taşındığı" Şahinbey ilçesindeki Güzelvadi semtine de gidiyoruz. Buradaki bir binada, içeriden ve dışarıdan toplam 16 kurşun izinin bulunduğuna şahit oluyoruz. O binada ikâmet eden ve alt katını işyeri olarak kullanan aile ile bir araya geliyoruz. 12 kişilik ailenin ev hanımı ve annesi Sehile Taş'ın ilk anda söyledikleri durumun ne boyutta olduğunu özetlemeye yetiyor:

"Günler önceden gelip evimizi uzun uzun kamerayla çektiler!"

Güzelvadi'nin kozmopolit bir mahalle olduğunu söylemek mümkün. Burada Türk, Kürt ve Alevi yurttaşlar birlikte yaşıyorlar. Taş ailesinin en büyük oğlu Reşit Taş hedef seçildiklerini anlatarak şu bilgileri veriyor:

"Biz bir Kürt ailesiyiz, muhalif bir yapımız var, bir tehdit olarak görülüyoruz bu nedenle evimizi taradılar!"

Taş, olay gününe ait tüylerimizi diken diken eden daha detaylı bilgiler de veriyor:

Mahallemizde iki aydır Kobani'ye destek eylemleri sürüyordu. 9 Ekim'e kadar hiçbir problem yaşanmadı. Söz konusu günde akşamüstü saatlerinde eylemler vardı. Hava kardıktan sonra mahallenin yukarı tarafından 300-400 kişilik bir grubun tekbirler getirerek geldiğini gördük. Grubun mahallede yaşayanlarla hiçbir ilgisi yoktu. Semtte o güne dek görmediğimiz kişilerdi. Ellerinde pompalı silahlar, palalar, bıçaklar ve sopalar vardı. Etrafa rastgele ateş açtılar.

Sözlerini, *Bu insanların organize bir şekilde mahalleye taşındıklarını düşünüyoruz,* diye sürdüren Taş konuyla ilgili çarpıcı detaylar da aktarıyor:

> *Bu kişiler mahallenin alt taraflarına doğru indiler Güzelvadi'de herkes sokağa çıktı ve grubu önlemeye çalıştı. Bu sırada polisin göstericilere hiçbir biçimde mücadele etmediğini, aksine onların önünü açtığını ve hatta destek verdiğini açıkça gördük.*[1]

Suruç YPG, Akçakale IŞİD sever!

Kobani olayları, teknik bir biçimde ve kısa yoldan şöyle tanımlanıyor: "IŞİD'in Kobani'yi kuşatmasına karşılık YPG'ye (Yekineyen Parastina Gel: Halk Savunma Birlikleri: PYD'nin silahlı kolu) Türkiye sınırları üzerinden silah nakli yapmasına izin vermeyen AKP iktidarına tepki olarak, HDP Merkez Yürütme Kurulu'nun 6 Ekim'de aldığı karar. Bu çerçevede HDP'nin 'Halklarımızı sokağa çıkmaya çağırıyoruz' çağrısıyla başlayan protesto eylemleri ve silahlı çatışmalar bütünü."

Sokak eylemleri, YDG-H (Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi: Tevgera Ciwanen Welatparez Yen Şoreşger: PKK sempatizanlarının kurduğu gençlik yapılanması) üyeleri ile HÜDA-PAR (İnformel olarak Hizbullah'a bağlı Hür Dava Partisi) taraftarları, cihatçı ve ülkücülerin çatışmalarına döner. Olaylar polis güçlerinin müdahaleleriyle yatışmak yerine büyür.

Dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın IŞİD'in bölgede hâkimiyetini artırdığı sırada, "coşkusunu gizleyemeden" sarf ettiği "Kobani düştü düşüyor" sözleri Kürtlerde bir kırılma yarattır. Kobani aynı zamanda bir taraf olma süreci, gerçekçi bir biçimde yapılması gereken tartışma konusudur.

Aynı günlerde Şanlıurfa şehri üzerinden bu tarafgirliği anlıyoruz. Şanlıurfa'nın iki ilçesi... "Suruç YPG, Akçakale IŞİD sever" deniyor.

"Sıkıntı yapma sizi bulacaklar!"

Türkiye geneli gibi Gaziantep'te de olaylar neden sonra yatışır. Perilikaya'daki bir oto tamirhanenesinde sohbet ediyoruz. Böylelikle geçmişten tanığımız gençlerin ilginç dönü-

1. 13.10.2014, *Cumhuriyet,* "Güzelvadi delik deşik" başlıklı haber.

şümlerini anlama fırsatı buluyoruz. 8-10 kişinin bulunduğu yerde IŞİD konuşuluyor. Hayır, aslında IŞİD çerçevesinde bir tartışma yaşanıyor. Orada bulunan kimi kişiler, eli kanlı Selefileri "dininde, namazında İslam sevdalıları" olarak tanımlıyor. Gaziantep'teki vakıflardan söz ediliyor. Yine aynı kişilerin bu vakıflarla ilgileri olduğunu anlamamız uzun sürmüyor. Sınır geçişleri, kentteki örgütlenme anlatılıyor. Tamirhanedeki diğer gençler, "Ama kafa kesiyorlar" diyip şöyle bir karşı çıkıyorlar. Daha o günlerde, önceden tanıdığımız bu insanların konuşmalarından IŞİD'in Gaziantep'te yoğun bir taban bulmaya başladığını, filizlenmekle kalmayıp, kök salmaya bile yüz tuttuğunu anlıyoruz. IŞİD'cilerle dolaylı ya da direkt bir temas, etkileşim var.

"Bir vakıfta bilgi alma şansımız ya da bir radikalle konuşabilmemiz mümkün mü?"

Oto tamirhanesindeki bir kişi, "o ilginç" ancak gerçekleşecek olan kehanette bulunuyor:

"Sıkıntı yapma, zaten onlar sizi bulacaklar!"

Türk ordusu "başarılı bir operasyonla" türbeyi taşıdı!

Bir yılı aşkın süre sonra yolumuz yine Gaziantep'e düşüyor. Şehirde çok fazla kalmıyoruz. Şah Fırat Operasyonu'nun başladığı, 22 Şubat 2015 gecesinde Şanlıurfa'ya doğru yol alıyoruz. Sabahın ilk ışıklarında Mürşitpınar Kapısı'na yakın bir yere ulaşıyoruz. Güvenlik güçlerinin izin verdiği noktaya kadar sınıra yakınlaşıyoruz.

Basının, halka nasıl haber "ulaştırdığına" dair ilginç tanıklıklarımızdan biri. Muhabirler, Başbakanlık Basın Danışmanı'ndan operasyonla ilgili bilgi alıyor. Bolca hamaset vatandaşa aktarılıyor. Merkez medya muhabirleri heyecanla canlı yayına bağlanıyor, yandaş medya temsilcileri boş tarlaları çekiyor. Anlatılıyor: "Türk ordusu başarılı bir operasyonla, türbeyi taşıdı..."

Doğru mu?

Hayır, gerçekte yaşanan büyük bir skandal! IŞİD'den türbe kaçırma operasyonu! Üstelik bu operasyon YPG ile ortak yapılıyor. "Kobani düştü düşüyor", sözlerinin ardından yararcı bir eylem ve sonrasında bunun inkârı ile karşılaşıyoruz.

Şimdi kısa kesilmesi zorunlu olan, "ilerde daha kapsamlı anlatılacak" bir sınır geçişi gerçekleştiriyoruz. Suruç'ta Amara Kültür Merkezi, Suriye ve Türkiye'yi ayıran tren yolu... Derken çok maceralı bir yolculuğun ardından Kobani'deyiz!

Kobani'nin iki yüzü

Kobani'nin, IŞİD çetelerinden temizlenmesinin ardından geçen bir ay. Henüz şehrin eteklerindeyiz. Telefonumuzu açamıyor, "ateşi görünmesin diye" sigara içemiyoruz. Etrafta hâlâ IŞİD çetelerinin olması mümkün. Çok uzun bir yol boyunca, "bir insan boyu" derinliğinde kazılmış olan hendeklerden yürüyoruz. Gökte yıldızlar, tarlalar boyunca uzayan gölgeler... Gece yarısına yakın, şehrin kıyısında, etrafında başka hiçbir şey olmayan iki katlı boyasız bir binaya varıyoruz. Telefonlarımızı açıp bize sunulan bir tastan bolca buz gibi su içiyoruz. Ardından eski ve çamurdan boyasının rengi bile anlaşılamayan bir minibüsle Kobani'nin içine ulaşıyoruz.

Karanlıktayız... Elektrikler gece saat 24:00'de kesilip, akşamüzeri geliyor. Buna rağmen, yıkılan şehrin siluetini izleyebiliyoruz. Cephesinin bazı yerlerinde ağır silahların izleri bulunan 3 katlı bir apartmanın dairesindeyiz. Büyükçe bir odanın ortasına soba kurulmuş. Fincanda "Amerikan kahvesi" içip bir köşeye kıvrılıyoruz. Kobani'de gece kapkaranlık çöküyor. Sabah, yıkılan şehrin kalıntıları arasından güneş odaya süzülüyor.

Gece aldığımız tuhaf koku...

Ceset ve gazın karışımı... Kobani'de, insanın "iki yüzüne" tanık oluyoruz.

Kaçarken oyuncaklara bombalar yerleştirdiler

Geniş odanın ortasına kurulmuş sobayı yakmak için gaz kullanılıyor. O da tasarruf amacıyla gece yarısında söndürülüyor. Bu nedenle, Kobani'de sabahın erken saatlerinde yirminin üzerinde kişinin kaldığı buz gibi bir evde uyanıyoruz. Camlar, güvenlik önlemleri nedeniyle hâlâ battaniyelerle kapatılmış olduğu için içeri ışık sızmıyor. Yemek sınırlı, gündelik yaşamsal ihtiyaçları karşılamak zor. Savaş sırasında hem dayanışmada bulunmak hem de belge toplamak için Kobani'ye

gelen yol ve ev arkadaşımız Iraklı Roben'le dışarı çıkıyoruz. Böylece bölgedeki yıkım ve drama yakından tanık oluyoruz.

Roben uyarıyor: "Mayınlar temizlendi ama sen yine de dikkatli ol!"

YPG, IŞİD çetelerine karşı savaşı kazanmasına rağmen Kobani'de yaşayan yerel halkı, bu yüzden bir süre daha şehre almıyor. Roben, özellikle cihatçı çete içerisindeki Çeçenlerin, kaybettiği bölgelerden çekilirken, mayın yerleştirme tekniğini öğrettiğini anlatıyor: "Kaçarken kullandıkları evlerde bulunan eşya, giysi ve mutfak malzemelerinin içlerine ve oyuncaklara bombalar yerleştirdiler. Bu yüzden savaş bittikten sonra da çok kişi öldü, ölmeye de devam ediyor."

"Belki günün birinde hesaplaşırız"

Şehirdeki milislerin bir kısmı "artık sokak denemeyecek" yıkıntılar arasında nöbet tutuyor, bir bölümü cihatçılara ait cesetleri arıyor bazıları ise mayın temizliyor. Burnumuza ceset ve gaz kokuları gelmeye devam ediyor. Evlere saplanmış füzeler, devrilmiş ve kullanılmaz hâlde olan askerî araçlar, bombardıman sırasında parçalanmış tanklar...

Tanıklıklarımız dramatik... Adeta bir film setinin ortasındayız. Harabeye dönüşmüş evini toparlamaya uğraşan bir baba, savaştan kaçırmayı başardığı çocuğunun oyuncağına bakarak özlemini gidermeye çalışıyor. Çarşının ortasında bir bölümü yıkılmış dükkân... Sahibi Kobani'den ayrılırken dükkânına bir defter bırakarak, "İhtiyacı olan istediğini alsın. Kimse ihtiyacından fazlasına dokunmasın. Listeye isim yazılsın. Para istemiyorum ama bileyim, belki günü birinde hesaplaşırız" diye yazmış.

IŞİD'e ait kokain ve extacy poşetleri

Koalisyon uçaklarının attığı bombalarla yıkılmış bir binanın katları arasında bir IŞİD üyesinin kömürleşmiş bedenine rastlıyoruz. Yol arkadaşımız Roben'in insanın içine işleyen ve tüylerini diken diken eden cümlelerini sonlara sakladığını anlıyoruz: "Artık biz burada ne kedi ne de köpeklerin başını okşayabiliyoruz. Kobani açlık demekti. Biz alışmaya çalıştık, hayvanlar alışmadı ve cesetleri parçalayıp yediler."

Roben, savaşla ilgili çarpıcı bilgileri aktarmaya devam ediyor: "Çatışmalar, sokak sokak, ev ev, hatta binaların içinde oda oda sürdü. Savaş, IŞİD açısından çirkef izler bıraktı. IŞİD militanları arasında çok Türk vardı. Henüz geçen gün bir ceset bulduk, cebinden 6 adet Türk kimliği çıktı. Öldürülen arkadaşlarının kimliklerini toplamış! Her yerde bir kural vardır. Çeteler hiçbir kurala uymadı. Sivillere acımadılar. YPG, onların mevzilerinde sık sık kokain ve extacy poşetleri buluyordu. Hastaneye bile intihar saldırısı düzenlediler."

"Hastane meselesi" bir başka açıdan da önem taşıyor. Harabeler arasından geçerken, işin içyüzünü yine Roben'den öğreniyoruz: "Kobani'nin iç tarafları YPG tarafından denetlenmeye başlamıştı. Yeni hastane, Türkiye sınırına yakın bir noktaya kuruldu. Böylece her taraftan güven altına alınmış olacaktı. Ancak Türkiye sınırından gelen bir araç, intihar saldırısıyla hastaneyi patlattı."

İkiyüzlü siyaset: IŞİD'e yardım edip YPG'den yardım aldılar

Kobani'de olduğumuz saatlerde, fırsat bulabildiğimiz kadarıyla Türkiye ile konuşuyoruz. Gündem, Mürşitpınar Kapısı'nın çok ötesinde yapılan "hamaset yayınları" üzerinden akıyor:

"Şah Fırat Operasyonu'nun başarısı... TSK operasyonu tek başına gerçekleştirdi..."

Artık yerinde olmayan Süleyman Şah Türbesi'ne ulaşan yolda, Şah Fırat Operasyonu için açılmış koridor boyunca ilerliyoruz. Başlangıç yolu... Mürşitpınar Sınır Kapısı'nın yanındayız. Tankların yol boyunca bıraktığı izler duruyor. Onlara YPG'nin rehberlik yaptığına, hem önde hem de arkada eşlik ettiğine Kobani'deki herkes tanıklık etmiş durumda. Roben çelişkiler üzerinde duruyor: "Türkiye, Kobani'de IŞİD'e yardım edip, YPG'den yardım aldı."

Yolumuz tam sınır noktasında bulunan bir eve çıkıyor. Tankların geçişini gören, ev sahibi Mustafa Bekir, Kobani'ye, kesintiye uğramış yaşamına dair bilgiler verip benzer çelişkilere dikkat çekiyor:

"Seferberlik ilan edilince buna uyduk. Ailemizden 15 kişi savaştı. Yaşamını yitirenler oldu. Kadın ve çocuklarımızı

Halfeti'deki Kürt akrabalarımızın yanına götürdük ve geri gelip savaştık. IŞİD, Musul'u ele geçirince savaşın buraya sıçrayacağını biliyorduk. Çünkü Türkiye'ye komşu olmak istiyorlardı. İlerlemeyi sürdürecek ve Kobani'yi ele geçirmek isteyeceklerdi. IŞİD'e Türkiye'den yardım yapıldı. Evimiz sınırda olduğu için Türkiye'den silah taşındığını görüyorduk."

Bekir, operasyonla ilgili detayları da şöyle anlatıyor: "Operasyondan önce giriş yapan 110 tank saydık. Öncesinde telefon hatlarımızda problem yaşandı. Tanklar 20:30'da geçmeye başladılar. Hem önde hem arkada YPG bayrakları vardı. Türbeyi patlatıp naaşları aldıktan sonra çekildiler."

Kobani Kantonu'nun en yetkili ağzı

Kobani'nin yıkıntıları arasından geçip Mîştenur Tepesi'ne doğru ilerliyoruz. İki katlı yıkılmış bir binanın üst katında, çocuğunun oyuncak ayısına sarılmış, ufuk çizgisine bakan bir baba aklımızda.

YPG'ye ait bir cipin arkasında insanın hafızasının almakta zorlandığı bir yıkımın arasında ilerliyoruz. Neden sonra YPG/YPJ (Yekineyen Parastine Jin: Kadın Savunma Birlikleri) güçlerinin mevzi noktası görünüyor. Dünyanın en büyük YPG bayrağının altından geçip bir süre bekliyoruz. Komuta merkezine kamptan içeri giriş yaptığımız bildiriliyor. Komutan Dijvar Xebat, bizi rüzgârlı bir tepede gülümseyerek karşılıyor. Kayaların üzerine oturup konuşuyoruz.

Dijvar Xebat da bilgi veriyor:
Operasyondan 4 gün önce haberimiz vardı. Türkiye hükümeti Kobani Kantonu'yla görüşme yaptı. Çok basit bir anlatımla, Türkiye bizden Süleyman Şah Türbesi ile ilgili olarak yardım istedi. 2 YPG'li ve bir YPJ'li olmak üzere operasyonu bizim taraftan idare ettik. Üç komutandan biri bendim. Türk askerleriyle de koordineliydik.

YPG komutanı detayları da gizlemiyor:
Operasyona YPG olarak 200 kişiyle katıldık. 40 Türk askeri vardı. Stratejik yerlerde, Türk askeriyle beraber mevzilendik. Operasyon, 21 Şubat saat 21:00'de başladı, 22 Şubat'ta öğleyin bitti.

Xebat, Türkiye'nin yaptığı değerlendirmelere dikkat çekiyor:

Biz insanlık görevimizi yerine getirdik. Ancak gerçekleri de olduğu gibi dile getirmeli. Türk tarafı ve YPG olarak birlikte bir operasyon yaptık. Türkiye'ye yardımcı olduk. Bize teşekkür etmelerini beklemiyorduk ama keşke inkâr etmeselerdi.[2]

IŞİD'in nefesi

Benzer ve maceralı yolculuğun ardından başladığımız yere dönüyoruz.

Suruç'un karşısı Kobani... Geceleri Selefilerin geçişleri gözlenirken, Kobani'nin el değiştirmesiyle ilçede de hayat farklılaşıyor. Ancak sınır boylarında, Şanlıurfa'da değişmeyen yerler de var. Harran'da "IŞİD otelleri", geceleri sınır geçişleri... Akçakale için Bölge muhabirlerinin uyarısı çok açık: "Kasvetin çöktüğü bir ilçe, IŞİD'in nefesi hissediliyor..."

Akçakale'ye ilk gidişimiz... Türkçe ve Arapça birbirine karışmış durumda. Akşamüzeri tehlike hissediliyor. Köşe başlarında, karanlıkta "Git" diyen gözler seçiliyor.

Gidiyoruz. Kızları IŞİD tarafından kandırılan bir aile ile buluşmak üzere Diyarbakır'a geçiyoruz.

İnternet üzerinden IŞİD'le iletişim

17 yaşındaki Mihriban ve 20 yaşındaki Berivan Yılmaz'ın tuhaf serüvenleri, Türkiye'de IŞİD varlığı hakkında sert ipuçları veriyor. Gençlerin kuzeni buluşmamızda kısa bir anafikir sunuyor: "Bu iş hepimizi aşar, kızları ararken canımızdan oluyorduk, vazgeçtik."

Baba Hasan Yılmaz daha detaylı bilgiler anlatıyor: "Mütedeyyin bir aileyiz. Kızlarım tesettürlüdür. Fakat okula giden aydın görüşlü kişilerdir. İnternet üzerinden IŞİD'le tanışmışlar. Fikirlerinin değiştiğini görüyor şaşırıyorduk. Ankara'dan bir arkadaşları geldi. Bir gün evimizde misafir oldu. Onu terminale bırakmaya gittiler. Uzun bir süre geçti fakat dönmediler. Telefonlarından aradık; ikisininki de kapalı olunca şüphelendik. Odalarındaki bilgisayarı araştırdık. Bir harita üzerinden Akçakale'ye ok çıkarılmıştı. Durumu kavradık, polisi aradık. 6 kızın birlikte IŞİD'in başkenti Rakka'ya geçmek için yola çıktıkları anlaşıldı. İkisi Urfa'da korkup ağlayarak geri dönmüş."

2. 24.02.2015, *Cumhuriyet*, "Beraber mevzilendik" başlıklı haber.

Ahırlarda İstanbullu, İzmirli kızlar

Baba Yılmaz şöyle devam ediyor: "Diyarbakır'ın köklü bir ailesiyiz, aşiretiz. Siyaset ve bürokrasi çevresinden tanıdıklarımız var. Kızlarımız kaçtıklarında Diyarbakır Terörle Mücadele'ye (TEM) gittik. Ağırdan aldılar. İçeride bir tanıdığımız var. Bize kızlarımızın iki yıldır dinlendiğini söyledi. Ancak olayın üzerinden çok kısa bir süre geçtiği hâlde bir şey yapılamadı. 60-70 kişilik bir akraba grubuyla Akçakale'ye geçtik. Üzerimizde silahlar vardı."

Urfa, Akçakale'deki 11 gün boyunca inanılmaz tanıklıklar yaşanır. Kuzenleriyle birlikte IŞİD'e katılmak üzere Akçakale'ye geçen 4 genç kızdan 17 yaşındaki Mihriban ve 20 yaşındaki Berivan Yılmaz'ın babaları akıl almaz cinsten açıklamalar yapıyor: "Akçakele'ye ilk gittiğimiz gün, sınır boyunca dağıldık. 50 kilometrelik hat boyunca çocuklarımızı arıyorduk. IŞİD çetelerinin Akçakale'de olduğunu görüyorduk. Ev ev ahır ahır gezdik. Samanlıklarda, İstanbul'dan, İzmir'den, Ankara'dan karşı tarafa IŞİD'in elindeki Tel Abyad'a geçmek için saklanan gencecik kızlar görüyorduk. Kucaklarında bebeklerle bekleyen çarşaflı kadınlara rastlıyorduk. Sınır boyunca bahçe makasıyla kesilip tekrar bağlanan tellere şahit oluyorduk. İnsan simsarları 250 dolara grupları karşıya geçiriyordu. Telin hemen öte tarafında da IŞİD çeteleri bulunuyordu. 50-100 metre arayla askerler nöbet tutuyor ama hiçbir şey 'görmüyorlardı'. Siyah bir IŞİD kimliği hazırlanıyor. Akçakale'de çekilen resim üzerine yapıştırılıyordu. Böylece insanlar sözde IŞİD devletine katılıyordu."

"IŞİD kandırdı, devlet koridor açtı"

"Günlerce aradık ama kızlarımızı bulamadık" diye anlatan Yılmaz, çarpıcı noktalara değiniyor: "Kızlar, orada olduğumuz süre boyunca bizi görmüşler. Rakka'ya geçişlerinden sonra birkaç kez telefonla konuştuk. Bunu o zaman söylediler. Bize, 'Bu işin peşini bırakın' dediler. Doğrusu aynı şeyi polisten, TEM'den, hatta akrabamız olan Diyarbakır AKP milletvekilinden de duyduk: 'Bu iş hepimizi aşar.' Sonunda polis silahlarımızı topladı. 'Gidin, canınızdan olacaksınız' dedi. Orada olduğumuz günler boyunca çok farklı şeylerle karşı-

laştık. IŞİD çetelerinin otomobillerinde polislerin gezdiğini hayretle izledik. Emniyet'e kızlarımız kaçtığı gün bilgi verdik. Onları bildikleri, izledikleri hâlde karşı tarafa geçişlerine mani olmadılar, olamadılar. Çok açıktır ki, kızlarımızı IŞİD kandırdı, devlet karşıya geçmeleri için koridor açtı."

"Bir çığ oldu... IŞİD aramızda değil, biz onların arasındayız!"

Türkiye'nin yakın tarihine şehir efsaneleri değil IŞİD gerçeği vuruyor. Bir yıl sonra yolumuz tekrar Akçakale'ye düşüyor. Kaynaklarımız, gerçeği yansıtmaktan çekinmiyor: "IŞİD, çığ gibi büyüyor. Kobani'nin YPG eline geçmesiyle çeteler Suruç'tan çekilip tamamen Akçakale'ye yerleşiyor. Türkiye'de akla hayale gelmeyecek gelişmeler yaşanacak..."

Akçakale'de aynı kasvet, artarak büyüyen karanlık...

Dahası gördüklerimize inanamıyoruz. Akçakale'deki kaynaklarımız bize sadece yol ve iz göstermiyor, yoldaşlık da ediyor. Okan, Heval İsmail, Osman Çiçek ve Kasım Deprem...

Tüm gördüklerimiz ve tanık olduklarımızdan sonra... Akıl almıyor. Bildiğimizi, gördüğümüzü, işittiğimizi teyit ettiğimizi soruyoruz: "Gerçekten IŞİD çeteleri içimizde mi?"

Kasım Deprem öfkeyle cevaplıyor... "Hâlâ mı soruyorsun! Hayır, içimizde değiller, biz onların içindeyiz!"

Henüz iki yıl önce her şeyi anlatmıştık!

O akıl almaz gözlem ve tanıklıkları iliştiriyoruz... Saat 23:00 gibi koalisyon uçakları IŞİD'in elinde bulunan Tel Abyad'ın bir bölümünü birkaç kez vuruyor. Akçakale bomba seslerine alışık! Burada sokaklar çok erken boşalıyor. Çetecilerle karşılaşıyor muyuz? Elbette! Geçtiğimiz her yerde telefonlar açılıyor. Camlardan yolumuza bakanlar çıkıyor. "Her sakallı IŞİD değildir" deniyor ancak Selefi tarzıyla dolaşanların, gözleriyle tehdit eden adamların, yolumuza çıkan araçların, kim ve kime ait olduklarını anlıyoruz. Söylenen net cümle, aldığımız havayla örtüşüyor: "IŞİD burada!"

Akçakale üzerinden, "bir iktidarın" ülkenin başına açabileceği dertlerin ne denli büyük olabileceği görülüyor. İlçedeki IŞİD havası bir yana, Akçakale'nin kısa bir süre sonra başka

tehlikelere de gebe olduğu anlaşılıyor. İlçede yaşananları sıralıyoruz:

"IŞİD'in elektriğini kesmeyiz!"

IŞİD'le Türkiye arasındaki tampon bölgede Toprak Mahsulleri Ofis'nin deposu var. Henüz Suriye'deki iç karışıklık çıkmadan önce iki ülke arasında yapılan anlaşmaya göre karşı tarafa, ofis deposunun hemen yanından çekilen üç hatla elektrik verilmeye başlanıyor. Ne var ki karşı taraf yani Tel Abyad, IŞİD'in eline geçtikten sonra da Dicle Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi'nin (DEDAŞ) elektriği kesmediği iddia ediliyor. Bir DEDAŞ yetkilisinden edindiğimiz bilgiye göre uzun süredir karşı tarafa elektrik verilmeye devam ediyor. DEDAŞ yetkilisi, "Akçakale'de günde üç dört kez kesinti olur ancak Tel Abyad'a 24 saat boyunca elektrik veririz, bu hattın bakımını da biz yaparız" diyor. Akçakale'de ise elektrik gidince, tarım alanlarını sulamak için gerekli olan dinamolar çalışmıyor, toprak kuruyor, ekinler bozuluyor, yanıyor. Görünen şu ki halka IŞİD kadar sahip çıkılmıyor. IŞİD'in bizden aldığı elektrik savaş bölgesinde daha çok insanın ölümü anlamına geliyor. Trajik ve nihai özet kısmı ise şu; IŞİD'e giden elektrik hepimizin cebinden gidiyor! Yaptığımız bu haberin önemli bir özelliği var... Soruşturması sürüyor.

Kaçakçı IŞİD'den memnun

Akçakale'de kaldığımız günler boyunca bölge geleneğinde kaçakçılık faaliyetleri olduğunu gözlemliyoruz. Ancak bugünkü kaçakçılık geçmiştekine benzemiyor. Suriye'deki savaştan beri insan kaçakçılığı yapılıyor. Karşı taraf ve Türkiye arasında koordinasyonu sağlayan simsarlar var. Bunların, cihatçılara gönderilen adam başına 100-250 dolar arasında ücret aldıkları iddia ediliyor. Akçakale'de son yıllarda zengin olanların sayısı bir hayli fazla! Sınır kapısında döndüğü söylenen para dudak uçuklatacak cinsten. İddialara göre, Akçakale sınır kapısında günde 7 ila 13 milyon dolar arasında para el değiştiriyor.

Bu para sadece insan kaçakçılığıyla dönmez, sınırdan başka neler geçiyor?

İşte tam bu noktada çok daha vahim iddialar bulunuyor. Şahitlerden ve kendisine "iş teklif edilenlerden biri" şunları söylüyor: "Firmamızdan yüklü miktarda boya istediler. Aracılar bizi buldu. Ancak karşı tarafa geçirilen boya ile bomba imal edileceğini anladık. 'Kana ortak olmayız' diyerek reddettik. Biz olmazsak, başkası... Adam bulmak zor değil." Gümrük bölgesini tanıyan başka bir esnaftan

aldığımız bilgi de tüyler ürpertici: "Yüklü miktarda trafo yağı gider, gübre geçer. Trafo yağı, 0,5'lik gübre ile karıştırılınca, çok şiddetli bir patlayıcıya dönüşen kimyasal elde edilir. İçinde ne olduğu meçhul saman torbaları geçer. Gönderilen temel gıda ve ihtiyaç maddelerini saymıyoruz bile! Serum ve tıbbi malzeme de sevk eden kamyonların haddi hesabı yok. Tıbbı malzemeler Urfa ve Antep'teki merdiven altı depolardan kayıtsız çıkarılıyor!"

IŞİD işsizlere göz kırpıyor

Akçakale'de aşiretler hâkim! Bu aşiretlerin, her türden "ticaret ilişkilerinde" aktif rol oynadığı anlatılıyor. Bölgenin, siyasi yapısı da aşiretler tarafından şekillenmiş durumda. Peki, "arkası sağlam olmayan halk" ne durumda? Burada da Suriyelilerin yoğun olduğu tüm bölgeler gibi yerel halk sığınmacılardan şikâyetçi. Çünkü sığınmacılar ucuz işgücü olarak kullanılıyor. Halkın 10 Lira'ya yaptığını onlar 1 Lira'ya yapıyor. Ev kiraları yüksek! Ev sahipleri birkaç kat daha fazla para alabildikleri için sığınmacıları tercih ediyor. Halk yoksullaşıyor. Bu nedenle IŞİD'e katılmayı düşünenlerin sayısının bir hayli fazla olduğu söyleniyor. Onlardan biriyle konuşuyoruz. Şunları söylüyor: "Ailem olmasa giderdim. Öteki tarafta borçlu olmayasın diye, kredi kartı borçlarını bile kapatıyorlar. Aylık 5 bin dolar para veriyorlar. Gelirleri bol, çok sayıda petrol kuyuları var. Akçakale halkı IŞİD'in varlığından rahatsız değil. Kendilerini bulmak çok kolay! Kuran *kurslarından, mahalle evlerine kadar her yerdeler." İşte anlatılanlar bunlar. İlave olarak; IŞİD'in cennet ve orada 72 bakire huri vaadi de prim yapıyor!*

Polis yok, gizemli araçlar devriye geziyor

Aslında ilçede yaşananlardan polis de asker de rahatsız. Sabah saatlerinde, bir jandarma astsubaydan bilgi alıyoruz. Sıfır noktasındaki bir "Kirpi aracı" karşı tarafı gözlüyor. Aracın ilginç hikâyesini, Süleyman Şah Operasyonu'na katıldığını ve orada bir mayının üstünden geçerek yaralandığını öğreniyoruz. Jandarma astsubay, kaçakçıların her türden teklifi yaptığını ancak bunlara prim vermediklerini anlatıyor. Gece boyunca sınırı geziyoruz. Hemen karşımızda, sınırın öte yanında IŞİD araçları devriye geziyor. 100 metre kadar yakınlaşıyoruz. Jandarma sertçe uyarıyor: "Fotoğraf çekme!" IŞİD devriyede ve cihatçılarla komşuyuz. Ancak komşumuzun fotoğrafını çekmemize izin verilmiyor, usul bu! Gecenin bir vakti, sınır kapısına yakınlaşıp uzaklaşan araçlar var. Cihatçılar, tampon bölgeyi geçip sınıra yakın rahatça dolaşıyor. Sokaklarda ne bir ekip otosuna ne de tek bir polise rastlıyoruz!

Gecenin bir vakti neler oluyor?

"Kaçakçılığın ana üssü Hürriyet Mahallesi" deniyor. "İşbirlikçilerin" arabaları rahat rahat dolaşıyor. Suriye plakalı olan da Türkiye plakalı olan da var. Gecenin yarısı sokaklar bomboş fakat çekçekle sınıra karpuz götürenler var. Anlam vermek zor! Gece yarısı iki benzin istasyonunu karşı karşıya olduğu Akçakale Meydanı'nda garip bir insan kalabalığına rastlıyoruz. Sınıra yakın bir bölgede, sığınmacılar toplanmış, kimilerinin ellerinde bavul var. Kimlikleri meçhul!

Suriyeli taksiciler çok zengin

Suriyeliler kendi araçlarıyla taşımacılık yapıyorlar. Vergi yok, kimlik sorulmuyor. İlçede neredeyse herkes Arapça biliyor. Ne var ki sığınmacıların lehçesi farklı. Bu nedenle Arapları taşıyorlar. Suriyeli taksicilerin çok zengin olduğu söyleniyor. Tuhaf bir alışkanlıkları var. Eczanelerden sıklıkla Aferin kapsül, Tranko Buskas, Apranax Plus adı verilen reçeteye tabi, çok kullanıldığında ise, uyarıcı ve uyuşturucu etkisi yaratan ilaçları talep ediyorlar. Sınıra adam taşıdıkları anlatılıyor. Bir görgü tanığı, kısa bir süre önce koalisyon uçaklarının IŞİD bölgesindeki petrol rafinerilerini vurduğu geceyi şöyle anlatıyor: "Petrol rafinerisinin vurulduğu gün tesadüfen sınıra yakındık. Karşı taraftan bir ambulans geldi. Suriyeliler, taksileriyle ambulansın arkasına takılıp konvoy yaptılar. Ambulans hastanede işini bitirdi. Sonra Urfa'ya doğru devam ettiler. Ne taşıdılar, ne yaptılar bilmiyoruz?"
Yine buradan, ambulanslar da dahil olmak üzere 8-10 resmî aracın giriş çıkış yaptığı biliniyor. Ambulanslar sakince giriş yapıyor, siren çalışmıyor. Nadiren siren sesi duyuluyor!

Toplanma yeri Harran, geçiş noktası Akçakale

Akçakale'de Mihriban ve Berivan adlı kızları kaçırılan acılı Baba Hasan Yılmaz'ı evinde ağırlayan kişiyle buluşuyoruz. Yine tüyler ürperten şeyler ve net sözler duyuyoruz: "Şimdi o kadar geçiş yok. Daha çok karşı taraftan geliyorlar. Bunların toplanma yeri Harran, karşıya geçiş noktaları Akçakale. Buranın merkez üssü olduğunu açıkça ifade edebiliriz! Harran'da bir otelde toplandıklarını biliyoruz. Sınıra yakın kuyumcu ve döviz büroları IŞİD hesabına çalışıyor. Suudi ve Katar ortaklıkları var. Bunların da tedarikçileri Urfa'daki daha büyük işletmeler." Döviz büroları, kuyumcular ve otel isimlerini istendiğinde savcılığa bildirmek kaydıyla şimdilik saklı tutuyoruz.

Gece orada, gündüz burada

Elbette! Biraz sert bir cümle olabilir ama IŞİD'in nefesini arkamızda duyuyoruz. Geçtiğimiz her yerde telefonlar açılıyor. Camlardan

yolumuza bakanlar çıkıyor. "Her sakallı IŞİD değildir" deniyor. Ancak Selefi tarzıyla dolaşanların, gözleriyle tehdit eden adamların yolumuza çıkan araçların, kim ve kime ait olduklarını biliyoruz. Söylenen net cümle; aldığımız havayla örtüşüyor. "IŞİD gece orada, gündüz burada!"Akçakale'nin yerli nüfusu 100 bine yakın. Süleyman Şah adlı kampta yaklaşık 50 bin sığınmacı bulunuyor. İlçedeki Suriyeli sayısı ise 70 bini buluyor. Buradaki en yerinde ifade şu olabilir: Kimin eli kimin cebinde belli değil![3]

21. yüzyılın vahşi bir fotoğrafının içinde gibi

Akçakale'de kaldığımız günlerde başka ilginç gelişmelere de tanık oluyoruz. Tel Abyad, IŞİD'in elinden çıkıp YPG'nin eline geçiyor. Sınır boyunca, IŞID'in canlı kalkan olarak kullanmak istediği savaş mağdurları da Akçakale'ye sığınmak için uğraş veriyor. Her gün yüzlerce kişi sınırı geçmeye çalışıyor. Bu uğurda bedeller ödeniyor. Zenginova'da olan biteni gözlerimizle görüyoruz. Türkiye IŞİD'den kaçanlara kontrollü geçiş sağlıyor. Susuzluktan kırılmak üzere olan çocuklar, ağlayan kadınlar, ayakta durmaya zorlanan yaşlılar. Sınır hattında yığılmış denkler, nereye gideceğini bilmeyen insanlar... Çeteler karşı tarafta çakal gibi sırıtıyor. 21. yüzyılın vahşi bir fotoğrafının içindeyiz sanki. Sınıra yakın hayvancılıkla uğraşan bir kişi, bir kadının sınırı geçmek için beklerken, yolda doğum yaptığından söz ediyor.

"Eski bir Özel Harekâtçı"

İlçede kaldığımız süre içerisinde "bir şans eseri" iki kez Akçakale ve Tel Abyad arasında bulunan tampon bölgeye geçiyoruz. Oradaki IŞİD militanlarıyla böylece yüz yüze geliyoruz. Üzerinde ihram bulunan çok uzun boylu ve yapılı bir şahıs Türkçe konuşuyor. Tarafımıza söylenen; "Eski bir Özel Harekâtçı" cümlesini not düşüyoruz. Bu, farklı yerlerde sonraki dönemlerde de karşımıza çıkıyor.

Öte yandan bölgeyi YPG ele geçirdikten sonra IŞİD Rakka'ya doğru çekiliyor. Kimilerinin ise sınırdan Türkiye'ye geçtiği aktarılıyor. Bölgenin el değiştirmesi bir sağlama yapmamıza da olanak veriyor. Tel Abyad'a YPG'nin hâkim olduğu gün, karşı taraftaki elektrik hemen kesiliyor. Aklımızda

3. 12.06.2015, *BirGün*, "DEAŞ elektrik" başlıklı haber.

vurucu bir yargı kalıyor: "IŞİD'i seviyor, YPG'den nefret ediyorlar..."

Akçakale'den ayrılırken...

"Biz onların içindeyiz..."

Bu cümleleri söyleyen 21 yaşındaki Kasım'la aynı yerde kalıyoruz. Evden ayrılırken uyuyor... İçimizde bir ukde kalıyor. Bir dahaki sefer mezarını ziyaret edeceğimizi bilmiyoruz.

Meğer her sakallı IŞİD'ciymiş!

Şanlıurfa'da görünenler çok açık. Fakat bu durumun sual edilmesi devlet yetkililerini kızdırıyor. Şanlıurfa Valisi, Akçakale'den dönüşümüzün akabinde, "Burada IŞİD'ci var mı?" diye soran meslektaşlarımıza çok kızıp bir bölümünü gözaltına aldırıyor.[4] Anlaşılan devlet aklı, "olan biten her şeyi görenleri": "Her sakallı IŞİD'ci değildir!" diyerek görmezden geliyor!

Oysa sonradan, "belgelerden" Şanlıurfa'da sadece IŞİD'ci olmadığını, örgütün "paralel vali" bile atadığını öğreniyoruz. "Vali, 'Valiyi' de Görmemiş!" başlıklı haberi yayımlıyoruz. İşte o haber:

> *Vali İzzettin Küçük'e "Urfa'da IŞİD'ci var mı?" diye soran gazetecilerin gözaltına alındığı dönemde, Selefi çeteler şehirde cirit atıyormuş. IŞİD, Urfa'ya "paralel vali" atamış. Yine şehirde Somalili vahşi cihatçılara gönderme yapan ve Belediye'nin arkasında yer alan Eş-Şebab adlı bir otel açılmış. Otele ise turistik bölgelere eylem planlayan IŞİD'ciler yerleştirilmiş. Ancak bunların hiçbiri görülmemiş!*
> *Emniyet Genel Müdürlüğü'nün "IŞİD Faaliyetleri" konulu 06.08.2015 tarihli yazısı bir skandalı daha belgeledi. Urfa'da ikamet eden ve halihazırda aranan Abu Malik Fransi isimli Radikal İslamcı örgüt üyesinin, IŞİD tarafından şehre sözde vali olarak atandığı ortaya çıktı. Öte yandan Antalya'da eylem potansiyeli bulunan Muhammed Ahmet el-Hıdır'ın Urfa Belediyesi'nin arkasında bulunan ve Suriyeli şahısların işlettiği "Eş-Şebab" isimli otelde kaldığı anlaşıldı.*[5]

4. 16.06.2015 tarihinde gözaltına alınan gazeteciler, *Cumhuriyet*'ten Pınar Öğünç, *Evrensel*'den Hasan Akbaş, *Die Ziet*'tan Özlem Topçu ve *Die Welt*'ten Deniz Yücel'dir. Deniz Yücel 27.02.2017'de 14 günlük gözaltı sürecinden sonra tutuklanmıştır ve halen cezaevindedir.

5. 10.10.2016, *BirGün*, "anKARA bir yara daha çok da isyandır" başlıklı yazıdan.

"Rakka'da statta toplanıp Türkiye eylemlerini konuştular"

EGM belgeyi, Adana, Antakya, Antalya, Aydın, Bursa, Diyarbakır, Gaziantep, Hatay, İstanbul, İzmir, Konya, Kilis, Mardin, Mersin, Muğla, Şanlıurfa ve Şırnak olmak üzere 17 İl Emniyet Müdürü'ne gönderiyor. Yazı ile IŞİD'in ülkemize yönelik saldırı planlarına ilişkin bilgilerin iletildiği belirtiliyor. IŞİD'in; 25 Haziran 2015'te sözde Musul Valisi'ni, istihbarat birimini ve şeriat sorumlularını Rakka'daki bir stada toplayıp Türkiye'ye yönelik eylem planlarını anlattığı da aynı belgede vurgulanıyor.

"Bir ilde daha eylem yapacaklar"

EGM belgesinde IŞİD'in yaptığı toplantı ve aldığı kararların bir kısmından şöyle söz ediliyor:

• Şanlıurfa'da ikamet eden, Ebu Malik Fransi'nin (Aranan/Kişi) (sözde) Şanlıurfa Valisi olarak atandığı,
• IŞİD terör örgütünün Türkiye'deki şehirlerde bombalı eylemler gerçekleştirdiği, 1 ilde daha patlama olabileceği,
• Akçakale/Şanlıurfa sınırında ikamet eden Ebu Riyad'ın (A/K) Türkiye'de jandarma ve üst düzey askerî yetkililere suikast yapmak için görevlendirildiği,
• Şanlıurfa ilinde faaliyet gösteren Ebu Halid'in (A/K) Türkiye'de jandarma ve üst düzey askerî yetkililere suikast yapmak için görevlendirildiği, Şanlıurfa, ilinde faaliyet gösteren Ebu Halid'in (A/K) (Haseki/Suriye uyruklu) IŞİD terör örgütüne ilgi duyan Türk vatandaşlarının para karşılığında örgüte kazandırdığı...

Şanlıurfa Belediyesi'nin arkasında Eş-Şebab Oteli

Vali İzzettin Küçük'e "Urfa'da IŞİD'ci var mı?" diye soran gazetecilerin gözaltına alındığı dönemde, Selefi çetelerin şehirde cirit attığı EGM'nin belgelerinde açıkça anlaşılıyor. Emniyet'e intikal eden bilgilerden, IŞİD'in Urfa'ya paralel vali atamakla kalmadığı, üyelerini de Suriyelilerin işlettiği "Eş-Şebab" adlı otele yerleştirdiği anlaşılıyor. EGM, "Muhammed Ahmed el-Hıdır'ın, Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi'nin arakasındaki Eş-Şebab adlı otelde kaldığına ilişkin teyide muhtaç bilgiler olduğunu belirtiyor. Emniyet, yazıyı gönderdiği tüm birimlerine "Konunun hassasiyeti dikkate alınarak gerek

tedbirlerin/güvenlik önlemlerinin alınmasını gelişmelerden bilgi verilmesini arz ederim" diyor.

Fransa'dan İstanbul'a, Şanlıurfa*'dan Mardin'e derin bağlar*

EGM'nin "gizli ibareli" belgesinde IŞİD'in İran'dan, Rakka'ya polis ve asker telsizlerini dinleyebilmek için 5 adet özel cihaz getirdiği istihbaratı da yer alıyor. Bununla birlikte Ebu Malik Fransi'nin Şanlıurfa'nın Eyyübiye ilçesinde ikamet ettiği, şahsın Fransa pasaportu bulunduğu ve patlayıcı maddelerle uğraştığı bilgisi de var. Yine EGM'de, İstanbul'da faaliyet gösteren Ebu Aziz İslam'ın (A/K) ise Şanlıurfa'ya giderek, Fransi ile bombalı araç hazırlayacakları, bunu Diyarbakır'da patlatabilecekleri, akabinde İslam'ın Mardin'e geçerek Ebu Kawa Biji (A/K) isimli şahısla irtibatlı olarak bölgeye dair keşif çalışması yapacağı konusunda istihbaratlar da bulunuyor.[6]

6. Ankara Gar Katliamı, Müfettiş Raporları.

3
"Suruç'u da Biz Yaptık"

Barajı, barajla kesmek

Türkiye "yükseltilen" savaşın ortasında "Haziran seçimlerine" iki tartışma çerçevesinde gidiyor. Bunlardan biri "CHP iktidara gelirse emekliye çift maaş verebilecek mi, ikincisi ise HDP barajı geçebilecek mi?"

"Savaşın yükseltilmesi" ve "baraj" meselesi aynı kare içinde kendini belli ediyor. AKP ve Saray, milliyetçi oyları da kendinde toplamak için ülkeyi geriyor. Ama bu kadarla da kalmıyor. Barış süreci tamamen ortadan kalkarken, HDP'ye yönelik saldırılar da artıyor. Sanki "bir el" barajı, barajla kesmek için ortalığı kana buluyor.

Reyhanlı ilk ama...

Alanda şahitlik ettiklerimiz, Türkiye'de teyit edilmeye başlıyor. IŞİD'in sırası geliyor. Selefi örgütün daha önce de ülkede gerçekleştirdiği saldırılar var. Ne var ki; halen YPG elinde olduğu iddia edilen IŞİD üyesi Savaş Yıldız'ın gerçekleştirdiği HDP Mersin ve Adana saldırıları siyasal sonuç ya da "beklentileri" nedeniyle diğerlerinden ayrılıyor.

IŞİD Türkiye'deki eylemlerine, Reyhanlı Saldırıları ile başlıyor. Sonrasında, 20 Mart 2014'te Niğde Saldırısı geliyor. 2 güvenlik görevlisi ve bir sivil öldürülüyor. Ardından 11 Haziran 2014'te 49 konsolos görevlisinin 3 ay boyunca Musul'da rehin alınması hadisesi yaşanıyor. 1 Ocak 2015 tarihinde Kilis'te bir astsubay kaçırılıp serbest bırakıldıktan

beş gün sonra ise bu kez İstanbul'da 6 Ocak'ta bir polis hedef alınıp öldürülüyor.

HDP binalarına bombalı saldırı

17 Mayıs 2015 tarihinde gerçekleştirilen HDP'nin Adana ve Mersin il teşkilatlarına eşzamanlı saldırılar gerçekleştiriliyor. Tanıkların dinlenmesi, olay yeri araştırması, bölgedeki güvenlik ve MOBESE kamera kayıtlarının incelemesi sonucunda saldırganın Savaş Yıldız olduğu ve olayı titizlikle hazırladığı ortaya çıkıyor. İlk bombanın Savaş Yıldız tarafından saksı içinde Adana'daki HDP il binasına konulduğu belirleniyor. Bombacı daha sonra Mersin'e geçip içine bomba yerleştirdiği çiçeği binadaki görevliye teslim ediyor.

Yıldız, HDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş'ın miting yapacağı "ertesi günü" bekliyor. O gün saat 09:50'yi gösterdiğinde iki bombayı da patlatıyor.

Kim bu HDP Bombacısı Savaş Yıldız?

Eşzamanlı saldırılar "korku" ve "yıldırma" taktiği gibi okunan siyasal bir operasyonun parçası izlenimi yaratıyor. Dahası "Bombacı Savaş Yıldız"ın tuhaf kişiliği ve ilişkileri farklı düşüncelere de yol açıyor. Yıldız, DHKP-C üyesi olduğu gerekçesiyle hüküm giyiyor, HDP Mitingi'nde bayrakla görülüyor. Ancak bir süre sonra dönüşüyor! IŞİD'e katılıyor ve eşzamanlı iki ayrı eylem gerçekleştiriyor! Kardeşi Bayram Yıldız da IŞİD üyesi. Yıldız'la YPG'nin elindeyken Koboni'de yapılan röportaj tuhaf şüpheleri azaltmak yerine artırıyor. Eğer iddiaları doğruysa Türkiye IŞİD'inin kurgulanmış bir balondan öteye geçemediği anlaşılıyor.

Ankara Gar Katliamı'ndaki önemli isimlerin istihbaratçı olduğunu anlattı

Savaş Yıldız, "Beni Suriye'den Türkiye'ye iki istihbaratçı Ebu Musab ve Ebu Bekir gönderdi" diyor. Ebu Musab Ankara İddianamesi'nin önemli ismi Edremit Türe. Ebu Bekir ise bir numaralı şüpheli İlhami Balı. Yıldız sürdürüyor: "Antep'te beni diğer MİT ajanı Efe kod adlı şahıs, 'Yunus Durmaz' karşıladı. HDP binası krokilerini verdi." Kendini Gaziantep'te

polisin yaptığı operasyon sırasında patlatan Durmaz, "Antep Emiri" olarak biliniyor. Önemli katliamların planlayıcısı.

Yıldız, eylemin planlanmasını ve hayata geçirilmesini tüm aşamalarıyla şöyle anlatıyor:

> *HDP'ye yönelik saldırı yapılacağı kararlaştırılınca, Ebu Musab ve Ebu Bekir adlı MİT ajanları ve IŞİD üyelerinin karşılıklı konuşmaları ardından ben sınırdan çok rahat bir şekilde geçerek, Türkiye'ye giriş yaptım. Türkiye'ye geçtikten sonra Efe ile birlikte bir eve geçtik. Bir iki gün sonra Efe, yanında HDP binalarına ait krokilerle geldi. Krokiler üzerinde çalıştıktan sonra da 2-2,5 kg kadar TNT getirdi. TNT'yi Antep'te aldıktan sonra otogardan Adana otobüsüne bindik. Yakalanmamak için içinde patlayıcı olan poşeti otobüste oturduğum yerin 4-5 koltuk gerisine koydum. Adana'ya varınca saldırı hazırlığı yapabilecek bir ev kiraladım. Saldırıda kullanacağım patlayıcıları hazır hale getirdikten sonra Mersin'e geçtim. Mersin binasındaki HDP'lilere tatlı ve meşrubat götürdüm. Orada yöneticilerle, milletvekilleriyle de görüşme imkânım oldu. Ardından Adana'ya geçtim. Burada da HDP binasına gittim. HDP'liler ile sohbet ettik, çay falan içtik. Her iki yerde de yaptığım keşif ve tespitler sonucu açıklar olduğunu gördüm. Çiçekçiye giderek 2 buket çiçek aldım. Aldığım çiçeklere hediye süsü verdim, çiçeklerin saksılarına da bomba düzenekleri yerleştirip yola koyuldum. Adana HDP binasına girdim. O gün de HDP'nin Adana Mitingi vardı. Burada bomba düzeneği yerleştirdiğim çiçeği çaycıya verdim ve terasa bırakmasını söyledim. Ancak çaycı çiçeği teras yerine alıp başkan odasına koydu. Mersin HDP il binasında da çiçeği terasa bırakılmak üzere teslim ettim.*[1]

İlhami Balı, Edremit Türe ve Yunus Durmaz... Bu isimlere sıkça dönmek kaydıyla "Haziran seçimlerinden" iki gün öncesine, Adıyaman üzerinden gidiyoruz.

Adıyaman'daki çay ocağından Diyarbakır'a

İçinden Menzil Tarikatı'nı çıkaran Adıyaman'ın Siyasal İslamın motiflerinden beslenen bir tabanı olduğu sır değil. Üstelik bu tabanın zaman zaman sertleştiği görülüyor. Açıkçası şehir, IŞİD yapılanması için uygun bir nefes alanı yaratıyor. Şehirde IŞİD adına örgütlenen Dokumacılar Grubu da bu atmosferde ortaya çıkıyor. Grubun ismini, kurucusu Mustafa

1. 22.03.2016, ANHA, "AKP'nin aradığı canlı bomba MİT-IŞİD ilişkisini anlattı" başlıklı haber.

Dokumacılar'dan aldığı biliniyor. Adıyaman'daki IŞİD örgütlenmesini sağlayan Dokumacılar Grubu'nun önemli özelliklerinden birisi şehirdeki çok sayıdaki kişiyi örgüt saflarıyla tanıştırmış olması. Sayının 400 civarında olduğu tahmin ediliyor. Dokumacılar uzun süren faaliyetlerini şehrin merkezindeki çay ocağında yürütüyor. Tüm esnaf, içinde IŞİD flaması bile olan iki katlı küçük çay ocağının örgütün militan yuvası olduğunu biliyor. Ne var ki belediye, Emniyet bunları çok sonraları fark edebiliyor! Gruba katılanların, ilk olarak Mustafa Dokumacı tarafından Rakka'ya gönderildiği değerlendiriliyor.

Canlı bomba yetiştirme merkezi!

Adıyaman Dokumacılar Grubu'nun en önemli özeliliği ise adeta Türkiye IŞİD'inin "canlı bomba" deposu olması. Halen Rakka'da olduğu düşünülen Mustafa Dokumacı'nın grubu içinde 60 civarında canlı bomba yetiştirildiği tahmin ediliyor. İntihar eylemcilerinin neredeyse tümü Türk! Bunun nedeni Türkiye'yi iyi bilmeleri. Dokumacılar, Türkiye'deki "müzahir" yani "destekçi" ailelerden biri. İstihbarat birimlerinin bugüne kadar yaptığı araştırmalar sonucunda ancak sayısı yirmi civarındaki kişinin isimi, fotoğraflarıyla birlikte teşhis edilmiş durumda.

Adıyaman, şehirden IŞİD yapılanması Dokumacılar Grubu ve İslam Çay Ocağı... Mekânın hikâyesini onu işleten Alagöz kardeşler daha da ilginç hâle getiriyor. Şeyh Abdurrahman Suruç'ta, abisi Yunus Emre Alagöz ise kendini Ankara'daki mitingde patlatıyor. Tam bu noktada karşımıza halen cezaevinde olan Orhan Gönder de çıkıyor. Gönder, Tıpkı Alagöz kardeşler gibi Adıyamanlı olan, İslam Çay Ocağı'nda defalarca görülen ve onların arkadaşları olan Gönder de Dokumacılar Grubu'ndan.

Raporlar dikkate alınmadı, aile yalvardı: Oğlumu kurtarın!

Suruç Katliamı'ndan hemen sonra CHP'nin "Yenileri de geliyor, önlem alın" diyerek yazmadığı adeta bağırdığı rapor Adıyaman ve bombacılar meselesine de ışık tutuyor. Diyarbakır bombacısı Orhan Gönder'in babası şehirde rapor hazırlamak için bulunan CHP Heyeti'nden Malatya Vekili Veli Ağbaba'ya

şunları anlatıyor: "Oğlumuz ortadan kayboldu. O gidince 'Biz bu işin başı kimdir' diye çok araştırdık. Sekiz ay boyunca sınırlara gittik. Vali'ye, Kaymakam'a fotoğraflarını verdik. 10 kez Savcılığa kayıp ilanı verdik. AKP İl Kongresi'nde Başbakan'la (Ahmet Davutoğlu) görüştüm. Başbakan, 'Oğlun için MİT'e talimat verdim' dedi. Oğlumu götürenlerin aracısı ile konuştum. 'Ben onları iki ayetle götürdüm, iki ayetle getiririm' ifadelerini kullandı. '18 güne kadar getireceğim' dedi. Şanlıurfa Akçakale Emniyeti'ne gidip iki tip resmini verdim. Sınır kapısına gidip komisere yalvardım. Bizi sınır kapısına götürdü. Sekiz kişi vardı. Oğlumun Tel Abyad'da olduğunu biliyordum. Akçakale'de altı gün kaldım. Oğlumu hiç göremedim."

Biliniyor, takip ediliyor, bombalıyor!

Ailenin, MİT'i de oğullarıyla ilgili olarak uyarıp dikkate alınmaması örgütün "görmezden gelindiğinin" sayısız örneklerinden biri. Ancak yine cezaevinde kendisiyle görüşen CHP heyetine "Saldırıyı ben gerçekleştirmedim" diyen fakat "derinlemesine cevaplar istenince kabuğuna çekilen" Orhan Gönder ile ilgili daha çarpıcı gerçekler de bulunuyor. İslam Çay Ocağı müdavimlerinden olan Dokumacılar üyesi Gönder, cihat için Suriye'ye de ilk gidenlerden.

"Cafer" kod ismini kullanan Gönder'in IŞİD'le bağlantısı sebebiyle terör nitelikli arama kaydı bulunuyor. Türkiye'nin sözde IŞİD Emiri olarak bilinen "Ebu Bekir" kod adlı İlhami Balı ile aralarında uzun süren telefon konuşmaları geçiyor. Üstelik polis bu konuşmaları dinliyor.

Açıkçası Gönder, bilinen, takip edilen bir şahıs. Dahası HDP Mitingi'ni bombalamaya geldiği Diyarbakır'da kaldığı otelde "askerlik yoklaması" nedeniyle polis tarafından sorgulanıyor. Ancak... "Terör şüphesiyle" aranan müstakbel bombacı, kısa bir süre içinde 3 Haziran 2015'te serbest bırakılıyor. İki gün sonra da Diyarbakır Mitingi'ndeki patlamayı gerçekleştiriyor.

Haziran coşkusundan ne kaldı?

7 Haziran 2015 akşamı şu satırları kaleme alıyoruz... "Sondan başlayıp başa dönelim... Havai fişekler dikine atılıyor,

Diyarbakır yıkılıyor. Şehir öğle saatlerini büyük bir sessizlik ve sükûnetle karşılamıştı. HDP'nin 'her ne olursa olsun, taşkınlık yapılmayacak saat 19:00'dan sonra herkes evlerine çekilecek' çağrısı karşılık buldu. Bu zaman dilimi içerisinde şehirdeki sokaklar neredeyse boştu. Sadece belli noktalarda hareketlilik göze çarpıyordu. Bombalanan İstasyon Meydanı bu noktalardan biriydi. Adeta küçük bir anıt görünümüne dönüşmüştü. Oy kullanmaya giden ya da dönenler buraya şöyle bir bakmadan hatta bazıları da çiçek bırakmadan geçmedi. Şehirde oyların tamamının kullanıldığı zamanda şehrin nefesini dinlemeye başladık."

HDP barajı geçti...

Gerçekçi olmak gerekirse tek bir sorunun yanıtı Türkiye'nin kaderini belirliyordu. HDP'nin barajı aşamaması bölge özelinde büyük sorunları beraberinde getirecekti. Ülke özelinde ise daha baskıcı bir dönemin kapıları aralanacaktı. Analizlerimizi ve gözlemlerimizi bu soru üzerine kuruyoruz. HDP barajı geçecek mi? Gençlerden biri yanıtladı: "Evet geçecek tersini düşünmek bile istemiyoruz. Burada ya halayın kralı olacak ya da çok sıkıntılı bir güne uyanacağız." Suriçi'nde, yani şehirde neredeyse herkes ağızbirliği yapmışçasına aynı şeyi söylüyor. Ofis'te, Bağlar'da görüşler neredeyse harfiyen aynı. Seçimin sona ermesine az bir süre kala biz de kentte bulunan HDP il binasına geçiyoruz. Caddenin üzerinde birkaç yüz metre ötede polis ekipleri TOMA ve Akrepler duruyor. Pek çok kişinin rahatça HDP binasından içeri girdiğini görüyoruz. Bunu görevlilerden birine soruyoruz: "Hiç güvenlik yok bu kadar provokasyonun olduğu bir yerde biraz daha tedbir gerekmiyor mu?" Aldığımız yanıt açık: "Biz halkımıza güveniyoruz. Üstelik seçim süreci boyunca yaşanan bunca saldırıdan sonra ölüme karşı korkumuzu yitirdik." HDP il binasındaki yetkililere başka sorular da soruyoruz: "Gece bir balkon konuşması olacak mı?" Aldığımız yanıtlar esprili, "Zannetmiyoruz! Vallahi balkonumuz olsa başımız gözümüz üstüne biz bu konuşmayı yapardık ama paramız yok, afiş bile bastıramadık." HDP il binasında bulunanlardan biri, (Şimdi cezaevinde olan) Diyarbakır Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı Gültan Kışanak.

İlk bakışta rahatlığı göze çarpıyor. Bu rahatlığının nedenini farklı sorularla öğrenmeye çalışıyoruz: "Oylar çalınacak diye endişe taşımıyor musunuz? HDP barajı geçemezse ne olur?" Kışanak gülümsüyor: "Hiç bunlara takılmayın! HDP'nin barajı geçmemesi gibi bir seçenek mümkün değil. Biz oyların çalınma riskini de hesapladık. Barajın da üzerinde oy alacağız."

Sandıklar yavaş yavaş kapanıyor, şehir uyanıyor. Dört bir yandan korna sesleri yankılanıyor. "Biz çağrımızı yaptık" diye sürdürüyor Kışanak: "Ama halkın coşkusunu da dizginlemek zor olacak." Sözlerinin gerçeği yansıttığı kesin. Seçim sonuçlarının açıklanmasıyla birlikte insanlar toplanıyor. Artık her şey ortada görünüyor. Gezi Parkı'nın havasını alıyoruz. Diyarbakır'da söylenenler tekrar gibi: "Seni başkan yaptırmayacağız. Seni başkan yaptırmayacağız. Seni başkan yaptırmadık."

Aylar sonra...

Bu satırlardan aylar sonra Diyarbakır Belediyesi'nde Gültan Kışanak'la bir kez daha karşılaşıyoruz. Şehirlerin yakılıp yıkıldığı, IŞİD katliamlarının yaşanmaya başladığı noktadayız. Diyarbakır'da patlama sesleri bitmek bilmiyor. Belediyelere kayyum atandı atanıyor. Kısa bir soru: "Bugün de aynı umudu taşıyor musunuz?" Cevap yerine acı bir gülümseme: "Seçmediğimiz kaosun tam ortasındayız! Bu yola nasıl girdik? Cevabı biliyoruz..."

"Millet kaosu seçti"

"Başkanlık tartışması" 2015 yılına uzanıyor. "Tarafsız Cumhurbaşkanı" Recep Tayyip Erdoğan; seçimlerden önce iktidar partisinin Meclis'teki sandalye sayısı ile ilgili özlemini dile getiriyor: Verin 400'ü rahat edin!

AKP 7 Haziran 2015 seçimlerinden mağlubiyetle çıkıyor. Yıllar sonra ilk kez tek başına iktidar olma şansını yitiriyor. Yüzde 41 oy alarak 258 milletvekili çıkarabiliyor. CHP oyların yüzde 25'ni alıp 132, MHP ise yüzde 16'sını kazanarak Meclis'te 81 sandalyeye sahip oluyor. HDP, büyük bir tartışmayı bitirerek barajı, 3 puan üzerine koyarak geçiyor.

Oy oranı yüzde 13'e ulaşıyor ve 79 milletvekili çıkarıyor. Artık demokrat, sol, sosyalist seçmen Türkiye'nin kaostan çıktığına inanıyor. Tam bu coşkunun üzerine AKP MKYK üyesi, İstanbul Milletvekili ve TBMM Anayasa Komisyonu Eski Başkanı Burhan Kuzu, Twitter üzerinden mesaj yazıyor: "Millet kaosu seçti!"

140 karakteri bile geçmeyen bu tweet üzerinden çok fazla şey okunuyor. Kuzu'nun paylaşımı sanki yıkılacak, yakılacak kentlerin, AKP içinde konsülide edilecek milliyetçi seçmenin ve bitti derken daha da derinleşecek "Yeni Türkiye"nin resmi gibiydi. Seçimin hemen ertesinde yeniden sandık kurulmak istendiği ve bir programın hayata geçirileceği anlaşılıyor.

Mersin, Adana ve Diyarbakır patlamaları sinyalleri vermişti ama daha beterleri de geliyordu. Yaşananlar ve yaşanacaklar Suriye, fetih, mezhep üçgeninde kullanışlı bir modele dönüşen IŞİD'in gerekirse ülke içinde de "kapıları açan" kullanışlı bir maymuncuğa çevrileceği anlaşılıyordu. Hatta cihatçılar gerekirse paramiliter güç olarak bile kullanılabilirdi!

Hiçbir şey eskisi gibi olmaz

20 Temmuz 2015 Pazartesi saat 12:02... Önce geçlerin sloganı duyuluyor. Ardından çekilen bir fünye ve büyük bir patlama... Cam kırığı sesi, sessizlik ve ardından artarak yükselen çığlıklar... Kobani'ye oyuncak götürmek için Şanlıurfa, Suruç'taki Amara Kültür Merkezi'nin avlusunda toplanan gençler... 34 ölü, 70 yaralı...

Mersin, Adana, Diyarbakır seçim... Suruç'tan sonra hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı anlaşılıyor. Amara Kültür Merkezi'nde yaşanan patlamadan yaralı kurtulan Loren Elva yaşadıklarını şöyle anlatıyor: "Hastanedeyim, vücudumda yanıklar var, kulaklarım duymuyor. Telefonlarınızı, mesajlarınızı cevaplayamıyorum. İyi değilim, iyi olmayacağım, iyi olmayın!"

Kulağımızda Kasım Deprem'in sözleri çınlıyor: "Hâlâ anlamadın mı, IŞİD aramızda değil, biz onların arasındayız."

Patlamadan kısa bir süre sonra Suruç'tan ilk haberler geliyor. İçlerinde Kasım'la ilgili olanlar da var: "Osman Çiçek de, Kasım Deprem de öldü. Elleri, kolları bacakları yoktu!"

Herkes bunu konuşuyordu!

Suruç'ta bir can pazarı yaşanıp, iddialar kan dondururken, katliamın sıcak anları notlarımıza şöyle yansıyor; patlamaya tanık olan ve hemen ardından bölgeye gidenler şunları anlatıyor:

"Son on gündür, böyle bir olay yaşanabileceği üzerinde duruyor, bunu tahmin ediyorduk! Suruç'ta 20 intihar eylemcisinin olduğu herkes tarafından konuşuluyordu. Biri Kobani'de, diğeri Suruç'ta kendini patlattı. Halk, şüpheli gördüğü bir kişiyi Suruç Devlet Hastanesi civarında, diğer kişiyi ise merkezde yakalayıp polise teslim etti. Peki diğer bombacılar nerede?"

Suruç'taki patlamanın ardından yapılan anonslar da halkın şüphelerini doğrular nitelikteydi. Çarşıda belediye tarafından yapılan, "Kalabalık bir şekilde durmayın, işi olmayanlar evden çıkmasınlar" anonsları dikkat çekiyordu. Öte yandan Suruç Devlet Hastanesi'nde de benzer anonslar ve uyarılar yapıldığını öğreniyoruz. Anonslarda "Bugün hastanede işi ve nöbeti olmayanlar evine dönsünler" çağrısı yapıldığı söyleniyor.

Suruç'ta olaydan sonra bile önlem alınmadığı da aktarılanlar arasında. Patlamadan hemen sonra Akçakale'ye gidenlerden biri şunları anlatıyor: "11 Nisan Mahallesi (Aligör) girişinde arama noktaları var. Ancak buralarda çok geniş davranıldığını tespit ettik. Başka şehirlere ait otomobillere kolayca geçiş verildi. Hatay'a ait plakalı (31) araçların Suruç'ta işi ne?"

Ambulanstan önce TOMA geleneği Suruç'la başladı

Patlamayla ilgili notlarımız sürüyor: "Suruç'tan edindiğimiz bilgiler, gençleri hedef alan bombalı saldırının dehşetini gözler önüne seriyor. Suruç'taki Amara Kültür Merkezi'nin çaprazında ve 50 metre ötesinde bir dükkân işleten esnaf şunları paylaşıyor: 'Çocuklar güle oynaya geldi. Kobani'ye gitmek için bekletiliyorlardı, basın açıklaması yapıldığı sırada müthiş bir patlama meydana geldi. İnsan parçaları, yüz metre öteye kadar savruldu. Elektrik trafosu bile etkilenip yandı!' Kimsenin olayın şoku uzun süre atlatamadığını ifade eden görgü tanığı, şöyle sürdürüyor: 'Bir saldırı olduğu anlaşılıp, durumun vahameti anlaşıldıktan sonra, herkes patlamanın

gerçekleştiği yere doğru koştu. Fakat yaralılara yardıma gidenlere polis müdahale etti, kalabalık biber gazıyla dağıtıldı. Ambulanslar TOMA'lardan sonra geldi.'"

Ölen çocukların telefonları çalıyor, kimse açamıyor

Suruç'ta gençleri hedef alan korkunç saldırının ardından, toplam 21 cenaze kimlik tespiti tamamlanamadığı için çok uzun süre Amara Kültür Merkezi'nin bahçesinde bekletiliyor. Bölgede olan sanatçı Ferhat Tunç'la konuşuyoruz, yaşanan dram satırlara yansıyor:

"Gençlerle uzun süre birlikte sohbet etmiştik. Hepsi, iyi bir şeyler yapmak için kilometrelerce uzaktan gelen çocuk yaştaki insanlar. Cep telefonları çalıyor. Endişe içindeki yakınlarının aradıklarını biliyoruz. Hiçbirine cevap veremiyoruz."

Tunç, "Çocukların sınırı geçmelerine ve Kobani'ye gitmelerine izin verilse belki de bu durum yaşanmayacaktı, onları korumak bir yana engellediler" diyerek, trajik dipnotlar eklemeye devam ediyor: "Çeşitli yerlerden Suruç'a ulaşan tamamen barışçıl insanlardı. Küçük çocuklar için bir şeyler yapmak amacıyla bölgeleye geldiler, oyuncak götürüyorlardı. Şimdi cenazeleri parçalanmış hâlde, kimlik tespiti yapılsın diye yerde bekletiliyor."

Suruç'taki karanlık noktalar

Suruç'u, IŞİD patlatıyor. İlçede, olası bir saldırı herkes tarafından konuşulduğu hâlde herhangi bir önleme başvurulmuyor. Yaşananlardan sonra Suruç'ta gergin bir hava ortaya çıkıyor. Halk tedirgin, endişeli ve öfkeli... Suruç'taki terör eyleminde etkisiz kalan Emniyet, katliamın ardından zırhlı araçlarla geniş güvenlik önlemleri alıyor!

Canlı bomba saldırısıyla kana bulanan Suruç'ta, birçok karanlık nokta bulunuyor. Görgü tanıkları ve milletvekillerinin anlattıkları, cevaplanması gereken bellibaşlı soruları ortaya çıkarıyor. Suruç Katliamı, devletin güvenlik zaaflarını net bir şekilde anlatıyor. Patlama öncesi, sırası, sonrasındaki gelişmeler, bölgede cihatçılara nasıl göz yumulduğunu gösteriyor. Akçakale'den Suruç'a aktarılan bilgiler, soruları da zorunlu hâle getiriyor. O günlerde gündemde olan bu sorular, çok

uzun bir dönem daha güncelliğini koruyacak gibi görünüyor. Yaşanan katliamların, yitip giden canların ardından, "Her sakallı IŞİD'ci değildir" yargısı çökerken, devlet aklının olan biteni neden umursamadığı dahası mekanizma içinde kasta varan ihmallerin sebebinin ne olduğu Türkiye'nin geleceğinde de tartışılacağa benziyor.

İşte, "Hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı o milattan" bugüne gelen, mutlaka cevaplanması gereken ve hâlâ güncelliğini koruyan sorular:

"Bildikleri gördükleri hâlde IŞİD'in hücre evlerine neden sessiz kaldılar?"

Yaşamını Akçakale'de sürdüren F.A., "Bütün uyarılarımıza rağmen, önlem alınmıyor, IŞİD çetelerinin üzerine gidilmiyor" derken, şunları paylaşıyor: "Akçakale'de IŞİD'e ait 8-9 hücre evi olduğunu biliyoruz. Bu evlerin bulunduğu mahallelerde cihatçı oldukları belli olan kişiler nöbet tutuyor. Emniyet uyarılarımızı dikkate almıyor. Birkaç gün önce Fevzi Çakmak Mahallesi'ndeki bir evde cenaze nedeniyle taziye yapılıyordu. Öğle vaktiydi, evde kadınlar vardı. Cihatçılar geldi, kadınları dışarı çıkardı, ne olduğunu anlamadık. Yine Emniyet'e haber verdik ama yine gelen kimse olmadı."

TİGEM'de neler oldu?

Suruç patlamasının hemen ardından bir mülakat gerçekleştirdiğimiz HDP Şanlıurfa milletvekili İbrahim Ayhan, uzun zamandır bölgede yaşananlara dikkat çekerek önemli değerlendirmeler yapıyor: "Elbette büyük bir güvenlik zafiyeti var. Devlet önlem almadı, çalışma yürütmedi. 'İstenseydi' güvenlik sağlanırdı. En başından beri AKP, IŞİD meselesine karşı net bir tutum almadı. Tolere eden, hoş gören bir yaklaşımdaydı. AKP dili ve yandaş basının yazdıkları bu saldırının zemini olarak görülebilir. Hatta daha ötesini de söyleyebiliriz. Sınır boyunun delik deşik olduğu bir sır değil! Hâlâ Kafkaslardan, Ortadoğu'dan, Avrupa'dan ve bölgeden IŞİD'e militan gidiyor, lojistik destek sağlanıyor. Suruç'tan sonra da bu tavır devam edecek mi, merak içindeyiz." HDP'li Ayhan, "hiçbir zaman cevap bulmayan" ve cihatçılara

ait olduğu düşünülen kamplara da dikkat çekiyor: Suruç Saldırısı bir kez daha ne basının ne de milletvekillerinin sokulduğu Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü'ne (TİGEM) ait geniş araziyi gündeme getiriyor. Ayhan, "Etrafı duvarlarla çevrilen TİGEM'le ilgili şüphelerimiz hiç bitmiyor" diye anlatıyor: "Hem orasıyla hem de AFAD'a ait çadır kentlerle ilgili soru önergesi vermekten yorulduk. Defalarca bilgi istedik. 'Madem cihatçı eğitmiyorsunuz, şeffaf olun girip bakalım' dedik. AKP dosyalarımıza cevap vermediği gibi, tüm ilişkileri de kaba bir şekilde reddetti. TİGEM'de eğitilenleri görenlerin tanıklıkları var. Muhtemelen hâlâ burada eğitim veriliyor. Yoksa neden gizlensin, neden şeffaf olmasınlar."

Suruç'taki en kritik soru

Amara Kültür Merkezi'nde 34 kişinin yaşamını yitirdiği patlamadan sonra Ankara Gar Katliamı da yaşanıyor. Gar Katliamı'ndan Müfettiş Raporları'na yansıyanlar, Suruç'taki en kritik noktanın arama noktası ile ilgili olduğunu ortaya koyuyor. Belgeler bir yana tanıklıklar da konunun önemini gösteriyor.

Patlamadan hemen sonra yakınlarından haber alabilmek için Akçakale'den, Suruç'a giden yurttaşlar şu bilgileri veriyor: "Arkadaşlarımız Amara Kültür Merkezi'ndeydi. Vakit kaybetmeden yola çıktık. Suruç girişinde, 11 Nisan Mahallesi'nde (Aligör) güvenlik güçleri tarafından durdurulup didik didik arandık. Biz bölge insanıyız. Bize gösterilen hassasiyetin binde biri başka araçlara gösterilmedi. Hatay plakalı (31) film kaplı birkaç aracın rahatça kontrol noktasını aştığına şahit olduk."

Kimlik kontrolü de yapılmadı

Patlamadan sonra Suruç Belediyesi'nde toplanan bilgiler de "ihmal" ihtimalini güçlendiriyor. "Güvenlik zafiyetlerinin ortada olduğu aşikâr" denilen açıklamada şu noktalara dikkat çekiliyor: "İş işten geçtikten sonra Suruç'ta kuş uçurulmuyor. Merkezdeki yol boyunca hiçbir aracın park edilmesine izin verilmiyor. Peki, patlama öncesi ve sonrasında neden güvenlik önlemi almadılar? Üstelik canlı bombanın birden fazla olduğu tartışılıyordu. Halk korku içindeydi ancak önlem

yoktu!" Belediye, Kobani'ye gitmek için Suruç'a gelen fakat saldırıya uğrayan gençlerin tanıklıklarına da başvuruyor. Bu bilgiler kapsamında, Sadece otobüslerdeki kolilerin içinin açıldığı, çantaların aranmadığı, GBT kontrolüne hiç başvurulmadığı bilgisi de bulunuyor.

Bilgi kirliliği kasıtla mıydı?

Suruç'ta oluşturulan koordinasyon merkezinde görev alan Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) yöneticilerinden Ayhan Yener'in paylaştıkları düşündürücü. Yener, "Katliam yapıldıktan sonra alınan önlemler, bomba patlatılmadan öncekinin yüz katı" diyerek anlatıyor: "Ahmet Davutoğlu (Dönemin Başbakanı), patlamadan önce iki kişinin gözaltına alındığını söyledi. Çarpıtıyor, üstünü örtmeye çalışıyorlar. 'Yeterince önlem aldık' demeye getiriyorlar. Gözaltına alınanlar, sosyalist gençlerdi. Onlar da patlamadan önce serbest bırakılıp, olayda yaralandılar. Gözaltına aldıkları kişileri IŞİD'ciymiş gibi gösterip, yanlış bir algı yaratıyorlar. Neden böyle yapıldığını bilmiyoruz!"

Ankara Ekibi: Suruç'u da biz yaptık

102 kişinin yaşamını yitirdiği 500'den fazla insanımızın yaralandığı Ankara Gar Katliamı İddianamesi, AKP'nin kaybettiği Haziran'daki seçim sürecinden sonraki tüm bombalama ve canlı bomba eylemlerinin aynı ekip tarafından yapıldığını gösteriyor. Bombacılar kardeş ve Adıyaman'dan, grup Antep yapılanmasına bağlı. Belgelerin ışığında "Suruç'taki arama noktası" konusu bir kez daha ön plana çıkarken, üst üste konulan bilgiler de can yakan bir gerçeğin anafikrini veriyor: Eğer Suruç olmasaydı, Ankara da olmayacaktı!

IŞİD tutuklu sanığı "itirafçı" Yakup Şahin'in Ankara İddianamesi'ne yansıyan ifadeleri konuyla ilgili kapsamlı veriler sunuyor. İtirafçı Şahin, "ilerleyen bölümlerde vurgu yapacağımız nedenlerle" Gar Davası'nda ifadelerini tekzip etmiş olsa da Suruç Katliamı'nın şifrelerini veriyor. İşte Yakup Şahin'in Suruç'un planlanmasıyla ilgili o ifadeleri:

Halil İbrahim Durgun ile tanıştıktan bir süre sonra ben kendisinin IŞİD'e çalıştığını anladım. Suruç'taki patlamadan 3-4 gün sonra

Halil İbrahim Durgun araç kullanıyordu. Ben kendisine "Abi Suruç işi nasıl olmuş" diye sordum. Bana "Oğlum Suruç'u biz yaptık, PKK'lılar hak etti biz de yaptık" dedi. IŞİD tutuklu sanığı, Yakup Şahin'in ifadesi Suruç'un nasıl planlandığını ve katliamın nasıl meydana geldiğini de ortaya koydu. Yakup Şahin'in ifadesindeki o satırlar: "Suruç'un nasıl yapıldığını sorunca 'Bana Gaziantep Elbeyli'den bir kişi üstünde yeleği ile geçti, Deniz Büyükçelebi, canlı bombayı gönderdi. Biz Gaziantep'te bir gece misafir ettik. Daha sonra motosikletle Suruç'a gönderdik. Onlar da orada patlattı' dedi. Motosiklette kimin olduğunu bana söylemedi."[2]

Emre rağmen arama yapılmadı, arama olsa hem Suruç hem de Ankara olmayabilirdi

Bu konuşmalar, bombacılarından birinin motosiklet üzerinde Suruç'a gönderildiğini ortaya koyuyor. Tam bu noktada, Ankara Gar Patlaması "Müfettiş Raporları'nda" yer alan bir belgede başka bir ayrıntı ortaya çıkıyor.

Mülkiye ve polis başmüfettişleri tarafından yapılan önincelemedeki değerlendirmeler dikkat çekiyor. Raporlarda, "Gereken önlem alınmadığı" vurgusu öne çıkıyor.

O satırlardan Suruç girişinde arama olsa, belki de bombacılardan birinin yakalanabileceği anlaşılıyor. Böylece Suruç'taki büyük katliam yaşanmayacağı gibi, aynı hücreler tarafından planlanan Ankara'nın da çözülmesinin mümkün olabileceği görülüyor.

Emre uyulsa bombacı Suruç'a bir ay önce gelmiş olsa bile yakalanacaktı

O belgede yazanlar şöyle:

Amara Kültür Merkezi önünde ve çevresinde 20.07.2015 Pazartesi günü 01.06.2015 tarihli ve 25832 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Adli ve Önleme Aramaları Yönetmeliğine göre önleme araması yapılmadığı, Suruç İlçesi Emniyet Müdürlüğü'nün 07.07.2015 tarihli ve 407 sayılı yazısı ile Suruç Sulh Ceza Hâkimliğine hitaben yazılan yazıya istinaden, Suç Ceza Hâkimliği'nden alınan 07.07.*2015 tarihli ve 2015/311 sayılı D. İş sayılı kararla, aralarında 11 Nisan (Aligör) Caddesi'nin de bulunduğu pek çok cadde ve sokakta 09.07.2015-08.08.2015 tarihleri arası için 24 saat esasına göre, milli güvenlik ve kamu düzeninin, başkalarının hak ve hürriyetlerinin korunması, suç*

2. 10.10.2015, Ankara Gar Katliamı İddianamesi.

işlenmesinin önlenmesi, taşınması veya bulundurulması yasak olan her türlü silah, patlayıcı madde ve eşyanın tespiti amacıyla kişilerin üstlerinde, aracında Adli ve Önleme Aramaları Yönetmeliği'nin 19. maddesine göre önlem alınacaktır.[3]

Emniyet 3 gün önce uyarıyor

Aynı belgede, tüm personelin görev yerlerinde de canlı bomba eylemlerine karşı dikkatli olunması uyarısı yapılıyor. Değerlendirmelerin ardından müfettişler tarafından "ihmal nedeniyle", Suruç Kaymakamı Abdullah Çiftçi ve Suruç İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalıal hakkında soruşturma izni isteniyor. İki dosyanın birleştirilmesinin ardından Çiftçi'nin soruşturulmasına gerek olmadığına karar veriliyor.

Suruç Emniyet Müdürü Mehmet Yapalıal hakkında 34 kişinin öldüğü katliamla ilgili dava açılıyor. Yine Ankara İddianamesi'ne yansıyan "Müfettiş Raporları'ndan" Şanlıurfa Emniyeti'nin 3 gün önce Suruç'u "Canlı bomba saldırılarına karşı dikkatli olun"[4] diye uyardığı ortaya çıkıyor.

Emniyet canlı bombayı biliyormuş

Suruç İddianamesi'nden de benzer uyarıların yapıldığı anlaşılıyor. Şanlıurfa Emniyet Müdürlüğü'nün, İl Valisi tarafından imzalanan 17 Temmuz 2015 tarihli "Takviye kuvvet" konulu yazısına dikkat çekilen İddianame'de, şunların kaydedildiği açıklanıyor:

... Suruç ilçesinde yaşanması muhtemel olayların önlenmesi, müessif bir olayın yaşanmaması amacıyla 19 Temmuz 2015 tarihinden itibaren ikinci bir emre kadar aldırılan emniyet tedbirleri aşağıya çıkarılmıştır. Suruç İlçe Emniyet Müdürlüğü, İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalıal aldırılan emniyet tedbirlerinden sorumlu olup, il merkezinden görevlendirilen takviye kuvvet personeli ve ilçesince yapacağı planlama dahilinde amirleri nezaretinde görevlendireceği 40 çevik kuvvet personeli ile kuvvetinde bulunan 2 TOMA ve Shortland araçları ile gerekli emniyet tedbirlerini alacaktır. Görev alan tüm personel meydana gelebilecek canlı bomba saldırıları vb konulara karşı görev yerlerinde dikkatli, duyarlı ve müteyakkız bulunacaktır.[5]

3. Ankara Gar Katliamı, Müfettiş Raporları.
4. A.g.y.
5. 20.06.2015, Suruç, Amara Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen bombalı intihar saldırısına ilişkin iddianame.

Çok açık: Emniyet Müdürü önlem almadı

İddianame'de, bu şekilde talimat olduğu hâlde, şüpheli Mehmet Yapalıal'ın Amara Kültür Merkezi önünde ve çevresinde 20 Temmuz Pazartesi günü söz konusu gruba yönelik dışarıdan gelmesi muhtemel saldırılara karşı, her türlü patlayıcı madde veya eşyanın tespiti amacıyla kişilerin üstlerinde ve eşyalarında önleme araması yatırmadığı ve böylece yeterli güvenlik tedbirlerini almadığı ifade ediliyor.

Suruç İddianamesi: İlhami Balı ve 2 kişiye 104'er kez ağırlaştırılmış müebbet

Şanlıurfa'nın Suruç ilçesinde 20 Temmuz 2015 tarihinde gerçekleşen ve çoğu Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyesi 34 kişinin ölümü 70 kişinin de yaralanması ile sonuçlanan intihar saldırısına ilişkin iddianame tam 18 ay sonra hazırlanıyor. Ankara Gar Katliamı'nı gerçekleştiren ekibin Suruç'ta da yer aldığı bir kez daha anlaşılıyor. Kobanili çocuklara götürmek üzere topladıkları oyuncaklarla Suruç'ta bekletilen gençler, Amara Kültür ve Sanat Merkezi'nde basın açıklaması yaparken aralarına karışan bir intihar bombacısı üzerindeki bombayı patlatıyor ve bu katliamla 1 Kasım seçimlerine uzanan kanlı süreç yeni ve daha korkunç bir evreye giriyor. Şanlıurfa Cumhuriyet Başsavcılığı'nın katliamla ilgili hazırladığı İddianame'de aralarında Suruç'un yanı sıra Diyarbakır ve Ankara Katliamlarının da önemli ismi olduğu ileri sürülen İlhami Balı dahil 3 kişi için 104'er kez ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası isteniyor.

Saldırganın Abdurrahman Alagöz olduğu sabit

Şanlıurfa 5. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan 213 sayfalık İddianame'de, "Anayasal düzeni ortadan kaldırmaya teşebbüs etme, silahlı terör örgütüne üye olma" suçlarından 34'er kez, "Tasarlayarak ve yangın, su baskını, tahrip, batırma, bombalama ya da nükleer, biyolojik, kimyasal silah kullanarak öldürmeye teşebbüs etme" suçlarından da 70'er kez olmak üzere toplamda 104'er kez ağırlaştırılmış müebbet hapis talep ediliyor.

İddianame'de saldırının Şeyh Abdurrahman Alagöz tarafından gerçekleştirildiğinin MOBESE kayıtları ve aile teşhisi ile sabit olduğu belirtiliyor.

1.422 yıl hapis istemi

İddianame ile Suruç Katliamı'nın göz göre göre geldiği, bombacıların elini kolunu sallayarak eylem yaptıklarını bir kez daha ortaya çıkıyor. Mahkemenin kabul ettiği İddianame'de, Ankara Gar Katliamı'nın da sanıkları olan İlhami Balı, Deniz Büyükçelebi ve Yakup Şahin şüpheli olarak yer alıyor.

İddianame'de, her bir şüpheli için anayasal düzeni ortadan kaldırmak, 34 kişiyi öldürmek, 70 kişiyi öldürmeye teşebbüs etmek, terör örgütü kurmak ve yönetmek suçlarından toplam 35 kez ağırlaştırılmış müebbet ve 1.422 yıla kadar hapis cezası isteniyor.

İnternet kafede vakit geçirdi

İddianame'de canlı bomba Abdurrahman Alagöz'ün rahatlığını da gözler önüne seriyor. Olay günü 09:22'de PTT önüne gelen canlı bomba Alagöz, Meydan yönüne yürümeye devam ederek, saat 09:28'de ilçedeki polis merkezi önüne ulaşıyor. Meydan istikametine doğru yürümeyi sürdüren Alagöz, İstiklal Caddesi, Uzun Çarşı, Meydan, Atatürk Bulvarı, Mürşitpınar Caddesi'ndeki kameralara takılıyor. Atatürk Bulvarı Polis Lojmanları önünde kurulu bulunan MOBESE kamerasından saat 09:37:34'te görülüyor.

10.06.17'de Helebigel isimli internet kafeye yönelen Alagöz, 11 dakika sonra buradan çıkıp, ilçe meydanına doğru hareketleniyor. Ardından Cadde İnternet Kafe'ye giriyor ve burada yaklaşık bir saat kalıyor. Buradan çıkınca Amara Kültür Merkezi'ne yöneliyor... Eylem öncesinde de son bir kez keşif yaptığı böylece anlaşılıyor.

Camiden eyleme...

Canlı bomba Abdurrahman Alagöz, 11:47:49'da Altınova Camii'ne giriyor. Buradan saat 11:53:38'de çıkan Alagöz, yolun karşısına geçip yürüyerek 12:00:40'da Amara Kültür Merkezi'nin bahçesine giriş yapıyor. Basın açıklamasının yapıldığı sol tarafa doğru yönelen Alagöz, burada kalabalık içerisinden MOBESE kamerasının kısıtlı olarak gördüğü açıdan yerini değiştiriyor. Kamera saati 12:02:10'u gösterdiğinde patlama meydana geliyor.

Talimat İlhami Balı'dan

Ankara Tren Garı'ndaki patlamanın da şüphelisi olan ve katliam sonrası Gaziantep'teki operasyonda üzerindeki bombayı patlatan Halil İbrahim Durgun'un adresinde Alagöz ile Suriye'deki IŞİD saflarında çektirdiği fotoğrafların eklendiği İddianame'de, Alagöz'ün Suriye'den canlı bomba yeleğiyle geldiği, Gaziantep'te örgütün sınır sorumlusu Deniz Büyükçelebi tarafından hücre evinde misafir edildiği, üzerindeki canlı bomba yeleğinin patlayıcı ve bilyelere güçlendirilip Suruç'a motosikletle gönderildiği kaydediliyor.

İddianame'de, ölen Alagöz, iki ayrı operasyonda üzerlerindeki bombaları patlatarak ölen Yunus Durmaz ve Halil İbrahim Durgun, Ankara Tren Garı Katliamı şüphelisi tutuklu Yakup Şahin, örgütün Türkiye-Suriye sınır sorumlusu Deniz Büyükçelebi ve örgütün Suriye'deki Emiri İlhami Balı saldırının failleri olarak yer alıyor.

Bu şahısların tespitinde Yakup Şahin'in ifadesinin belirleyici olduğu anlaşılırken, Halil İbrahim Durgun ve Yunus Durmaz'ın Suriye sınırından alıp Suruç'a motosikletle gönderdiği, IŞİD'in sınır sorumlusu Deniz Büyükçelebi'den teslim aldıkları, saldırı talimatının ise emir İlhami Balı tarafından verildiği aktarılıyor.

İnsanlık suçu

20 Temmuz günü geçekleşen katliamı aydınlatmak amacıyla 815 avukat ve 20 hukuk örgütü tarafından Suruç İçin Adalet Platformu oluşturuluyor. Platform, 34 kişinin hayatını kaybettiği katliamın soruşturmasının seyrine ilişkin detaylı bir rapor yayınlar. Suruç Katliamı'nın, Roma Statüsü başta olmak üzere uluslararası sözleşmeler ve Türkiye'nin tarafı olduğu uluslararası anlaşmalar kapsamında, insanlığa karşı işlenmiş suç kategorisinde olduğu belirtiliyor.

Yaralıları çıkaran da delilleri koruyan da diğer mağdurlar

Raporda, katliamın bir numaralı faili olan IŞİD bağlantılı ve poliste arama kaydı olan Şeyh Abdurrahman Alagöz isimli teröristin hiçbir güvenlik kontrolüne tabi tutulmadığı anla-

tılıyor. Alagöz'ün Amara Kültür Merkezi'ne girerek, rahatça katliamı gerçekleştirdiği belirtiliyor. Yaralıların tahliyesi ve delillerin korunması dahil ilk müdahaleyi mağdurların yaptığı vurgulanıyor. Rapordaki aktarımlara göre; 2 saatten fazla bir süre olay yeri inceleme ekipleri ve savcılar bekleniyor. Bu süre içinde kültür merkezinin etrafını çeviren kolluk hiçbir adli işlem gerçekleştirmiyor.

Önlem "gizlilik kararı" ile alındı!

Suruç İçin Adalet Platformu, olayın ilk ânından beri üzerine gidilmediğine dikkat çekiyor. Önlem olarak "yayın yasağı" ve "gizlik kararı"nın alındığına vurgu yapılan raporda şu ifadeler geçiyor: "Soruşturma dosyasına Şanlıurfa Cumhuriyet Başsavcılığı'nca el konulmuş, bu süre zarfında olay yeri inceleme ve otopsi işlemleri bekletilmiştir. Şanlıurfa Başsavcılığı'na bağlı olarak 3 ayrı savcı görevlendirildiği açıklanmış ve saatler sonrasında bir savcının katılımı ile olay yeri inceleme yapılmıştır. Yapılan tek işlem de budur! Aynı gün soruşturmanın gizliliğine karar verildi. Aynı gün yayın yasakları kararı verildi. Sosyal medya ve internet engellendi. Katliamda yaşamını yitirenlerin olay yerinde kalan eşyaları, sırt çantaları ve telefonları Suruç İlçe Emniyeti'nde, Kobani'ye yardım kapsamında toplanan paralar ise Şanlıurfa İl Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde tutuldu. Avukatlara 'muhafaza altına alma tutanağı' gibi resmî bir belge verilmediği gibi 'inceleme kararı' da gösterilmedi."

Soruşturma derinleştirilmedi

Platform; "Savcılık örgüt kapsamında soruşturmayı derinleştirmek için tek bir işlem yapmamıştır" diyerek, konu kapsamında şunları aktarıyor: "Olay günü MOBESE'lerin çalışmadığı bildirilirken olay yerine en yakın kameralardaki kayıtlara polis tarafından el konulmuştur. Olay yerine en yakın olan kamera elektrik idaresine ait kameradır ve bu kameranın görüntüleri olaydan hemen sonra Emniyet mensupları tarafından alınmıştır. Savcı veya Emniyet'ten hiç kimse olaya görgü tanıklığı edebilecek 'esnaf', 'kültür merkezi çalışanları' gibi kimselerle görüşmeye gitmemiştir."

Rapordaki satırlara göre, yine Savcılık tarafından çok uzun bir süre, saldırıdan yaralı ve sağ olarak kurtulan mağdurların ifadelerine de başvurulmuyor.

Güvenlik zaafı, polis saldırısı

Suruç İçin Adalet Platformu tarafından çelişkilerin altı şu satırlarla çiziliyor: "20 Temmuz günü Amara Kültür Merkezi'nin önünde hiçbir güvenlik önlemi alınmamıştır. Patlamayla beraber ise olay yerine çok sayıda panzer, TOMA, Çevik Kuvvet ve 2 sivil araç gelmiş olay yerinin çevresi kapatılarak tahliyeler zorlaştırılmıştır. Polislere ait bir araçtan havaya 2 el ateş açılmış, TOMA ve panzerlerden yaralılar ve onları taşıyanların üzerine gaz atılmıştır. Kolluğun konumlanışından dolayı çok sayıda kişinin hastaneye yetiştirilemeden hayatını kaybettiği tanıklar ve mağdurlar tarafından belirtilmiştir."

Saldırganlar 3 gün önce keşif yapmış

"Suruç etkin şekilde araştırılsa ve gereken önlemler alınsa Ankara Gar Katliamı yaşanmazdı" diyen avukatlar, "katillerin" çok kolay hareket ederek katliamı gerçekleştirdiğine de atıf yapıyor: "Saldırganların aileleri tarafından yapılan 'cihat için Suriye'ye gittiler' şeklindeki şikâyetleri 'seyahat özgürlüğü' olarak ele alan Emniyet suça davetiye çıkarmaktadır. Failler Emniyet ve MİT'in sürekli kontrolünde bulundurduğu bölgelere 3 gün öncesinde keşif yapmış, kolluğun önlem alınması gereken açıklama alanlarına girip, bombalarını patlatabilmişlerdir."

"Kamu görevlilerine soruşturma açılmalı"

Aslında, dosyanın yaklaşık 1,5 yıl sonra hazırlanarak İddianame'nin sunulması bile devletin "Suruç"a bakış açısını gösteriyor. Suruç İçin Adalet Platformu, "Ankara" avukatları ile benzer bir noktaya dikkat çekiyor. Bu denli organize bir katliam hazırlığının nasıl olup da "görülemediği" merak konusu! Platformun önemli talebi şöyle anlatılıyor: "IŞİD hücreleri ve bağlantıları konusunda soruşturma derinleştirmeli ve savcılar, müşteki vekilleri ile diyaloga açık olmalı, taleplerimize soruşturmanın ge-

rektirdiği özen ve ciddiyetle yanıt vermelidir. Katliamın yaşandığı bölgeyi denetim altına alması gereken kolluk hakkında soruşturma açılmalıdır."

Motosikletle geçen kişi kimdi?

Hem görgü tanıklarının anlatımları hem de Suruç avukatlarının notlarında geçen büyük bir iddia belki de katliamın şifrelerinden biri. Şanlıurfa'da patlamadan hemen önce yaşanan hadise, Suruç gözlem ve ihlal tespit raporuna şöyle yansıyor: "Patlamanın hemen öncesinde bir motosikletli kültür merkezinin önünde yavaşlamış ve başıyla içeriye işaret etmiştir. Bu andan kısa bir süre sonra patlamanın gerçekleşmesi üzerine halk bu kişiyi durdurmuş ve polise teslim etmiştir. A.Ö.A. (TC Kimlik No: XXXXXXXXX98) isimli bu şüpheli polis tarafından önce Amara Kültür Merkezi'ne götürülmüş, ardından da kıyafetleri değiştirilerek ve tıraş edilerek bölgeden çıkarılmıştır."

Keşke güvercinlerinden hatırlayabilseydik seni

1 dakika süren ve Suruç patlamasını gösteren en net kamera görüntülerinde engelli bir vatandaş dikkat çekiyor. 12. saniyede patlamanın gerçekleştiği noktadaki kalabalıktan ayrılıp arabasını Amara'nın içine doğru sürüyor. Onun kalabalıktan koptuğu anda fünye sesi duyuluyor. Birkaç saniye içinde de patlama oluyor. 8 saniyeyle hayatı kurtulan İsmail Denli'nin anlattıkları da Loren Elva'nın söyledikleri ve ruh hâliyle örtüşüyor: "Hiçbir şey eskisi gibi değil!"

İsmail Denli hayatın, hayatının durduğu o ânı anlatmaya çalışıyor. Ağlıyor... Hatta ağlamaktan konuşmaya zorlanıyor.

İsmail, refleksle kafasının tutuyor. Ne olduğunu anladıktan hemen sonra "aklıma onlar geldi" diyor.

Osman Çiçek de, Kasım Deprem de ölüyor.

Patlamadan iki ay öncesi... Akçakale'deki evinin bahçesinde oturuyoruz. Bir kardeşi askerde... Küçük olanıyla oynuyorlar. İki de kız kardeşi var. Ne isterse yapıyor, onu hiç kırmıyorlar. Anacığı çiğ kete açıyor. Yazın ilk günleri değil, sanki... Kavurucu bir Urfa günü... Avluda güvercinler. İsmail'in güvercinleri...

İsmail'in "iki kardeşi" daha var. Osman ve Kasım... Dokuz sene önce bir trafik kazasında, belden aşağısı felç olan İsmail engelli değil o zaman... Patlamadan daha iki ay önce işte! Defalarca şahit oluyoruz. Elektrikli bir tekerlekli sandalyesi var. Mahallenin gençleridir. Hepsinin görevidir. Lastiklerine bakılacak, şarjı tam olacak! O sandalye olmazsa İsmail dışarı çıkamıyor çünkü. Kim eğlenceden mahrum olmak ister. İsmail yoksa sohbet de eğlence de yok!

Sıcaktan, hemen bunalıyor İsmail, o zaman diğer arkadaşları gibi Kasım da Osman da yardımına koşuyor hemen. O da bunu söylüyor konuşurken:

"Kim kafama su dökecek benim, kim esprilerime gülecek artık? Osman'la beraber çıkmıştık, Kobani'ye geçmek için. 'Annesi bana oğlumu getir, diyor başka bir şey söylemiyor.' Ne diyeceğiz, bu işin içinden nasıl çıkacağız bilemiyoruz!"

Arkadaşlarım saçlarımın arasında...

"Patlamadan son anda, canlı kurtulan genç!" hayatın durduğu, o ânı da anlatıyor:

"Ne diyeceksin, patladı işte! Arkadaşlara destek olmak için kültür merkezine gittim. Pankartın bir ucundan tutuyordum. Basın açıklaması uzun sürdü. Çok sıcak olduğu için pankartı bir kadın arkadaşa bıraktım, bir gölgeye çekilip bir sigara içmek istedim. Bir arkadaşım daha benimle geldi. Biraz uzaklaştıktan sonra, o patlama oldu. İnsan ne yapacağını bilemiyor. Hemen arkadaşlarım aklıma geldi. 'Sigara, ömrü kısaltıyorlar' derler, bizimki uzadı. Ama neye yarar. Öldük mü kaldık mı belli değil! Saçlarımızın arasına, oraya oyuncak götürmeye giden gençlerin, arkadaşlarımızın parçaları karıştı."

Tabutlar Güneydoğu'dan başka illere dağıldı

Çoğunlukla Bölge'ye başka yerlerden gelen gençler öldürülüyor. Bazı sosyal paylaşım sitelerinde, kimilerince "kimlikler üzerinden" mide bulandırıcı bir dibe vuruş yaşanıyor... "Kürtlerin ölmesinin bir önemi olmadığı" vurgulanıyor. Hayır Suruç'ta sadece Kürtler değil halklar ölüyor! Bir dipnot olarak ekliyoruz... 34 kişinin sadece 4'ü bölgede yaşıyordu. Yani,

tabutlar Güneydoğu'dan başka illere dağılıyor. Suruç'tan Gaziantep'teki Adli Tıp morguna götürülüp oradan da Akçakale'ye gönderilenler arasında sadece İsmail'in arkadaşları Kasım Deprem ve Osman Çiçek bulunuyor.

"İşte patlamadan sağ kurtulmamızın sonrası budur" diye anlatıyor İsmail. Öfke, kızgınlık, kırgınlık dolu olduğunu gizlemiyor. Ölen arkadaşlarıyla birlikte yola çıkıyorlar. Sonra... "Bir günümüz cenazelerimizi aramakla, sonraki günleri arkadaşlarının morgdan gelmesini beklemekle geçti. Akçakale'ye, yanı başımıza gömdük işte" diyor İsmail Denli...

İğneyle, nefret kuyusu kazıp, engelli bir gencin bedeni üzerinden "Provokasyon" çıkarmaya uğraşıyorlar. Alçakça haberler yapıp, İsmail'in peşine düşüyorlar... "Patlamayı o yapmış olabilir!"

Haberi biz veriyoruz; İsmail evinde ağlamaktan konuşamıyor...

Artık engelli! İki arkadaşı öldü, dört kolu bacağı koptu. Kafasına su dökecek kimsesi kalmıyor.

Patlamanın o ânı...

İsmail Denli, Suruç Katliamı'ndan son anda sigara içmeye gittiği için kurtuluyor. Acı bir gülümseme: "Bazen sigara hayatı uzatıyor..." İsmail güvercin seviyor, bahçesinde çeşit çeşit güvercin besliyor. İnsan kimi zaman her şeye kızıyor:

Keşke o son kareden değil sadece güvercinlerinden anımsasaydık seni!

IŞİD ne arar çıkışından "Akçakale"de güvenliği sağlayamayız itirafına

Bombalı saldırıda yaşamını yitirenlerden ikisi, Kasım Deprem ve Osman Çiçek Akçakale'de toprağa veriliyor.

Ardından her ikisi için taziye düzenlenmek isteniyor. Ancak Emniyet "güvenlik gerekçesiyle" buna izin vermiyor. Anmaya gidenlere; "Taziye evinin önünde, iki araçtan fazlasına izin veremeyiz. Güvenliği sağlamakta zorlanırız, çok riskli" deniliyor. Yaşadıkları bölgede anmaya bile katılamayanlar duruma tepki göstererek, şu ifadeleri kullanıyorlar: "Devlet artık bu noktada. IŞİD karşısında güçsüz olduğunu gizleyemiyor. Peki, neden zamanında gereken önlemleri almadınız, size gösterdiğimiz hâlde niye IŞİD militanlarına müdahale

etmediniz? Sınır delik deşik edilirken, neredeydiniz?" diye tepki gösterdiler!

Emniyet'in itirafı; devletin, "Yok" diyerek görmezden gelinen IŞİD'in kontrolden çıkmak üzere olduğunu gösteriyor. Bu itiraf aslında, hücre evlerinin, sınır geçişlerinin, Türkiye'deki IŞİD örgütlenmesinin de ne boyuta geldiğini ya da "getirildiğini" özetliyor.

Kasım'ı bir kez daha anımsatmakta yarar var. Aklımızda kalanlar tuhaf; Akçakale'de araştırma yaptığımız günlerin son gecesinde, onunla aynı evde kalıyoruz. Evden erken çıktığımız için vedalaşamıyoruz. Uyurken anımsıyoruz.

Bir de kızgınlıkla söylediği sözlerden: "Daha anlamadın mı? IŞİD bizim içimizde değil biz onların içindeyiz!"

IŞİD diye yola çıkıp Cizre'ye Gazi Mahallesi'ne operasyon yaptılar

"Birkaç öfkeli gençten", katliam serilerine doğru yol alıyoruz. Ne var ki devletin IŞİD konusundaki "iyimser" tavrı her olayda kendini gösteriyor. Dahası Suruç Katliamı'ndan sonra yaşananlar "asıl hedefin" kim olduğunu gösteriyor. IŞİD'e yönelik diye başlayan operasyonlar, bölge şehirlerinde Kürt, başka yerlerde muhalif avına dönüşüyor. Bu konuyla ilgili en sert örneklerden birini, yine katliamdan sağ olarak kurtulan engelli yurttaş İsmail Denli üzerinden vermek mümkün. Selefi örgütlenmesi, bombacıları, katliamı göz göre göre geliyor, engellenemiyor. Ancak "IŞİD'in kökünü kazıyacağız" diyen devlet sonrasında da cihatçıların canlı bombalarından kurtulanlara yöneliyor. Yandaş basın, "Bombayı koydu kaçtı" diyen ve HDP'li olduğu bilinen engelli İsmail Denli üzerinden algı yaratıyor. Ailesiyle birlikte kaldığı evi basılıyor, tarumar ediliyor. Kendisi karakolda uzunca bir süre usulsüzce bekletiliyor.

Suruç'un yıldönümünü yakın bir zamanda yaşadıkları da adeta mesaj... Denli'nin başına şunlar geliyor. Yaşananlar yaptığımız haberlere özetle şöyle yansıyor:

Yaşamını Urfa, Akçakale'de sürdüren, İsmail Denli adlı vatandaşın hem engelli maaşını hem de yeşil kartını iptal ettiler. Geçirdiği trafik kazası nedeniyle yüzde 90 bedensel engeli bulunan, tekerlekli sandalyeye mahkûm, bakıma muhtaç İsmail Denli isimli vatandaş,

bayramdan önce hesabına yatması gereken maaşını çekemedi. Bayram dolayısıyla bir aksama yaşandığını düşünen Denli, engelli maaşını günler sonra da çekemeyince, SSK'ya başvurdu. Böylece maaşının kesildiğini öğrendi. 27 yaşındaki Denli'nin maaşının kesilmesine gerekçe olarak babasının üstüne kayıtlı ev ve otomobil gösterildi. Denli aynı gün sonda almak için medikal merkeze gitti. Fakat SSK numarasıyla sisteme girilemeyince yeşil kartının da iptal edilmiş olduğunu öğrendi. Yeşil kart merkezine dilekçe verdiğini ifade eden Denli, SSK'nın kendisinden yeniden engelli belge ve raporlarını istediğini belirtiyor. Yaşadıklarına tepki gösteren Denli şunları söylüyor:

"Çalışabilmem mümkün değil. Devlet tarafıma ödemesi gereken parayı bir anda kesti. 10 yıl önce kaza geçirdim. Yıllardır engelli maaşı ödeniyor ve yeşil kartım var. Neden yıllar önce değil de şimdi, diye soruyorum. Babamın emekli maaşı, evi ve arabası var diye beni yasal haklarımdan mahrum bırakmaya çalışıyorlar. Yaptıklarında çelişkiler var. Anneme bana baktığı için para veriyorlar. Onu kesmemişler. Gerekçeleri bu. Ben, 27 yaşındayım. Ama sana baban baksın ya da evlen diyorlar. Ben nasıl evleneyim?

"Bizden değilsen yaşam hakkın yok"

Denli, tuhaf gerekçelerle "Haklarımdan mahrum bırakılmanın nedenini biliyorum" diye anlatıyor:

Suruç'ta yaşanan katliamdan son anda kurtuldum. Kalabalıktan ayrılıp su almaya gittiğim esnada bomba patladı. Suruç'a beraber gittiğimiz iki arkadaşım yaşamını yitirdi. 10 gün sonra polis beni 'makul şüpheli' sayarak evimi bastı. Karakolda tutuldum, ifadem alındı. Tek Suçum Suruç'taki toplantıya katılmış olmam. Zaten çok bedel ödedik. Ama herhalde yetmiyor. Açıkça "ölmeyeni de süründürelim" diyorlar. "Bizden değilseniz yaşam hakkı vermeyeceğiz" diyorlar. Zaten mağdur biriyim. Bu haksızlık nereye kadar sürecek? Bir an önce haklarımın geri verilmesini talep ediyorum.[6]

IŞİD yerine kimlerin hedefe konduğu net olarak anlaşılıyor. Bizden değilsen, yaşam hakkın yok cümlesi pek çok şeyi aynı anda özetliyor. Ötesi siyasal iktidarın IŞİD'i, burnunun dibinde biten, sevmediği ayrıkotundan yeğ tuttuğu anlaşılıyor. Hatta... Katliamlar... Şifreler ortada!

Katliamlardan sağ kurtulanlar

Arka plana bakınca hani derler ya; büyük resim sanki çözülüyor. Suruç'un sembol isimlerinden Güneş

6. 01.10.2016, *BirGün*, "Bombacıya var katliamdan sağ kurtulana yok" başlıklı haber.

Erzurumluoğlu'nun hikâyesi de bu açılardan önemli. İsmail Denli'ninkine benziyor.

20 yaşında. Suruç patlamasından ağır yaralı olarak kurtulanlardan... Tedavi görürken başından geçenlerden söz ediyor: "Kendimde değilken, hastaneye kadar gelip ifademi aldılar, beni yargıladılar. Dostlarıma beni ziyaret ettikleri için terör soruşturması açıyorlar."

Bir buçuk yıldır "tekerlekli sandalyeye" mahkûm yaşıyor. "Yol verilen" IŞİD canilerinin Suruç'u patlattığından beri! Ağır bir omurilik yaralanması geçirdiği için yürüyemiyor. Fakat tedavisi yapılırsa ayağa kalkması mümkün!

Hem Suruç hem de Ankara Katliamları birer terör olayı olarak tanımlanıyor. 3713 sayılı "Terörle Mücadele Kanunu"nun 22. maddesi uyarınca ise 'terör eylemlerinden dolayı yaralananların tedavilerinin devlet tarafından yapılması' zorunlu. Bu nedenle söz konusu katliamlarda yaralananlara herhangi bir fatura çıkarılması yasal değil. Mağdurlardan, 'katılım payı alınamayacağı, yine ilaç, ortez, protez, masraflarının devlet tarafından karşılanacağı' ve 'tedavide süreklilik sağlanacağı' da söz konusu yasa maddesi uyarınca belirtilmiş durumda."

Faturayı karşılamadıkları gibi...

Oysa... "Ölmediysen faturanı da ödersin" hezeyanındaki devlet, Suruç ve Ankara'daki diğer emsaller gibi onun masraflarını ve umutlarını da karşılamıyor. Dahası, valilik "prosedürler yerine getirilmediği için" halk tarafından başlatılan kampanyayı da yokuşa sürüyor. Güneş Erzurumluoğlu, tedaviye gittiği Kocaeli'nde, valiliğe, hem tanıklarını götürüyor hem de tamamladığı belgeleri sunuyor. Valilik bunlara rağmen, "böyle kampanya olmaz" diyor. Erzurumluoğlu, "Durumun keyfi bir uygulama olduğunu görerek, devletin gerçek yüzünü bir kez daha teyit ettim" ifadelerini kullanıyor. Ancak iş burada da bitmiyor. Suruç Katliamı'nda ağır yaralanan Güneş için düzenlenmek istenen kampanyanın, "Teröre destek" amacı taşıdığı hükme bağlanarak genç kadına ceza kesiliyor.

Katledilen çocukların isimlerine de tahammül yok

Uğur Özkan, Suruç'ta IŞİD tarafından gerçekleştirilen canlı bomba saldırısında yaşamını yitirenlerden. Anısına Gazi Mahallesi'nde çocukların da emek verdiği bir park düzenleniyor. Bir başka katliamın gerçekleştiği 10 Ekim 2015 tarihinden iki hafta sonra açılan çocuk parkının adı da Uğur Özkan olarak belirlenip tabela asılıyor. Ancak parkın tabelası polis tarafından sökülüyor.

Bir gece yarısı parka gelen polisler tabelayı söküp yere atıyor.

Suruç Dayanışması ve mahalle halkı olaya "çocuklara kitap ve oyuncak götürmek isterken katledilen canlarımızın isimlerine bir çocuk parkında bile tahammül edemiyorlar" ifadeleriyle tepki gösterilirken şu açıklama yapılıyor: "Bu düşmanca tutum ve saldırılara inat çocuklara barış ve dayanışmayı aşılamak için çabalayacağız."

Suruç'ta katledilen Özkan'ın abisi Süleyman Özkan da konuyla ilgili olarak şunları söylüyor: "Uğur hem kardeşim hem yoldaşımdı. Kardeşlerimizin, çocuklarımızın adına bir parkta bile tahammül edememeleri, karşı karşıya olduğumuz zihniyeti gösteriyor. Suruç'ta çok fazla suçlu var. Ancak biz adalet beklerken yapılan bu saldırılar hepimizi daha fazla incitiyor."

"Hepimizi daha fazla incitiyor.."

Devletin tavrı sokağa yansıyor.

Caniler tarafından öldürülenler "terörist" olarak adlandırılıyor. YouTube'daki, "Suruç Katliamı" görüntülerinin üzerine okutulan ses ve şarkılar hem devletin ve siyasal iktidarın iki yüzünü hem de bunlardan yüz bulanlarını yüzsüzlüğünü gösteriyor.

Katliam görüntülerine, IŞİD neşidi, yani "Selefilerin marşı" ya da "Allahüekber" seslerini montajlamak, şüphesiz Yeni Türkiye'nin yıllar sonra bile silinmeyecek utancını yansıtacak.

4
"Anket Yaptık Oylarımızın Arttığını Gördük"

Bekle Ankara katiller geliyor

Gaziantep'te bir apartman... Şahinbey Güneykent Mahallesi, Alyans Sitesi, C Blok 4. Kat, no: 12... İptidai eşyaları olan, 3 oda 1 salon daire. Odalarında ampuller sallanıyor. Huzursuz, çıplak bir ışık yayılıyor. Perdeler kapalı. Bu eve girip çıkma yetkisi olan az sayıda şahıs var. IŞİD'in beyin takımının hücre evi. Ankara Gar Katliamı'nın palanları burada yapılıyor. Gaziantep'ten Ankara'yı kana bulamak için gidenler, yola çıkmadan önceki son saatlerini de burada geçiriyor. Salonda canlı bomba Yunus Emre Alagöz ve kimliği tespit edilemeyen diğer intihar saldırganı Suriyeli var. Onların yanında bir Suriyeli daha bulunuyor. Konuşmuyorlar, yüzleri donuk. Dış kapı aralık, ekibe eskortluk yapacak ve olası çevirmelerde uyarıda bulunacak Yakup Şahin, kapı önünde bekliyor. Saat akşam 08:00 civarı. İçeriden dışarıya hafif bir ışık süzülüyor. Halil İbrahim Durgun, Yakup Şahin'e kullanacağı otomobilin anahtarını ve tek bir numara olan telefonu uzatıyor. Şahin ayrılıyor, kapı kapatılıyor. Yunus Durmaz ve kardeşi Hacı Ali de eve geliyor. Son planlar, yapılıyor. Yer sofrasında, gazete kâğıtlarının üzerinde yemek yeniyor. Gece yarısına doğru Halil İbrahim Durgun önde, iki bombacı arkada evden ayrılıyorlar. Alyans Sitesi'nin demir kapısı açılıyor. Bekle Ankara, katillerin geliyor!

Bekle Ankara, ölecek çocukların geliyor

9 Ekim gecesi Ankara'daki mitinge katılmak için İstanbul'dan yola çıkanlar arasında İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi öğrencisi Güney Doğan da var.

Üçüncü sınıfta eğitim görüyor. Ne tuhaf, ailesinde ilk kez gerçeği söylemiyor:

"Gece bir arkadaşımda kalacağım!"

Gaziantep'ten katillerin yola çıktığı sırada o da arkadaşlarıyla birlikte güle oynaya bir otobüse biniyor. Ama içinde bir huzursuzluk... Başına bir şey geleceğini düşündüğü için değil, annesi endişelenmesin, diye ona gerçeği söylemediği için. Otobüs yola çıkıyor.

Anne Devran Güney, oğlunu son görüşünü ve konuşmasını anlatıyor:

"Evdeydi. Kardeşi Onur, Kocaeli'nde okuyor. Ertesi sabah gelecekti, 'Onu sen alırsın' dedim. 'Anne koca çocuk oldu tek başına gelsin' diye karşılık verdi. Ev yemeklerini çok sever, baklavaya bayılırdı. Akşam baklava yaptım. Çok sevindi. Ama şerbetini dökmemiştim. Sabah yersin oğlum' dedim, keşke dökseymişim. Erken kalktık, kahvaltı yaptık, Güney çıktı. Ender olarak başka bir yerde kalırdı. Okuldan Urfalı bir arkadaşı var, zaman zaman ona giderdi. Aradı akşam onda kalacağını söyledi. Çocuğu çok da sıkmayayım, diye düşündüm. 'Tamam oğlum' deyiverdim. Kardeşine de böyle söylemiş."

Devran Güney sonrasında yaşananları da aktarıyor:

"Sabah oldu, Onur geldi. Güney'i aradım. Telefonu cevap vermedi. Mesaj attım; karşılığı gelmedi. Hiç böyle yapmazdı. Dersteyken çıkar telefonuma bakardı. İçime büyük bir kurt düştü, Yüreğim daraldı. Göğsüme vurdum. 'Bu çocuğa bir şey oldu' diye ağladım. Diğer oğlum Onur, 'Anne sen ne yapıyorsun, boşuna kendini üzüyorsun' diye bana kızdı. Televizyon seyretmem. Akşamüzeri haberi aldık. Benim oğlum öldü; ölene kadar belki gelir, diye bekleyeceğim. Güney evden bir kez izinsiz çıktı..."

Bekle Ankara ölecek çocukların geliyor...

Hakkını helal et - "Kanlı meydan"

İki bombacı taksiden iniyor... İki "akhi" beraber yürüyor. Olasılık helalleşiyorlar. Kalabalığa doğru ilerliyor. Bu sırada, omuz omuza olan gençler halay çekiyor. Hayatın ironik anları, ölümün soğuk şakası... Türkü söylüyorlar: "Bu meydan kanlı meydan!" Saat 10:04 ve üç saniye sonrası...

Kuşların kaçarken çıkardığı kanat sesleri... Ağaçlardan ağır çekimde dökülen yapraklar. İki büyük patlama Ankara'nın her

yerinden duyuluyor. Hayat duruyor. Kan içinde, bu meydan kanlı meydan.

Şüphelerin karşılığı var

Ankara Gar Katliamı'nda pek çok karanlık nokta bulunuyor. Mülkiye müfettişleri de bu karanlık noktalara dikkat çekiyor. Binlerce sayfalık dosya kapsamında şu iki soru üzerinde duruluyor:

- Olayda kamu görevlilerini ihmali var mı?
- Patlamadan hemen sonra yaralılara polis tarafından gaz, tazyikli su ve plastik mermi ile saldırı yapıldı mı?

Aslında bu iki şüphe üzerinden araştırma yürütülmüş olması bile tam anlamıyla bir skandalı yansıtıyor. Ancak daha çarpıcı ve acısı, bu soruların ikisini de karşılığının olumlu olması.

Ankara Gar Katliamı dosyası avukatları hazırlanan raporlar üzerinden defalarca kamu görevlilerinin "sorumsuzluğuna" dahası "kasta" varan ihmallerine atıfta bulunarak, "Devlet birimleri ve yetkililerinin de yargılanması gerektiğini" belirtiyor. Ayrıca olay sonrası görüntüleri, telsiz konuşmaları, Türk Tabipler Birliği (TTB) raporları ve tanıklıklar şüpheye yer bırakmayacak şekilde yaralılara saldırı olduğunu ortaya koyuyor. Bu açıdan bakıldığında Ankara'nın maalesef bir sonuç değil bir zihniyet bütünü olduğu görülüyor. Bu katliam da, tıpkı Suruç gibi... Suriye'den, Gaziantep'e uzanan, Ankara'yı kana bulayan halkalardan oluşan bir zincir. Türkiye IŞİD'ine de bu pencereden bakılması gerekiyor. Olay dizgisiyle başlayıp, arka planına da bakıyoruz.

Hazırlıklar

Ankara Garı önündeki saldırının hazırlıkları 15 gün önce başlıyor. Katliam emrinin IŞİD Sınır Emiri İlhami Balı tarafından verildiği öngörülüyor. 1 numaralı fail Yunus Durmaz, katliamı planlıyor ve icazet alıyor. Ancak çok daha önce Gaziantep neredeyse bir mühimmat deposuna dönüştürülüyor. Mühimmata tonlarca yeni malzemeler, patlayıcılar, bilyeler ekleniyor. Katliamın 2 numaralı planlayıcısı Halil İbrahim

Durgun, Nizip ve Gaziantep'te birer depo kiralıyor. Patlayıcıları yerleştirmek üzere "dosyada itirafçı durumunda olan" Yakup Şahin'i görevlendiriyor. Şahin, Durgun'un talimatıyla Nizip'e gübre almaya gidiyor. Ancak satıcı bu kadar yüklü miktardaki gübre alımından şüphelenerek satmak istemiyor. Bunun üzerine Durgun, Şahin ve nakliyeci Hüseyin Tunç'u Birecik'e yönlendiriyor.

1,5 ton amonyum nitrat

Buradaki iki dükkândan toplam 1,5 ton amonyum nitrat alınıyor. Birecik'te yaşanalar tutanaklara şöyle yansıyor:

Bir gün sonra Halil İbrahim Durgun beni Urfa ili Birecik ilçesine gönderdi. 'Git oradan gübre alabilirsin, üzerinde amonyum nitrat yüzde 33 yazsın yoksa işimize yaramaz' dedi. Ben Urfa Birecik'e gittim, yeni sebze halinin arkasında Feyzi isimli şahıstan yarım ton amonyum nitrat aldım. Üzerinde yüzde 33 yazıyordu. Yine Feyzi'nin dükkânın 5-6 dükkân ilerisinden 1 ton amonyum nitrat daha aldım. Ne için aldığımı sorduklarında, 'Babam sarımsak ekti, sarımsağa atacağız' dedim. O bölgede sarımsak ekimi yapıldığı ve toprağa amonyum nitrat gübresi atıldığı için o şekilde söyledim.[1]

Patlayıcının taşınması

Hüseyin Tunç'un kamyonuyla gübrenin bir kısmı Nizip'teki depoya taşınıyor. Geri kalan yaklaşık 1 tonu, Yakup Şahin kendi aracıyla Gaziantep'teki depoya naklediyor.

Bu olanlar da şu şekilde ifade buluyor:

Yanımda, Hüseyin Tunç isimli nakliyeciyi götürdüm. Bana, Urfa Birecik'e Hüseyin Tunç isimli nakliyeciyle gitmemi Halil İbrahim Durgun söyledi. Araç Hüseyin Tunç'un kendisine aitti. Kapalı kasa pick up şeklinde bir araçtı. Mavi renkliydi. Plakasını hatırlamıyorum. Biz Birecik'ten 1,5 ton gübreyi Hüseyin Tunç ile birlikte Nizip'te kiraladığımız depoya indirdik. Kendi aracımla gittim. Hüseyin Tunç da benim arkamdan kendisine ait nakliye aracıyla geldi. Dönüşte de benzer şekilde Birecik'ten Nizip'e kadar ben önden geldim. Kendisi de arkadan geldi, bu şekilde ayrı ayrı gelmemizi Halil İbrahim Durgun söyledi. Polis noktalarına birlikte takılmamak için ben öncü araç olarak geldim. Aldığımız gübreleri Nizip'teki depoya nakliyeci Hüseyin Tunç ile birlikte yıktık. Yanımızda başka kimse yoktu. 1-2

1. 10.10.2015, Ankara Gar Katliamı İddianamesi.

gün sonra yani Ankara olayından 10 gün önce Nizip'teki depoya yıktığımız 1,5 ton amonyum nitrat gübrenin yaklaşık 1 tonunu ben şahsıma ait aracın bagaj ve koltuklarda taşımak suretiyle iki seferde Antep'teki depoya taşıdım.[2]

Bir esrarkeşken dinî sohbetlere katılmaya başladı

Yeri gelmişken, itirafçı Şahin'in yaşamına bir parantez açmamız ve onu biraz daha yakından tanımamız gerekiyor. Onun yaşamı gençlerin IŞİD'le nasıl tanıştıklarını da gösteriyor.

Katliamdan sonra yakalanan Şahin ifadesinde şunları söylüyor:

Eşim ev hanımıdır. 1,5 yaşında ve 6 aylık olmak üzere 2 kız çocuğum vardır. Ben yaklaşık 6-7 yıl önce Gaziantep'te abim Adem Şahin'in yanında fırıncılığa başladım. 6-7 yıl fırında usta olarak çalıştım. Migren hastalığım olduğu için fırında çalışmam da sağlığıma mani olduğu için fırından ayrılmak zorunda kaldım. Bundan yaklaşık 2 yıl önce işsiz olduğum için parkta otururken Şeyhmus Sarı isimli bir vatandaş ile tanıştım. Bana inşaat işleri yaptığından bahsetti, ayrıca Kuranıkerim*'den ayetler okudu. Dinî sohbet yaptı. "Bizim derslerimiz var sohbetlerimiz var katılırsan yararlanırsın. Allah seni dünyaya boşuna göndermedi. Esrar ve hap* içesin diye dünyaya göndermedi" *dedi. Ben zaman zaman esrar içiyordum. Kendisine esrar içtiğimi de söylemiştim. Bunun üzerine benimle ilgilendi.*[3]

El-Nusra Toplantıları

Şahin nasıl olup da dönüşmeye başladığını aktarıyor:
Ben, Şeyhmus Sarı'nın evine haftada 3 gün gittim. Bire bir bana dinî sohbet yapıyordu. Yaklaşık 6 ay ondan dinî sohbetler aldım. 6 ay sonra beni Cihat dersine gönderdi. Kendisini tanıtırken de Afganistan'a savaşmaya gittiğini, 1,5 yıl orada kaldığını, 5 yıl önce Afganistan'da patlayıcı dersleri aldığını söylemişti. Cindere Parkı'nın orada 2 katlı evi var. Şahıs, bana bu dersleri verirken bir kadını kaçırmıştı bu nedenle kendisini cemaatten kovdular. Şeyhmus Sarı, Gaziantep'te Nusret Cephesi olarak bilinen grubun elemanıdır.[4]

Şahin bir süre sonra El-Nusra'nın dernek ve sohbetlerinden sıkılıyor. Ayrılma kararı alıyor. Bunu şöyle gerekçelendiriyor:

2. A.g.y.
3. A.g.y.
4. A.g.y.

Bunlar herkese kâfir diyorlar, camiye gitmiyorlar, namazlarını dernekte kılıyorlardı.[5]

Maaşa bağlandı

İtirafçı Yakup Şahin, IŞİD'le tanışma serüvenini de şöyle anlatıyor:

Çocukluk arkadaşım Gaziantep Hacıbaba Mahallesi'nden arkadaşım Kenan vasıtasıyla Halil İbrahim Durgun ile tanıştım. Kenan bana kefil oldu. Kenan beni Halil İbrahim ile tanıştırdıktan kısa bir süre sonra IŞİD'e katıldı ve Suriye'de öldü. Suriye'de öldüğüne ilişkin Kenan'ın ailesine haber geldi ve evinin önünde taziye çadırı kuruldu. Ben Halil İbrahim Durgun'a işsiz olduğumu söylemiştim. Kendisi de bana muhasebe işleri yaptığını söyledi. "Allah için her ay sana 2.500 TL infakta bulunacağım" diyerek bana 2.500 TL peşin para verdi. Daha sonraki aylarda da her ay 2.500 TL vermeye devam etti. Durgun'un, Çetinkaya Bulvarı, Anatolia Oteli'nin arkasında kiralık olarak kullandığı muhasebeci ofisi vardır. Tanıştığımızdan beri beni telefonla hiç aramadı, bana da kendisini telefonla aramamam gerektiğini söyledi. Benim telefon numaram Halil İbrahim Durgun'da yoktur, onun telefonu da bende yoktur.[6]

"Telefon kullanmazdık"

Şahin ifadelerini sürdürüyor:

Ben Halil İbrahim'in yanına gelip gittikçe bana bazı işler vermeye başladı. Aynı zamanda kendi oturduğu ev dışında Suriye'den gelen canlı bombaların kullandığı hücre evi vardı. Toplam 5 de depo kiralamıştı. Bu depoların kiralandığını Yunus Durmaz olarak öğrendiğim şahsa bildiriyordum. Hücre evi Güneykent Mahallesi, Alyas sitesi 4. Kat, C Blok, No:12 Şahinbey/Gaziantep adresindedir.[7]

Şahin depoların Beykent, Yeditepe, Akkent Mahalleleri ve Başpınar Organize Sanayi Sitesi ile Nizip'te bulunduğunu aktarırken, Ankara İddianamesi'ndeki pek çok ismi de bu depolarda gördüğünü belirtiyor. Kimsenin cep telefonu kullanmadığından ve detay konuşmadığından söz ediyor.

5. A.g.y.
6. A.g.y.
7. A.g.y.

Neden sonra anlamış!

Şahin ilginç bir biçimde görevi IŞİD içinde Suriye'den canlı bomba göndermek olan Deniz Büyükçelebi'yi önceden tanıdığını, hatta onun bir fırıncı ustası olduğu dönemde yanında çalıştığını anlatıyor. Buna rağmen, "Halil İbrahim Durgun'la tanıştıktan bir süre sonra IŞİD'ci olduğunu anladığını iddia ediyor. Suruç'u bu ekibin yaptığını öğreniyor, Suriye'den gidip gelen Büyükçelebi'nin evine çay içmeye gidiyor. Onun yanında 'Şeyhim' diye hitap edilen Ebu Bekir kod isimli İlhami Balı'yı gördüğünü söylüyor. Anlattıklarına göre Balı, Büyükçebi'nin Yunus Durmaz ise Halil İbrahim Durgun'un amiri.

Şahin'in bir anda aklı başına geliyor. En azından verdiği ifade bu yönde. Halil İbrahim Durgun'a onca şeyin içinde bulunduktan sonra ayrılmak istediğini söylüyor. Durgun'un cevabı net oluyor: 'Yakup usta sen bu işin içine girdin, artık dönüşü yok, dönersen sen de gidersin, yedi ceddin de gider, gözün kesiyorsa çık!'"

Bu konuşmadan sonra, Yakup Şahin'in örgüt içindeki faaliyetleri daha da hızlanıyor. Depoların tutulması, malzemenin taşınması sözde bu tehditlerden sonra yaşanıyor. Ankara Gar Katliamı'nın adım adım geldiği görülüyor.

Katliam planını değiştirip, Ankara'yı son anda seçmişler

Yakup Şahin anlatıyor:

Birecik'ten 1,5 ton malzemeyi bu şekilde getirdikten sonra ben Halil İbrahim Durgun'a 'Abi bu malzemeleri ne yapacağız niye getirdik' diye sordum. Kendisi bana; 'Bir minibüs bulacağız, patlayıcıları minibüse yerleştireceğiz, onu çekiciyle Ankara'ya göndereceğiz, şoförünün yanına Suriye'den gelen bir canlı bombayı yerleştireceğiz. Seçimden önce Ankara'da HDP Genel Merkezi'ni patlatacağız, orayı havaya uçuracağız' dedi. Ben kendisine; "Abi orada masum insanlar olabilir, niye bunu yapacağız" diye sorduğumda, "O binada masum insanın ne işi var onların hepsi PKK'lı" dedi. Durgun'un bana söylediği şekilde yapılan bombayı ve amonyum nitrat malzemeyi yerleştirmek için minibüs aradılar. Ancak bahse konu minibüsün ruhsatını üzerine satın alacak kimse bulamadılar.[8]

8. A.g.y.

Minibüs aranırken, IŞİD Türkiye, 10 Ekim'de Ankara'da miting olacağını öğreniyor. Böylece HDP planı erteleniyor. Gar'da saldırı yapılması kararlaştırılıyor.

"Ankara'ya 2 kardeş götüreceğiz, mitingi patlatacaklar"

Şahin, "Benim bu karardan 9 Ekim 2015 tarihinde, saat 16:00 sıralarında haberim oldu" diyerek aktarmaya devam ediyor, özetleyerek alıntılıyoruz:

Eve geldiğimde eşim, bir şahsın Halil İbrahim Durgun'un Teleferik Parkı yanında saat 16:30 civarında beni beklediğine yönelik bir not bıraktığını söyledi. 16:30'da Gaziantep ili Şahinbey ilçesi Teleferik Parkı'nın yanına gittim. Halil İbrahim Durgun Ford Focus marka, 34 DM 8574 plakalı aracın içindeydi. Ben yanına gittim, kendisi araçtan hiç inmedi. Bana "Dağdan PKK'lılar inmiş, Ankara'da miting yapacaklarmış, Ankara'ya 2 kardeş götüreceğiz, onlar Ankara'da miting alanını patlatacaklar. PKK'lıların anasını belleyecekler. HDP Genel Merkezi patlatma işini şimdilik erteledik, o daha sonraki iş öne bu işi yapacağız" dedi.[9]

Gaziantep'te bir hücre evi

İtirafçı Şahin'in görevi de netleşmiştir. Canlı bombaları taşıyan araca eskortluk yapacaktır... Sözleri kayıtlara şöyle yansır:

Halil İbrahim Durgun, bana; "Sen sadece öndeki araçla gideceksin, önde polis kontrolü olup olmadığını kontrol edeceksin, başka da bir iş yapmayacaksın" dedi. Beni akşam saat 20:00 sıralarında hücre evine çağırdı. Evde bana olayda kullanılacak telefonları ve aracı vereceğini söyledi. Akşam söylenen saatte hücre evine gittim. Bu eve zaman zaman girip çıkardım. Bu eve girme yetkisi olmayan kimse giremez. Suriye'den canlı bomba olmak amacıyla Halil İbrahim Durgun ile buluşmak amacıyla gelen şahısların kullandığı bir evdir. Ev, 3 oda 1 salondan, ayrıca mutfak banyo ve tuvaletten oluşur. Eve geldiğimde kapıyı Halil İbrahim Durgun açtı. [10]

Telefondaki tek numara: "Aşkım" diye kayıtlı

Şahin içeri davet edilmez... Yaşananları aktarmayı sürdürüyor:

9. A.g.y.
10. A.g.y.

Ancak dairenin dış kapısı açıktı, ben kapıdan içeriyi görebiliyordum. Kapının tam karşısındaki odada Ankara'daki canlı bomba eylemini gerçekleştiren ve ismini sonradan Yunus Emre Alagöz olarak öğrendiğim şahıs ile yanında yine 2. eylemci Suriye'den gelen şahıs vardı. Ayrıca Ankara eyleminde kullanılmayan ancak yine canlı bomba olduğunu düşündüğüm 3. bir Suriyeli şahıs vardı. Yunus Emre Alagöz'ün yanında bulunan ve Suriye'den gelen bu iki şahıs aralarında Arapça konuşuyorlardı. Yaklaşık 30-40 dakika kadar hücre evinin kapısında bekledim. Benimle birlikte Halil İbrahim Durgun da dairenin giriş kapısında ayakta bekledi. Yaklaşık 40 dakika sonra Halil İbrahim Durgun bana Samsung model, siyah renkli, düz tuşlu bir telefon verdi. Diğer araçta irtibat telefonu olarak kullanılacak telefon hattı, bana verilen telefonda "Aşkım" diye kayıtlıydı. Telefonda başka kayıtlı numara yoktu. Telefon ve hat sıfır ve yeniydi. Halil İbrahim Durgun bana 2.500 TL para verdi. "İhtiyaçlarını buradan harca, aldıklarını da yaz" dedi. Ayrıca 27 AVH 70 plakalı Citroën marka beyaz renkli aracın anahtarını bana verdi. "Araç aşağıda, sen arabayla yola çık biz yarım saatlik mesafeden peşinden geleceğiz, polis çevirmesi görürsen verdiğim hattan, canım dur ben geliyorum, diye şifreli mesaj çekeceksin, sesli konuşma kesinlikle yasak" dedi.[11]

Aile ilişkileri

Eskortluk yapacak Şahin'in kullanacağı araç amcasının oğlunun üzerine kayıtlıdır. Öz abisinin oğlu Hakan Şahin'in aynı zamanda Ankara Gar Katliamı'nın tarassutçusu yani keşifçisi olduğu iddia edilir.

İtirafçı Yakup Şahin, elinde telefon ve anahtar 4. kattaki hücre evinin koridorundaki asansöre biner...

Asansör hareket etmeden, kapısı tekrar açıldı. Benim 2 yıl önce Ahmet Güneş'in verdiği sohbetlerden tanıdığım bir şahıs bindi. Onun, Halil İbrahim Durgun'un hücre evinden çıktığını anladım. Bu, Yunus Durmaz'ın kardeşi Hacı Ali'ydi.[12]

Bu ifadeler Gaziantep yapılanmasının temellerinin uzun bir zaman önce atıldığını gösterir. Yakup Şahin'in ismini telaffuz ettiği Ahmet Güneş'in Türkiye IŞİD'inin akıl ve ilim hocalarından biri olması muhtemeldir. Tüm örgütlenmede "eğitici" olarak sık sık adına rastlanır.

11. A.g.y.
12. A.g.y.

"Canım dur ben geliyorum"

Hücre evinden ayrılan Şahin, yola çıkar... Şahin'e polis görürse nasıl davranması gerektiğini anlatan Halil İbrahim Durgun, ona yeşil tabelalı yollara girmemesini de emreder.

Hücre evinin önünden araçla yaklaşık saat 21:00 sıralarında ayrıldım. Citroën marka 27 AVH 70 plakalı araçla hücre evinin önünden Ankara'ya gitmek üzere hareket ettim. Şahinbey ilçesi Akkent Mahallesi'ndeki Opet benzinliğine uğradım. Araca 180 TL değerinde mazot alarak Ankara yoluna çıktım. Adana ili Ceyhan ilçesinde polis kontrol noktası vardı. Saat akşam 22:00'yi geçmişti. Polis noktasını görünce ben söylendiği şekilde Halil İbrahim Durgun'un verdiği telefondan "Canım dur ben geliyorum" diye mesaj attım. Anlaşmamız gereği Halil İbrahim Durgun'un bana "Tamam" diye cevap vermesi gerekiyordu. Ancak cevap gelmedi.[13]

İki kere durdurdular

Yakup Şahin'in verdiği ifadeye ilginç satırlar yansır:

Ceyhan'da polisler beni durdurdu. Bana nereden gelip nereye gittiğimi sordular. Ben de "Antep'ten geliyorum, Adana'ya gidiyorum" dedim. Araçta bir şey bulamayınca bana geç dediler. Ben polis kontrol noktasını geçtim, biraz ileriden U dönüşü yaptım ve Antep'e doğru geri gittim. Mesajıma hâlâ cevap gelmemişti. Halil İbrahim Durgun'un mesajı görmediğini düşündüm. Sesli arama yaptım. Bana verilen numaradan "Aşkım" diye kayıtlı numarayı defaatle aramama rağmen Halil İbrahim Durgun telefonu açmadı. Bir süre sonra "Ben geçtim" diye mesaj geldi. U dönüşü yapıp Ankara istikametine döndüm, polis kontrol noktasında tekrar beni polisler durdurdu. Beni tanıyıp, "Biraz önce sen buradan geçmiştin" dediler. Polislere; "Abi ben yanlış yola girmişim" dedim. Kontrol noktasındaki polisler şüphelenip aracımda detaylı arama yaptılar. Kimliğimi de alıp GBT sorgulaması yaptılar. Arama kaydım olmadığı için kimliğimi bana verip "Devam et" dediler.[14]

Yakup Şahin polislerin detaylı arama yaptığını söylüyor. Aramada bir şey bulunamadığı izlenimi çıkıyor. Oysa onun Ankara Davası 1. duruşmasında verdiği ifade farklı şeyleri yansıtıyor. Duruşmadaki anlatımına göre arabasında uyuşturucu haplar bulunuyor. Ancak kendisine buna rağmen geçiş izni veriliyor!

13. A.g.y.
14. A.g.y.

Bakmadılar bile

Aramadan sonra olanlar ifade tutanaklarına şöyle yansıyor:

Polis kontrol noktasından 3-4 km sonra Halil İbrahim Durgun'un kullandığı Ford Focus marka gri renkli 34 DM 8574 plakalı aracın ileride yolun kenarında beni beklediğini fark ettim. Ben aracın yanında durdum, camı indirdim. Araçtan inmeden Halil İbrahim Durgun'a "Hani aramızda yarım saatlik mesafe olacaktı hızlı geldiniz" dedim. Bana "Sorun yok biz 20 dakika bekleyelim sen önden git, 120 km hızı da geçme" diye karşılık verdi. Ben araçtan inmeyip camdan konuştuğum için Halil İbrahim Durgun'un aracında kaç kişi olduğunu görmedim. Halil İbrahim Durgun aracın önünde yalnızdı ve aracı kullanıyordu. Aracın arka ve ön camlarında film şeridi çekiliydi.[15]

Tam burada; kaçırılmaması gereken bir durum daha ortaya çıkıyor. Ceyhan'da polis noktası... Camları film kaplı araç buradan yavaşlayarak geçiyor. Polisler şüphelenmiyor! Oysa camlar açılsa arka tarafta vücutlarına bomba sarılmış intihar eylemcileri görülecek. Ama bakılmıyor, olmuyor!

Canlı bombalar arkada oturuyor

Şahin:

"Saat 04:30 sıralarında yani olayın olduğu gün sabah saatlerinde Adana-Pozantı'yı geçince Aksaray'a varmadan dinlenme tesislerinde durduk" diyerek sürdürüyor: Araçlardan ben ve Halil İbrahim Durgun indik. Durgun'un kullandığı aracın arka kapısını açtım, şahıslara baktım, onlar da bana baktı. Bir şey konuşmadan aracın arka kapısını kapattım. Canlı bomba eylemini o 2 şahsın yapacağını anladım. Halil İbrahim Durgun ile ben yiyecek bir şeyler aldık. Halil İbrahim Durgun aldığı yiyeceklerden Ford Focus marka aracın arkasında oturan ve canlı bomba eyleminde ölen Yunus Emre Alagöz'le yanındaki şahsa verdi. 2 şahıs araçtan inmediler. Hücre evindeki canlı bomba olduğunu düşündüğüm Arapça konuşan 3. şahsın kim olduğunu ve şu anda nerede olduğunu ben bilmiyorum. Ankara Gölbaşı'na varmadan yaklaşık 10 km. mesafede Petrol Ofisi'ne ait benzinlikte durduk. Ben araçtan indim, diğer araçtan da Halil İbrahim Durgun indi. Bu sırada karşılıklı kullandığımız telefonların bataryalarını çıkarma kararı aldık. Ben ve Halil İbrahim

15. A.g.y.

Durgun lavaboya tuvalete gittik. Halil İbrahim Durgun tuvalette bana, "Biz seni burada bekleyeceğiz, sen Ankara'nın içine kadar git, polis kontrol noktası olup olmadığına bak, sonra dön gel, telefonla değil bize burada sözlü olarak herhangi bir kontrol noktası olup olmadığını söyle, sonra senin işin bitecek" dedi. Bu sırada saat olay günü sabah 07:00 sıralarıydı. Ben buluştuğumuz Petrol Ofisi'nden bendeki araç ile Ankara merkeze kadar gittim. İsmini bilmediğim anacaddeden epeyce ilerledim. Herhangi bir polis noktası olmadığını görünce aynı güzergâhtan geri döndüm ve yaklaşık 40 dakika sonra tekrar Petrol Ofisi'ne geldim. Ben geldiğimde Yunus Emre Alagöz ve yanındaki canlı bombacı aracın arkasında oturuyordu. Halil İbrahim Durgun da aracın önünde şoför mahallinde oturuyordu. Halil İbrahim Durgun bana "Tamam senin işin bitti" dedi. Bunun üzerine bendeki araçla Ankara'ya doğru tekrar yola çıktım. Artık telefonu kapattığımız için aramızdaki irtibatta kesilmişti. Bana verilen telefonu ve hattı 7-8 parçaya bölerek kırdım.[16]

İtirafçı Şahin Ankara'da eylemin keşifçisi Hakan Şahin'le buluşup Gaziantep'e döner.

Sözümona cennete gidecekler diye Ankara cehennem oldu

İki canlı bomba artık Ankara'nın kalbindedir. Onları taşıyan Halil İbrahim Durgun'un kullandığı araç, saldırı günü saat 09:10'da Konya Yolu Mevlana Bulvarı'ndaki kameralara takılır. İntihar eylemcileri saat 09:15 sıralarında araçtan ayrılarak, taksiye biner ve İnönü Bulvarı üzerinden TBMM'ye doğru devam eder. Saldırganlar taksinin Çankaya istikametine doğru dönmesi üzerine panikleyip taksiden inerler. TBMM Dikmen kapısı önünden Bulvar kapısı ve Akay Kavşağı'na doğru yaya devam ederler. Ancak Çankaya kapısına gelmeden 09:30 sıralarında başka bir taksiyi çevirirler. Taksici onları Tren Garı'nın 50 metre ilerisinde uyarır. 9:56:45'de gar önüne geleceklerdir.

İki eylemci patlamadan yaklaşık 7 dakika önce ikinci taksiden de indiler. Taksimetre, 22 TL yazmıştır. Yunus Emre Alagöz, 20 TL çıkarır. Taksici "tamam" der. Ancak Alagöz hak geçsin istemez! Bombacılar üzerlerini ararlar. Suriyeli olanın üzerinden bozuk 2 TL çıkar. Alagöz, böylece hesabı

16. A.g.y.

kapatır. 10 dakika geçmeden pimi çeker. 102 insan parçalanır. Cennete gideceğine inanmaktadır!

Ankara Gar Katliamı'ndaki büyük ihmaller - Emniyet Amiri'nden Ankara itirafı

Ankara Gar Katliamı'na ilişkin takipsizlikle sonuçlanan kolluk ve mülki amirleri hakkındaki soruşturmada, çok önemli bir belge ortaya çıkar. Dönemin Ankara Emniyet Güvenlik Şube Müdürlüğü Amirlerinden A.A., Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT), Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) ve Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM) İstihbarat Daire Başkanlıklarını önlem almamakla suçlar.

"Suriye'den Ankara'ya nasıl olup da yakalanmadılar?"

Amir A.A., hem olay ânı ve hem öncesinde yaşananlara dikkat çekerek sorumluluk aranması gereken kurumların, MİT, TSK, Emniyet Genel Müdürlükleri ve TEM Şubeleri olduğunu belirtir. İfadesinde önlem alınmadığına ve ihmallere vurgu yapan Polis Amiri çok büyük önemi olan "o soruyu" sorar:

> *Patlamayı gerçekleştiren teröristler Suriye, Gaziantep, Osmaniye, Adana, Ankara, Aksaray güzergâhından Ankara'ya gelmişler. Teröristler Gaziantep Valiliği, Gaziantep MİT Bölge Başkanlığı, Gaziantep İl Jandarma Komutanlığı ve Gaziantep İl Emniyet Müdürlüğünün sorumluluk alanındayken neden tespit edilmediler ve yakalanmadılar?*[17]

"MİT sorumlu"

Eski Emniyet Amiri A.A. "kendilerine bir istihbarat gelmediğini" ifade edip, Ankara polisini temize çıkarmaya çalışırken, sorumluğu başka birimlere atıp özellikle MİT'i şu sözlerle suçlar:

> *Bahse konu terör eylemini gerçekleştiren terör örgütünün, ülke sınırları dışında bağlantılarının olduğu, Suriye'den yönetildiği, Suriye'deki örgüt merkezinden Türkiye'ye girdiği gibi konular dikkate alındığında, bu konun Milli İstihbarat Teşkilatının görev ve sorumluluk alanında olduğu görülecektir.*[18]

17. 13.04.2016, *Cumhuriyet*, "Bombayı biliyorlardı" başlıklı haber.
18. A.g.y.

"Sınır sorusu" önemli

A.A.'nın ifadesine yansıyanlar yıllardır sorulan sorularla benzerlik göstermektedir. Eski Emniyet Amiri A.A. sınır boyunda yaşanan ilişkilere de şu sözlerle vurgu yapar:

> *IŞİD militanları sınırdan geçerken neden yakalanmadılar? Türkiye Cumhuriyeti sınırlarını korumakla görevli ve yetkili kurum Türk Silahlı Kuvvetleridir. Patlamayı gerçekleştiren terör örgütünü yurtiçinde takip etmekle görevli merkezî birim EGM İstihbarat ve Terörle Mücadele Daire Başkanlıkları, patlamayı gerçekleştiren teröristleri taşra birimlerini de koordine ederek, neden tespit edememiştir?*[19]

"Sorumluluk bizde değil neden durdurulmadılar?"

A.A. saldırıda kullanılan patlayıcının Antep'te hazırlandığını ve bu ilden çıkışla eylemin yapılması arasında 12 saatlik bir süre olduğunu belirterek şunları kaydeder:

> *Sorumlu olan devlet kurumları ve personeli varken, Suriye'den Ankara'ya kadar herhangi bir şey yapılmadığı ve bu teröristlerin tespit edilip yakalanmadığı, bize gelen kesin bir istihbaratın olmadığı, teröristlerin Ankara il sınırları içerisine girdikten sonra yaklaşık 50 dakika içerisinde, Tren Garı Ulaştırma kavşağında taksiden inip, yaklaşık 6 dakika 30 saniye sonra eylemi gerçekleştirdikleri düşünüldüğünde sorumluluğumuzun olmadığı anlaşılacaktır.*[20]

İstihbaratı saklamışlar

Başkent'in Emniyet Amirlerinden A.A., 102 kişinin yaşamını yitirdiği Tren Garı'ndaki büyük facianın MİT, EGM, TSK ve Valiliklerin ihmali ve önlem almaması sonucunda yaşandığını belirtmektedir. A.A.'nın söyledikleri gerçeği yansıtsa da Ankara Emniyeti'ni katliamdan tamamen azade tutması eksik kalan parçadır. Çünkü canlı bomba saldırıları ile ilgili müfettişlerin hazırladığı öninceleme raporu ve eklerinde, Ankara Emniyeti'nin de katliamdaki ihmallerden bağımsız olamayacağına dikkat çekilmektedir. Müfettişler büyük bir skandala vurgu yaparlar. Ortada çarpıcı bir istihbarat bilgisi vardır. Ancak bu her nedense Ankara Emniyeti tarafından saklanmıştır.

---

19. A.g.y.
20. 12.04.2016, *Evrensel*, "Güvenlik Şube amirinden 10 Ekim itirafı: MİT, TSK ve EGM önlem almadı" başlıklı haber.

Ankara'ya saldırıdan 25 gün önce, yani 14 Eylül 2015 tarihinde, IŞİD'in mitinglerde birden fazla canlı bomba eylemi yapacağına dair istihbarat bilgisi gelir. Ancak bu bilginin Ankara Emniyet Terörle Mücadele C Şubesi Müdürü Hüseyin Özgür Gür tarafından üstlerinden ve mitingle ilgili önlem alan Güvenlik Şube Müdürlüğü'ne iletilmediği anlaşılır.

62 istihbarat bilgisi gelmiş - "Bu 'değişik sebepler' nedir?"

Müfettişler, o tarihteki Ankara Emniyet Müdürü ile TEM, Güvenlik ve İstihbarat Şube müdürlerinin de ihmal suçundan soruşturulması gerektiği belirtir. Öninceleme raporunda, görece "daha önemsiz" istihbarat bilgilerinin ilgili birimlere iletildiği hâlde bu çok önemli bilginin, C Şubesi Müdürü Gür tarafından neden paylaşılmadığı sorgulanır.

Rapordaki satırlar dikkat çekicidir. Müfettişler "değişik saikler" ve "azından ihmal suretiyle" ifadelerini kullanırlar. Aynı şekilde, dönemin Ankara Emniyet Müdürü Kadri Kartal'ı gelen çeşitli istihbarat bilgileri ve yakın geçmişte yaşanan Diyarbakır ve Suruç Patlamalarına rağmen şehirde gerekli önlemleri almamakla suçlarlar. Raporun eklerinde başka çarpıcı bilgiler de bulunur. Dosyada, 1 Ocak 2015 ile 10 Ekim 2015 tarihlerini kapsayan 10 ay gibi kısa bir süre içerisinde hem Emniyet hem de MİT'in "canlı bomba saldırılarına ilişkin" 62 ayrı istihbarat notu olduğu bilgisi yer alır.

"Mitingde canlı bomba eylemi gerçekleştirecekler"

Raporda TEM Daire Başkanlığı'nın özellikle patlamadan yaklaşık bir ay önceki istihbaratına dikkat çekilir. 14 Eylül 2015 tarih ve 46777 EBYS sayısı yazısı ile Ankara ve 47 İl Emniyet Müdürlüğü, TEM Şube Müdürlüklerine, İstihbarat Daire Başkanlığı'nın ise 14 Eylül 2015 tarih 524167 sayılı yazısı ile 81 İl Emniyet Müdürlüğüne gönderdiği istihbarata yer verilir. O istihbarat bilgisi aynen şöyledir:

IŞİD'in ülkemizde büyük bir eylem yapma kararı aldığı, bu eylemle ilgili olarak seçtiği grubu Suriye Deyrizor'da bulunan bir kampta özel eğitime tabi tutmaya başladığı, eylemin uçak, gemi kaçırma ya da miting veya kalabalık yerde çok sayıda canlı bomba patlatma

şeklinde kompleks bir eylem olabileceği yönünde teyide muhtaç bilgiler elde edildiği...[21]

Bombacı bile biliniyormuş!

Olaydan yaklaşık bir ay önce neredeyse Ankara Gar Katliamı'nı tarif eden istihbarat notunun C Şubesi Müdürü Hüseyin Özgür Gür tarafından paylaşılmamış olması kadar vahim başka bilgiler de bulur. Katliamın tarif edildiği gibi bombacıların isimleri de bilinmektedir! Dahası son istihbarat notunda 10 Ekim'de kendini patlatan iki bombacıdan biri olan Yunus Emre Alagöz'ün ismi bile vardır. O istihbaratla ilgili gelişmeler şöyledir. Patlamanın olduğu 10 Ekim sabahı İstihbarat Daire Başkanlığı "Gizli" ibareli belgeyi Terörle Mücadele Başkanlığı'na gönderir. Belgede, Yunus Emre Alagöz, Hacı Yusuf Kızılbay ve Mehmet Işık'ın istişhad yani canlı bomba eylemi hazırlığında oldukları bildirilir. Işık ve Alagöz'ün aileleriyle helalleştikleri belirtilmiştir. Bombacıların, Dokumacılar Grubu'ndan olduğu, 8 Ekim 2015 tarihinde yani patlamadan iki gün önce Suriye'den Türkiye'ye giren Yusuf Kızılbay'ın Mehmet Işık'la irtibat kurduğu aktarılır...

Bu hayati not, İstihbarat Daire Başkanı Engin Dinç İmzasıyla patlamadan saatler önce Terörle Mücadele Daire Başkanlığı'na gönderilir. Terörle Mücadele ise istihbarat notunun içinde Ankara'nın da bulunduğu çeşitli illerin TEM Şubelerine iletir. Fakat biraz geç kalınmıştır! Ankara'ya giden belgede el yazısıyla "13:48" yazmaktadır. İlk patlama 10:04, ikincisi ise ondan 30 saniye sonra gerçekleşir. Yani 3 saat 44 dakikalık boşlukta tam 102 insan yaşamını yitirir.[22]

"Halkı koruyamadı, soruşturulsun!"

Müfettişler önlem alınması gerektiğini ifade ederken raporda eski Ankara Emniyet Müdürü Kadri Kartal hakkında soruşturma yapılması gerektiği ise şu ifadelerde anlatılır:

Mevcut istihbarat bilgileri ve yakın dönemde diğer illerde meydana gelmiş benzer terör eylemleri, rutin emniyet tedbirlerinin dışında toplantı ve gösteri yürüyüşleri özelinde ek tedbirler alın-

21. 13.04.2016, *Cumhuriyet*, "Bombayı biliyorlardı" başlıklı haber.
22. A.g.y.

masını gerektirecek niteliktedir. Yine alınacak her türlü önleme rağmen toplanma alanına kadar gelmiş olan canlı bombaların bu eylemlerin engellenebilmesinin çok zor olduğu kabul edilse bile, mevzuat gereği yasal bir toplantı gösteri yürüyüşünün güvenliğinin sağlanması İl Emniyet Müdürü'nün görevidir. Bahse konu emniyet tedbirlerinin planlanmasında ve alınmasında bir ihmal olup olmadığının adli makamlar tarafından soruşturulmasında kamu yararı vardır.[23]

"Basına malzeme vermedik, 102 kişi öldü!"

TEM Şube Müdürü C Büro Amiri Hüseyin Özgür Gür, müfettişlerin özellikle üzerinde durduğu neredeyse Ankara eyleminin tarif edildiği 14 Eylül 2015 tarihli ve mitinglerin özel olarak hedef olabileceği uyarısı yapılan istihbaratı üstlerine neden iletmediği sorusuna da tuhaf bir yanıt verir. Bu yanıtla birlikte 4 gün önce de benzer bir istihbaratın geldiğini de itiraf etmiş olur. Gür, ifadesinde "evrakı gereksiz yere ifşa etmeme", "basına malzeme vermeme" ve "personelin psikolojisini bozmama" tedbirlerini alma isteği gerekçesiyle üstlerine ve diğer birimlere iletmediğini belirir. Gür, skandal gibi savunmasında özetle şunları söyler:

Aynı içerikli yazıların personel üzerinde "Yine mi eylem ikaz yazısı. Hep aynı yazıyı gönderiyorlar" şeklinde oluşturduğu olumsuz psikolojik etki ile kısa süre önce içerik olarak benzer bir evrakın gönderilmesini dikkate alıp evrakı tekrar göndermem durumunda (...) evrakın gereksiz yere ifşa olmasına (basında çıkma vb) fırsat verilebileceği hususlarını birlikte düşünerek yazı ile ilgili olarak büro personelini bilgilendirmenin yeterli olacağını düşündüm.[24]

Polis tedbiri IŞİD'cilere karşı değil "Barış Mitingi"ne katılacaklara karşı almış

Yineleyip özetleyelim.

Müfettiş Raporu ve ekleri sadece kasta varan ihmalleri değil, "türlü saiklerle" önlenemeyen bir trajediyi yansıtıyor. Ankara Emniyeti'ndeki A.A. isimli önemli bir personel, "Önlem alması gereken biz değildik" diyerek TSK, Valilikler, MİT ve başka illerin polis şubelerini sorumlu tutuyor. Ankara Emniyeti'nde 1. sınıf polis olarak görev

23. Ankara Gar Katliamı, Müfettiş Raporları.
24. A.g.y.

yapan Hüseyin Özgür Gür ise katliamdan yaklaşık bir ay önce kendisine gelen istihbaratı personel ve diğer birimlerle paylaşmıyor. Bunlarla birlikte katliam sabahı bile istihbarat bulunuyor. O bilgide de müstakbel bombacının adı bile yazıyor. İstihbarat Daire Başkanlığı patlamadan saatler önce Terörle Mücadele Daire Başkanlığı'na bu hayati istihbaratı gönderiyor. Terörle Mücadele ise bu istihbaratı pek çok şehirle birlikte, mitingin yapılacağı ve büyük risk altında olan Ankara'ya iş işten geçince iletiyor.
Emniyet, İstihbarat ve TSK arasında kopukluklar bulunuyor. Dahası polis bilgileri kendi içinde iletmediği gibi Ankara Mitingi'ni düzenleyen tertip komitesi ile de paylaşmıyor. Bu yapılsa belki de...[25]

2.044 polisten biri bile alanda değil

Yaşananlar bunlarla da sınırlı kalmıyor. Ankara Emniyeti raporlara yansıyan ifadelerde "Önlem aldım" diyor. Evet, önlem alınıyor ama IŞİD'e karşı değil barış isteyenlere karşı. Hatta "güvenlik konusu" abartılıyor. 1.500 olması planlanan polis sayısı 2.044'e çıkarılıyor. Bariyerler yetmediği için Konya'dan ek bariyer isteniyor. Ne var ki bunlara karşın meydanda sadece iki ambulans ve bir itfaiye bulunuyor. O itfaiye de patlamadan kısa bir süre sonra meydana tazyikli su sıkıp, delillerinin kararmasına neden oluyor. Ankara'daki çarpıcı noktalardan biri miting alanı içinde hiç polis olmaması! Ne bir sivil memur ne de resmî üniformalı bir polis göstericiler arasında bulunuyor. Her eylemde mutlaka olan ve eylemcileri fişleyen foto film ekibi de alanda yok!

İhmalleri üst üste koyalım...

Ankara Gar Katliamı Davası Avukatlarından İlke Işık "ihmaller" konusunu değerlendiriyor:

"Dosyada, Ankara'da Emniyet Amiri olarak görev yapan A.A.'nın müfettişlere skandal bir savunma verdiğini okuyoruz. A.A., MİT'i, TSK'yı, EGM İstihbarat Dairesi'ni yaşanacak faciayı bilmekle, Valilikleri de önlem almamakla suçluyor. 'Canlı bombaları yakalamak bizim görevimiz değil' diyor... Ankara İl Emniyet Müdürü Kadri Kartal da ifadesinde özetle, 'Bahse konu alan ile toplantı ve gösteri yürüyüşüne ilişkin güvenlik önlemlerinin planlanmasında toplantıya katılanlar

25. A.g.y.

arasında bulunabilecek bazı grupların çevreye verebilecekleri zararlar üzerinde odaklandık. Toplantıya dışarıdan yapılacak saldırı risklerini değerlendirmedik' diyor... Hepsini üst üste koyarsak... Polis Müdürleri itiraf ediyor aslında. Katliamın çok ciddi bir şekilde planlandığı ortada! Bombacılar hakkında çok fazla istihbarat var. Öteden beri arandıkları söyleniyor. Diyarbakır, Suruç Katliamları oluyor. Ancak bunlar gerçekleşmeden bile ailelerin yaptığı çok ciddi ihbarlar var. Ne yazık ki, 'saldırıları yapacak olan' IŞİD'ciler serbestçe dolaşmaya devam ediyor."

Devlet birimleri arasında "bilgi eksikliği" katliamı hazırladı

Müfettişlerin hazırladıkları raporda okuduklarımız hayret veriyor. Ankara Emniyeti'nin "Biliyorlardı, bize söylemediler. Ortada teyit edilmeye muhtaç bilgiler vardı" demesini açıklayabilmek mümkün mü? Emniyet içerisinde ve devletin birimleri arasında böyle koordinasyon ve bilgi eksiklikleri olabilir mi?

Avukat Işık, "Normal bir hukuk devletinden bahsediyorsak, elbette bunun olması mümkün değil" diyor ve ekliyor: "Açık açık her şeyi söylüyorlar işte. Bizim bu dosya ile ilgili olarak başından beri söylediklerimizden farklı değil. Katliam, bağırarak geldi ve hiçbir şey yapmadılar."

Polisin kendisi için tedbir aldığı görülüyor

Olay örgüsünde büyük bir çelişki de seçiliyor. Emniyet "Teyide muhtaç bilgiler var" diyor ama... Katliam öncesi kendine karşı önlem aldığı da görülüyor. Alanda hiç polis olmaması gördüklerimizin sağlamasını yapıyor...

Ankara Gar Katliamı Avukatlarından İlke Işık bu konuyla ilgili de şunları aktarıyor:

"'Görevlilerimizi tedirgin etmemek için saklamayı uygun gördüğümüz bir istihbarat var' deyip ardından da onları korumaya yönelik önlem alıyorlar. Nasıl korunabileceklerini tartışıyorlar. Polisler, alana yaklaştırılmıyor. Peki, 'teyide muhtaç bile olsa', neden bu bilgileri tertip komitesiyle paylaşmadınız? Eğer gönderilen 62 istihbarattan birini bile paylaşsaydınız,

belki de risk alınmayacak ve toplantı komite tarafından iptal edilecekti. Öte yandan 'Saldırılar HDP grubuna yönelik oluyor. HDP'lilerin mitinge katılacağını bilmiyorduk. Çünkü toplantıyı onlar düzenlemediler' diyorlar. Emniyet HDP'nin mitinge katılacağını bilmiyor öyle mi? Böyle bir açıklama olur mu? Skandal üstüne skandal!"

"Adeta 'devam edin' denmiş"

Kuvvetli suç şüphesi ile gözaltına alınan IŞİD'cilerin muhtelif zamanlarda serbest bırakılmasını nasıl değerlendirmek lazım?

Işık, soruya "soruyla karşılık vererek" anlatımını sürdürüyor: "Bu normal olabilir mi? Üstelik ülkemiz gibi rutin sınırları aşan tutuklamaların olduğu bir yerde. Şeyh Abdürrahim Alagöz, Suruç'u patlatıyor. Abisi Yunus Emre Alagöz ise Ankara'yı. Aralarında derin irtibat var. Bu bile durumun vahametini gösteriyor. Adeta 'Devam et kardeşim' mesajı vermişler. Bu nedenle devletin bütün kurumlarının göz yumduğu katliamlar yaşandığını söyleyebiliriz. MİT izliyor, Adalet Bakanlığı'nın savcıları 'derin şüphelileri serbest' bırakıyor, Bakanlık takipsizlik veriyor. Adeta bir IŞİD paketi."

"IŞİD eylem saatini de mi yazsaydı?"

Ankara Emniyeti, kendisini kurtarmak için, iş buraya geldikten sonra "Canlı bomba önlenebilir olmaktan çıkmıştır" açıklaması yapıyor...

Yine İlke Işık bunun da sağlıklı bir açıklama olmadığını anlatıyor: "Bu asla kabul edilemez çünkü 'türlü saiklerle' Ankara Emniyeti C Büro Amiri Hüseyin Özgür Gür tarafından saklanan bir istihbarat var. Öte yandan miting günü bile istihbarat bulunuyor. Bu da Ankara Emniyeti'ne zamanında bildirilmiyor. Herhalde IŞİD'in eylem saatini yazmasını da beklemişler! Tespit ettiğimiz gibi, önlem var ama canlı bombaya karşı değil, olay çıkaracağı öngörülen eylemcilere karşı. İstihbarat var, tehlike biliniyor ve canlı bombaya karşı hiçbir önlem alınmıyor. Bunun yanı sıra Valilik 'Miting olmazsa ne olur?' diye soruyor. Ancak bu soru 'tertip komitesiyle' paylaşılmıyor."

Katliamın siyasi sonuçları: Kimin oyu arttı?

Sonuç olarak belki de "Kasım seçimleri" ve Ankara arasındaki bağdan söz etmek gerekiyor...

Işık da "Evet, ne yazık ki, bu katliamların siyaseten sonuçlarına da bakmak lazım" diyerek özetliyor: "'Kaosu seçtiniz..' sözleri önemli. 7 Haziran'dan sonra girilen savaş sürecini ve 10 Ekim'den sonra dönemin Başbakanı Ahmet Davutoğlu'nun yaptığı açıklamayı birlikte okumak lazım. Davutoğlu; '10 Ekim'den sonra, anket yaptırdık oylarımız arttı' dememiş miydi? Bundan sonraki gelişmeleri de dikkatle takip etmek şart. Yeni faciaları önlemenin yolu bu; özellikle Antep yakından izlenmeli."

"Kimseyi kandırmasınlar"

Emniyet'in yaptığı toplantılarda da eksik evrak olduğunu görüyoruz. İki toplantı yapmışlar son toplantı tutanağını imzalamamışlar. "Çok yoğunluk vardı. Telaşla imzalamadık..." diyorlar...

Avukat Işık, bu önemli bir konuya da şöyle dikkat çekiyor: "Evet, bir tutanak yok. Kendi aralarında konuştukları güvenlik önlemleri... Sanki durum, kamuoyunu ve yoğun risk taşıyanları hiç ilgilendirmiyor. Bir zincir olarak devam eden skandalların ortasında, 'Faciayı önlemeye çalıştılar' diyemiyoruz ne yazık ki. 10 Ekim Dosyası, IŞİD'liler üzerinden yürüyor. Bu yetmez çünkü somut veriler ortada. Bu nedenle başından beri soruşturmaya, valiliklerin, Ankara Emniyet Müdürlüğü, MİT ve kamu kurumu yetkililerinin dahil edilmesini istiyoruz. Bu unsurlar dahil edilmezse katliam çözülmez, aydınlatılmaz. Bu unsurları dahil etmiyorsan Ankara'yı aydınlatmak da istemiyorsun demektir. 18 tutuklu ve intihar eylemi gerçekleştirip ölmüş IŞİD'cilerle katliam her yönüyle aydınlatılamaz, kimseyi kandırmasınlar."

"At koşturduklarını görüyoruz"

Bu iddianame belki katliamı aydınlatmaya yetmeyecek ama çok fazla konuda bilgi verdiği de görülüyor...

Işık, "İddianamede, IŞİD'in at koşturduğunu rahatlıkla görüyoruz" derken, bunları şöyle örneklendiriyor: "Suruç'u

planlayanların aynı ekip olduğunu, canlı bombaların Elbeyli'den Urfa'ya ne kadar rahat hareket ettiğini görüyoruz. Antep'in bir IŞİD üstüne çevrildiği bir kez daha ortaya çıkıyor. Depolar tutulmuş, buraya Ankara'da kullanılacak bilyeler yığılmış. Nizip'te amonyum nitrat aranıyor. Satın alınamayınca Birecik'ten getiriliyor."

"Boş bir dosya"

Işık, dosyayı; "Militanların izlendikleri hâlde rahatça hareket edebildiğini anlasak da olayın nasıl gerçekleştiğini çözemiyoruz" ifadeleriyle değerlendirmeye devam ediyor:

"Bir numaralı sanıklar İlhami Balı ve Deniz Büyükçelebi de ortada yok. Gözaltına alınıp bırakılanları biliyoruz. Yinelemek gerekirse, dosyada IŞİD militanlarının göz göre göre yaptığı kanlı planın nasıl olup da çözülemediği ve 'gözden kaçırıldığı' sorularının cevabı yok. Neredeyse bütün dosya, Antep'te kendini patlatan Yunus Durmaz üzerine kurulmuş. Zaten ölenler bir kenara ayrılmış."

Bir algı operasyonu mu?

10 Ekim Davası Avukatı İlke Işık ilginç bir ayrıntıya da dikkat çekiyor. İddianame'de, kendini Gaziantep'te polisin baskın yaptığı sırada üzerine sardığı bombayı patlatarak öldüren Yunus Durmaz'ın evinden çıkan bir belge bulunuyor. Belgede kanlı eylemin siyasi sonuçları 9 maddede toplanıyor, buna göre:

"Ak Parti"nin bu sözündeki güvenirliği yok olur.

"Ak Parti" oy sayısı düşebilir.

Eylemler çoğaltır bu da ülkeyi istikrarsızlığa sürükler.

Bu eylemin sebebini hükümet olarak gösterilerek, PKK'nin TC'yi vurması meşrulaştırılır.

TC'ye gözdağı olur.

Halkın muhafazakâr ve milliyetçi kesimi sevinir.

TC'nin İslam Devleti'ne baskısı daha da artabilir.

"Ak Parti" Haçlı koalisyona desteğini meşrulaştırabilir.

Eylem sonunda halk mitingleri çoğaltırsa seçim ertelenebilir.

IŞİD tarafından, hesaplanmış eylemin muhtemel sonuçlarının realiteyi yansıtmadığı görülüyor. Sanki IŞİD Ankara

eylemiyle AKP'ye zarar vermek istemiş gibi bir algı ortaya çıkıyor. Belgenin bir muammayı yansıttığı açık. IŞİD'in söz konusu belgeye yansıyan ifadelerinin iktidar söylemleriyle doğru orantılı bir çizgide olduğu görülüyor. Bununla birlikte IŞİD'in "muhafazakâr" gibi tanımlamalar kullanması da şüphe oluşturuyor.

İlke Işık bu konuda şunları aktarıyor:

"Belgeden sanki bu eylem AKP'ye karşı yapılmak istenmiş, sanki ona siyaseten zarar vermek amaçlanmış gibi bir algı oluşuyor. Gerçekçi değil. Şaibeli, soru işaretleri doğuruyor. Çünkü bu patlamanın pratikteki sonucu, IŞİD'in planıyla çelişiyor. AKP, Ankara Gar Katliamı'ndan çok kısa bir süre sonra meydana gelen seçimi kazandı ve ülkenin bütün siyasi dengeleri değişti. Hepsini bir kenara bırakalım; Davutoğlu'nun 'Katliamdan sonra anket yaptık ve oylarımızın yükseldiğini gördük' açıklamasını nereye koyacağız. Elbette katliamın yaşandığı süreci de değerlendirmek lazım. Türkiye'nin IŞİD'i desteklediği iddiaları yoğun olarak gündemdeyken, cihatçılar sınırları delik deşik etmişken ve iktidar partisi yöneticileri IŞİD'e terörist bile demiyorken, Yunus Durmaz'ın evinden böyle bir değerlendirme belgesi çıkması gerçekçi mi?"

Bir başka algı da FETÖ

Katliamdan hemen sonraki günlerde, ortalıkta, TSK mensuplarına yönelik, "Dikkatli olun saldırı yapılacak" yönünde mesajlar gittiği söylentileri dolaşıyor. Hatta bu mesajlardan bazıları tarafımıza gösteriliyor.15 Temmuz Darbe girişiminin ardından kimi gazeteler bu söylentilere gönderme yapıp, "Gar saldırısı bize bir gün önceden ByLock üzerinden bildirildi" şeklinde haberler yapıyor. Avukat İlke Işık, bu konu hakkında da şöyle bir değerlendirmede bulunuyor:

"En başından katliama ilişkin istihbaratların olduğunu anlatmış, bunlar değerlendirilse ve yeterli önlemler alınabilse patlamanın önlenebileceğini söylemiştik. Aynı konuya gönderme yapılıyor aslında. Bizler de Savcılık soruşturması boyunca ve Müfettiş Raporları ortaya çıktıktan sonra kamu görevlileri hakkında suç duyurusunda bulunduk. Ne var ki hiçbir başvuru işleme konulmadan, jet hızıyla reddedildi. İçinde kamu görevlilerinin olmadığı bir dosya hazırlandı.

Şimdi bazı kişilerin patlamayı bildikleri, birbirlerine haber verdikleri söyleniyor. Bu bilginin ilk elden yayılması ancak bir kamu görevlisi sayesinde olur. Bu da bizi doğruluyor; İstihbarat vardı, katliam biliniyordu ama gerekli önlemler alınmadı. Haklılığımız kanıtlandı. Peki, o zaman neden başvurularımız ve suç duyurularımız reddedildi?"

"Devlet mekanizması bir bütündür, sorumluluk da o bütünü ilgilendirir"

Işık, "devlet mekanizması bir bütündür, Gar Katliamı da bu mekanizmanın sorumluluğundadır" diyerek şu ifadeleri kullanıyor:

"Biz toplamda devletin sorumluluğunu esas alırız. Böyle bilgi ve ihbarlar devletin çeşitli kademelerinden geçer. Katliamı önceden öğrenenler muhtemelen kamu görevlileriydi. Yani devletin sorumluluğundaydılar. Bu durumda istihbaratları değerlendirmeyen de önlemleri almayan da katliamı engelleyemeyen de yine devletin kendisi oluyor. Devlet mekanizmasının yaptığı ya da yapamadığı şeyler ortaya çıkmış oluyor. Şu örgüt ya da bu örgüt bir yana bu ihmallerin muhatabı da toplamda devletin kendisi oluyor."

Patlama sonrası - Akıl alacak gibi değil

Olayın hemen ardından, yayın yasağının geldiği biliniyor. Ambulanslar ise yayın yasağından çok sonra alana doğru hareketleniyor. Ankara bir hastaneler şehri. Üstelik hastaneler, katliamın yaşandığı meydanın çok yakınında bulunuyor. Buna rağmen; ilk ambulansın olay yerine intikal edişi 50 dakikayı buluyor. Öte yandan iki patlamanın ardından kan içindeki meydanda çok daha korkunç olaylar yaşanıyor. Bedenlerden yanık kokusu geliyor. Zemin kandan kayıyor. Tanıklar; "Bugün yaşıyorsak ölen arkadaşlarımızın, yakınlarımızın bedenleri bize siper olduğu için" diye anlatıyor. Çığlıklar, iniltiler, kopan uzuvlar... Basınca bağlı iç kanama. İki intihar bombacısı, vücutlarına sardıkları amonyum nitratı, metal bilye ve parçalarla güçlendiriyor. Mitinge katılanların bir bölümünün vücutları, bu materyaller nedeniyle parçalanıyor. Vücudundan metal bilye çıkmayan yaralı yok gibi!

İşte bu kan revan, gözyaşı ve inlemenin içinde olaydan önce meydanda olmayan polis bir anda ortaya çıkıyor. Anlaşılacak bir cümle değil: "Polis yaralılara, plastik mermi ve biber gazı ile saldırdı!"

TOMA'lar su sıkıyor. Havaya ateş açan kolluk güçleri var. Tanıkların ifadeleri akıl alır gibi değil: "Yaralıların, ölülerin üzerine basarak geçtiler. Meydana giren bir 'Kirpi aracı' yaşamını yitirmiş kişilerin üzerinden geçti. Kahkaha atan polislere şahit olduk!"

Kanlı meydan yavaş yavaş boşalıyor, bir süre sonra da itfaiye tarafından yıkanıyor. Deliller böylece yok oluyor. Türk Tabipler Birliği (TTB), tanık ifadeleri olaydan hemen sonra meydanda yatanlara polis tarafından saldırı gerçekleştiği yönünde. Öte yandan kamere görüntüleri de bu konuda şüpheye yer bırakmıyor.

Bir Türkiye hikâyesi - İçerde zulüm, dışarıda ölüm

Patlamanın ertesi günü hastanede yatanları ziyaret ediyoruz. Yaşanan kâbusu birinci ağızdan aktaranları dinliyoruz... Kanserle mücadele eden siyasi tutuklu Erol Zavar cezaevinde ölüme direniyor, eşi Elif ve kızı Ö.Z. ise ayrı ayrı hastanelerde tedavi ediliyor. Fantastik filmleri aratmayan yaşam hikâyeleri maalesef Türkiye'yi kısa yoldan özetliyor!

Katliamdan şans eseri kurtulmayı başaran ve iyileşmeye başlayan Ö.Z. ve Elif Zavar ile ayrı ayrı hastanelerde görüşüyoruz. Bombanın tesirini güçlendiren bilyeler nedeniyle boğazından yaralanan Elif Zavar güçlükle konuşurken, "Biz şanslıydık, nefes boruma gelmemiş, birkaç santimle kurtuldum" diyor. Elif Zavar katliam ânını da şu sözlerle anlatıyor: "Yanımda kızım, yaşamını yitiren Berna Koç ve arkadaşımız Serkan vardı. Yürüyüş başlamadan tam patlamanın yaşanacağı yerden çay aldık. On metre kadar yürüyüp, havuz kenarına geldik. Çantamda simit vardı, onları çıkardım patlama oldu."

"Yapmayın diye yalvardık"

Zavar; "Bombanın basıncıyla boğazım parçalandı sandım, bir bilye girmiş. Bir bina boyu alev yükseldi" diyerek aktarıyor: "Alevler arasında parçalar vardı. O kadar net hatırlıyorum

ki resmini çizebilirim. Şöyle bir döndüm. Kızım ve Berna'yı gördüm. Birinin sırtı, diğerinin ağzı kanıyordu. Seslenmeye çalışıyordum ama sesim çıkmıyordu. Ne yapacağımı düşündüm, ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Kızımı sürüklemeye başladım. Bir bombanın daha patlayacağını hissettim. Biraz ilerlemeyi başardıktan sonra, düşündüğüm oldu. Patlamayı duyduk. Kaçmaya çalıştık. Fakat polisler üzerimize saldırdı. Gaz attılar, o hâlimizle bir o tarafa, bir bu tarafa kaçıyorduk. Silah sesleri duyuyorduk. 'Ne olur yapmayın' diye yalvarıyorduk."

Berna'nın öldüğünü anladım

Elif Zavar; "Ambulansları alana sokmadılar" diye sürdürüyor: "Arkadaşımız Serkan, önce Berna'yı ardından da kızımı uzaklaştırıp hastanelere yönlendirdi. Atletini çıkarıp boğazıma sarmıştı. Gücüm tükeniyordu. Koah hastasıyım, taşikardim ve aort yetmezliğim de var. İnsanları çekip, sesim çıkmadığı için, kulaklarına doğru 'Ne olur yardım edin ölüyorum' diye fısıldıyordum. Kimse bir şey yapamıyordu. Cesetlerin, parçalanmış insanların arasından geçiyorduk. Anlatılır gibi değildi. Sonunda uzaklaşıp bir taksi bulmayı başardık. Hastaneye kadar dayandım, bayılmadım. Ameliyattan çıkınca hemen kızımın ve Berna'nın durumunu sordum. 'Kızın iyi' dediler, uzun uzun anlattılar. Ancak Berna'nın Dışkapı'ya kaldırıldığını söyleyip üzerinde fazla durmak istemediler, öldüğünü anladım."

"Polis olmamasından anlamalıydık"

Zavar; "Bomba patladıktan hemen sonra, aklıma gelen sorular oldu" sözleriyle devam ediyor: "Etrafta hiç polis yoktu. Kendi kendime, 'Neden fark etmedik, neden üzerinde durmadık, neden bu kadar rahat davrandık, polis olmamasından anlamalıydık' diye düşündüm. İçimize sokmadınız. Sembolik olarak girişe koysaydınız bari! Her zaman köprünün altında, Tandoğan girişinde olurlar. Yoktular işte!"

"Annem üzerime yattı"

Ö.Z. ise Ankara Tıp Hastanesi'nde yatıyor. Konuşmaya başlamadan önce diğer hastanedeki annesiyle telefonda görüşüyor, gülüyor, "Seni seviyorum, özledim" diyor.

Çok fazla söyleyecek bir şey yok: "Annem ikinci patlamada üzerime yattı" diye anlatıyor: "Sonra beni kolumdan tuttu, sürüklemeye çalıştı. Boynundan kan akıyordu ama bunun kan olduğunu algılayamadım. Bir şeyim yok zannediyordum. Sadece omuzum acıyordu. Polisler üzerimize saldırıp gaz sıktılar. Güçlükle meydandan çıkabildik."

17 yaşındaki Ö.Z. üniversiteye hazırlanıyor. Nasıl bir ülkede yaşamak istiyor, kısaca söz ediyor: "İnsanların özgürce fikirlerini ifade edebilecekleri, bir ülke ve dünya isterdim."

Ö.Z., serbest bırakılması için yeniden imza toplanan hasta ve tutuklu babası ile ilgili olarak da şunu ekliyor: "İnsan özleme de alışıyor. Ne yapalım?"

Elbette gaz nedeniyle ölümler oldu!

Müfettişlerin tutanağındaki iki maddeden biri, polisin patlamalardan sonra yaralılara gaz sıkmasıyla ilgili. Emniyet, "Bu konuda göstericiler bize saldırı yaptı, nedeni bu" derken, ifadesine başvurulan aktör polisler "orantılı güç" kullandıklarını ve gaz nedeniyle kimsenin ölmediğini söyleyerek, suçlamaları kesinlikle kabul etmiyor...

Yine Avukat İlke Işık, polisin gaz sıkmasıyla ilgili olarak da çarpıcı açıklamalar yapıyor:

"Patlamalardan sonra polislerin saldırdığını biliyoruz. Canlarını ve yakınlarını kurtarmak için çaba gösteren ve bir de saldırıya uğrayanlar çok sağduyulu davrandılar yine de. 'Emniyet gazdan ölüm olmadı' diyor. Doğrudan, biber gazı nedeniyle ölüm gerçekleşmesi şart değil. Otopsi raporlarında çıksın ya da çıkmasın bu da önemli değil. Üyeleri de mitingde olan Türk Tabipleri Birliği'nin (TTB) bu konuda raporu var. Pek çok tabip, müdahale sırasında gaz sıkıldığını, bu esnada yaralılara kalp masajı yaptıklarını ve müdahaleyi bırakmak zorunda kaldıklarını anlatıyor."

Polisin savunması gerçeği yansıtıyor mu? - "Süpürün şunları"

Emniyet, savunmasında, "olayın hemen akabinde göstericiler o anlık öfkeyle saldırı gerçekleştirdiler" diyor. Oysa yayınladığımız önemli bir belge, saldırın "kendiliğinden" olmadığı ihtimalini güçlendiriyor. Meydandaki polislere

amirlerden talimat geldiği anlaşılıyor. Emniyet Müdürlüğünün telsiz konuşmaları, patlamalardan hemen sonra yaralılara müdahale edenlerin polislerce "süpürüldüğünü" ortaya koyuyor. 10 Ekim Emek, Barış ve Demokrasi Mitingi'ni hedef alan Ankara Gar Katliamı'yla ilgili can sıkıcı detaylar çıkıyor.

Katliamdan 11 dakika sonra provokasyon gerekçesiyle ek kuvvet ve TOMA isteniyor. Ulaştığımız telsiz kayıtları yaralılara müdahale edilirken planlı bir saldırı gerçekleştirildiğini açıkça belgeliyor. İşte dakika dakika tutanaklara yansıyan o görüşmelerde ortaya çıkan detaylar:

Patlama anonsu...

10:02:06'da başlayan telsiz görüşmelerinde kısa bir süre sonra patlama anons ediliyor. Patlamadan hemen önce Emniyet görevlileri arasında şu görüşmeler geçiyor.

... 3818- *(Çevik Kuvvet Şube Md. Yrd.) Bu adliyenin ..... tarafındaki kuvvetler, arama noktasına doğru gelsinler bu saat itibariyle.*
3830- *(Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü) Emir anlaşıldı efendim.*
3840- *(Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü) Emri takip ettim efendim.*
... Merkez- *2510.*
2510- *(Güvenlik Şube Müdürü) Dinliyorum.*
... - Tren garının orada iki tane bomba, patlama oldu efendim.
"Kalabalığı dağıtın"
Patlamadan 11 dakika sonra, "alan içerisinde olmayan polislerin", patlamanın olduğu yerde, kalabalığı dağıtmak üzere acele olarak "önlem aldıkları" anlaşılıyor.
Saat 10:14:53'te başlayan telsiz konuşmaları kapsamlı bilgi veriyor.
2021- *(Tanık koruma Şb. Müd. Sorml. Emn. Müd. Yrd.) Merkez.*
Merkez- *Diniliyorum efendim.*
2021- *Anons eden istasyon anlaşılamadı.*
2020- *(İstihbarat Şb. Müd. Sorml. Mdr. Yrd.) 2030 ben dinliyorum devam et.*
2030- *Anlaşıldı efendim, bu kalabalığı dağıtırsak uygun olacak, tamam.*
2020- *Doğrudur 3810 yakın oraya.*
Ambulanstan önce TOMA
Konu hakkında yine Saat 10:14:53'te başlayan ve kayda geçirilen telsiz konuşmaları bilgi veriyor.
2021- *(Tanık Koruma Şb. Müd. Sorml. Emn. Müd. Yrd.) Merkez.*
Merkez- *2021 dinliyorum efendim.*
2021- *Anons eden istasyon anlaşılamadı.*

2030- *(Güvenlik Koruma Şb. Müd. Sorml. Emn. Müd.Yrd.) Anons eden istasyon anlaşılamadı.*
2030- *Takviye kuvvetlerinizi, ihtiyat kuvvetlerinizi ivedi toparlayın olay yerine sevk edelim tamam.*
2021- *Anlaşıldı tamam.*
3810- *TOMA... hareket edin biraz, yavaşlayın, 3820.*
3820- *(Çevik Kuvvet Şb. Md. Yrd.) Emriniz efendim.*
3810- *4-5 tane TOMA yerleştirin.*
3820- *Emir anlaşıldı efendim. TOMA, TOMA 2, TOMA 20, TOMA 21, Ulaştırma kavşaktan Gar kavşağına doğru hareket edin.*
"Tazyikli su sıkın"
Saat 10:19:07'de başlayan kayıtlarda, 15 dakika önce patlamayı yaşayan ve can pazarı içinde bulunan insanlara, "Tazyikli suyla müdahale edin" deniyor. İşte o konuşmalar:
3810- *TOMA 21, o gruba suyla müdahale et.*
TOMA 21- *Emir anlaşıldı efendim.*
"Burada olay çıkıyor"
Patlamadan 24 dakika sonra yapılan görüşmeler, "provokasyonu" kimlerin yaptığını da ortaya koyuyor. Konuşmalar, ambulans gönderilmesiyle ilgili sorun olduğunu ortaya koyuyor:
...- *... Merkez, bu Cumhuriyet Senfoni Orkestrası'nın önüne ivedi birkaç ambulans gönderseniz uygun olur, burada yaralılar var, ambulans gelmeyince olay çıkıyor tamam.*
Merkez- *Anlaşıldı efendim.*
Yardım edenlere saldırı!
Saat 10:42:17'de yapılan telsiz görüşmelerinde ise yaralılara müdahale edenlerin hiçbir değerlendirme yapılmadan, alandan uzaklaştırmaya çalışıldığı ve gaz kullanıldığı anlaşılıyor.
2010- *(İl Emniyet Müdürü): Şu olay yerindeki alakasız kişileri süpürün süratle.*
3810- *Efendim yaralılara müdahale ettiklerini söylüyorlar, bize saldırıyorlar, gaz kullanımı gerekiyor biraz daha bekleyerek yapmayı planlıyorum efendim uygunsa.*
2010- *Anladım ama o infiale yol açıyor yani provokatif şeyler de yapıyorlar bize saldırıyorlar Olay Yeri İnceleme bak yaralılara müdahale bence şu ayakta falan olanların bi süpürülmesi lazım.*
3810- *Doğrudur efendim. Bir iki kuvvetim daha geliyor tamam, süpüreceğiz.*
"Gaz sıkıp kayıt altına aldık"
Görüntülerle sabit, polis kayıtlarında patlama sonrası gaz kullanımı çok sıradan bir olay gibi anlatılıyor.
1 NO'lu DVD'nin 03.29 Metrajında: *Patlamanın ardından Tren Garı önündeki varyantın Talatpaşa Bulvarı Selim Sırrı Tarcan Spor Salonu çıkışının üst tarafında, olay tutanağında da belirtilen*

Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü Özel Tim Birlik Amirliği'nde görevli göz yaşartıcı gazlar sertifikası da bulunan XXXXXX sicil sayılı polis memuru E.E.'nin kullanmış olabileceği değerlendirilen el gaz bombası dumanının yükseldiği yerin birinci patlamanın olduğu noktaya 97 m, ikinci patlamanın olduğu noktaya 55 m mesafede olduğu tespit edilmiştir.

Polisler özel hastaneye...

Ankara Gar Katliamı sonrası ağır yaralananlar devlet hastanelerine kaldırılıyor. Bazı gruplar tarafından darp edildiklerini söyleyen Emniyet görevlileri ise özel bir hastanede tedavi altına alınıyorlar.[26]

Trajik ayrıntılar

Katliamdan sonra, her yerde şüpheli paketlerin olduğu yönünde anons yapılıyor. Etraftaki pek çok şüpheli valizinse, Ankara'ya şehir dışından gelip yaralılara ve yaşamını kaybedenlere ait olduğu anlaşılıyor. Saat 10:49:14'de başlayan o telsiz konuşmaları şöyle:

3818- *Merkez bu alanın her köşesinde hemen hemen valizler var bu... şehir dışından gelenlerin getirdiği valizler muhtemelen.*

Bir yanımız IŞİD zihniyeti bir yanımız acı

Gecenin bir vakti Ankara yollarında...

Ağır yaralıyız öldürün bizi, şimdi tam sırası!

Daha çok öldürün bizi; alın ülke sizin olsun!

Yok olup sesimizi çıkarmayalım ki, huzur içerisinde beton mikserlerinin sesini dinleyip, dört tarafı kan deryasıyla çevrili memlekete "şatafatlı" binalarınızı dikebilin! Öyle birer birer değil, biner biner gömün bedenlerimizi... Gizlilik kararı getirdiğiniz dosyalara bakıp bakıp övünün son toprağı atınca!

Beklemeyin... Bitirin, vurun, parçalayın!

Ardından en kanlı katliamları, "polis günü", "özel tim haftası", "paramiliter kuvvetler ayı", "benim esnafım yılı" ilan edin!

Yaralıya gaz sıkanı, ölüden bile korkanı, genç bir kadına kafa atanı, cenazeyi akrebin arkasına bağlayıp yerlerde sürükleyeni yıllar geçse dahi unutmayın. Şiltle, çiçeklerle ödüllendirin!

Silahla, bombayla ya da... Fark etmez işte...

O muhteşem araçlarınızı müzelerde sergileyin biz gidince! Ânında gelen TOMA'larınızla, geç kalan ya da başka hizmetlerde kullanılan, "sözgelimi biber gazı kapsülü ve cihatçı taşıyan" ambulanslarınızı ele güne gösterin gururla!

Öyle yavaş yavaş değil hemen katledin!

Ardımızdan, bütün TV programlarında, "vatan haini", "terörist", "şiddet bağımlısı" olduğumuzu iddia edin! Gazetelerinizin ölçülü olmasına da gerek yok öyle! Sekiz sütuna manşet atsınlar if-

26. 18.04.216, *BirGün*„ "Süpürün şunları" başlıklı haber.

tiharla: "Esas katil bunlardı, ölmelerinden belli değil mi?" diye! Utanmayın, çekinecek kimse bırakmayın, rahat olun!
Beşer onar gömdükten sonra hepimizi, "Fıtrat" diye alay edin! Ve akabinde birbirinize "Hayırlı Cumalar" diye "mesajlar" çekin!
Bizden sonra...
Kadın katillerini ve tecavüzcüleri de tahliye edin. Kravat giymelerini, "oruçluydum" diye söze başlamalarını beklemeyin! Alınlarından öpüverin! Kadınlarınız, onları eve kapamanıza rağmen tecavüze uğruyorsa, onları da öldürün akabinde. Suç onlardadır çünkü her koşulda!
Hemen peşimizden...
Uganda'ya saldırın mesela hiç yoktan! "Bu Cuma Portekiz'de Cuma namazını eda edeceğiz" diye tutturun!" Birkaç adam yollayıp bazı yerlere füze attırın iş olsun diye!
Bizi derhal öldürün ki... Aklı başında ilim adamlarınız, hiç tepki almadan dertlerini her yerde anlatabilsinler! Ay taşıyla teyemmüm abdesti almanın faziletinden, cünüp ok atmanın sakıncalarından söz edebilsinler. Söz etsinler de, bilim gelişsin biraz bizden sonra! Beklemeyin vakit kaybıyız biz!
Ağaçların geri kalanını da kesip, "İnşaat ya Resulullah" temennileriyle plaza temellerini atın! O inşaatlarda ucuz işçi çalıştırın! Hatta para bile vermeyin hiçbirine! Bırakın karın tokluğuna düşüp düşüp ölsünler. Biz olmayacağız nasıl olsa, kim ne diyebilir ki size?
"Çabuk çabuk" yok edin hepimizi, acele edin!
Kürt, Alevi, emekçi, muhalif, genç, çocuk, yaşlı... Aşk, sevgi bırakmayın geride! Mini etekli kızları mesela, belki bizden bile önce öldürmek yeğdir. Karanlıkta konuşmalar yaptırın çakallarımıza uluorta! Oluk oluk akan kanı, ölüm kokusunu tekrar tekrar dinleyin!
Pilot bölgeler seçip, asfalt dökün üzerimize! Yol geçirin tüm kalanlarımızın bedenlerinden. Cizre'de mesela Nusaybin'de ya da! O yolun açılış törenlerinde, Türklüğün, tek millet olmanın, ümmet bilincinin faidelerini anlatın birbirinize!
Kıyın bize, hiçbirimizi bırakmayın!
Gazetecileriniz, bürokratlarınıza, "Nasıl böyle büyük bir başarıyla hepsini ortadan kaldırmayı başardınız?" yollu çanak sorular sorsunlar! Gülerek anlatsınlar bürokratlarınız! Sonra Ak trolleriniz, övgüler dizsin alayınıza.
Bizi öldürün. 400 değil, 4.000 ile temsil edin Meclisi! Hatta memlekete, krallık, düklük, kontluk... Amaan işte... İçinizden ne gelirse onu getirin!
Bizi öldürün ki; o gül kokulu cihatçılarla aranıza giren olmasın! Her yerde tekmil Radikal İslam, tek mabet, Sünni ahlak gelişsin. Olur ki bir gün birkaçımızın kaldığı anlaşılırsa... İşte "o güzel çocuklar" o dem lazım size!

Yaralıyız her yerimizden... Ülkenin orta yerinden! Şimdi tam sırası öldürün hepimizi...
Çünkü bundan sonra fırsatınız olmayabilir...
Dedik ya yaralıyız diye![27]

11 Ekim sabahı Ankara'da

Başkent sokakları sabahın ilk ışıklarıyla birlikte hareketleniyor. Ankara güneşli... Fakat kapkara bir güne ağır yaralı uyanıyor! Caddelerdeki endişeli kalabalığın bir anlamı var. Farklı şehirlerden gelenler açık buldukları dükkânlara, karşılaştıkları kişilere, simitçi ya da taksicilere adres sorarak, telaşla yürüyorlar. Ankara'da bir önceki gün çöken karanlık... Adresler belli; sabahın köründe uçak veya otobüslerle Başkent'e gelenler; Ankara Numune, Hacettepe, Ankara Tıp, İbn-i Sina, Turgut Özal Hastaneleri ve Adli Tıp Kurumu'nu arıyorlar. Ya yaralılarıyla ilgili akıbetlerini öğrenecek ya cenazelerini teslim alacaklar.

O izler çıkmayacak!

Diğer hastaneler gibi Ankara Numune'de de endişeli bir bekleyiş var. Katliamın tanıklarıyla konuşup, koordinasyon merkezinden bilgi alıyoruz. Söylenenler kan dondurucu... Çok acı... Pantolonlarda, gömleklerde, arkadaşların, kardeşlerin, yoldaşların, "kelimenin tam anlamıyla" izi var! Ruhlara sinmiş o izler çıkmayacak! Söylenecek çok fazla söz yok aslında. Adli Tıp Kurumu'nda babasının cenazesini almak için bekleyen genç kadın yekten özetliyor: "Tek kelime bile kalmadı. Katili tanıyoruz!" Alçakgönüllü bir başkaldırı! Metanetli davranmaya çalışsa da gözyaşlarına hâkim olamıyor. Gençten bir çocuk, hayatınızda duyabileceğiniz en ağır sözleri söylüyor: "Ben yerde bir kalp gördüm abi, üzerini gazete kâğıdıyla örttüm." Ankara'nın kalbi kırık, katili tanıyoruz! Çünkü biz bu filmi daha önce de gördük!

İlk bakışta Ankara Gar Katliamı - 10 maddede yaşananlar

Maddeleri alt alta koyunca; ortaya yıllardır aşina olduğumuz tablo çıkıyor.

27. 12.10.2015, *Birgün*, "Ağır yaralıyız öldürün bizi, şimdi tam sırası" başlıklı köşe yazısı.

Türkiye, AKP'nin tek başına iktidar olamadığı 7 Haziran'dan 10 Ekim 2015 tarihindeki Ankara Gar Katliamı'na kadar tam 696 ölüme şahit oluyor. "Kaos ve seçim korelasyonu" 400 sayısını bile altüst ediyor. Ne var ki "10 Ekim Başkent Katliamı", Türkiye'nin şimdiye kadar gördüğü en büyük terör saldırısı olarak tarihe geçiyor. Dinlediğimiz tanıklar, mağdurlar, izlenimlerimiz, HDP ve CHP vekillerinden aldığımız bilgiler, katliamın göstere göstere geldiğini ortaya koyuyor.

1- **Türkiye tarihinde bir milat**

102 ölü ve aranan cenazeler... Adli Tıp'ta, yakınının cenazesini almak için bekleyen, bir kadın çığlık çığlığa bağırıyor: "Bu Türkiye tarihinde bir milat, nasıl kıydınız bu çocuklara? Tek suçları barış istemekti. Türkü Kürdü yan yanaydı. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmasın ne olur!" O kadının çığlığı, Karslı bir annenin Kürtçe ağıtına karışıyor. Ağıt Kürtçe başlasa da Türkçe bitiyor: "Ay balam, kara gözlü kuzum benim!"

2- **Suruç'a çok benziyor**

Ankara, herhaliyle Suruç'a benziyor. Hatta Ankara'yı, Suruç bombacısı Şeyh Abdurrahman'ın ağabeyi Yunus Emre Alagöz kana buluyor. Olayın görgü tanıklarından biri olan Kemal Gültekin hem olay ânını hem de sonrasını şu sözlerle anlatıyor: "Patlama ânında henüz kortejler tam alanda değildi. Ankara dışından gelenler hemen meydana girdiği için, patlamada da ağırlıklı olarak diğer illerden gelen bu insanlar öldü. İstanbul ağırlıklı. İzmir ve Malatya'dan da çok kişi yaşamını yitirdi. İlk patlama EMEP kortejinde oldu. HDP ve CHP kortejleri yakındı. Kısa bir süre sonra ikinci patlama yaşandı. Ölen dostlar bize siper oldu. Montumda et parçaları varmış, biri hastanede bir ceket bırakıp gitti. Biz yaralıları taşımaya, pankartları söküp, kopan kollarını bacaklarını sarmaya çalışırken, polis müdahalesi oldu. Bu yüzden ambulansları bekleyemedik."

3-**Ambulanslar geç geldi, ölülere bile biber gazı sıkıldı**

Gültekin, "Zaten ambulanslar da geç geldi" diye sürdürüyor: "Polis ambulansların alana girmelerine engel oldu.

HDP korteji ardında silah sesleri de duyduk. Yaralılarımıza ulaşmaya çalıştık. Polis müdahale etmeseydi. Yaralılarımızı kurtarabilirdik. Aramızda sağlık örgütlerinden katılımcılar vardı. Ancak polis yaralılarımıza ve hatta ölenlere biber gazı sıktı! Arkadaşlarımızın ölüm haberlerini de hastanelerde almaya başladık. Patlamadan sonra, kayıp olduklarını ve öldüklerini düşündüğümüz bazıların gözaltına alındığını öğrendik!"

4- **Polis arama yapmadı, önlem almadı**

Ankara Adli Tıp Kurumu'nda aileleri henüz Başkent'e ulaşamadığı için arkadaşlarını bekleyen Mert Yıldız da benzer şeyler anlatıyor: "Ambulanslar gelmediği için yaralılar öldü. Bu en acımasız savaştan daha acımasızdı. Bizi kasıtlı olarak patlamanın olacağı yerde topladılar, sürdüler. Polis arama yapmadı, önlem almadı ancak patlamadan hemen sonra ortaya çıktı. Kaçanlara, yaralılara ulaşmaya çalışanlara saldırdı. Herkesi tahrik etti. Yerden et parçaları topladım. 'Bunu yapmayın, bakın bunlar insan' dedim. Benden gözlerini kaçırdılar."

5- **Delil karartılar**

Mert Yıldız; "Dersimliyim, bu katliamı bekliyorduk" diye anlatıyor: "Suruç'taki patlamayı da yaşadım. Yine çok güzel bir günde başlamıştı, zehir oldu. Orada zırhlı araçlar gelmişti, timler gelmişti. Suruç'ta çok daha rahattılar, sanki bölge onlarındı. Sırf bu korkular yüzünden bu yıl Dersim Festivali'ni kutlayamadık. IŞİD mahallelerde yazılama yaptı. Atatürk Mahallesi'nde bayrağını açtı, marşını çaldı gözdağı verdi. Kime şikâyet edelim ki? Buradaki patlamada polisin alana girip delil karattığına da şahit olduk. Tertip komitelerini, siyasi parti temsilcilerini ve demokratik kitle örgütlerini alana sokmadılar. Arkadaşlarımızın bedenlerinin parçalarına bastılar!"

6- **"Polis ceset parçalarını poşetlere doldurdu"**

Yine Adli Tıp'ta akrabasının cenazesini almak için bekleyen, A.A. adlı orta yaşlı bir erkek şunları anlatıyor: "Tam

patlamanın ortasındaydım. Mucize eseri kurtuldum. Çok büyük bir şok vardı. Birkaç polisin, kafası olmayan bir bedeni taşıdıklarını gördüm. İnsan parçalarını da poşete doldurdular."

7-Mülki ve idari yetkililer nerede?

Adli Tıp önünde beklerken; ne "Vali" ne "Kaymakam" ne de "Büyük Şehir Belediye Başkanı" görüyoruz. Hiçbir AKP'li siyasetçi de yok. "Yüzleri yok diyor" bir kadın! "Dün bir ara göründüler ama yuhalandılar. Fakat biz ne yapalım ki onlara, canımızın derdine düştük zaten. Bir kişi de gelip hâl hatır sormaz mı? Hayretler içindeyiz! Ne kadar barışçı olduğumuzu da anlayamamışlar."

8-Acının tarifi yok

Esnaf, taksiciler ve Ankaralılar patlamanın kilometrelerce öteden bile duyulduğunu anlatıyorlar. İkincisinin çok daha şiddetli olduğunu dile getiriyorlar. Ankara'da tüm hastanelerde ortak bir endişe var. Ölü sayısının artması! Adli Tıp Kurumu'nun önünde; kardeşinin cenazesini teslim almaya gelen genç bir kadın, "Allah aşkına otopsi filan yapmayın, zaten paramparça oldu kardeşim, verin gidelim" diye feryat ediyor. İnsanlar ağlıyor, bağırıyor, çaresizlik içinde birbirlerine sarılıyor.

9-Katliam serbest, karanfil bırakmak yasak

Yakınlarıyla birlikte babasının cenazesini almak için bekleyen genç kadın S.D., "Söylenecek söz kaldı mı?" diye soruyor. Biz katili tanıyoruz. Bir başka kadın, Fethiye Ok duygularını şöyle dile getiriyor: "Öfkemiz, isyanımız, tepkimiz büyük, bu yaşananlar kimsenin yanına kâr kalmayacak."

Adli Tıp'tan ayrılıp, Çankaya Belediyesi tarafından tahsis edilen araçlarla, Sıhhiye Meydanı'na yakın bir yere ulaşıyoruz. Yaşamını yitirenler anılacak! Bir gün önceki patlamada önlem almayanların, polislerin alanda geniş güvenlik önlemi aldığına şahit oluyoruz. Demek ki, katliam serbest karanfil yasak! Halk dayanışma içinde alana geçiş sağlıyor. Güvenliğini halk yapıyor. Üst aramasını gençler üstleniyor. Bu dayanışma

ruhuna, gece boyunca şahit olduğumuzu da ekleyelim. Bazı otellerin yaralı yakınlarına oda açtığına, hastaneye koşanların, mağdurları avluda bırakmadığına tanıklık ediyoruz. HDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş ve CHP'li Musa Çam'ın sözlerinde benzer vurgu ve tepkiler ortaya çıkıyor: "Katilleri tanıyoruz, inadına barış diyeceğiz."

"Barışı" meydanda görüyoruz; polisin tahrik etmesine rağmen kitle olaysız bir şekilde dağılıyor. Gençler uyarılıyor: "Sakin olun çocuklar, ölülerimiz yerde daha! Endişeniz olmasın biz kazanacağız!"

10- "Hiçbir tedbir almadılar, felaket geliyorum dedi"

CHP Vekili Veli Ağababa ile görüşme fırsatı da buluyoruz. "CHP Malatya Gençlik Kolları diye bir şey kalmadı ortada" diyor. Zorlukla konuşuyor. Hatta ayakta durmakta bile güçlük çekiyor...

"9 genç çocuğu yitirdik. Bu çocuklar, barışı istemekten başka ne yaptı? Suruç'tan sonra, geniş bir izlenim raporu hazırladık. AKP'ye sunduk. Canlı bombaların aileleriyle görüştük. İsim isim verdik! Şimdi çıkmışlar 'Tüm tedbirleri aldık' diyorlar. Kimseyi kandırmasınlar, hiçbir tedbir almadılar!"

Ankara'dan geriye kalan...

Üst üste yığılmış tabutlar, hiç durmadan teşhis için getirilen cenazeler ve bir gün önce aralıklarla yağan yoğun yağmur altında yakınlarını teşhis etmek için bekleyen acılı aileler... Bir Adli Tıp çalışanı, kan içindeki önlüğüyle cenazelerin bulunduğu bölümden çıkıp, Çankaya Belediyesi tarafından dağıtılan pizzadan bir dilim alıyor. Hayır, ölümü kanıksamayacağız! Bu manzaraları sıradanlaştırmayacağız!

Yağmur şiddetlenirken, cenaze araçları geliyor. Otopsi bölümünün hemen karşısında, bahçede geniş bir çadır kurulmuş durumda. Araçlardan indirilen bedenler, sedyelerle birer birer oraya taşınıyor. Bahçede bir görevli sesleniyor: "Getirilenlerin üçü de erkek, kadın cenazesi bekleyen varsa şimdilik ayrılabilir."

Sonra teşhis edilmesi zor cenazelerin alındığı çadırlara, onların yakınları giriyor; dayanabilecek durumda olanlar

Bir kadın kocasını teşhis ediyor. Çadırdan, ağlama sesleri geliyor. İki kişinin kolunda oradan çıkıp, yağmurun altında, bir banka yatırılıyor.

Adli Tıp'ta doktor sayısı yetersizdi

AFAD yetkililerinden bilgi almak zor! Sadece, "o an itibarıyla" 90 kişinin ailesine teslim edilmiş olduğunu öğreniyoruz. Onun yerine HDP Koordinasyon Merkezi'ndeki bir görevliden bilgi alıyoruz: "Tespit edilemeyecek durumdaki cenazeler var. Yakınlarından DNA testi ile tespit için kan örnekleri alındı. Cenazeleri tespit edilemeyen arkadaşlarımız için çalışmalar yapacaklar. DNA örnekleriyle karşılaştırma olacak. 17 kişi tespit için bekliyor. Burada çalışan doktor arkadaşımız, çok büyük bir özveriyle ve sabırla çalıştı. Herkese cevap verdi. 'Siz kimsiniz, cenaze yakını mısınız?' diye sormadı. İnsani bir tutumu vardı. Fakat Adli Tıp'ta sadece bir doktor gördük. Açık bir şekilde yetersiz doktor olduğu söylenebilir. İnsanlar bu yüzden beklemek zorunda kaldı. Maalesef yakınlarını kaybeden bazı aileler cenazelerini bozulmaya başlamışken aldıklarını aktardılar!"

Cenazesini tek parça alanlar sevindi

Koordinasyon yetkilisi ayrıca şu bilgileri de veriyor: "Bu sıradan bir otopsi değil. Olayı çözmek için daha hassas bir yöntem izlendiği söyleniyor. Bu yüzden işlem daha uzun sürüyor. Ağır yaralıların ailelerin sevindiğini gördük. Çünkü her şeye rağmen bir umut vardı. Cenazesini tek parça alanlar da sevindi. Hatta yakınlarını teşhis edebilenler bile kısmen mutluydu. İşte bunlar Ankara'daki sevinme vesileleri!"

AKP'nin umurunda değil!

Adli Tıp, Keçiören'de olduğu için tüm hizmetlerden buraya ait belediyenin sorumlu olması gerekiyor. Ne var ki ne AKP'ye bağlı Büyükşehir ne de Keçiören Belediyesi, Adli Tıp çevresindeki çöpleri toplayacak bir temizlik ekibi bile göndermiyor. Belediye, sorumluluklarının hiçbirini yerine getirmiyor. Cenaze aracı temini, çadır kurulması, yemek dağıtımı, acılı ailelere servis gibi hizmetlerin tümünü CHP'li

Yenimahalle ve Çankaya Belediyeleri üstleniyor. AKP'nin sadece yasal açıdan değil, vicdani olarak da her zaman olduğu gibi sınıfta kaldığını söylemek mümkün!

Savrulan insan bedeni, parçalar duruyor

"İki gün sonra patlamanın olduğu yerde insan parçasına, kemiklere rastladık!" Bunu söyleyenler işleri dolayısıyla patlamanın olduğu bölgeyi kullananlar. Durum üzerinden yapılacak kısa bir analiz, iki noktayı ortaya koymak açısından önemli olabilir. Savrulan ve iki gün sonra rastlanan insan parçaları patlamanın şiddetini gösteriyor. Peki, o parçaları halk gibi temizlik görevlileri görmüyor mu?

Başkent'te yaşananlar kelimelere sığmaz!

Sıhhiye'deki hastane bölgesinde hareketlilik uzun süre devam ediyor. Yaralı yakınları hastanelerin bahçesinden ayrılmıyor. Buralarda da ne AKP'li belediyeleri ne de polisin aldığı önlemleri görebiliyoruz. Ankara Numune Hastanesi'nde gece boyunca kurdukları çadırlarda yaralıların durumlarından haber almak için bekleyenler, patlamanın hemen ardından hastanede yapılan bomba ihbarı sonrasında bile güvenlik tedbirlerini kendilerinin aldıklarını anlatıyorlar. Cümleler kısa: "Polis gelmedi, ortada dolaşan söylentilere rağmen hâlâ güvenliğimiz sağlanmıyor!"

Koordinasyon eksikliğinin böylesi görülmedi

Numune Hastanesi'ne kurulan kriz masasından bilgiler alıyoruz. Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) temsilcisi Handan Aksoy'un anlattıkları çarpıcı: "Toplamda ilk günden beri 400'e yakın yaralımız vardı. Bunlar çeşitli hastanelere dağılmışlardı. Hastanelerden ilk günden beri sağlıklı bilgi almakta uzunca bir süre zorlandık. Koordinasyon eksikliği olmuş olabilir ya da daha fazla can acıtmak için maksatlı yapıldı!"

Organize beceriksizlik, kasıt, kayıtsızlık

Eski CHP şimdi bağımsız Ankara Milletvekili Aylin Nazlıaka'ya olayın üzerinden iki gün geçmesinin ardından aranan "meçhul" cenazeleri soruyoruz... Şunları aktarıyor:

"İş kontrolden çıkmış durumda. Bir ülke düşünün, vekillere resmî kriz masasından bilgi verilmiyor. Organize bir beceriksizlik, kayıtsızlık ve kasıt var. Adli Tıp çalışmaları yetersiz kaldı. Az sayıda insan çalıştı. Başka şehirlerden Adli Tıp uzmanı getirilmesi gündemde! Cenazelerin bir kısmı parçalanmış durumda olduğu için teşhis işlemi uzun sürüyor." Nazlıaka, şunları da ekliyor: "Burada bir ihmal var. Bunun kötü niyetli bir ihmal olduğunu düşünmek bile istemiyoruz. Büyük bir felaket yaşıyoruz. Ankara Gar Katliamı'nın ardından konuştuğumuz vekillere benzer bir tepki de tek Ankara vekilinden geliyor, kısa bir özet:

"Hepimiz katili tanıyoruz!"

"28 poşet insan parçası"

HDP Şanlıurfa Milletvekili Osman Baydemir de "aranan cenazelere" vurgu yapıyor: "Un ufak olmuş insan parçaları üzerinde, DNA tespit çalışmaları sürüyor. Adli Tıp Kriz Merkezi'nden aldığımız bilgilere göre, insan parçalarının olduğu 28 poşet var. İçlerinde iki canlı bombaya ait parçaların bulunabileceği de belirtiliyor. Kimi aileler hâlâ başına ne geldiğini, yaşayıp yaşamadığını, öldüyse nerede olduğunu bilemeyen yakınlarından haber alamıyor. Yaşananlar nereden bakılırsa bakılsın bir kâbusu andırıyor."

"Bize cenaze arattılar"

Baydemir, kısa bir özet geçiyor: "Sivil inisiyatifin, yaraları sarma, tespitte bulunma, daha açık bir ifadeyle de delillerin karartılmaması için ilk günden itibaren bir çabası var. Gerçek failler yakalansın, olayın arka planı açığa çıksın ki, yeni saldırılar, yeni vahşetler, yeni yıkımlar olmasın. İktidar aklının da bir işleyişi var. O akıl, gerçeği ve veriyi paylaşmama üzerine bir duruş ortaya koyuyor. Hâl böyle olunca büyük bir güvensizlik de ortaya çıkıyor. Kriz merkezlerine akan bilgiler, resmî verilerle ânında çakıştırılamadığı için farklı tablolar oluşuyor. Maalesef yakınları parçalanmış, hayatları altüst olmuş insanlara bir de cenaze aratıyorlar."

"78 milyon yaralımız var"

Baydemir'in söyledikleri arasında geleceğe mesajlar da bulunuyor: "Bu vahşeti, bu topluma dayatanların bir hesapları vardı. 'Nereden incelirse oradan kopsun' düşüncesini yaymak istediler. Koşullar ne olursa olsun bizler bu topraklara barışı getirmek için çaba sarf edeceğiz. Biz, inadına barış, inadına dayanışma, inadına ortak yaşam diyoruz. Yaralı sayımız 78 milyon, bu duyguyu yükseltebilirsek faşizmi yenebiliriz."

Patlamadan henüz 3 gün sonra Konya'da ölülere ıslık, tekbir

Peki, toplum bu kadar kutuplaştırılmış, bu kadar ayrıştırılmışken "ortaklık duygularının" yükseltilmesi mümkün mü? Bunun çok kolay olmayacağı anlaşılıyor. Ankara'da Adli Tıp Morgu, hastane bahçeleri tıklım tıklım doluyken, insanlar yakınlarını ölü ya da sağ beklerken Konya'da vahim bir olay yaşanıyor. Patlamadan henüz 3 gün sonrası... 2016 Avrupa Şampiyonası grup elemeleri sonrası karşı karşıya gelen Türkiye ile İzlanda'nın maçı öncesinde, patlamada hayatını kaybedenler için yapılan saygı duruşunda ıslıklar duyuluyor. Tekbir sesleri tribünlerde yankılanıyor.

"Sizin pis kanınıza ihtiyaç yok"

Konya'da yaşananlar Türkiye'ye yazılan bir kara leke gibi. Maalesef başka örnekler de var.

Hemen patlama öncesine ait... Böylece bir IŞİD zihniyetinin kurumlara sirayet ettiği de anlaşılıyor. Kızılay, görevlilerinin katliamın hemen ardından yardıma gelenlere "Sizin pis kanınızı istemiyoruz" dediği iddiasıyla hastanelere sokulmuyor.

Ç.A. Ankara'daki patlamanın ilk günü yaşadıklarını şöyle anlatıyor: "Herkes İbn-i Sina Kan Merkezi'ne doğru koşturuyordu. Numune Hastanesi'nden de negatif kana ihtiyaç olduğu söylendi. O esnada Kızılay'ın aracı geldi. İnsanlar 'çabuk kan dağıtılsın' diye Kızılay aracına da yöneldi. O esnada, Bakanlıktan 'kana ihtiyaç yok' açıklamasını duyduk ve Kızılay'a kan vermekten vazgeçtik. Bu sırada Kızılay aracında bulunan genç yaşlardaki bir kadın, bize hakaretler etmeye

başladı ve 'Sizin pis kanınıza ihtiyacımız yok zaten' dedi. Yanındaki erkek de ona destek verince arbede çıktı ve araç bulunduğu yerden çıkarılmak istendi."

"Onurumuz kırıldı"

Ankara Numune Hastanesi kriz merkezinden Serdar Özcan da yaşananları şöyle aktarıyor: "Devlet kan ihtiyacı yok açıklaması yapınca gençler, Kızılay'a kan vermekten vazgeçmiş. Tartışma bunun üzerine çıkmış ve kurum çalışanları tarafından çirkin sözler sarf edilmiş. O gece Kızılay saat 01:30 civarında hastaneye geldi. Yardımdan çok reklam peşinde gibiydi. Kameralarını çalıştırdılar. Afrika'ya, Çeçenistan'a uçak kaldıran kurum, Ankara'nın ortasındaki patlamaya gece yarısı geliyor. Hastane yönetimi ısrar ediyor ama biz burada Kızılay'ı görmek istemiyoruz. Onurumuzu kırdılar."

"Kimse ölmedi değil mi Devrim?"

IŞİD katillerinin sıçrattığı kandan geriye parça parça hayatlar kalıyor. Acının içinde zarafetle örülmüş hikâyeler. Katliamda yaşamını yitiren Korkmaz Tedik'in anne babası Zöhre ve Erdoğan Tedik aylar sonra insanın içine işleyen şu cümleleri kuruyor: "Geceleri birbirimize sarılıp ağlıyoruz."

Zöhre Tedik, patlamanın ilk ânında gördüklerine inanmak istemiyor. O hikâyeyi şöyle aktarmaya çalışıyoruz: "Hastanede karşılaştık sonra... Önümü kesti, sordu: 'Hiç kimse ölmedi değil mi Devrim?' Şaşırdım. Zühre Abla'yla alanda birlikteydik çünkü!

'Abla sen de gördün, herkes...' Sözümü bitirmeme engel oldu. Susturdu beni: 'Yok Devrim, kimse ölmedi!' Çaresiz, 'İnşallah senin dediğin gibidir' dedim. Tekrarladı: 'Devrim, ben biliyorum, hiç kimse ölmedi. Zaten niye ölsün ki; patlayanlar ses bombasıydı!' Korkmaz öldü!

Neden sonra, Zühre Abla da gerçeği kabullendi.

Yanıma geldi; 'Hani kimse ölmemişti Devrim?' diye sitem etti. Öyle sessiz, kırgın, gözyaşı bile dökmeden!

'Abla, ben sana başından beri...' Konuşacak gibi oldum... Yine susturdu beni. Çaresiz, 'Ne desen haklısın abla, dedim ne yapayım mecburdum, sakladım...'

Oysa Zühre Abla alandaydı. Oğlu Korkmaz'ın öldüğünü de gözleriyle gördü. Başından beri haberi vardı. Fakat ne ruhu ne aklı kabul etti! 'Korkmaz ölmedi değil mi?' yerine, 'Kimse ölmedi değil mi?' diye soruyordu. Büyük bir incelikti. Çünkü biliyordu ki kimse ölmemişse zaten oğlu da ölmemiştir!

Ama Korkmaz öldü, herkes öldü! "
Tüm Bel Sen Ankara 2 No'lu Şube üyesi Devrim Kahraman'ın anlattıkları... "Hiçbir şeyi ama en çok da bu karşılaşmaları unutamayacağım" diyor. Sesi titriyor, gözleri doluyor.
Adli Tıp'a getirilen, beden parçalarının konduğu torbalar arasında insanlar yakınlarını bekliyor. Poşetler içinde insan aranıyor! Teşhis değil, DNA testi! Tespit edilenin yakını ölüme ikna oluyor! Tabutlar, içlerinin boş olduğu bilindiği halde saygıyla sırtlanıyor, başka şehirlere yollanıyor!
"Ankara", Zühre Abla'nın, yakınlarını "teslim alanların", hepimizin, ruhuyla, aklıyla kapamayı uygun bulduğu bir katliam! Tıpkı devletin her şeyi bilip de kapamaya çalıştığı gibi! Bir sonrakine kadar, dağılabiliriz şimdi![28]

"Keşke Ekim'de ölseydiniz!"

Katliamdan 6 ay sonra meydanda yaşamını yitiren Güney Doğan'ın babasıyla birlikteyiz... Ankara'da 10EkimDer tarafından düzenlenen etkinlik kapsamında acılı ailelerle ve bir kısmı koltuk değnekleriyle yürüyen "şanslı" yaralılarla bir araya geliyoruz.

102 kişinin yaşamını yitirdiği Türkiye'nin en büyük katliamının 6. ayı doluyor. Bizim açımızdan ortada tek bir anafikir bulunuyor: "Katili tanıyoruz!" Bu temeldeki düşüncelerimizi, birkaç şeye vurgu yaparak toparlıyoruz: "Ankara Gar Katliamı, siyasi iktidarın, Suriye'de müdahil olduğu kirli, mezhepçi, dış politika ve Haziran'da kaybedilen seçimden sonra şekillendirilen, kutuplaştırıcı, kışkırtıcı iç politikasının bütünü."

Gar Katliamı, IŞİD'ci deyip üç beş kişiye yıkılarak geçiştirilecek bir dosya değil, çamura ve kana bulanmış siyaset biçimini deşifre edecek bir anahtar. Bıkmadan dile getirdiğimiz ayrıntıları bir kez daha tekrar ediyoruz: "Her büyük eylemde, alanda polis kaynar, 6 fotoğrafçı, 6 kameraman Emniyet görevlisi çekim yapar. Peki, Gar Meydanı'nda neden hiç polis yoktu? Faciadan sonra, kimi ölmüş, kimi ağır yaralanmış insanlara niçin gaz, plastik mermi, tazyikli su sıkıldı? Acaba deliller böylesine acımasızca mı karartılmaya çalışıldı?"

28. 17.10.2015, *Birgün*, "Ağır yaralıyız öldürün bizi, şimdi tam sırası" başlıklı köşe yazısı.

Ankara'da acı ve merhamette ortağız! Gerçekten de böyle mi? Hayır, 10EkimDer gönüllülerinden içimizi acıtan o cümleleri duyuyoruz: "13 Mart'ta gerçekleştirilen Ankara Gar Saldırısından sonra da cenazelere katılmak, yaralıları hastanede ziyaret etmek istedik. Ancak 'başka ziyaretçiler' tarafından engellendik. Bize, 'Neden buraya geldiniz, keşke hepiniz 10 Ekim'de ölseydiniz' dediler."

Güney'in babası; Dersimli Mustafa

Ankara'nın tuhaf bir yere dönüşmüş olduğuna tanıklık ediyoruz. Kızılay'daki kahve keyfimiz, pek çok dostumuz tarafından hayretle karşılanıyor: "Ölüme davetiye mi çıkarıyorsun? Biz ara sokaklardan ayrılmıyoruz!"

Başkent'ten söz ediyoruz... Hayatımızı, yakınlarımızı, kimlik bilgilerimizi, geleceğimizi koruyamayan, dahası ve açıkçası, halkını hiç sevmeyen bir devletle karşı karşıyayız. Hâl böyle olunca, işi deliliğe vuranlar da çıkıyor. Yine 10EkimDer gönüllülerinden öğreniyoruz: "Bardan, kafeden çıkan gençlerden kimileri 'Bomba var' diye şaka yapıyor. Herkes kaçışıyor."

Aklını yitirenler, diken üstünde yaşamlar...

Gözlerinde acı okunan adamlar... Karşı karşıyayız. Sözümona yemek yiyeceğiz, zehir oluyor. Mustafa Doğan... Gar saldırısında gencecik yaşta ölen İTÜ öğrencisi Güney Doğan'ın babası... "Ben okumayı çok isterdim" diyor, "Bu yüzden bütün hayallerimi evlatlarımın üzerine yıktım. İki oğlumu da okutmaya çalıştım. Biri rahmetli oldu... Gözümün önünden gitmiyor, yerken, içerken, uyumaya çalışırken..."

Memleket utansın!

Derken... 10EkimDer'den dostlarımız bir metreye çerçevelenmiş bir fotoğraf getiriyor. Rahmetlinin, Güney Doğan'ın fotoğrafı poşetten çıkıyor. Dersimli Mustafa üç kez aynı şeyi tekrarlıyor: "Çok teşekkür ederim, çok teşekkür ederim, çok teşekkür ederim..." Sonra fotoğrafı seviyor. Bir adamın sırf yanındakilerden utandığı için içine akıttığı gözyaşlarına tanık oluyoruz. Ağla be Dersimli Mustafa, ağla da memleket utansın, memleket gözyaşlarınla yıkanıp temizlensin!

Elinde bir çatal, yemeğine saplayamıyor. İki kelime: "Gücüm kalmadı!"

Ülke manzarasını, Ankara Gar Katliamı'nı anlat diyorlar. Türkiye'de yaşanan diğer alçaklıklara da gönderme yapan bir soruyla kısa yoldan anlatmaya çalışalım: Hangi Cuma, hangi Kandil, hangi namaz, hangi oruç dünyanın, Türkiye'nin, Ankara'nın ortasına düşemeyen o gözyaşlarının günahını temizler?

Her şeye rağmen...

Başkentte tüm skandal, acı, şüphe ve yaşanan garipliklere karşın, bir yerlerden umut ışığı da sızıyor. Acılarını metanetle yaşayan insanlar, "her şeye rağmen barış kazanacak" diyorlar. O kasvetli havayı büyük dayanışma ruhu ve en karanlık zamanlarda ortaya çıkıp, umut tazeleyen insanlar biraz olsun dağıtıyor. Batmanlı Hüseyin Yaşar onlardan biri. Aynı zamanda Ankara'daki hastane bölgesine yakın Altınbaşak Oteli'nin de sahibi. Otelinde Ankara'daki katliamda yaralananların yakınlarını hiçbir ücret almadan ağırlayan Yaşar anlatıyor: "Para kaybı mı? İnsanlığımızı kaybetmeyelim yeter. Felaketten sonra otel bizim değil onlarındı. Kaç kişi kaldı bilmiyoruz. 'Alın sizin olsun' dedik. 'Nasıl, nerede istiyorsanız orada yatın.' Yaralı yakınları genelde hastanelerden ayrılmamayı tercih ettiler, buna rağmen otel doldu taştı. Lobiye, restorana bile döşek serdik."

Kıydılar işte

Aynı zamanda CHP Meclis üyesi olan Yaşar, "Çocuklar, çantalarına bir yarım ekmek koyup barış için gelmişler. Nasıl kıyılır onlara" diye sürdürüyor: "Ama kıydılar işte. Polisle tartışma çıktı. Çevredeki minibüsçüler üzerlerine saldırdı. Araya girdik, işi büyümeden önledik. Maalesef çok kutuplaştık. Bana oteli açtım, diye artık selam vermeyen komşularım var."

Otel sahibi Hüseyin Yaşar son olarak şunları söylüyor: "Bunlar umudumuzu kırmamalı. Çünkü buradaki insanlar için çırpınanlar da oldu. Herkes kan vermek için koştu. İnsanlar evlerini açmak, ekmeklerini paylaşmak için sıraya girdi."

5
Madalyonun Diğer Yüzü - Skandal Gibi Skandallar

Selefilere filizlenecekleri bir toprak sundular

Tüm bu olanlar IŞİD'in varlığının görmezden gelindiğini gösteriyor. Maalesef sadece bu kadarını da söylemek yeterli değil. Kastın ayan beyan anlaşıldığı ihmaller zinciriyle karşı karşıyayız. Türkiye'de özellikle Adıyaman ve Gaziantep özelinde filizlenen Selefilere verimli bir toprak sunulduğu anlaşılıyor. Bilindiği, görüldüğü hâlde umursanmayan Gaziantep ve Adıyaman yapılanmaları önlense bugünkü endişeler yaşanmayacak bunun yanı sıra Diyarbakır, Suruç ve Ankara Katliamları da olmayacaktı. Suruç'la savaşın başlatıldığı bir miladı görüyor, Türkiye'nin en büyük kitlesel katliamı Ankara Garı faciasıyla da IŞİD tehlikesinin boyutunu ve cihatçıların kime karşı kanlı bir sopa olarak kullanılabileceğinin ayrımına varıyoruz.

Öte yandan gördüğümüz sadece patlamaların kısa süre öncesi, sırası ve sonrasını kapsayan bir resim olmadığı. Bu adım adım yaklaşan, biraz daha eskilere ulaşan bir kâbus.

Yunus Durmaz: Bir katliam planlayıcısının portresi - 2009'dan beri teknik takipte

IŞİD Antep Emiri Yunus Durmaz'ın 2009 yılında El-Kaide üyesi olduğu şüphesiyle ifadesinin alındığı gözaltına alınıp serbest bırakıldığı ortaya çıkıyor. İstanbul Atatürk Havalimanı'nda 2009 yılında "çatışmalı bölgelerden" Yunus Durmaz polis

tarafından gözaltına alınıp ifade veriyor. Polisteki sorgusunda kendisine Gaziantep'teki El-Kaide liderleri sorulan Yunus Durmaz, bu kişileri tanımadığını ifade edip İran ve Pakistan'da silah değil, "tevhit" dersleri aldığını ileri sürüyor.

Yunus Durmazı'ı kısa yoldan tanımlamak şart. Onun, Suruç, Diyarbakır, Gar Katliamı ile HDP Mersin ve Adana il binalarına yönelik saldırıları organize ettiği iddia ediliyor. Yunus Durmaz, 10 Mayıs 2016 tarihinde Gaziantep'te bir hücre evine yapılan baskında kendini patlatıyor.

İran ve Pakistan'da eğitim

Durmaz'ın "El-Kaide ifadesi", 10 Ekim Ankara Tren Garı Katliamı dosyasına da giriyor. El-Kaide üyesi olduğu şüphesiyle Atatürk Havalimanı karakolunda gözaltına alınan Durmaz, 7 Kasım 2006'da Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'nden aldığı pasaportla İran'a geçtiğini ve burada tevhit dersleri aldığını söylüyor. İsmini bilmediği Türk vatandaşlarının da orada bulunduklarını ve birlikte eğitim aldıklarını anlatan Durmaz, "Tebliğ Cemaati" üyelerinin yönlendirmesiyle Pakistan'da kaldığını öne sürüyor.

El-Kaide'den IŞİD'e dönüşümü görüyoruz

Kendi ifadelerine göre Durmaz; Abdülkadir isimli bir kişinin daveti üzerine kaçak yollarla Pakistan'a giriyor. Durmaz'ın iddiasına göre Pakistan'da yapılan yol uygulaması sırasında da kendisi ve yanındaki 2 kişi yakalanarak sınır dışı ediliyor. El-Kaide üyesi olmadığını öne süren Durmaz, sadece İran ve Pakistan'a gittiğini ancak bu ülkelerde siyasi veya askerî bir eğitim almadığını iddia ediyor. Durmaz bu ifadenin ardından serbest bırakılıyor.

Polis, sorguda Durmaz'a El-Kaide'nin o dönemdeki Gaziantep sorumlularından Ramazan Gökdere'yi soruyor. Durmaz, 2 Mart 2008 tarihinde İstanbul'da yapılan operasyon kapsamında tutuklanan Gökdere'yi tanımadığını iddia ediyor.

1,5 yıl evde oturmuşlar bunu da kimse görmemiş!

Yunus Durmaz, kardeşi ve ekibi Gaziantep Şahinbey'deki Alyans Sitesi'ni tam 1,5 yıl boyunca kullanıyorlar. Katliam

planlarını binanın 4. katındaki dairede yapıyorlar. Binaya rahatça malzeme taşıyor, girip çıkıyorlar. Ankara Gar Katliamı'nın aktif üyelerinin tümü bu hücre evinden geçiyor. Örgütün önemli ismi, depo sorumlusu ve patlayıcı uzmanı Metin Akaltın, bombacılar evden çıktıktan sonra eve gidip temizlik yapıyor. Katliam dosyasına da örgütün beyin takımının konakladığı hücre eviyle ilgili bilgiler yansıyor. Ekibin uzun bir süre rahatça evi kullanmaları Türkiye IŞİD'inin ne den başıboş kaldığının göstergelerinden biri. Öte yandan katliamlara kadar görülmeyen IŞİD'ciler için Ankara'nın ardından düğmeye basılıyor. Pek çoğu hemen yakalanıyor.

Kameranın yönünü değiştirmişler

Alyas Sitesi yöneticisi M.A.'nın anlatımı tutanaklara kısaca şöyle yansıyor:

> *Yunus Durmaz yönetici olduğum Alyans Sitesi'nde 1,5 yıl kiracı olarak kaldı. Ben bu şahısla aidat konusunda muhatap olurdum. İsmini bana Mahmut Ali diye söylemişti. Kendisini bu sürede iki defa gördüm. Hacı Ali Durmaz da onunla beraber kalmaktaydı. O da bana kendini Suriyeli öğrenci olarak tanıtmıştı. Çok iyi Türkçe konuştuklarını söylediğimde 'Biz çoktan beri Antep'teyiz, okuyoruz o yüzden güzel Türkçe konuşuyoruz' demişti. 14 Ekim 2015 tarihinde binanın girişinde bulunan kameranın yönünün değiştirildiğini fark ettim. Kamera kayıtlarına geriye dönük olarak incelediğimde 9 Ekim 2015 tarihinde Yunus Durmaz'ın kameranın yönünü değiştirdiğini gördüm. Zaten Gar Patlaması olayı da 10 Ekim 2015'te meydana gelmişti. Evde konakladıkları süre içerisinde bu şahısların IŞİD terör örgütü mensubu olduklarından şüphelenmemiştik.*[1]

İnfaz gerçekleştiren IŞİD'cilerin serbest bırakılması

Ankara Gar Katliamı ve Gaziantep Emniyet Müdürlüğü Saldırılarını gerçekleştiren IŞİD'cilerle bağlantılı militanların infaz görüntülerinin de olduğu delillere rağmen serbest bırakıldığı ortaya çıkıyor. Söz konusu IŞİD'cilerin "konsolosluk rehineleriyle" takas edildiği ileri sürülüyor.

Suruç'ta gözaltına alınıp ellerindeki harddiskteki infaz görüntülerine rağmen tutuklandıktan kısa bir süre sonra serbest bırakılan IŞİD'cilerin pek çok patlamada da kilit

1. Ankara Gar Katliamı, Müfettiş Raporları.

durumda olduğu biliniyor. Tam bu noktada akıllara, serbest bırakılmasalar "O katliamlar yaşanır mıydı?" şüphesiyle birlikte "Acaba yeni olası eylemler önlenebilecek mi?" sorusu da takılıyor.

Ankara Gar Katliamı'nın planlayıcılarından olduğu bilinen ve kendini 19.05.2016 tarihinde Gaziantep'teki evinde patlattığı iddia edilen Yunus Durmaz'ın ağabeyi Ökkeş Durmaz ile yine Gaziantep'te 02.05.2016 tarihinde Emniyet Müdürlüğü'ne canlı bomba saldırısı gerçekleştiren İsmail Güneş'in kuzeni Ahmet Güneş'in tutuklanıp ellerinde bulunan harddiskteki infaz görüntülerine rağmen birkaç ay içinde serbest bırakılmalarını akıl almıyor. İnanılması güç bir skandalı aktarıyoruz...

Dokümanları yok etmek istediler

24 Nisan 2014 tarihinde Suruç'ta gerçekleştirilen operasyonda, 27 R 4081 plakalı araçla Şanlıurfa istikametinden Gaziantep'e doğru gitmekte olan şahıslar operasyon kapsamında çevrilir. O aracın içerisinde, geçen günlerde Emniyet tarafından kendini Gaziantep'te patlattığı açıklanan Yunus Durmaz'ın ağabeyi Ökkeş Durmaz ile yine Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne saldıran İsmail Güneş'in kuzeni Ahmet Güneş bulunmaktadır. Aracı kullanan ise, IŞİD'in müzahir ailelerinden biri olduğu bilinen ve aynı zamanda El-Kaide üyeliğinden sabıkalı olan Delibaşlar ailesinden Mustafa Delibaşlar'dır. Araç içerisinde yapılan incelemede IŞİD'e ait çok sayıda örgütsel doküman bulunur. Sanıklar operasyona maruz kalacaklarını anlayınca yanlarında bulunan dokümanları, çevirmeden önce aracın camından çalılık bir araziye atarlar. Yapılan aramada bulunanlar, sanıkların IŞİD üyesi olduklarına şüphe bırakmayacak niteliktedir. Aramada, çalılık alan içerisinde birer adet uç kısmı kırılmış "Scandisk" marka kırmızı renkli flash bellek, micro SD hafıza kartı ve siyah renkli kar maskesi bulunur. Yine çalılık alanda ele geçirilen "Toshiba marka" Z3CRP49RTRE8 seri nolu siyah renkli harddiske kayıtlı olan video, belge ve dokümanlar aynı zamanda ağır suç niteliği taşımaktadır. Sanıklar buna rağmen serbest bırakılır. İşte o harddiskte ve belleklerin içinde olanlar:

İnfaz görüntüleri

Toshiba marka Z3CRP49RTRE8 harddiskte korkunç infaz görüntüleri vardır. Bir kişi dizleri üstüne çökertilmiştir. Ahmet Güneş, orada bulunan 8-10 kişilik bir IŞİD grubuna hitaben konuşma yapar. İnfaz edilecek kişinin "mürted" olduğunu söyleyerek, bu infazın

içinde bulunan gruba nasip olmasından dolayı şükredilir. İşlenen amelin kabul edilmesi için dua edildikten sonra konuşmasını bitirir. Ardından söz konusu diz çökertilmiş kişiye, "tekbir getirilerek" hep birlikte ateş edilir. Şahsın cesedine de çok sayıda kurşun sıkılır.

Türkiyeliler Suriye'de IŞİD için eğitiliyor

Ahmet Güneş sorgusu sırasında kendisine yöneltilen "IŞİD Suriye'de kullandığı silahları nereden temin ediyor?" sorusunu yanıtsız bırakır. Yine harddisk içerisindeki görüntülerde, 10-15 kişilik bir IŞİD grubunun kampta Güneş ile birlikte, silahlı eğitim, koordinasyon ve beden eğitimi aldıkları ve bu sırada, sık sık İslam Devleti adına sloganlar attıkları tespit edilir.

Çok sayıda örgütsel doküman

Güneş yine sorgusu sırasında, kendini Gaziantep'te üzerindeki bombayla patlattığı belirtilen ve Ankara Gar Katliamı'nın planlayıcılarından olduğu bilinen Yunus Durmaz'ın ağabeyi Ökkeş Durmaz'la 2-3 yıldan beri tanıştıklarını ifade eder. Söz konusu şahıs, yakalandıkları sırada otomobili kullanan Mustafa Delibaşlar'la ise yeni tanıştığını ileri sürer. Ancak Delibaşlar'a ait otomobilde de cihatla ilgili çok sayıda doküman ele geçirilmiştir. Aracın torpidosundan, El-Kaide'nin ikinci kuşağını anlatan kitap ve üzerinde IŞİD logosu bulunan etiketler çıkar.

IŞİD'in hocası mı?

Güneş'in evinde yapılan aramada da intihar bombacılarına ait görüntülerin olduğu CD'ler bulunur. Güneş'in sık sık yasadışı yollarla rahatça Suriye'ye girip çıktığı anlaşılırken yine Toshiba marka harddisk içinde yer alanlardan, buradaki kamplarda silahlı eğitim aldığı, eğitimlerde AK-47 (Kalaşnikof) marka silah kullanıldığı ve diğer militanların Ahmet Güneşe "Hoca" diye hitap ettikleri anlaşılır. İşte tüm bunlara, sanıkların aralarındaki bağlara ve infaz görüntülerine rağmen, Ankara Gar ve Gaziantep Emniyet Müdürlüğü Saldırılarını gerçekleştirenlerle birinci dereceden akrabalıkları bulunan cezaevindeki IŞİD militanları serbest bırakılır.

"Musul'da takas edildiler" iddiası

Suruç'ta yakalanıp, gerçekleştirdikleri ve kayıt altına aldıkları infaz görüntülerine rağmen, birkaç ay gibi kısa bir süre içerisinde cezaevinden "çıkan" IŞİD militanları Ökkeş Durmaz, Ahmet Güneş ve Mustafa Delibaşlar'ın 49 konsolosluk mensubuna karşılık takas edilen 50 IŞİD'ci içerisinde olduğu iddia ediliyor. Militanların yakalandığı ve cezaevinden salıverildiği zaman dilimi ile Musul'da 49 konsolosluk çalışanının Türkiye'ye getirildiği tarihin birbiriyle örtüş-

mesi iddiayı güçlendiriyor. IŞİD, Musul Konsolosluğu'na 11 Haziran 2014 yılında baskın yapmış ve 49 personeli rehin almıştı. Örgütün elindeki rehinelerimiz ancak 20 Eylül'de Türkiye'ye giriş yapabilmişti. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 49 konsolosluk çalışanıyla ilgili olarak "Velev ki takas oldu" sözleri bir tartışma başlatmış, takas imkânı MİT yasası olarak bilinen ve 17 Nisan 2014'te Meclis'ten geçen 6532 sayılı kanunda yer almıştı. Buna göre, Türkiye'de bulunan yabancı tutuklu ve hükümlüler başka bir ülkedeki tutuklu ve hükümlülerle takas edilebilecekti. Oysa söz konusu 3 IŞİD'ci Türkiye vatandaşıydı!

"İntikam alacaklar" istihbaratı

Ahmet Güneş'in, uzun dönem IŞİD'in elinde bulunan bir kentte kadılık yaptığı, Ökkeş Durmaz'ın kilit bir noktada görev aldığı ve yine Mustafa Delibaşlar'ın da Suriye topraklarında sözde vali olarak görev aldığı belirtiliyor. Ancak istihbarat birimlerine çok vahim bilgilerin yansıdığı da biliniyor. Örgütün, Gaziantep'te kaldığı hücre evine yapılan baskında üzerindeki bombayı patlatan sözde IŞİD Emiri Yunus Durmaz'ın intikamını almak için bombalı eylem yapmak üzere harekete geçtiği tespit ediliyor.

Serbest bıraktılar, şimdi arıyorlar!

İstihbarat, Yunus Durmaz'ın ölümünden Türkiye'yi sorumlu tutan Ökkeş Durmaz ve aile fertlerinin bombalı eylem yapmak istediklerini tespit ediyor. İstihbarat, yine İsmail Güneş'in amca oğlu olan Ahmet Güneş ve "şimdi tutuklu bulunan" Talha Güneş'in de eylem arayışında olduğunu saptadı. Polis, her yerde canlı bomba olarak eylem yapabilecekleri değerlendirilen Durmaz ve Güneş ailesine mensup şahısları arıyor. Bu durum, "O gün, bu şahısları neden bıraktınız?" sorusunu akla getiriyor!

Suruç'ta beraber yakalanıp, gelen yazı ile Gaziantep'te birlikte bırakılanlar:

Ahmet Güneş

Çok önemli bir şahıs. IŞİD Türkiye'nin akıl hocası olduğu iddia ediliyor. Halen Suriye'de olduğu değerlendiriliyor. Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne saldırı düzenleyen IŞİD üyesi İsmail Güneş'in kuzeni.

Ökkeş Durmaz

Durmaz'lar Türkiye IŞİD'inin en büyük müzahir, "destekçi" ailelerinden biri. Halen Suriye'de olduğu değerlendirilen anne Nesibe Durmaz dahil tüm aile bireyleri IŞİD'ci. Ökkeş Durmaz da Ankara Gar Katliamı'nın planlayıcısı ve Gaziantep'te kendini patlattığı iddia edilen sözde emir Yunus Durmaz'ın abisi.

Mustafa Delibaşlar
El-Kaide Davası'ndan da hâkim karşısına çıkan ve örgüt dönüşürken kendisinin de IŞİD'e katıldığı belirtilen önemli bir örgüt üyesi. Suriye'de olduğu biliniyor.[2]

Neden mi bırakıldılar? Çünkü MİT öyle istemiş!

10 Ekim ile Gaziantep Emniyet Müdürlüğü Saldırıları faillerinin yakını olan ve gerçekleştirdikleri infaza rağmen cezaevinden kısa sürede çıkan IŞİD'cilerin nasıl bırakıldıkları da ortaya çıkıyor.

Suruç'ta gözaltına alınıp ellerindeki harddiskteki infaz görüntülerine rağmen tutuklandıktan kısa bir süre sonra cezaevinden çıkan IŞİD'cilerden Ahmet Güneş, Ökkeş Durmaz ve Mustafa Delibaşlar'ın nasıl bırakıldıkları anlaşılıyor. Milli İstihbarat Teşkilatı'nın (MİT), Suriye'de eğitilen, tekbirler getirip insan öldüren, IŞİD adına sloganlar atıp, Suriye'de kampta silahlı eğitim aldıkları tespit edilen cezaevindeki sanıkların serbest bırakılmaları için rapor verdiği tespit ediliyor.

MİT: IŞİD'le ilgileri yoktur

Gaziantep Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hazırlanıp Gaziantep Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan İddianame'den, sanıkların bırakılmasında MİT'ten gelen yazının etkili olduğu görülüyor. Soruşturma evrakına yansıyan müdafi avukatın savunmasındaki şu satırlar dikkat çekiyor:

"... MİT'e sordurduk, MİT'ten yazı cevabı geldi, ilgileri alakaları yoktur dendi. Tanıklar dinlendi, ilgileri, alakaları yoktur dendi. CMK 100 maddesindeki atılı suçun vasıf ve mahiyeti, sabit ikamet sahibi olmaları, MİT raporu ve müvekkillerim uzun süredir tutuklu kaldıkları, atılı suçu işlediğine dair yeterli ve somut delil yoktur. Delillerin kararlılma ihtimali de bulunmamaktadır..."

3 sanık oybirliğiyle serbest bırakıldı

Heyetçe incelenen dosyanın hemen ardından Gaziantep 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen mahkemenin 4. celsesinde 3 sanık da oybirliğiyle mahkeme heyeti tarafından 30.10.

2. 06.06.2016, *BirGün*, "İnfaz kanıtına rağmen IŞİD'ciler bırakılmış" başlıklı haber.

2014 tarihinde adli kontrol hükümleri uygulanarak, "yurtdışı yasağı" ile tahliye ediliyor. Ancak tahliye olan sanıklar kısa bir süre sonra Suriye'ye dönüyor. Böylece 24.04.2014 tarihinde tahliye olan IŞİD'ciler işledikleri ağır suç ve delillere rağmen, "örgütle alakaları yoktur denilerek" 6 ay gibi kısa bir sürede cezaevinden salınıyor.

Yunus Durmaz hep var

15 şahıs önlerine diz çökerttikleri bir kişiye kurşun yağdırıyor. İçlerinde Ankara Gar Katliamı planlayıcılarından olup kendini Gaziantep'te patlatan Yunus Durmaz da var. İnfazcılar arasındaki bir diğer kişi ise Gaziantep Emniyet Müdürlüğü Saldırısı'nı gerçekleştiren İsmail Güneş'in abisi Ahmet Güneş. Hem Yunus Durmaz hem de Ahmet Güneş'in görüntü ve sözleri mahkeme tutanağına şöyle giriyor: "Bahse konu infaz görüntü içerisinde yapılan incelemede aralarında Ahmet Güneş ve Yunus Durmaz isimli şahısların bulunduğu 15 kişilik grubun ayakta durduğu, en önde ise bir şahsın dizleri üzerine oturmuş olarak durduğu..." İşte o konuşmalar:

Görüntünün 01:37 metrajında:
***Kamereman**- Konuşmayın abi.*
Görüntünün 01:02 metrajında:
***X1 Şahıs**- Onlar Allah'ın işaretini uygularken...*
***X2 Şahıs**- Bugüne kadar neredeydiniz kâfirler, bu zamana kadar neredeydiniz?*
***X2 Şahıs**- Önümüze gelip çattığımızda mı Müslüman oldunuz?*
Görüntünün 02:06 Metrajında Ahmet Güneş, kameramana hitaben:
***Ahmet Güneş**- Biraz yakına gel istersen sesi tam alak.*
***Ahmet Güneş**- Karşıya geç de tam sesimizi şey yap, onlar şey...*
Görüntünün 03:51 metrajında Yunus Durmaz isimli şahıs infaz edilecek şahsı göstererek:
***Yunus Durmaz**- Az öne al, az öne al (... Kürtçe konuşma).*
Görüntünün 03:05 metrajında:
***Yunus Durmaz**- Arkadaşlar bakın beni dinleyin. Herkes ben vurduktan sonra yere düştü ya herkes birer tane sıkabilir. Bir tane vursun düşsün, ondan sonra herkes birer tane cesede sıksın anlaşıldı mı?*
IŞİD diyince: Allahüekber
Görüntünün 05:05 metrajında Yunus Durmaz isimli şahıs infaz edilecek şahsı göstererek:

***Ahmet Güneş**- Allahüekber (Şahsa iki üç el ateş ediyor).*
Diğer şahıslar da ateş ediyorlar.
Görüntünün 05:20 metrajında, topluca birkaç defa "Allahüekber":
Görüntünün 05:28 metrajında:
***X3 Şah**ıs- Emniyet kapat.*[3]

Suriye savaşıyla beraber "oldular"

Gaziantep'teki cihatçı hareketin temelleri eskiye uzanıyor. Şehir Hizbullah dönemini de sert yaşıyor. Bu açıdan verimli bir tarafı var. Fakat 2012 bir kırılma yılı oluyor. Suriye savaşıyla birlikte şehre sanki görünmez bir el tarafından ayar veriliyor. Yunus Durmaz gibi isimler 2009 yılından beri cihatla haşır neşir olsa da büyük örgütlenme, sınırın öte yanındaki çatışmalarla birlikte ortaya çıkıyor. Hücreler kuruluyor. Açıkçası bir "türediler" takımı oluşuyor. El-Kaide Türkiye'de de IŞİD'e dönüşüyor. İşin daha can alıcı bir kısmı var. "Öfkeli gençler" henüz "yeniyetme cihatçılar" oldukları zamanlardan beri biliniyor.

Katliamlardan 3 yıl önce teknik takipteler

2012 yılında Müslüman Gençler Cemiyeti ve Genç Ensar dernekleri çevresinde fiziki takibe alınıyor. Gaziantep Başsavcılığı tarafından bir soruşturma açılıyor. Soruşturma dosyasında şu ifadeler öne çıkıyor:

El-Kaide terör örgütü ile irtibatlı olarak ilimizdeki yerel gruplar içerisinde faaliyet yürüten, terör örgütüne eleman kazandırmak amacı ile örgütsel ders, toplantı benzeri etkinlik düzenlemek ve katılmak, internet siteleri aracılığı ile örgüt propagandası yapmak, mevcut anayasal düzeni tekfir etmek, bu doğrultuda çocukların okula gönderilmeyerek "medrese" adı altında oluşturulan örgütsel eğitim verilen yere göndermek, oluşturulan sözde alternatif okulda eğitim verme çalışmalarını gerçekleştirdikleri tespit edilmiştir...[4]

19 kişinin yer aldığı dosyadaki isimler şaşırtıcı bir biçimde tanıdıktır. 6 kişi: Nusret Yılmaz, Ahmet Güneş, Yunus Durmaz, Erman Ekici, Cebrail Kaya, Talha Güneş, Ankara

3. 21.02.2016, *Cumhuriyet*, "Sınırı IŞİD Emiri ile yönetmişler" başlıklı haber.
4. Henüz 2012 yılında Gaziantep Başsavcılığı tarafından hazırlanan El-Kaide yapılanmasına ilişkin İddianame.

İddianamesi'nin de en önemli kişileridir. Evrakta yer alan diğer isimlere de neredeyse tüm cihat dosyalarında rastlanır. Aralarında birinci dereceden akrabalık ilişkileri de sıklıkla görülür. "Müzahir aile" tanımının anlamı da burada gizlidir. Açıkçası bu şahıslar, "katliamlar geliyorum" derken izlenmekte, bilinmektedir. Hepsi El-Kaide dosyasından gelir.

Terörizmin ithali

Türkiye'de Suriye savaşı yansımalarının en fazla görüldüğü illerden biri de sınıra yakın Hatay. 53 kişinin yaşamını yitirdiği patlamayla gündeme gelen Hatay'ın ilçesi Reyhanlı, özellikle belli bir dönemde cihatçı geçişlerinin de en yoğun olduğu yerlerden biri olarak biliniyor. Henüz çatışmanın ilk yıllarında Reyhanlı'dan yaklaşık 300 kişinin Suriye'ye geçip IŞİD saflarına katıldığı belirtiliyor. Türkiye'nin "sınır emiri" olduğu öne sürülen katliam dosyalarının önemli isimlerinden Ebu Bekir kod adlı İlhami Balı da Reyhanlı'dan IŞİD'e katılanlar arasında. Hatay'da "cihatla" ilgili pek çok ilginç veri var. Bunlardan biri de henüz karşı tarafta iç savaş başlamadan önce ilçelere yapılan ve sınıra açılan yollar!

Kamplardaki örgütlenme

2012'de açılan El-Kaide soruşturmasında önemli bir ayrıntı da öne çıkıyor. Hanedan (Anadan) ve Harim (Kafar Takharim) kamplarının yanı sıra hemen Reyhanlı sınırındaki yerleşkeler olan Atma (Atmah) ile Akrobat'tan (Aeqrobate) "cihatçıların toplandıkları merkezler" olarak söz ediliyor. Zaman zaman "insani dram" haberleriyle gündeme gelen kamplardan Türkiye'ye rahatlıkla giriş çıkış oluyor. 2012 soruşturma dosyasına şu satırlar yansıyor:

> *El-Kaide terör örgütü ile irtibatlı olarak Suriye'de faaliyet yürüten Irak ve Şam İslam Devleti, Nusret Cephesi ve Ketibetül Taliban gibi grupların Suriye-Türkiye sınır hattına yakın bölgelerde eğitim ve toparlanma kampları oluşturdukları...*[5]

5. A.g.y.

Atma Kampı

Soruşturma dosyasında, Hatay'ın Reyhanlı ilçesine bağlı Bükülmez Köyü'nden de rahatlıkla görülebilen Atma Kampı'ndan şöyle söz ediliyor:

Atma Kasabası'nın konaklama/toplanma merkezi olarak kullanıldığı, buraya gelen şahısların ilk olarak bu kampa geldikleri, kampın Azerbaycan, Çeçenistan, Kazakistan, Doğu Türkistan, Kırgızistan gibi Orta Asya ülkeleri başta olmak üzere Türkiye, Tunus, Fas, Cezayir, Lübnan, Mısır vb ülkelerin vatandaşlarından oluştuğu, şahısların yüzde 30-35'ine yakın bir bölümünün aileleri ile birlikte geldikleri, bahse konu şahısların El-Kaide terör örgütü ile irtibatlı olarak faaliyet yürüten Irak ve Şam İslam Devleti, Nusret Cephesi ve Ketibetül Taliban vb gruplara katıldıkları, Atma Kasabası ve etrafına tamamen hâkim bir grubun olmadığı ancak Ebu Ömer'e (Irak ve Şam İslam Devleti Kuzey Saha Koordinatörü) bağlı grupların faaliyetlerinin görüldüğü, sayılarının yaklaşık 2.000-3.000 civarında olduğu...[6]

Akrobat kampı

Bir diğer kamp olan Akrobat ise şöyle tanımlanıyor:

Reyhanlı/Kuşaklı Köyü sınır hattına yaklaşık 700-800 metre mesafede (1) ev, (1) konteynır, (2) büyük (4) küçük çadırdan oluşan eğitim/toplanma kampının bulunduğu, grubun Ketibetül Taliban olarak adlandırıldığı, liderliğini Ebu Hattab (K) İsmet Altın isimli şahsın yürüttüğü, sayılarının 1.000-1.500 kişi olduğu ancak çatışmaların yoğun olarak yaşandığı bölgelere buradan gittikleri, halihazırda kampta ailelerin kaldığı, grup üyelerinin Atma, Halep ve Hama kasabalarında faaliyet yürüttüğü, zaman zaman ailelerin yanlarına geldikleri, kampa yeni gelenlere yönelik 15 günlük eğitim verildiği, kampın eğitim sorumluluğunu Diyarbakırlı Ebu Selem, sözde dinî sorumluluğunu da Yalovalı Ebu Meryem isimli şahsın yaptığı...[7]

Suriye savaşının ilk günlerinde kurulan bu iki kamp bile iki ülke arasındaki "etkileşimleri" ve Suriye savaşına olumsuz yansımaları göstermek açısından yeterli oluyor. Üstelik bunu biz değil devletin savcıları satır aralarında söylüyor.

6. A.g.y.
7. A.g.y.

Ankara şüphelisine denetimli serbestlik

Skandalları birbiri ardına sıralayarak, Türkiye IŞİD'i ile ilgili devletin tüm kurumlarıyla nasıl tavır aldığını anlatmaya devam ediyoruz.

36 sanıklı Ankara Gar İddianamesi'nin 16. sıradaki şüphelisi Suphi Alpfidan'ın adli kontrol şartıyla mahkeme tarafından martta serbest bırakıldığı ortaya çıkması sadece "büyük skandallardan biri" diye tanımlanabilir.

Suphi Alpfidan adlı şüpheli hakkında, IŞİD'e üye olmak ve Ankara Gar Katliamı'nda rolü bulunmak gerekçesiyle 23.02.2016 tarihinde 2 ayrı yakalama kararı çıkarılıyor. 10 Ekim'in ardından kaçtığı belirtilen Alpfidan, 04.03.2016 tarihinde dönüş yaptığı Almanya'dan Antalya Havalimanı Dış Hatlar Terminali'nde yakalanıyor. Bir süre gözaltında tutulan şüpheli, Ankara Savcılığı tarafından denetimli serbestlik şartı ve yurtdışı yasağı konarak serbest bırakılıyor.

Ödeme listesinde ismi, araçta parmak izi

Suphi Alpfidan, ifadesinde patlamayla ilişkisi olmadığını söylüyor. Alpfidan, dosyanın önemli sanıkları Yunus Durmaz, Halil İbrahim Durgun, Resul Demir, Yakup Karaoğlu ve Halil İbrahim Alçay'la ticari ilişkileri olduğunu söylüyor. Ancak şüphelinin katliamda kullanılan bombacılara eskortluk yapan 27 AHV 70 plakalı araçta parmak izlerine rastlanıyor. Alpfidan'ın IŞİD'in ödeme listesinde de ismi bulunuyor.

BM yanında depo

Alpfidan, ifadesinde dosyada adı bulunan Resul Demir ve İbrahim Halil Alçay'la gümrük işi yapmak istediklerini belirtiyor. Bu isimleri kendisine Yakup Karaoğlu'nun tanıştırdığını söylüyor. Şahısların kendisine ait olan emlak dükkânına gidip geldiklerini şöyle anlatıyor: "Halil İbrahim Durgun, Resul Demir, İbrahim Halil Alçay aynı okuldan arkadaşlardı. Genelde birlikte gezerlerdi. Yunus Durmaz isimli şahsı, Halil İbrahim Durgun isimli şahsın yanında 'Simitçi Yunus' olarak tanırım. Sarışın 1,75 boylarında biriydi, devamlı takım elbise giyerdi. Birkaç defa dükkânıma geldiler. Halil İbrahim Durgun'a 'Şeyhim' diye hitap ederdi.

Yunus Durmaz sürekli olarak benden kiralık depo sorardı. Bir keresinde Baraç Mahallesi'nde Birleşmiş Milletler'e ait binanın yanında depo tuttuğunu duymuştum."

"O arabaya" birden fazla binmiş

Ankara dosyasında ismi olan ve denetimli serbestlikten yaralanan Alpfidan'ın 27 AHV 70 plakalı eskort aracın sol arka kapı iç yüzeyinde parmak izine rastlanırken, şüpheli ise aracı test etmek için direksiyonuna geçmiş olduğunu belirtiyor. Ancak Suphi Alfidan'ın IŞİD'e ait başka bir araçta daha parmak izine rastlanıyor. Bunun ötesinde kendisiyle ilgili daha çarpıcı bilgiler de bulunuyor. Bir başka dosya üzerinden giderek özetliyoruz.

Polise el bombası atmak istediler

30.10. 2015 tarihinde Gaziantep'te durdurulan araçta, bulunan IŞİD'ciler polise el bombası atmak istediler. Ancak bomba yere düşer. Emniyet görevlileri tarafından yapılan müdahalede şahıslar yakalanırlar. Aralarında tanıdık isimler de vardır. Bunlardan biri Gaziantep IŞİD sorumlusu olduğu, Düğün Saldırısı emrini verdiği belirtilen ve kendini 16 Ekim 2016'da Emniyet mensuplarıyla girdiği çatışmada patlatan Mehmet Kadir Cebael'in kardeşi Yunus Cebael'dir.

HDP İstanbul'a eylem hazırlığı

Şüphelilerin bulunduğu 21 FN 07 plakalı araç içerisinde yapılan aramada 1 adet bomba yeleği, 2 adet el bombası ve 1 adet de tabanca bulunur. Yakalanan kişiler arasında Gülistan Cebael adlı kadın şahsın da bulunması, ailenin "müzahir" olduğunu da gösterir. Araçtakiler içerisinde 36 sanıklı IŞİD Ankara Gar Katliamı İddianamesi'nde yer alan sanık Erman Ekici de vardır. Araçtaki Hamza Ali kod adlı Abdülkadir Demirel'in ise canlı bomba olarak HDP il binasına saldırı hazırlığı içinde olduğu tespit edilir.

"Denetimli serbestlik" sorusu bir kez daha gündemde

Araç içinde Bozan Demir, Hasan Tunç ve Yusuf Ay da vardır. O isim, yani Suphi Alpfidan ise IŞİD'cilerle birliktedir.

IŞİD'in eylemlerinde kullandığı araçlarda parmak izi çıkan, örgütün ödeme listesinde adı bulunan ve yine IŞİD'in "emlakçısı" olarak değerlendirilen Alpfidan, denetimli serbestlikten yararlanır. Ancak "Ankara Avukatları"nın itirazı sonucu Gar katliamı davasının ilk duruşmasında tutuklanır. Buna rağmen, biri Ankara katliamında kullanılan IŞİD'in 2 eylem aracında parmak izi olan ve eylemcilerle birlikte yakalanan Suphi Alpfidan'ın nasıl olup da denetimli serbestlikten yararlandığı sorusu bir kez daha gündeme gelir. Öte yandan Alpfidan'ın mahkemede tutuklanmasının ardından söylediği sözler Türkiye IŞİD dosyasını biraz daha karmaşık hale getiriyor: "Antep Emniyeti her şeyi biliyordu!"[8]

Emniyet'in burnunun dibine kadar sokulmuşlar

IŞİD'in önemli ve ilginç isimlerinin olduğu "bombayı patlatamadan yakalanma" davasına çarpıcı bilgiler de yansıyor. Polislerin şahıslara ait aracın yanı sıra kullandıkları mekânlarda yaptıkları aramalarda çeşitli dokümanlar ortaya çıkıyor. Eylem hazırlıklarını anlatan belgeler, Gaziantep Emniyeti'nin tutanaklarına da yansıyor. Telefon ve bilgisayar şifrelerinin çözülmesiyle elde edilen fotoğraflar ve belgeler pek çok endişeyi de beraberinde getiriyor. IŞİD'cilerin Emniyet ve devlet kurumlarına yönelik "tarassut" yani keşifler yaptıkları anlaşılıyor. Eylem yapmak üzere Hükümet konağını fotoğraflayan IŞİD'cilerin Emniyet'in dibine kadar gelip polislerin fotoğraflarını çektikleri de yine fezlekeye yansıyor.

"Motorlu eylem" şüphesi

Fezlekeye giren belgelerden birinde de "bir motosikleti bombalı araca dönüştürme tekniği" anlatılıyor. IŞİD üyelerinin pek çoğunun motosiklet kullandığı biliniyor. Öte yandan bu "büyük bir şüpheyi" daha gündeme getiriyor: IŞİD, Türkiye'deki olası eylemlerinde yeni bir taktik deneyebilir mi? Girilmesi zor, lokal bölgelerde motosikletli eylemler gerçekleştirebilir mi? İşte o belgedeki ayrıntılar:

Motosiklet uzaktan kumanda sistemi, motosikletlerde kullanılan alarm sistemidir. Modelleri çok, alıcısı ve vericisi vardır. Çok çeşidi vardır. Elimizde olan motosiklet alarm sisteminin deneyerek mesa-

8. 30.08.2016, *BirGün*, "Ankara şüphelisine denetimli serbestlik" başlıklı haber.

fesini buluyoruz. Ve almadan önce satıcıya sorulur.
Sistem hazırlama:
Alıcının üzerindeki kablolara bakılır. XXX ve XXX renkler çıkarılır. XXX(-), XXX(+)'dır. 12 voltla çalışır.
XXX volt pil bağlanır. Role sesi gelip gelmediğine bakılır.
Fünye kabloları bulunacak. Yine XXX üzerindeki kablolara bakılır. Lambanın bir ucunu direkt eksiye, diğer ucu bütün kablolara değdirerek (+) bulunur.

IŞİD motosikleti bombaya çevirme tekniğine önemli bir de not ekliyor:

Motosiklet alıcılarının içinde titreşim sensoru vardır. Sensorun sökülmesi gerekir. Sökülmezse kutu her sallandığında bomba patlar.[9]

IŞİD düğünü fotoğrafları ona ait

IŞİD'in denetimli serbestlik verilen ancak yine sonradan tutuklanan üyelerinden birinin adı daha Ankara İddianamesi'nde bulunuyor. "Ankara" şüphelisi Yakup Karaoğlu, örgüt üyesi olduğu belirlenmesine rağmen serbest bırakılanlardan. Tekrar arama listesine konan ve bulunup tutuklanan Karaoğlu'na ait belgeler ise son derece şaşırtıcı. "Antep"teki IŞİD düğününün fotoğrafları da onun evinde bulunuyor. Ayrıca Ankara Gar Katliamı İddianamesi eklerinde, sanık Karaoğlu ile ilgili çarpıcı bir başka gerçek de ortaya çıkıyor. Patlamadan bir hafta sonra gözaltına alınan şüpheli, IŞİD'ci olmasına ve katliamın planlayıcısı Yunus Durmaz'ın emrinde çalıştığı belirlenmesine rağmen serbest bırakılıyor. Ne var ki Karaoğlu sonradan "kendisine ait belgelerin incelenmesiyle ortaya çıkan yeni deliller nedeniyle" arananlar listesine bir daha konuyor.

"Önce serbest bıraktık sonra araştırırdık"

Mahkeme tarafından Karaoğlu ile ilgili şu ifadelere yer veriliyor:

Yunus Durmaz ile irtibatlı olduğunun anlaşılması üzerine, şüpheli hakkında gözaltı emri verildiği, şüphelinin 17.10.2015 tarihinde gözaltına alındığı, savunması ve delil durumuna göre serbest bı-

9. 02.12.2016, *BirGün*, "Bombalı motosiklet şüphesi" başlıklı haber.

rakıldığı ancak şüphelinin ele geçirilen dijital materyallerden elde edilen belge ve fotoğrafların incelenmesinden ve yeni delillerin ortaya çıkmasından sonra şüpheli hakkında Ankara 4. Sulh Ceza Hâkimliği yakalama emri düzenlemiştir...[10]

Açıkçası mahkemenin Ankara faillerinden Karaoğlu'nu önce sonra serbest bırakıp, sonra ona ait belgeleri incelediği anlaşılıyor.

Devletin IŞİD'e bakış açısını gösteren ilginç örnekler, skandal gibi skandallar

Farklı zamanlarda ortaya çıkan olaylar IŞİD'cilerin adeta başıboş bırakıldığını ortaya koyuyor. Üç örnek söylemek istediklerimizi özetliyor.

IŞİD bombacısı hastaneden kaçtı

Bir IŞİD'ci ile ilgili yaptığımız haber, militanlar konusunda nasıl esnek davranıldığını anlatıyor. IŞİD'in katliam üzerine katliam yaptığı günlerde Erzurum'da yaşananlar çarpıcı.

Erzurum'daki bir hastanenin Ortopedi bölümüne sevk edilen Mahmoud Al Ghanim tedavi gördüğü hastanede, odasının penceresinden atlayarak kaçıyor.

2015 yılında, Erzurum'daki bir hastanenin Ortopedi bölümüne sevk edilen Mahmoud Al Ghanim tedavi gördüğü hastanede, odasının penceresinden atlayarak kayıplara karışması, güvenlik zafiyetini gözler önüne seriyor. Öte yandan, Mahmoud Al Ghanim'in bu denli kolay elden kaçırılması, diğer mahkûmlara, gözaltında bulunan şüpheli ve sanıklarla uygulanan yoğun güvenlik önlemleri ile Radikal İslamcılara gösterilen tutum arasındaki farkı da ortaya koyuyor. Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM), Terörle Mücadele Daire Başkanlığı tarafından 81 ilin Emniyet Müdürlüğü'ne gönderilen 15.12.2015 tarihli, "Gizli" ibareli yazısı, IŞİD bombacılarının rahatlığını da anlatıyor. O yazıda;

Yabancı Terörist Statüsü'nde olduğu bilinen ve bağlı olduğu ülkeye bildirim yapılarak sınır dışı edilmesi gereken Ghanim'in "tedavi gördüğü Erzurum'daki hastanenin odasından atlayarak kaçtığı be-

10. 12.08.2016, *BirGün*, "Antep'te IŞİD bayraklı gelin arabası" başlıklı haber.

lirtiliyor. Olay EGM'ye intikal ediyor. Tüm illere "dikkatli olun" yazılı ibare yollanıyor. Göç İdaresi Genel Müdürlüğü de iş işten geçtikten sonra "Bu şahıs IŞİD bombacısıdır" şeklinde bildirim yapıyor.[11]

Yeşil kartlı canlı bombalar, bombacılar

Emniyet'in yayınladığı IŞİD'in canlı bombaları listesinde adı geçen sanıkların aynı zamanda gelir testi yaptırarak devletten Yeşil Kart almış oldukları anlaşıldı. Ankara Gar Katliamı'nın ardından canlı bomba şüphesiyle aranan ve "Hamza Tonbak" adına düzenlenmiş kimliği bulunan IŞİD'ci Savaş Yıldız'ın Yeşil Kart'a sahip olduğu ortaya çıktı. Yıldız aynı zamanda HDP Adana ve Mersin binalarına bomba koyup eşzamanlı olarak patlatan şahıs olarak biliniyor.

Devletin yoksul yurttaşlara yardım amacıyla çıkarttığı Yeşil Kart'a sahip olan IŞİD'ci Savaş Yıldız'ın bu kartı alabilmesi için gelir testi yaptırması gerekiyor. Gelir testi yaptırmayan kişilerin Yeşil Kartı güncel olarak kullanılmıyor.

IŞİD militanı olduğu Emniyet verilerince sabit olan Savaş Yıldız'ın katliamla aynı yıl bu testi yaptırdığı ve Yeşil Kartı aldığı anlaşılıyor. Adana nüfusuna kayıtlı 1983 doğumlu olan Savaş Yıldız, Emniyet'in kamuoyuyla paylaştığı bilgilere göre Hamza Tonbak sahte kimliğini kullandığı biliniyor. Yıldız'ın uzun zamandır Suriye'de YPG elinde olduğu ileri sürülüyor. Canlı bombanın aranırken gelir testi yaptırıp yaptırmadığı merak konusu.

Yıldız'ın kullandığı Hamza Tonbak isimli (40441287370 TC nolu) sahte kimlikle arandığı günlerde bir eczaneden Amoklavin, Zero-P ve Gripamol isimli ilaçlar alınıyor. Emniyet'in listesinde yer alan, IŞİD'li canlı bomba olduğu iddia edilen kişilerden 5'inin daha yoksul vatandaşlara kamu hizmetlerinden yararlanmaları için verilen Yeşil Karta sahip olduğu anlaşılıyor. Listede isimleri yer alan şüphelilerin Yeşil Kartlarının, durum ortaya çıktıktan sonra da uzunca süre kapatılmamış olması skandalı büyütüyor.

Kadın canlı bomba

Kırgızistan vatandaşı Walentina Slobodancancuk'un kod adı olan Yıldız Bozkurt ismiyle 7 Mayıs 2015 ile 17 Mayıs 2015 tarihleri arasında Türkiye'den ilaçlar alıyor. Alınan ilaçlar arasında "Farhex Gargara, Asemax, Dexofen, Theraflu, Aklovir" gibi ilaçlar bulunuyor.

11. 05.01.2016, *BirGün*, "IŞİD bombacısı hastaneden kaçtı" başlıklı haber.

Arandıkları sırada Yeşil Kartları var

IŞİD'in Adıyaman'daki üyelerinden olduğu belirtilen ve Ankara Gar Saldırısı sonrası yeniden saldırı hazırlığında olabilecekleri şüphesiyle kamuoyuyla isimleri paylaşılan IŞİD'lilerden Mehmet Işık (1996), Mahmut Gazi Tatar (1991), Ersel Ocak (1994), Kasım Dere (1984) ve Kadir Gözükara (1992), arandıkları dönemde Yeşil Karta sahipler.[12]

Reina: Talimatı vereni alıp bırakmışlar

İstanbul Ortaköy semtinde bulunan Reina adlı eğlence merkezine düzenlenen, 39 kişinin yaşamını yitirdiği saldırı ile ilgili soruşturma kapsamında 10 kişi tutuklandı. Son tutuklamalarla birlikte soruşturmadaki toplam tutuklu sayısı 13'e ulaştı. 5 kişi ise 4. Sulh Ceza Hâkimliği'nde yapılan sorgulamalarının ardından adli kontrol şartıyla bırakıldı. Öte yandan Esenyurt'ta bir eve yapılan baskında yakalanan "saldırının bir numaralı zanlısı" durumundaki Abdülkadir Maşaripov'un Emniyet'teki sorgusu yapıldı.

12. 31.10.2015, *BirGün*, "Canlı bombaların Yeşil Kartı da var" başlıklı haber.

6
Neler Olmuş Neler

Sınırlar kevgir gibi

Ankara İl Emniyet Müdürlüğü'nün 03.11.2015 tarihli, "Gizli" ibareli belgesinden yaşanan katliamlar öncesi IŞİD üyeleri ile ilgili detaylı bir araştırma yaptığı da anlaşılıyor. Belgeden sınırların kevgire döndüğü, cihada katılmak isteyenlerin buralardan kolayca geçirildiği okunuyor. Aynı dokümanda Türkiye'ye de bomba yeleği, patlayıcı yapımında kullanılan bol miktarda amonyum nitrat, silah ve mermilerinin kolayca sokulduğu da ortaya çıkıyor. Tahkikatlar sonucunda operasyonlar yapılıyor. Ancak gözaltına alınanların da bir bölümü serbest bırakılıyor.

Ankara'daki 4 Selefi/Tekfirci grup

Belge Ankara genelinde faaliyet gösteren IŞİD'cileri konu alıyor. Buna göre, Ankara Emniyeti'nin; Başkent'ten Suriye'ye geçiş yapan ve hem orada hem de Türkiye'de Selefi faaliyetlere katıldığını tespit edilen 4 grup hakkında bilgisi var. Emniyet Samanpazarı Grubu, Tatlıbal Grubu, Murat Gezenler Grubu ve Harun Yıldırım Grubu hakkında şu detayları veriyor:

> *Grupların genel olarak Suriye'ye göç etme kararı aldıkları, Ankara'daki en kalabalık grup olan çatışma bölgeleri ile irtibatlı Tekfirci/Samanpazarı Grubu tarafından hicret (göç) kararı alındığı, grup içerisinde şahısların evlerini boşaltmaya, ev eşyalarını, memlekteki arazilerini satmaya ve dükkânlarını devretmeye başladıkları anlaşılmıştır.*[1]

1. Ankara Gar Katliamı, Müfettiş Raporları.

Samanpazarı yapılanması

Özellikle Samanpazarı Grubu üzerinde duran Ankara Emniyeti, grup liderleri hakkında da şu görüşlere yer veriyor:

Grupta üst düzeyde faaliyet yürüten 2014 yılı Mayıs ayında Suriye'ye illegal yollardan geçen Ebu İbrahim (kod adlı) Mustafa Mol isimli şahsın Kilis Elbeyli ilçesinin karşısındaki Suriye topraklarında bulunan Samanpazarı kampının liderliğini yaptığı, şahsın Samanpazarı Grubu'nun Emiri Kâmil Nuh'a bağlı olarak faaliyet gösterdiği ve sınır geçişlerini gerçekleştirdiği anlaşılmıştır.[2]

Cihatçı yoğunluğunu sıraya koymuşlar

Emniyet'in bilgilerinde bölgeye çok yoğun bir geçiş olduğu bu nedenle Suriye'deki savaşa müdahil olmak isteyenlerin geçişleri bir sıraya koydukları da anlaşılıyor:

Selahattin Başaran'a isim yazdırdıkları, isimlerin belli sıraya konulması, suretiyle eleman aktarımının programının yapıldığı, eleman aktarımında minibüs tipi araçların kullanıldığı, araçların şoförlüğünü Selami Sertaç Ali İnanlı, Fatih Fidanboy, Uğur Mazlum ve Sedat Yener isimli şahısların yaptıkları bilgisi elde edilmiştir.[3]

Ankara-Suriye hattı

IŞİD'in nasıl eleman götürdükleri de şu satırla anlaşılıyor:

Neslihan Karavelioğlu'na kayıtlı, XXX XXX 06 60 no'lu telefonun sadece eleman aktarım amaçlı kullanıldığı, aktarım öncesinde, Selahattin Başaran ile Mustafa Mol'un görüşerek, şahıslar hakkında bilgi verdiği, eleman aktarımını yapacak olan şoförün, Ankara'dan ayrılmadan önce telefonu açtığı ve Mustafa Mol ile görüşerek hareket ettiklerini belirttiği, Mustafa Mol'un gelen şahısların sınır geçişlerini sağlamak amacıyla Ebu Bekir (kod adlı) İbrahim Balı ve Ebu Ali (kod adlı) Mustafa Demir isimli şahıslarla irtibatlandırdığı, bu iki şahsın da sınırdaki kaçakçıları Ankara'dan gelecek olanlarla irtibatlandırdığı ve Ankara'dan yola çıkış saatinin genellikle 22:00-23:00 arasında olduğu anlaşılmaktadır.[4]

Patlayıcılar Suriye'den

Emniyet'in yaptığı çalışma, sınır boylarında adeta IŞİD'cilere yol verildiği ve kanlı katliamlara çanak tutulduğu ortaya

2. A.g.y.
3. A.g.y.
4. A.g.y.

koyuyor. Emniyet, 26.10.2014 gün ve 456999 sayılı yazısında şu satırlar okunuyor:

> *Ülkemizdeki sınır çatışma bölgelerindeki terörist unsurlar tarafından, bombalı eylemlerde kullanılmak üzere, patlayıcı madde getirdiği bilgisi, doğrultusunda, Gaziantep'te gerçekleştirilen operasyonel çatışmalar kapsamında, 19 Eylül 2014 tarihinde; 10 Kalaşnikof, 2.800 Kalaşnikof mermisi, 12 Kg TNT olduğu değerlendirilen madde, 40 el bombası, 40 fünye, 13 Ekim 2014 tarihinde ise, toplam 256 kg 705 gr nevi belli olmayan madde, 13 canlı bomba yeleği, 26 metre infilaklı fitil, 22 elektronik devre, 19 pil ve el bombası fünyesi ele geçirildiği...*[5]

IŞİD'in sınır emirleri

Bu malzemeler nasıl geçiriliyor. Bu noktadaki isimler çok büyük önem kazanıyor. Türkiye ve Suriye sınırındaki görevlilerin Mustafa Demir ve İlhami Balı olduğu ortaya çıkıyor. Belgede, "o isimlerin" sınırdan insan ve lojistik malzemesi geçişleri sağladığı şu ifadelerden anlaşılıyor:

> *Bu malzemelerin ülkemize geçişini, çatışma bölgelerine lojistik destek sağlayan ve eleman aktarım faaliyetlerinde etkin rol üstlenen Ebu Faruk Ebu Ali (kod adlı) Mustafa Demir ile yardımcısı Ebubekir (kod adlı) İlhami Balı isimli şahısların Kilis Elbeyli ilçesi ve Gaziantep ili Oğuzeli ilçesi sınır bölgesindeki kaçakçılık vasıtasıyla organize ettikleri bilgisi elde edilmiştir.*[6]

Gözaltına alınanlar serbest

Belgeye yansıyanlardan gruplara operasyon çekildiği anlaşılıyor. Gözaltına alınanların bazıları tutuklanırken, önemli bir bölümü de serbest bırakılıyor.

Buna göre, 24.07.2015 tarihinde Harun Yıldırım Grubu'na baskın yapılıyor. Operasyonda, Harun Yıldırım'ın da aralarında bulunduğu 6 şüpheli şahıs gözaltına alınıyor. 4 şahıs tutuklanıyor, 2 şahıs ise serbest bırakılıyor.

Tekfirci Murat Gezenler Ankara Grubu'nun, Maltepe Pazarı civarında örgütlendikleri ve alan kazanmak için yoğun bir uğraş verdikleri anlaşılıyor. 01.07.2014 tarihinde

5. A.g.y.
6. A.g.y.

Gezenler Grubu şüphelilerine yapılan operasyonda, 7 şahıs gözaltına alınıyor. Bu kişilerden 2'si tutuklanırken 5'i serbest bırakılıyor.

Genel olarak Ankara Altındağ ilçesi Hacıbayram Mahallesi, İsmet Paşa semtinde ikamet eden, Tekfirci Tatlıballar Grubu'nun ise Ankara-Antep-Suriye hattını üçgen yaptığı görülüyor. Ankara Emniyeti, grupla ilgili olarak şu bilgiyi aktarıyor:

> *Tatlıballar Grubu'na yönelik 27.07.2015 tarihinde yapılan operasyonda 6 şahsın gözaltına alındığı ve 6'sının da serbest bırakıldığı anlaşılmıştır.*[7]

Öte yandan Emniyet'in notlarında Selefi/Tekfirci Samanpazarı Grubu'na yönelik hiçbir operasyonda bulunmadığı anlaşılıyor.

Sınır geçişlerindeki rahatlık nereden geliyor, IŞİD kimlerle işbirliği yaptı?

Türkiye-Suriye sınırından sorumlu olan Mustafa Demir ve İlhami Balı... Bu iki önemli isim bir kez daha ön plana çıkıyor. Hem de büyük bir skandalla birlikte.

IŞİD'in sınırlarda ne kadar rahat olduğu ve bunu nasıl sağladığı anlaşılıyor. IŞİD'le ilgili yürütülen dava dosyasında ilişkiler açığa çıkıyor. Söz konusu dosyada, "Türkiye"ye bomba sevkiyatlarını organize eden örgüt yöneticisi Mustafa Demir ile sınırda görevli rütbeli askerler arasında telefonla ve yüz yüze görüşmelerin olduğu görülüyor. Askerlerin IŞİD militanlarına "sınır geçişinde" destek sağladığı da böylece anlaşılıyor.

Tuhaf ilişkiler

Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam eden IŞİD Davası'nın içeriğinde Ebu Ali kod adlı Mustafa Demir ile çok sayıda tape yer alıyor. Hudut sorumlularından biri olan ve Ankara Emniyeti'nden savcılığa intikal eden belgelerde patlayıcı geçişlerini organize eden Demir'in Ağır Ceza'da devam eden davada da tuhaf ilişkileri ortaya çıkıyor. Ebu

7. A.g.y.

Ali Ebu Faruk kod adlı Mustafa Demir ile sınırda görevli rütbeli askerler arasında çok sayıda telefon görüşmesi yer alıyor. Demir'in adı sıkça İlhami Balı ile de birlikte geçiyor.

Tesadüfen ortaya çıktı

Skandal, yakınları IŞİD'e katılan 6 vatandaşın savcılığa başvurusunun ardından başlatılan soruşturma ile ortaya çıkıyor. Başvuru sonucunda 19 kişi hakkında "iletişimin tespiti" kararı alınırken, Savcı Derda Gökmen tarafından 27 şüpheli hakkında da dava açılıyor. Sanıklar arasında Balı ve Demir de bulunuyor. Dinlemeler sırasında başka bir suçun daha ortaya çıktığı anlaşılıyor: Sınır hattında skandallar; IŞİD ve askerler arasındaki karşılıklı ilişkiler. Savcı Derda Gökmen, soruşturma başlatsa da dosyayı "yetkisizlik kararı" ile Gaziantep 5. Zırhlı Tugay Komutanlığı Askeri Savcılığına gönderiyor.

Askerlerle işbirliği

Ankara Başsavcılığı, Gaziantep Askeri Savcılığı'na intikal eden dosya ile ilgili olarak, asker görüşmelerinin IŞİD değil, kaçakçılar arasında geçtiğini ileri sürüyor. Suçun da "önemli olmadığını" kaçakçılık faaliyetine girdiğini belirtiyor. Oysa tapeler ve soruşturma belgeleri bunun böyle olmadığını gösteriyor. Rütbeli askerler, bomba sevkiyatçısı Ebu Ali Ebu Faruk kod adlı Mustafa Demir ile görüşüyor ona "yardımcı" oluyor. IŞİD sınırı "devlet gibi" yönetiyor, haraca bağlıyor. Kaçakçılardan zekât adı altında para alıyor, sevkiyat yapıyor ve askerle işbirliği yapıyor.

Nelere göz yumulduğu anlaşılıyor

Ankara Terörle Şube Müdürlüğü 26 Şubat 2015'te Ankara Başsavcılığı'na 27 görüşmeye ilişkin 43 sayfalık tape gönderirken, bu telefon görüşmelerinin "tesadüfen elde edilen deliller" kapsamında değerlendirilmesi istiyor. Savcılık belgeleri Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderirken, sınırdan geçirilen ve yinelemekte yarar gördüğümüz o silah listesini de ekliyor: "10 Kalaşnikof, 2.800 Kalaşnikof mermisi, 12 Kg TNT, 40 el bombası, 40 fünye, 256 kg 705 gr belirsiz madde,

13 canlı bomba yeleği, 26 metre infilaklı fitil, 22 elektronik devre, 19 pil ve el bombası fünyesi."

Hudut karakolu görevlileri ve IŞİD ortaklığı

IŞİD'in önemli isminin sınırdan rahatça geçirdiği patlayıcılar ve yüzbaşı, astsubay, asteğmen, üsteğmen ve uzman askerî personelle yaptığı konuşmalar... Hedef durumundaki Mustafa Demir'le ilişkin kayda alınan belgelerde şu ifadelere yer veriliyor: "Demir ile iletişim irtibatı tespit edilen XXX isimli şahsın, Dağ Hudut Karakolu'nda görevli askerî personel olduğu tarafımızdan değerlendirilmiştir.

"Elbeyli'ye varmadan bir çadırkent.."

İşte IŞİD yöneticisi ile sınırda görevli askerler arasında geçen bazı görüşmeler:

Üst düzey rütbeli A.A. ve Mustafa Demir:
25 Kasım 2014, 18:59
"Eğer imkânın varsa karakol komutanı ya da nöbetçi..."
***M.D.**- Şimdi ben bir ihbar aldım da, ihbara doğru gidiyorum. Şeyden, ee yüksek bir ihtimal bazı askerlernen ortaklı çalışıyo olabilirler. İnan bilgim yok. Elbeyli'ye yetişmeden önce bi çadırkent. ... Eğer varsa orada bir yardımcı olacağın. Bir komutan rakımı felan hatta ee yolları biraz sıksınlar, ben onlara yetişene kadar çünkü aramızda 20 kilometre var abi...*
***A.A.**- Arada 20 kilometre Kilis'e doğru...*
***M.D.**- Hee, ben şeye doğru gidiyom, şu an noktaya doğru gidiyorum, eğer varsa imkânın ordan karakol komutanı veya nöbetçi...*
***A.A.**- Tamam tamam.*
***M.D.**- Seri bir şekilde Allahuâlem geçiş olduğunu bilmiyorum ihbar veya... Kaçakçılık olabilir...*
***A.A.**- Tamam ben baktırırım sen şey yap.*

"Abi komutanı bağlayabilir misin?"
25 Kasım 2014, 20:06
***A.A.**- O el fenerliler siz miydiniz?*
***M.D.**- Valla küçük el fenerleriyle, nerdesin abi sen? Benim söylediğim yerde mi?*
***A.A.**- Hı hı, baktık biz de sizi gördükte senin adamlar...*
***M.D.**- A. abi buradaki komutanla şey yapabilir misin beni abe? Mümkün mü, bağlayabilir misin, hani buradaki iş için? Size yardımcı olduğumuz gibi burada bir irtibat kursak...*

A.A.- *Tamam bişey olursa bana burada haber versinler.*
M.D.- *Sana ulaşırsak yeterliyse problem yok*
A.A.- *Ben iletirim şimdi, benim orda iki tane karakolum var, en kötü karakol komutanına iletir baktırırım. ...*

"Burak üsteğmene bir tane araç teslim etmiştim"
Mustafa Demir ve A.B. adına kayıtlı personele ait telefonla yapılan görüşmeler:
23 Kasım 2014, 18:57
M.D.- *Ben Burak üsteğmene bir tane araç teslim etmiştim, o da sizin karakolun doğu tarafına doğru mu?*
A.B.- *Evet aynı öyle gardaşım, o kazının bittiği yer, toprak yığınının...*
M.D.- *Şimdi tam o noktaya mı geleyim, ondan önce bir nokta varsa oraya adam bırakıyım.*
A.B.- *Hayır gardaş şeye adam bırak, bu Ermiş Köyü var ya... Toprağın ardında bir şerefsiz var, gözcülük yapıyor, bu onu tutsun diğerini de o araç teslim ettiğin yerde...*
M.D.- *Tabi sen şimdi arabadasın, senin yanında kimse var mı nöbetçi duracak?*
A.B.- *Asker var.*
M.D.- *Tamam sen beni yönlendirebilir misin toprak tarafına? Ben sana işaret verecem abi; orda indir derse, orda indiririm.*
A.B.- *Tamam ben, geri çıkayım.*
M.D.- *Nöbetçiyi indir abi, oradan ayrılmasın.*
A.B.- *İnin gençler, burada atlayın.*
M.D.- *Hadi abi.*

"Mayının içindeyiz koş gel"
23 Kasım 2014, 19:12
A.B.- *Bu araç verdiğin yerinde, mayının içindeyiz. Işık yaktık, mal var, gelsene o taraftan bu tarafa, adamlar var...*
M.D.- *Tamam abi, geliyorum.*
A.B.- *Acil gel, fenerle mayının içindeyim, koş gel.*
M.D.- *Abi şey, Burak üsteğmene araba verdiğim yer mi?*
A.B.- *He he, o verdiğin az aşağısında, bizim iki tane araç Türkiye tarafında.*
M.D.- *Tamam.*
A.B.- *Biz de mayının içindeyiz.*
M.D.- *Abi geldim.*

"Tanıdığım subay var mı?"
24 Kasım 2014, 11:49
M.D.- *Bu Deve Akkoyu'nun ötesinde bi karakol var. ... Orda var mı abi tanıdığım subay, astsubay arkadaş?*

***A.B.**- Türk Yurdu olabilir, orası ha... Ben bi bakayım arkadaşları arıyayım...*
***M.D.**- Askerlere söyledik de, nöbetçi subay; astsubay kimse çağırmıyorlar, bi konuşsan iyi olur ya... Abi burada 14 nokta tespit ettim araç girişi ile ilgili. Biz burada yeni yeni yerler açıyoruz, en azından arabaları görürlerse, şey yapmasın gece gündüz...*
***A.B.**- Tamam ben bi arıyım haber veriyim abi hadi görüşürüz.*

"Tek gel kanka"
24 Kasım 2014, 11:52
***A.B.**- Ee ya sorma bizim patronla yolladım ben Hacı Veli'nin orda ağaçlıkların orda seni bekliyordu, gidebilecen mi şimdi?*
***M.D.**- Tamam abi gidiyim. Bi ara beni çağırmıştın, yolcu falan gönderdiniz orası mı?*
***A.B.**- He he o ağaçlığın içine doğru gel, tek gel ama kanka.*
***M.D.**- Tamam oldu abi.*

Askere Afyon'dan kaymak siparişi
24 Kasım 2014, 17:31
***A.B.**- Ha gardaş şimdi beni Hacı Veli'den aradılar. Bu Hişem namussuzu, şimdi de vuracam muracam Land'a silah atacam diyomuş.*
***M.D.**- Abi korkma yaa sen bu kadar.*
***A.B.**- Aman gardaşım ya, gariban çoluk çocuğa denk gelir ondan şediyoz.*
***M.D.**- Yok abi sorun olmaz, inşallah Burak abi sen onlarla konuş, şikâyetlerini geri alsınlar dedi. İnşallah ben onları sıkıştırırım abi ama Burak abiye söyledim, size de söylüyorum abi, üzerinize oynayanlar var, kolunuzu kıstırmayın yani...*
***A.B.**- Tamam gardaşım, tamam senle bi yüz yüze konuşalım, ben senle zaten baya birikti içimde. Bi izinden dönüyüm de...*
***M.D.**- Ne var abi senin memlekette meşhur?*
***A.B.**- Sucuk var lokum var.*
***M.D.**- Afyonun kaymağı meşhurdur benim bildiğim abi...*
***A.B.**- He ne istiyon söyle?*
***M.D.**- Valla meşhurlardan bişiler getir bize abi arada tuz ekmek olsun.*
***A.B.**- Tamam gardaşım.*

"Otoban yaptılar burayı..."
10 Aralık 2014, 17:48
***A.B.**- Ya burnumuzdan getirdiler. Sen bi kayboldun ortadan. Var ya anamızdan emdiğimiz süt burnumuzdan geldi ya... Otoban ettiler otoban Haciveli'yi.*
***M.D.**- Yapma ya*

A.B.- *Sonra, bu Gişem denen bir şerefsiz var, Öküz öldürende. Bu araba geçirenin şeyiymiş, Cemil'in bu değnekçisi. Onla uğraştık, gitmiş bizi sağa sola, Cemil'in ondan sonra Şahin'in aklıylan şikâyet etmiş, şimdi onlarınan uğraşıyoz.*
M.D.- *Abi ben bu şikâyeti aldırırım da, senden bi ricam var.*
A.B.- *He Abim.*
M.D.- *Benim haberim oldu, beni Burak Teğmen'le görüştürebilir misiniz yüz yüze?*
A.B.- *Görüştürürüm gardaş sen iste...*
M.D.- *E şikâyeti filan geri aldırırım, yalnız ben şu an zati hattayım, ben dolaşıyorum abi, on tane inek yakaladım, şimdi on tane koyun onları götürüp teslim edecem.*
A.B.- *He gardaş, bu Hişem'in kulağını mı çekiyon, kafasını mı kırıyon vallahi burnumuzdan getirdi ya.*

Buluşup iki laf edelim!
16 Aralık 2014, 22:38
M.D.- *Efendim abi.*
A.B.- *Abi gidiyorlar ya kardeşim.*
M.D.- *Hangi yöne gittiklerini söyle ben önlerini keserim.*
A.B.- *(Yanındaki şahsa) Nerde la malzeme nerde gözüküyo mu? Ali (kod ismiyle hitap ediyor) böle senin var ya, şu an sol çaprazında kalıyolar, Çangalli'ya doğru ikinci hattınız oluyo herhalde, asfalt yola çıkmışlar.*
M.D.- *Çangallıda indim bura kadar geldim kimse görmedim. Mayın içindeler mi?*
A.B.- *Yok asfalt yola çıktılar herhalde ya.*
M.D.- *Bizim asfalta mı?*
A.B.- *He sizin asfalt tarafı, su deposunun hizasından söyleyecem, orda beton bi ev var ilerde 500 metre ilerde iç tarafta zeytinliklerin arkasında doğru kalıyo.*
M.D.- *Tamam...*
A.B.- *Yok valla gardaş o zaman zeytinliğe bir şey soktu bunlar ya...*
M.D.- *Ya bak ışık karşı şeye doğru vuruyo, şu şeye doğru vuruyo, bişey görüyon mu benim arabanın önü.*
A.B.- *Dur senin arabaya doğru bakıyım bi saniye yok gitti. Yok ya bi yere dıktılar ya...*
M.D.- *Bişey var mı abi?*
A.B.- *Yo bişey yok ya elin boşsa iki laflıyak ya.*
M.D.- *Tamam geliyom abi.*

"Oraya geçmezsiniz zaten..."
Mustafa Demir ve M.U. adına kayıtlı personele ait telefonla yapılan görüşmeler:

24 Kasım 2014, 10:28
***M.D.**- Şu an ben sizin kara hatırlıyon mu abi, Land'la karşıma durmuştun. O bölgeye doğru gidiyorum, yanımda iki arkadaş var.*
***M.U.**- Evet var.*
***M.D.**- O bölgeleri göstereceğim, bu araç gelen bölgeleri, bilginiz olsun abi, biz oralardayız yani.*
***M.U.**- Tamam, bu tren yolunun bu tarafına, geçmezsiniz zaten.*
***M.D.**- Yok yok, o tarafta işimiz yok zaten.*

"Bilginiz olsun benim!"
24 Kasım 2014, 15.42
***M.D.**- Tam tren hattının dibindeyim... Bi gün o, beni gösterdin ya abi, dedin. 500 metre batısındayım. Bi kaç ev var, köy...*
***M.U.**- Evet.*
***M.D.**- Yüksekte kule var. Askerler var orda. Ora size bağlı değil mi abi...*
***M.U.**- Evet bizim.*
***M.D.**- Ha. Arkadaşlar ıslık çaldılar da, sana zahmet abi bi bilgilendirirsen.*
***M.U.**- E tamam ne yapıyım, mayına mı girdin?*
***M.D.**- Yok mayında değilim; direkt hattın öbür tarafındayım abi.*
***M.U.**- Tamam ben şey yaparım, söylerim.*

"Abdullah Üsteğmen'e de söyledim var mı isteğin Murat abi?"
29 Kasım 2014, 15:46
***M.U.**- Bu bizim karşıda dolaşanlar sen misin?*
***M.D.**- He abi he, sanırım silahlıysa bizimkilerdir abi.*
***M.U.**- Üç beş kişi.*
***M.D.**- He he bizimkilerdir abi. Onlar orda yeni bir yer açtık, o karşı köyde. Bu arabalardan dolayı, ben gerekenleri söyledim, onlar da böyle bir emniyet aldılar, inşallah bilginiz olsun. Şeye de söylemiştim ben Abdullah üsteğmen vardı, ona da söylemiştim. Sana söylemeyi unuttum abi, kusura bakma. Onlar sürekli gece gece, zaten giderlerse mavi ışıklı, bi de ışıktan gireriz böyle, ışık kapatarak filan girmeyiz, bu tarafa da yani mayın tarlasına falan girecek olurlarsa, bizi bilgilendirirler, haber ederiz size. Tamam mı Murat abi, var mı bi isteğin?*
***M.U.**- Yok sağ olasın.*

"El sallıyorum gördün mü?"
Mustafa Demir ve A.U. adına kayıtlı personele ait telefonla yapılan görüşmeler:
24 Kasım 2014, 13:11
***M.D.**- Nerdesin abi sen?*
***A.U.**- Üstüne çıktım, kuledeyim ben.*

M,D.- *Doğru mu, el sallıyom sana.*
A.U.- *Kolunu kaldırdığın istikametteki kuledeyim, gördüm gördüm... Size doğru gelen biri var ama.*
M.D.-*3 kişi var abi bana doğru gelen.*
A.U.- *Mayının falan içinde mi diyorsun sen.*
MD.- *Yo aldım aldım geldiler abi bu tarafa geldiler.*
A.U.- *Gördüm gördüm sen gereğini yaparsın o zaman.*

"Ben Uzman A..."
Mustafa Demir ve A.K. adına kayıtlı personele ait telefonla yapılan görüşmeler:
11 Aralık 2014, 23.50
A.K.- *Selamünaleyküm, Ebu Ali nasılsın?*
M.D.- *Sağ olun, kimsin?*
A.K.- *Ben A. Uzman. Ya sen bu Hişam'la görüştün mü hiç? Ermiş'in orada dere var ya, oraya gelmiş bizi çağırıyor, şimdi o tarafa ben bi konuşsana bununla tekrar.*
M.D.- *Tamam abi ulaşıyorum ben.*
A.K.- *Yarın Türkiye'ye gelsin şikâyetini geri almak için mi gelecekmiş bu yarın Türkiye'ye.*
M.D.- *İnşallah şikâyetini geri aldırmak için konuşacam. Kendisiyle yüzleşmedim daha yani...*

İşler iyi gitmeyince jandarma karakolunu aramaya bile çekinmiyor
Mustafa Demir ve S.A. adına kayıtlı personele ait telefonla yapılan görüşmeler:
27 Kasım 2014
M.D.- *İyi dost kara günde belli olurmuş.*
S.A.- *Ha, buyur abi.*
M.D.- *Abi, bu az önce adam, şeye doğru birle doğu iki arasında yolcu almıştı, onun için aramıştım.*
S.A.- *Valla ben artık bunları şey yapamam.*
M.D.- *Yo abi biliyorum. Böyle böyle diyo Ebu Ali varsa imkânınız bırakın abi.*
S.A.- *He öyle olur zaten jandarma yoksa bırakırlar mecbur.*
M.D.- *Eğer jandarmaya giderse bu adam geri dönecek, adam 2 yıldan beri yoldan geliyo.*
S.A.- *Bizlik bişe yok yani.*
M.D.- *Sizlik bişe yoksa mesaj bildir şeye.*
S.A.- *Valla ona da yapacak bişi yok, Karakol Komutanı'nın bile yapacak bişeyi yok bu saatten sonra çünkü artık bu üstlere raporlu ta tabur komutanına kadar.*
M.D.- *Abi yarım saat olmadı ya, rapor hemen mi olacak.*
S.A.- *Abi dakkasında hemen arıyorlar.*

***M.D.**- Eyi bakalım, tamam.*
Mustafa Demir, işler iyi gitmeyince Suriye sınırında bulunan Jandarma Genel Komutanlığı Ermiş Köyiçi Karakolu'nu bile aramaya tereddüt etmiyor. Nöbetçi personelle konuşuyor, onlardan yardım talep ediyor.

Sınır Emiri
Ebu Bekir kod adlı İlhami Balı, Ankara Gar Katliamı dosyasında bir numara olarak geçiyor. Şeyh olduğu belirtilen Balı'nın IŞİD'in Suriye ve Türkiye'deki önemli isimleriyle bağları bulunuyor. Balı ismini en çok sınırdan cihatçı geçişlerinde görüyoruz.

Kırmızı Bültenle aranan bir IŞİD'cinin özgür yaşamı!
1982 yılında Suudi Arabistan'ın Tabuk kentinde doğan İlhami Balı, uzun yıllar IŞİD'in Türkiye Sınır Emiri olarak görev yapıyor. 2015 yılı Aralık ayında görevinden alınarak örgütün başkenti konumundaki Rakka'ya çekiliyor. Kırmızı bültenle aranan ve IŞİD'in Türkiye Sınır Emiri olarak bilinen, katliamları planladığı ileri sürülen İlhami Balı'nın 2014 yılında Gaziantep-Kilis-Suriye hattını adeta kevgire çevirdiği anlaşılıyor. Sadece Balı'nın bir adamı sınırdan 1.572 kişinin giriş çıkışını gerçekleştiriyor. Yakalananlar oluyor, Balı araya girerek, dolaylı yoldan jandarmayla bırakılmaları için temasta bulunuyor. Balı'nın sınırdan adam geçirme trafiği devlet tarafından dinleniyor. Balı'nın, sınırdan asker kaçırma ve ateş açarak asker öldürme vukuatları da bulunuyor. IŞİD davalarında yöneticilikle suçlanan Balı'nın yakalama kararı bulunuyor.

Kırmızı Listede
Balı, İçişleri Bakanlığı'nın www.terorarananlar.pol.tr sitesinde kırmızı listede aranan teröristler arasında başı çekiyor. 2002'den beri Emniyet'in takibinde olan Balı, El-Kaide üyeliğinden 3 yıl hapis yatıyor. 2012'de Suriye'ye giden Balı, önce El-Nusra'ya, 2013'te ise IŞİD'e katıldı. Balı'nın başta Suruç, Diyarbakır, Ankara ve İstanbul Atatürk Havalimanı Katliamları'nın talimatını verdiği öne sürülüyor. İlhami Balı, 20 Kasım 2014'te yaptığı bir telefon görüşmesinde, jandarmanın yakaladığı kişilerin bırakılması için girişimde bulunulmasını istiyor:
***X Şahıs**- Ee emmi. Hee emmi.*
İlhami Balı- *Emmi şu adamı ara da şu bugün alınanlar jandarmadaymış. Bir şeyler yapabilirse.*
***X Şahıs**- Kim.*
İlhami Balı- *Diyom adamı ara da.*
***X Şahıs**- Hee.*
İlhami Balı- *Bu 5 kişi yakalandı ya.*

X Şahıs- *Hee İlhami Balı, Jandarmalar almış, bırakırsa bırakmasınlar.*
X Şahıs- *Bu bu da Albatlarda mı?*
İlhami Balı- *He.*
X Şahıs- *Tamam tamam abi tamam.*

Yaralı IŞİD militanlarını bölgeden çıkardı
Bali'nın çatışmalı bölgelerde yaralanan IŞİD militanlarını çıkarmak için görüşmeler yaptığı anlaşılıyor. 29 Kasım 2014'te İlhami Balı, X Erkek şahıs arasındaki konuşmalar tutanaklara şöyle yansıyor:
X Erkek- *Napıyon emmi.*
İlhami Balı- *Alo abi çıkış var mı bir tane arkadaş var yaralı.*
X Erkek- *Hıı.*
İlhami Balı- *Yaralı var onu çıkaracam.*
X Erkek- *(Yanındaki şahsa hitaben) Yaralı var onu çıkaracak açık mı karşı? He getir emmi.*
İlhami Balı- *Tamam.*
X Erkek- *Payamlar'a getir yani.*

Türkiye'deki hastaneler IŞİD'in tedavi merkezi olmuş!
Suriye'de yaralanan kişilerin Türkiye'de tedavi edildiğine ilişkin konuşmalar da tapelere yansıyor. İlhami Balı'nın, yaptığı bir görüşmede, hastanede tedavi edilen kişiler için ödenecek para miktarına ilişkin 24 Kasım 2014 tarihli konuşma buna örnek:
X Erkek- *Sana mesaj attım ama alamadın herhalde 62 bin çıkardılar, 40 küsur bin dolara indirdik.*
İlhami Balı- *Kırk kaç abi.*
X Erkek- *40 bin dolar.*
İlhami Balı- *48 bin dolar he bu abi kaç tane hasta.?*
X Erkek- *Toplam 16 hasta.*
İlhami Balı- *16 hasta abi ameliyat yapmadan fiyat söylemediniz mi ona...*

Arandığı dönemde bile çok rahat
Balı'nın arandığı dönemde defalarca Türkiye'ye girip çıktığı da ortaya çıkıyor. Diyarbakır, Suruç, Ankara Gar ve İstanbul Havaalanı Saldırılarının organizatörü olarak değerlendirilen Ebu Bekir kod adlı Balı'nın telefonunun bu süreçte teknik takipte olduğu anlaşılıyor. 2015 yılı şubat ayında başlayan konuşma kayıtlarında Balı'nın telefonu genellikle Kilis'in Elbeyli ilçesi Çangallı bölgesi baz istasyonundan sinyal veriyor.
Dosyaya giren telefon kayıtlarından İlhami Balı'nın arandığı dönemde İstanbul'a bile geldiği ortaya çıktı. 14 Nisan 2015 günü saat 11:24'te yapılan görüşmede Balı'nın, İstanbul'da olduğunu söylediği dikkat çekiyor. Balı'nın Ömer isimli kişi ile yaptığı görüşme şöyle:
İlhami Balı- *Ne zaman bu paraları alacağız?*

Ömer- *Biraz sonra inşallah.*
İlhami Balı- *İstanbul'da ha.*
Ömer- *İstanbul'da bekle. Paralar hazır olunca gider teslim alırsın.*
İlhami Balı- *Tamam, seni ne zaman arayayım. İstanbul'da bir yer bilmem. Bana numara veya adres ver.*
Ömer- *Ben seni ararım. Hoş geldin.*
İlhami Balı- *Hoş bulduk.*[8]

Gaziantep'i işgal planı

Ankara Tren Garı Katliamı'na ilişkin İddianame'de okunanlar şehirlerin nasıl IŞİD'in üssüne dönüştüğünü de gösteriyor. IŞİD Antep Emiri Yunus Durmaz'ın "Şeyhim" diye hitap ettiği Ebu Bekir kod adlı İlhami Balı'ya yolladığı mesajda Antep'i işgal planından da bahsediyor.

İletisinde, "gizlilik" uyarısı yapan Durmaz, Antep'i işgalden söz ederken çekincesini de vurguluyor: "3 ayda 400 kardeşin ve bununla beraber askerî malzemenin buraya yığılması zor." Antep Emiri Durmaz, aceleci davranılmasının da hata getireceğini belirtiyor. Hazırlığın hedef şaşırtarak yapılması gerektiğinden söz ediyor ve algı yaratılması gerektiği üzerinde duruyor: "Hazırlığın PKK'ye karşı Müslümanları korumak amaçlı olduğunu söylenmeli."

Militan saklamak kolay!

Durmaz mesajında şu satırlara yer veriyor:

Şu an Antep'te yalnızca Arapların çalıştığı işler var. Ayakkabıcılık gibi terlikçilik gibi içerde takriben 50 tane adam çalışıyor. Türklerden dikkat çekmeyecek biri gelir, iki katlı bir yer tutar, işyerini açar ve içerde yalnız Arapları çalıştırarak en az 50 kişiyi barındırır. Böylelikle işyeri adı altında kardeşleri saklarız. Bunun gibi 5 yer açarsak işimizi görür.[9]

"Bir binada 110 kişi barındırırız"

Durmaz, Antep'te sığınmacıların kaldığı binalar olduğunu dile getirerek, bunların yıllık olarak kiralanabileceğinden böylelikle buralarda çok sayıda IŞİD militanı saklanabileceğinden söz ediyor:

8. 21.02.2016, *Cumhuriyet*, "Sınırı IŞİD emiri ile yönetmişler" başlıklı haber.
9. 04.07.2016, *Cumhuriyet*, "IŞİD 400 kişiyle Antep'i basacak" başlıklı haber..

Misal ben Arapların binasında oturuyorum. Binada 38 tane daire var. Her birinde en az 4 kişi kalır. Bu da demek olur ki en az 110 kişi saklanabilir.[10]

"Patlayıcı gömelim"

Ankara Gar Katliamı'nın bir numaralı planlayıcısı ve sözde Antep Emiri Abdüllatif Efe kod adlı Yunus Durmaz, patlayıcı yığmaktan da söz ediyor. Bu malzemelerin uygun eylemlerde kullanılmasını planlıyor.

*Alınan askerî malzemeleri gömer, laz*ım olanı amel gününde çıkarırız, diyen Durmaz'ın notunda şunlar da yazıyor:
Sadece amel günü patlatılması şartıyla alabilen bütün kardeşlerin (eylemcilerin) araç alıp askerî tarafa teslim etmesi ve onların da patlayıcılarının hazırlanması. Bu şekliyle araba almayı kabul eden en az 10 kardeş biliyorum ve bunlar 2'şer tane araba alabilirler[11]

IŞİD Türkiye'nin maaş sistemi

Notlarda IŞİD'in Gaziantep hücrelerine bağlı 150 kişiye canlı bomba, bombalı saldırı ve silahlı eğitim verdiği, bu şahısların düzenli maaşa bağlandığı yazıyor. 120 dolar ile 690 dolar arasında değişen miktarda maaş ödemesi yaptığı anlaşılan Durmaz'ın kaynağının da Suriye'deki komuta merkezi olduğu ortaya çıkıyor. Merkezden 50 bin ile 100 bin dolar arasında para alan Durmaz, yaptığı harcamaları da tek tek kaleme alarak bildirimde bulunuyor. Durmaz'ın Gar saldırısında kendini patlatan Yunus Emre Alagöz'e de 120 dolar harçlık verdiği de listede yer alıyor. Gider tablosunda aylık 40 ila 73 kişi arasında değişen IŞİD militanlarına 25 bin dolara yakın maaş ödediği belirtiliyor.

Gaziantep'te kendi taksileri bile varmış

Sınır Emiri olduğu değerlendirilen İlhamı Balı'nın telefon kayıtlarından IŞİD'in Gaziantep'te kendi taksilerini çalıştırmış olduğu ortaya çıkıyor. 23.02.2015 tarihinde Kilis'in karşısındaki sınıra yakın IŞİD bölgesinden Zekeriya isimli şahsı arayan İlhami Balı, onunla iki dakikalık bir görüşme

10. A.g.y.
11. A.g.y.

yapıyor. Bu görüşmeler, IŞİD'in Antep'te kendi taksilerini çalıştırdığı ancak istihbaratın takibi nedeniyle ticari taksilere yöneldiğini anlatıyor. Görüşmelerde araçlarla sınıra günde 100 kişi taşındığı ve bu konuda IŞİD'in maddi olarak sıkıntı yaşadığı anlaşılıyor.

"Çok kardeş geliyor"

İşte Emniyet'in istihbaratına takılan o görüşmeler:

İlhami Balı- *Alo.*
Zekeriya ...- *Selamün Aleyküm.*
İlhami Balı- *Aleyküm Selam kardeş.*
Zekeriya ...- *Kardeş bu Abdurrahman soruyor, kardeş Antep'ten kardeşler geldiğinde Devle'nin mi yoksa kendi paralarıyla mı geliyorlar?*
İlhami Balı- *Kardeş, şimdi kendilerine söyle ki biz bu kardeşler çok geldiği için tamam mı...*
Zekeriya ...- *Hı hı.*
İlhami Balı- *Yani normal Devle'nin taksisiyle geldikleri zaman istihbarat durduruyor. Biz de o yüzden sarı taksilere bindiriyoruz. Biz kardeşlere soruyoruz diyoruz ki; Abi sizin paranız var mı, siz bu araba parasını ödemek ister misiniz? Hepsi 50 dolar. Adam diyor ki mesela benim param var ödemek istiyorum, infak etmek (bağış/nafaka) istiyorum. O ödüyor, yok benim param yok, ben ödemeyeceğim diyor. Biz ödüyoruz ya da benim param var ama ben ödemek istemiyorum dese bile biz ödüyoruz. Ben bunu şeyhle görüştüm yani.*[12]

Günde 100 kişi Gaziantep'ten IŞİD'e katılmış

Balı ve Zekeriya isimli şahıs arasında, sınırdan IŞİD bölgesine insan geçirmeye yönelik konuşmada ilginç detaylar da ortaya çıkıyor. Büyük bir insan kaynağına sahip olan IŞİD'cilerin finans sıkıntısı içinde olduğu da anlaşılıyor. Ayrıca her gün sınıra 15 araç taşındığı aktarılıyor. Bu da yaklaşık 100 kişinin geçirilerek, IŞİD saflarına bırakıldığını ortaya koyuyor.

Konuşma şu şekilde devam ediyor:

Zekeriya *...- E... Tamam... Soruyor sonra dedi ki bana "Whatsapp" üzerinden göndermiş bir bacı 110 lira ödemiş. Diyor ki, bu yani normal mi, bu yani olur mu?*
İlhami Balı- *He doğru çünkü biz soruyoruz yani.*

12. 06.07.2016, *BirGün*, "IŞİD'in Antep'te taksileri varmış" başlıklı haber.

Zekeriya *...- Tamam İnşallah.*
İlhami Balı- *Ödemek ister misin diyoruz. İnfak etmek ister misin çünkü günde kardeş, günde 15 tane araba geliyor. Her araba 100 milyondan, günlük 1,5-2 milyar para yapıyor. (Eski para birimi ile hesap yapıyor) Biz de diyoruz ki, sizin Devle'ye katkınız olsun infak edin. İnfak etmek ister misiniz? Kimisi diyor ben edeceğim, ben ödeyeceğim paramı. O ödüyor öyle geliyorlar.*
Zekeriya *...*- Hı...[13]

Gaziantep'te IŞİD bayraklı gelin arabası!

Yakup Karaoğlu, 10 Ekim Ankara Gar Katliamı dosyasındaki 36 sanıktan biri. Silahlı terör örgütüne üye olmak suçundan yargılanan Karaoğlu'na önce denetimli serbestlik veriliyor ardından da evinden çıkan belgeler incelenip hakkında yakalama kararı çıkarılıyor. Bir süre sonra bulunup gözaltına alınan Karaoğlu tutuklanıyor. Söz konusu IŞİD üyesine ait belgeler ise hayret veriyor. Bir harddiskteki fotoğraflar, IŞİD'cilerin ne kadar rahat olduklarını tekrar tekrar ortaya koyuyor. IŞİD'ciler Gaziantep'te gerçekleşen bir düğünde gelin arabasını bile kendi kara bayraklarıyla donatmakta bir sakınca görmüyor. Şehirde nikâh öncesi çekildiği anlaşılan fotoğraf, IŞİD'cilerin "görmezden gelindiklerinin" de ispatı gibi.

Fransa'da Allahüekber sesleri ve kan, Gaziantep'te kutlama

13 Kasım 2015 Cuma günü IŞİD, dehşet verici nefesini Paris'in pek çok noktasında hissettiriyor. Fransa'nın başkentini kana bulayan terör eylemlerinde ilk saldırı bar ve restoranların yoğun olduğu 10. ve 11. Sokakta yaşanıyor. IŞİD militanları Kalaşnikoflarla etrafa ateş açıyor. Bu saldırı gerçekleşirken Stade France'da olanlar da iki büyük patlama sesiyle irkiliyor. Oyuncular duruyor. O sırada oynanan Fransa-Almanya dostluk maçının tribünleri kısa sürede boşaltılıyor. Stade de France yakınlarındaki patlamada çok sayıda kişi ölüyor. Henüz Fransa ve dünya art arda gelen bu saldırılar şokunu yaşarken, Bataclan Konser Salonu'nun yer aldığı bölgeden de dehşet verici bir haber geliyor. IŞİD konseri basıp çok sa-

13. A.g.y.

yıda izleyiciyi rehin alıyor. En çok kayıp da burada veriliyor. IŞİD canileri Allahüekber nidalarıyla rehin aldıkları masum insanları tarayarak öldürüyor. İlk andaki toplam bilanço 129 can. 80'i ağır 300'ü de saldırılarda yaralanıyor.

Libya'da lokum dağıtıldı

Dünyayı dehşete, öfkeye ve acıya düşüren bu dizi katliamların ardından farklı yerlerde ilginç gelişmeler yaşanıyor. IŞİD'in sözde başkenti Rakka'dan saldırı için kutlama mesajı yayınlanıyor. Ne var ki "ölümü ve kanı" kutsayan sadece Rakka değil. Ortadoğu'nun bazı yerlerinde de IŞİD saldırıları kutlanıyor. Libya'nın Trablusgarp kentinde Paris Saldırılarını kutlamak için lokum dağıtılıyor. IŞİD konuyla ilgili mesaj paylaşmayı da ihmal etmiyor: "Müslümanlar Paris Savaşı için kutlama yapıyor!"

Ve Gaziantep... Paris'i konvoyla kutladılar

129 kişinin yaşamını yitirdiği Paris Katliamı'nın ardından Türkiye'de de çok üzücü bir gelişme yaşanıyor. Bu aynı zamanda büyük bir dehşet ve gerçeği de beraberinde getiriyor. Gaziantep, IŞİD'in taban ve militan bulduğu önemli merkezlerden biri. Hatta zaman zaman bu konuda Rakka ile yarıştığı izlenimi bile ortaya çıkıyor. Paris Katliamı'nın ertesi günü şehirde özel araçlarla yapılan bir konvoya tanık oluyoruz. Siyah bayraklar sallanan araçlar, kornalar çalarak sokaklardan geçiyor. IŞİD, Gaziantep'te 129 kişinin öldüğü Paris Katliamı'nın kutlamasını yapıyor. İslami terörün sessizliğini koruduğu dönemlerde bile unutulmaması gereken bir gün! "Burada IŞİD yok" diyen idarecilerin aksine Selefiler henüz IŞİD yokken bile şehirdeydiler. Örgütlendiler, saldırdılar ve sevindiler. El-Kaide, IŞİD'e dönüştü... Kim bilir IŞİD de başka bir yapıya dönecek. Ancak dinin siyasete alet edildiği politikalar devam ettiği sürece Radikal İslamcılar daima Gaziantep'te yuvalanacak.

Antep'teki büyük dönüşüm

Antep'te yetişen öfkeli çocuklar. Pek çoğu Karkamış ve Kilis Elbeyli üzerinden Suriye'ye geçiş yapıp örgütlendiler.

Döndüler katliamları örgütlediler. Suriye'de çatışmalar ivme kazanırken eşzamanlı olarak şehirde neler yaşandığını da görüyorduk. Sokaktaki çocukların ve gençlerin tuhaf dönüşümüne tanık oluyorduk. Konuşup bilgi aldıklarımız, aynı mekânları paylaştığımız hatta dost olduklarımızdan kimileri derneklere gittiklerini söylüyorlar ancak bunları gizliyorlardı. Şehre bir sonraki gidişimizde davranışlarının değişmiş olduğu görünüyordu. Küfürlü konuşmalar, "Allah razı olsun" sözlerine, jeans pantolonlar önce kumaşa ardından şalvara dönüşüyordu. Gaziantep'te kamuflaj pantolon ve bomba yeleği atölyeleri de çalışmaya başlamıştı. Daha önce iletişimde olduğumuz bu gençlerin, bir yere ait olamama ve yabancılaşma duygularıyla cihatçı bir ruh hâline büründüklerini, 72 huri vaadiyle bu duygularının cilalandığını gözlüyorduk. Sonunda daha önce örgütlenen para da vaat ediliyordu. Önce kredi kartları kapatılıyor, Suriye'de ise dolarla ödeme listesine ad yazdırılıyordu. Böylece telefonları bir bir kapanıyor, iletişim kurulmamaya başlıyordu. Geride kalanlar ve arkadaşları, "kendilerine" de pek çok teklifin yapıldığını anlatıyordu. Gaziantep bir şehir efsanesi değil gerçekti. O gerçek içinde komşusu bombacı olan da vardı. Kardeşi cihada giden de!

IŞİD'in ders programı

Türkiye'deki Selefilerin ders programı ise onların sadece, cihat ya da amel yaparak değil, pratikle birlikte teoriyi de sağlam tutarak cennete gidebilmeyi hedeflediklerini gösteriyor. Peki, bu eğitimler nasıl oluyor ve kimler tarafından veriliyor?

Radikal İslamcı militanlar şerî ve askerî devreden oluşan iki ayrı bölümde eğitiliyor. IŞİD'in teorik dersleri her gün aynı şekilde devam ederken, sadece Cuma günlerinin boş geçildiği görülüyor.

Bu kamp nerede?

IŞİD'in ders programı ve eğitim aktiviteleri Ankara 10 Ekim Gar Katliamı İddianamesi'nde de yer alıyor.

Kendisini polisin yaptığı operasyon sırasında vücuduna sardığı bombalarla patlatan sözde IŞİD Antep Emiri Yunus Durmaz'ın

evinden çıkan "Konstantinopolis Askeri Eğitim Kampı.docx" adlı belgede eğitime ilişkin bilgiler bulunuyor. Ankara Avukatları'nın ısrarla "Burası nerede?" diye sorduğu Konstantinopolis Askeri Eğitim Kampı'nda dinî ve askerî eğitim veriliyor.

IŞİD'in Kuran *ve din üzerine teorik eğitiminin yanı sıra savaş stratejilerine ilişkin pratik eğitimi de detaylara yansıyor. İlhami Balı'ya bağlı olarak çalışan ve Ankara İddianamesi'nde 2 numaralı şüpheli olarak yer alan Deniz Büyükçebi de derslere katılıyor.*

Şerri devre

Belgede, Şerri eğitim olarak kodlanan teorik dersler ve Kuran *Eğitimi'nde okunacak kitaplar şöyle sıralanıyor:* Akide Risaleleri, Tevhid Risaleleri, Muhammed Salih el-Müneccid'in Nefis Tezkiyesi, Fıkıh, İslam Tarihi: *Emevilerden başlanacak (Osmanlı'ya kadar olan kısım.) Bu derslerin, Ebu Enes kod isimli Deniz Büyükçebi ve Abdülmuid kod isimli Muhammet Cengiz Dayan isimli şahıs tarafından verileceği belirtiliyor.*

Askerî devre

Belgede şerri devrenin 30 gün süreceği ardından da 2 ay devam edecek askerî eğitimlere geçileceği anlatılıyor. Askerî eğitim programında verilecek eğitimler ise şöyle sıralanıyor: "Hafif ve ağır silahların eğitimini vermek, gerilla eğitimi, şehirde barınma ve şehir savaşının öğretilmesi, mayın dersleri verme, tarassut eğitimi (keşif), kamuflaj, yaralı çıkarma ve ribat yani örgütün elindeki müstahkem binalara yönelik eğitim." IŞİD militanlarına araç eğitimlerinin yanı sıra suikast eğitimi ve esir alınma durumunda bundan kurtulmaya yönelik pratik eğitimler de veriliyor.

"Amaç ümmete hayırlı gençler yetiştirmek"

IŞİD, Konstantinopolis Eğitim Kampı'ndaki hedefinden şu şekilde söz ediyor: "Öncelikle Allah Resülü'nün övdüğü ordudan olmak. Bununla beraber ümmete faydalı ve hayırlı gençler yetiştirip İslam sancağını birçok bölgede olmakla beraber kendi beldemizde dalgalandırmaktır. Bu eğitimden geçen gençler, yukarıda belirttiğimiz birçok şeyi öğrenecekler inşallah."

IŞİD'in bir ay devam eden teorik dersleri her gün aynı şekilde devam ederken, sadece Cuma günlerinin boş geçildiği anlaşılıyor. Çünkü çizelgede "Cumalar temizliğe ayrılmıştır" deniyor.

İşte o dinî eğitim programı:

- *Sabah namazından sonra- 15 dakika zikir*
- Kuran *halkası*
- *06:45- Spor*
- *10:00- Akide dersi*
- *10:45- Dinlenme*
- *11:30- İslam Tarihi*
- *12:30- Öğle Namazı*

Arada Dinlenme

- *15:30- Fıkıh Dersi*
- *16:30- Dinlenme*
- *17:30- Akşam Namazı*
- *19:30- Yatsı Namazı*
- *20:00- Gece Dersi*

Esrarul* Mücahidin: *Haberleşme programı

Sözde IŞİD Antep Emiri Yunus Durmaz'ın evinde çıkan belgelerden biri de "terör örgütü" üyesi Şamil kod adlı Zana Alkan'la ilgili. Alkan, "eylem arayışındaki" canlı bomba olarak biliniyor. Suriye'deki çatışmalarda yaralanan Alkan'ın, Gaziantep'e geldiği anlaşılıyor. Onunla ilgili ilginç bir bilgi de örgüt üyelerince kullanılan haberleşme programıyla ilgili. Alkan'ın haberleşmede kullanılan "Esrarul Mücahidin" programını diğer örgüt üyelerine öğretmekle görevli olduğu, tutanaklara yansıyan bilgiler arasında.[14]

Sadece Gaziantep mi?

Suriye savaşı ne yazık ki hiçbir yönüyle Türkiye'den kopuk olmadı. Siyasetin tepesi Şam'da Cuma namazı diyordu. Esad, Esed'e dönüşürken, mezhepçi, fetihçi rüyaların tabandaki karşılığı "tekfirci gruplar oluyordu".

Anonymous'un yayınladığı belgelerde sadece Adıyaman ve Gaziantep değil başka şehirlerdeki IŞİD yapılanmalarının ve örgüte katılımların oldukça yüksek olduğunu gösteriyordu.[15]

Ankara'da da ellerini kollarını sallayarak dolaşmışlar

Ankara Emniyeti'nin, 4. Ceza Ağır Mahkemesi'nde devam eden 26 sanıklı El-Kaide Davası'na gönderdiği bilgi notunda çarpıcı detaylara rastlanıyor. Buna göre örgütün Ankara'nın

14. 09.07.2016, *BirGün*, "IŞİD'in ders programı" başlıklı haber.
15. 23.03.2016, *BirGün*, "IŞİD'ciler cirit atıyor" başlıklı haber.

bazı köylerinde eleman toplamak için çalışma yürüttüğü görülüyor. Dosya El-Kaide ve IŞİD arasındaki geçişkenliğin yanı sıra cihatçıların başkentte bile ne denli rahat olduğunu da gözler önüne seriyor. Selefiler, kentin çevresinde rahatça toplanıp seminerler düzenliyor, "ticari" faaliyetlerde bulunuyor hatta ağır silah yaptırmak için atölye bile arıyorlar.

Bilgi notunda El-Kaide'li olan 26 sanığın 2014'e kadar olan faaliyetleri tek tek anlatılıyor.

Havan yaptırmak için tornacı aradılar

22 sayfalık nottaki bazı kişiler ve onlar hakkında anlatılanlardan çıkan tespitler şöyle:

Osman Çolakoğlu: *Ebu Muhammet Saykan kod adını kullanıyor. El-Kaide üyeliği, Ateşli Silahlar Yasası'na muhalefet, resmî belgede sahtecilik suçlarından kaydı var. 16 Ocak 2010'da El-Kaide bağlantılı "Taifetul Mansura" grubuna yönelik operasyonda tutuklandı. Cezaevinden çıktıktan sonra Çubuk (Kışlacık Köyü) ve Çamlıdere (Ören Köyü) ilçelerinde toplantı ve propaganda faaliyeti icra etti. Sık sık Suriye'ye gidip gelen Çolakoğlu, son olarak 17 Eylül 2013'te gidip bir daha dönmedi.*

Oğuzhan Gözlemecioğlu: *25 Mayıs 2013'te Suriye'ye ailesiyle gitti. Ankara ve ilçelerinde eleman temin etmeye çalıştı, toplantı ve propaganda faaliyeti yaptı. İki aracıyla IŞİD'e para karşılığı ulaşım hizmeti verdi, kuryelik ve kılavuzluk yaptı.*

Mustafa Canöz: *Kod adı Uveyş. Hırsızlık, yağma, gümrük kaçakçılığı ve El-Kaide üyeliğinden kaydı var. Suriye'de yağma sonucu elde ettiği laptop, iPhone gibi malzemeleri Ankara'da sattı.*

Zeki Sancaktaroğlu: *Kod adı Musab Halit. El-Kaide'den kaydı var. Suriye'den "ganimet" diyerek elde ettiği malları Türkiye'de satıp örgüte gelir sağladı.*

Halil İbrahim Gözlemecioğlu: *Aralık 2013'te Suriye'ye gitti. Av iddiasıyla Jandarma sorumluluk bölgesinde atış talimi yaptı.*

Burak Musab Güler: *2013 Ekim ayında Ankara'da ağır silah, "havan" yaptırmak için güvenebilecekleri bir torna ustası aradı. Suriye'ye giden gelen şahıslara kılavuzluk yaptı.*[16]

Anonymous raporu: Tüm Türkiye'den katılım var

Ünlü hacker grubunun, "Islamic State Organization Structure of Turkey" ismiyle derlediği 1 numaralı klasördeki bilgiler dikkat çeki-

16. 03.09.2016, *Cumhuriyet*, "IŞİD Ankara'yı mesken tutmuş" başlıklı haber.

yor. Neredeyse Tüm Türkiye'den IŞİD'e katılım olduğu görülmüyor. 35 sayfalık, dosyada birbiriyle ilişkili ve yazışmalar yapmış toplam 326 kişi bulunuyor. Anonymous'un yürüttüğü çalışmada, aralarında Ankara, İstanbul, Gaziantep, Adıyaman, Şanlıurfa, Kayseri, Diyarbakır ve Konya'nın da bulunduğu 29 il ön plana çıkıyor. Bursa, Yalova gibi iller de dosyada. Listede, İstiklal Caddesi'ndeki kanlı eylemi gerçekleştiren Mehmet Öztürk de olması dikkat çekiyor. Dosyada Ankara İddianamesi, Müfettiş Raporları ve eklerinde de geçen pek çok isme de rastlanıyor. Yine IŞİD'e müzahir yani "destekçi" Dokumacı ve Durmaz gibi aile isimleri ile bunların birbirleriyle iletişimleri olduğu belirtiliyor.

Anonymous'un teknik takibine takılan "ancak Emniyet'in dikkatinden kaçan ya da önemsenmeyen" 326 kişinin ağırlığı belli illerde. İstanbul'da 41, Ankara'da 54, Konya'da 48 kişinin IŞİD'le bir bağı olduğu açıkça görülüyor.[17]

Ömerli'de namaz kıldılar

İstanbul Sultanbeyli, Esenyurt ve çelişkilerin derin olarak yaşandığı Bağcılar gibi yüksek nüfuslu yerlerde IŞİD örgütleniyor, taraftar buluyor.

Selefiler, "nereden aldıkları belli olmayan" cüretle zaman zaman toplumun genelini hayrete düşürecek "ameller" de yaptılar. İstanbul'da topluca namaz bile kıldılar. IŞİD'e yakınlığıyla bilinen bir "haber sitesi" Selefilerin bayram namazı etkinliğini yayınlamakta bir sakınca görmedi. Etkinliğin videosunu bile yayınladılar.

Haberde şu ifadeler yer aldı:

İstanbullu Müslümanlar 2014/1435 Ramazan bayramı namazını düzenlenen bir organizasyonla hep birlikte eda etme imkânı buldular. IŞİD'ciler, kılınan bayram namazının ardından vaaz verip, cihat çağrısı da yaptılar. Vaiz,

Bizi hakkıyla cihat yolunda savaşlardan eylesin. Allahım cihat eden ve sabreden mücahitlere yardım et, onları zafere ulaştır. Onların atışlarını isabete ulaştır,[18]

ifadelerini kullandı. IŞİD'in bayramlaşma töreninde eli kanlı terör örgütünün lideri Bağdadi'den övgü dolu sözlerle bahsedildi. İstanbul Ömerli'deki bir piknik alanında çekildiği

17. 23.03.2016, *BirGün*, "IŞİD'ciler cirit atıyor" başlıklı haber.

18. 18.07.2015, Diken Haber Sitesi, "İstanbul'da bayram namazı kılan IŞİD'den Türkiye'ye tehdit: Aklınızı başınıza alın" başlıklı haber.

ifade edilen görüntülerde Müslümanlara cihat çağrıları da yapıldı.

İstanbul'un ormanlık alanlarında atış talimleri de yaptılar!

Önemli bir belge, IŞİD'in, kendilerini bilen, gözleyen, takip eden Emniyet'e karşı çok rahat adımlar atmış olduğunu gösteriyor. Emniyet'in örgüt üyelerine ormanlık alanlarda silah eğitimi verildiğinden bile haberdar olduğu anlaşılıyor.

Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM) 31 ile gönderdiği 28.07.2015 tarihli ve 81 ille paylaştığı yazılarında, muhtemel eylemlere dikkat çekiyor. "IŞİD İstanbul'da ormanlık alanlarda atış eğitimi yapıyor, Türkiye'de silahlı eylemler yapmak için fırsat kolluyor, konsolosluklar ve karşısındaki örgütlere saldırmayı planlıyor" diyor. Aynı zamanda bir polisin öldürülüp üç polisin 10 Ağustos 2015 Sultanbeyli Karakolu Saldırısı'nın sinyalini de üç ay önceden verdiği anlaşılıyor.

Eylemler anlatılıyor

Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 28.07.2015 tarihli yazısında anlattıklarıyla IŞİD üyelerinin Türkiye'de nasıl örgütlendiğine ve neler planladıklarına dair detaylı bilgilere yer veriliyor. Suruç Katliamı'ndan hemen sonra, Ankara Gar Patlaması'ndan ise üç ay öncesine ilişkin belgede, IŞİD üyelerinin yurtiçinde yapabilecekleri eylemler anlatılıyor.

31 il risk altında

Adana, Adıyaman, Ağrı, Ankara, Batman, Bingöl, Bitlis, Bursa, Diyarbakır, Elazığ, Erzurum, Gaziantep, Hakkâri, Hatay, Iğdır, İstanbul, İzmir, Kahramanmaraş, Kars, Kilis, Kocaeli, Konya, Malatya, Mardin, Mersin, Muş, Osmaniye, Siirt, Şanlıurfa, Şırnak ve Van İl Emniyet Müdürlükleri'nin bulunduğu, 31 ile dağıtılan yazıda "IŞİD üyeleri hiçbir şekilde kendilerini hedef alacak operasyonlardan korkmuyor" deniyor.

IŞİD: Suriye yerine Türkiye'de silahlı mücadeleye katılın

IŞİD'in ülkemize yönelik olası eylem tehditleri bağlamında, özetle şu bilgiler paylaşılıyor:

İstanbul'daki IŞİD yanlısı radikal Selefi/Tekfirci unsurlarca "son dönemde IŞİD'e yönelik gerek yurtiçinde gerekse yurtdışında gerçekleştirilen operasyonlardan korkmadıkları, örgüt tarafından yapılacak açıklamaya göre hareket tarzlarını belirleyecekleri, IŞİD yanlısı olup Suriye'ye hicret etmek isteyen yurtiçindeki yandaşlarının kararlarına saygı duyulacağı ancak silahlı mücadele yapabilecek örgüt mensuplarının Türkiye'de kalmasının daha uygun olacağı" şeklinde bilgiler olduğu bildirilmiştir...[19]

"Nokta hedefler"

Aynı yazıda; IŞİD'in saldırılarını hedef odaklı gerçekleştireceği de anlatılıyor. Hedefler arasında Türkiye'deki konsolosluklar ve güvenlik güçlerinin yanı sıra PKK/KCK üyelerinin de olduğu belirtiliyor. IŞİD'in keşif yaptığı/yapacağı da şöyle anlatılıyor:

PKK/KCK'ya müzahir şahısların ev/iş adreslerini tespit etmeye çalışacakları, PKK/KCK tarafından IŞİD üyelerine saldırıda bulunulması halinde misilleme olarak tespit edilen PKK/KCK mensuplarının hedef alınacağı, şeklinde teyide muhtaç bilgilerin istihbari olunduğu bildirilmiştir. Belirtilen hususların çalışmalarınızda değerlendirilmesini, gelişmelerden bilgi verilmesini arz ederim.[20]

Sultanbeyli eyleminin istihbaratı da varmış

Aynı yazıda IŞİD'in, İstanbul'da ormanlık alanlarda atış talimleri yaptığı da anlatılıyor. "Gizli" ibareli yazıda şunlar aktarılıyor:

İstanbul'da çatışma bölgeleri ile bağlantılı faaliyet gösteren MUSLİHAN Grubu lideri, N.M.'nin grup liderlerinin silahlanmaları yönünde talimat verdiği ve şahısların ormanlık alanlarda atış talimleri yaptıkları, İstanbul'da çatışma bölgeleri ile bağlantılı şahısların son süreçte IŞİD'e yönelik yapılan operasyonlardan dolayı

19. 22.04.2016, *BirGün*, "IŞİD'den İstanbul'da silahlı eğitim çalışması" başlıklı haber.
20. A.g.y.

ülkemizde karışıklık çıkarması durumunda Sultanbeyli'de polise yönelik saldırıda bulunabilecekleri ve hazırlıklarının tam olduğu şeklinde söylemlerinin bulunduğu yönünde teyide muhtaç bilgiler elde edilmiştir. Konunun hassasiyeti dikkate alınarak, gerekli tedbirlerin/güvenlik önlemlerinin alınmasını, gelişmelerden bilgi verilmesini arz ederim.[21]

İstihbarattan üç ay sonra Sultanbeyli'ye saldırı

10 Ağustos 2015 tarihinde İstanbul'da çifte terör eylemi gerçekleştiriliyor. Önce Sultanbeyli Fatih Polis Merkezi'ne saat 01:00'de bombalı araçla intihar saldırısı düzenleniyor. Bu ilk saldırıda 3'ü polis olmak üzere 10 kişi hafif şekilde yaralanıyor. Eylemden 8 saat sonra ise delil arayan polislere ateş açılıyor. Saldırıda Bomba İmha Şube Müdürü Beyazıt Çeken yaşamını yitiriyor. Bir vatandaş yaralanıyor, 2 terörist öldürülüyor. Saldırıdan hemen önce IŞİD, İncirlik'i ABD uçaklarına açan Türkiye'yi tehdit ederek sitesinde, şu mesajı paylaşıyor: "İslam Devleti'nin bomba yüklü kamyonlarının hedefi olmak istemiyorsanız acilen elinizi Suriye'den çekin!"

Bununla birlikte Sultanbeyli saldırısında tuhaf bir durum olduğu da biliniyor. Eylem PKK'ye de IŞİD'e de mal ediliyor. Ne var ki her iki örgüt de saldırıyı üstlenmiyor.

Teknoloji Emiri Eskişehir'den

Gaziantep'te bir eve yapılan operasyonda Ebu Musab kod adlı Ersan Çelik yakalanıyor. IŞİD'cinin özelliği Türkiye hücresinin teknoloji sorumlusu olması. Çelik bu nedenle "teknoloji emiri" olarak biliniyor. Çelik pek çok cihatçı gibi Nusra saflarında yer aldıktan sonra IŞİD'e katılıyor. Teknoloji bilgisi onu ayrı bir yere koyuyor. IŞİD'in bazı projelerine onun adı damga vuruyor. Emniyet uzunca bir süre kendisini teknik takipte tutuyor. Çelik'in, 2014 yılında casus uçak almak için Türkiye'ye geldiği, Eskişehir'den 13 yaşındaki kardeşini de alıp İstanbul'a geçtiğini belirleniyor. Yine İstanbul'da fiyatı 50 bin doları bulan iki model uçak aldığı ve bunları kardeşi E.Ç. ile Gaziantep üzerinden Suriye'ye götürdüğü tespit ediliyor.

21. A.g.y.

Model uçaklarla alınan görüntüler, saldırı planları

Peki, bu helikopterler ne işe yarıyor? Çelik'in IŞİD saflarında aktif rol aldığı, babasının Suriye'den dönen kardeşini Emniyet'e götürmesiyle daha net şekilde ortaya çıkıyor. Kendisinin de 2015 yılı Ağustosu'nda tekrar Türkiye'ye girdiği anlaşılan Çelik kısa süre sonra 6 Ağustos'ta Gaziantep'te yakalanıyor. Tutanaklara yansıyan ifadeleri binlerce dolara alınan o model uçağın ne işte kullanılacağı konusunda da bilgi veriyor.

İki makete kamera takılıp uzun süre savaşın devam ettiği Kobani'den görüntü aldım. Türkiye ve sınırdaki askerî hareketliliği casus uçak ile görüntülemem için görevlendirildim. Bunlarla Türkiye'ye saldırı yapılacaktı.[22]

Halep'te kimyasal bomba yaptılar

Gaziantep'te bir evde yakalanıp tutuklanan "Ebu Musa" kod adlı Ersen Çelik'in ifadesi, Türkiye'nin nelerle yüzleştiğini ve hangi tehlikelerden geçtiğini de anlatıyor. Çelik'in ifadesine

Suriye'de Menbic Köyü'nde ağır eğitim alan 25 kişilik bir timin bulunduğu, Türkiye'ye gidecek bombalı araçların garajda bekletildiği, ayrıca Halep'te hidrojen ve kimyasal bombaların hazırlanmış olduğu" yansıyor. Çelik, IŞİD'in elindeki kimyasal silah ve füzeleri Kilis sınırına getirilip bir depoda bekletildiğini ileri sürüyor. Elbette, bir parantez açacağımız "Kilis" meselesi de böylece belirginleşiyor.[23]

Müzisyenlikten Rojova'ya savaşa...

Türkiye IŞİD'inin Teknoloji Emiri Çelik, geçmişiyle de ilgili ilginç bilgiler verip cihada nasıl katıldığını da anlatıyor:

Denizli'de büyüm ve müzisyenim. 2012 yılında PKK ile savaşmak için Reyhanlı'ya gittim. Beni, Hama ve İdlip arasında bulunan El-Kaide kampına götürdüler. Kampta bana ajan gibi davrandılar. Canlı bomba olup kendimi patlatmamı istediler. Kabul edince, gerek olmadığını söylediler. 2 yıl Halep, Hama, Rojava'da PKK ile savaştım. 2013 sonunda PKK ve El-Kaide arasında anlaşma yapıldı. Çatışma olmayınca El-Kaide'den ayrılıp Türkiye'ye kaçtım.

22. 30.06.2016, Doğan Haber Ajansı (DHA), "IŞİD'in teknoloji emirinden korkunç ifadeler" başlıklı haber.
23. A.g.y.

6 ay Adana'da kaldıktan sonra Halep'e bağlı Menbic Köyü'ne gidip IŞİD'e katıldım.[24]

"Madem bu işten anlıyorsun o zaman emir ol!"

IŞİD'in Halep Valisi'nin yanına götürüldüğünü belirten Çelik sürdürüyor,

Valiye maket uçak kullanıp mayın taraması yapabileceğimi söyledim. Halep ve Kobani bölgesinde maket uçak ve mayın taraması yapmaya başladım. Halep'te casus uçak, harekete duyarlı mayın, kameralı silah sistemleri, gece görüş sistemleri ile ilgili bilgileri tek çatı altında toplamak için teknoloji mecmuası kuruldu. Beni emir yaptılar. İnternet üzerinden İstanbul'dan maket uçak alıp Kobani'de çekim yapmaya başladım. 8-9 ay Kobani'deki silahlı çatışmalarda maket uçak ile görüntü aldım.[25]

"Beni Emirlikten aldılar yerime telefon tamircisi Bülent'i getirdiler"

Türkiye'nin Kobani'de PYD güçlerine kapıyı açması üzerine IŞİD'in canlı bomba saldırısı yapma kararı aldığını ileri süren Çelik, şunları da aktarıyor:

Halep Askerî Emiri Ebu Yahya, Türkiye ve sınırdaki askerî hareketliliği casus uçak ile görüntülemem için görevlendirdi. Türkiye'ye saldırı yapılacağını bildiğim için iki casus uçağı bilerek düşürdüm. Sınır hattında Suudi Arabistanlı iki kişinin kullandığı iki casus uçağı tamir bahanesi ile alarak kamera sistemlerini bozdum. Şüphelenip beni emirlikten aldılar. Yerime Ankaralı telefon tamircisi Bülent'i getirdiler.[26]

"Kilis saldırısına da dikkat çekiyor"

Çelik, kendisini infaz etmek için bahane oluşturduklarından ve iftira atmaya başladıklarından söz ediyor:

Böylece Türkiye'ye kaçtım. Maket casus uçakları bozduktan sonra Bülent isimli kişi Ankara'daki akrabalarına iki maket casus uçağı sipariş etti. Bu uçakları Kilis'e saldırıda kullanacaklar. Maket casus uçakların biri yaklaşık 50, diğeri 17 kilo patlayıcı taşıma kapasite-

24. A.g.y.
25. A.g.y.
26. A.g.y.

lidir. Uçakları parça parça Menbic'e getirdiler. Halep'te bu uçakları model olarak kullanıp seri üretime geçmeyi düşünüyorlar.[27]

Sadece IŞİD mi?

Çelik'in anlattıkları, diğer cihatçı grupların da en az IŞİD kadar tehlikeli olduğunu gösteriyor. Türkiye'nin yakın bir gelecekte "Pakistan modeline" benzeyen büyük sıkıntılarla karşı karşıya kalabileceğini onun anlattıklarından öğreniyoruz. ÖSO içinde yer alan gruplar, muhalif ve ılımlı İslami yapılar olarak tanımlanıyor. Bunlardan birisi de Arapçada Halife Ordusu anlamına gelen Ceyş-ül Hilafe. Silahlı muhalif grup pek çok defa, radikal gruplarla işbirliği yapıyor. Liderleri, Sünni olmayan kesimlere karşı nefret söylemleriyle biliniyor. Şii ve Nusayrileri dinden çıkmış kişiler olarak tanımlıyor.

Ceyş-ül Hilafe'ye bağlı ölüm timi

İŞİD ve diğer Radikal İslami yapılar... Birbirlerinden farkları olmadığı bir kez daha ön plana çıkıyor. Kimisi kafa kesiyor, kimi insan ciğeri yiyor, bazıları ise Alevileri katletmek için fırsat kolluyor... Çelik'in ifadesinde yer alanlar "Ilımlı İslam"a ilişkin çelişkileri de Ceyş-ül Hilafe üzerinden gözler önüne seriyor. IŞİD'in kendisinden eylem yapmak için 10 kişilik canlı bomba timi kurmasını istediğini söyleyen Çelik, şu bilgileri de veriyor:

Canlı bombaların 3'ü Halep'teydi. Diğerleri Rakka'dan geldi. Hepsi yabancı uyrukluydu. Türkiye'ye geçselerdi bunları yakalatacaktım. Türkiye sınırında IŞİD'in kalabalık sınır birlikleri var. Ceyş-ül Hilafe'ye bağlı ölüm timi militanları hazır bulunuyor. Türkiye'de eylem yapmak için Menbic Köyü'nde ağır eğitim alan 25 kişilik tim bulunuyor. Menbic Üniversitesi'nde Rus ve Çeçen intihar birlikleri var. Bunlar tamamen Türkiye'ye eylem yapma hazırlığında. Halep'e bağlı Rai Kasabası, Rael Köyü, Türkmen Berih Köyü, Bablimün, Menbic ve Bab'da bombalı eylemler için araç ve havan gibi mühimmatlar hazırlandı. Araçlar Türkiye sınırında Suran Kasabası arkasındaki köylerde, boş garajlarda bekletiliyor.[28]

27. A.g.y.
28. A.g.y.

Esad'dan 71 uçak ele geçirildi

"Ebu Musa" kod adlı Ersen Çelik'in ifadesine başka tüyler ürpertici satırlar da yansıyor. IŞİD'in sözde Teknoloji Emiri IŞİD'in Esad rejiminden aldığı uzun menzilli füzelerin Menbic Köyü'nde olduğunu belirtiyor. Rakka merkezindeki boş bir fabrika içinde, "Çeçen Ömer" isimli kişinin üs olarak kullandığı yerde hazırlanan kimyasal maddeler olduğunu kaydeden Çelik şöyle sürdürüyor:

IŞİD'in elinde Esad rejiminden alınan 71 uçaktan Tabka Havaalanı'nda faal uçuşa hazır 3 savaş uçağı hazır bekletiliyor. Irak'ta yerini bilmediğim bir bölgede 3 adet F-16 savaş uçağı var. Halep elektrik santralinde güçlü hidrojen bombası yapma çalışmaları var. Mühendisler bu bombanın patlama ânında 60 kilometrekarelik alan içindeki canlıları imha gücüne sahip olduğunu söyledi. Türkiye sınırına çok yakın Rai bölgesinde Azerilerin hazırladığı ismini bilmediğim sıvı patlayıcı madde bulunuyor.[29]

Elbeyli'den Türkiye'ye TNT sokmuşlar

İfadelerinde diğer IŞİD'cilerinkine benzer vurgular görülüyor. Çelik "Ne yaptıysam ülkem için yaptım" diyor. Yine anlatımlarda başka dikkate alınması değer noktalar da ön plana çıkıyor. Sözde emir, Elbeyli'den geçirilen maddelere dikkat çekiyor... TNT ve Glikon patlayıcı... Bu anlatımlar ön plana çıktığında, Gaziantep sınırında IŞİD'in rahatlığının ve "askerle karşılıklı ilişkilerinin" Elbeyli'de de benzer olduğu anlaşılıyor. Çelik şunları aktarıyor:

Türkiye'ye uzun namlulu silah, el bombası, TNT ve Glikon patlayıcı maddesi sokulduğunu biliyorum. Malzemeler 10-20'şer kiloluk çantalar içinde, çoğunlukla Elbeyli üzerinden Türkiye'ye sokuluyor. Ben İstanbul'a giderek Ebu Yahya Şami'nin verdiği 30 bin dolar ile helikopterleri aldım. Bir kaçakçı beni Elbeyli'den Suriye'ye geçirdi. Türkiye'ye karşı eylem söz konusu olunca uçakları 500 metre yukarıdan yere çakarak, kullanılamaz hale getirdim. Ebu Muhammed Kürdi'nin, Türkiye sınırını görüntülemesi üzerine aramızda sorun yaşandı. Bana hırsızlık suçlaması ile iftira attı. Bundan dolayı görevden alındım. Kardeşimi ve ailemi alarak Türkmenlerin yardımı ile kaçak yollardan Türkiye'ye geldim. Ne yaptıysam ülkem için yaptım.[30]

29. A.g.y.
30. A.g.y.

İstanbul, Beşiktaş'tan 50 bin dolara sınırda keşif ve bombalama yapmakta kullanılmak üzere uzaktan kumandalı 2 model uçak alan bunları Gaziantep'te getirip rahatça Suriye'ye geçiren Çelik, verdiği ifadede de IŞİD gerçeğini gözler önüne seriyor. Hakkında 15 yıla kadar hapisle cezalandırılması istemiyle iddianame hazırlanan Ersen Çelik'in yargılanmasına Gaziantep Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam ediliyor.

Bumerang mı?

Kamuoyunu, çok uzun bir süre meşgul eden MİT TIR'ları ve IŞİD'e silah gönderildiği iddialarını Suriye'de yaşanan gelişmeler ve radikallerin "amelleri" ile değerlendirmek mümkün. Kilis'e "düşmüş olan" ve pek çok can kaybına neden olan füzeler, acaba sorularını da beraberinde getiriyor. Çelik'in ifadesinde füze ve uçakların Esad'dan ele geçirilmiş olduğu okunuyor. Ne var ki Adana'da çevrilen MİT TIR'ları daima güncelliğini koruyor. Acaba bir bumerang hadisesi mi yaşandı? Bu ve benzer sorular aklımızın bir köşesinde duruyor. Öte yandan Kilis'e atılan IŞİD füzeleri o günlerde farklı endişelerin de yaşanmasına neden oluyor. İstihbarat raporlarına yansıyanları da, can pazarının yaşandığı sıkıntılı günlerde yayınlıyoruz.

"Saldırı için şûra oluşturdular"

İstihbaratın raporlarına, IŞİD'in Türkiye'ye saldırmak için bir şura oluşturduğu, sınır köylerinde çok sayıda patlayıcı yüklü araç beklettiği, çeşitli illerdeki hücre tipi yapılanmaların merkezden saldırı emri beklediği ve gerekirse uçak kullanılacağı yansıyor. IŞİD'in olası eylemleri şu şekilde anlatılıyor:

> *IŞİD tarafından ülkemize saldırmak için bir şûra oluşturulduğu, bu şurada ülkemizin IŞİD'e saldırı ihtimalinin de konuşulduğu, ülkemizin IŞİD'e saldırmayacağı düşünüldüğünden IŞİD tarafından da saldırın düşünülmediği bilgileri elde edilmiştir. Saldırı düşünülmüyor,*[31]

denilse de Türkiye'nin İncirlik Üssü'nü NATO'ya açması ve koalisyon uçaklarının IŞİD'i vurması dengeleri değiş-

31. 07.05.2016, *BirGün*, "IŞİD'in kilis saldırıları başlangıç olabilir: Uçakla vurabilirler şüphesi" başlıklı haber.

tiriyor. Türkiye'nin IŞİD'le bir süredir gerginlik yaşadığı tartışılıyor.

"Uçakla vurabilirler, 80 pilotları var"

Radikal cihatçı örgüt ise söz konusu gerginlikte yapmayı planladıklarını maddeler hâlinde sıralanıyor:

> • *Tedbir amaçlı sınır köylerinde çok sayıda patlayıcı yüklü aracın hazır beklediği, ülkemizde birçok hücre tipi yapılanmalar oluşturulduğu, çok sayıda IŞİD mensubunun ülkemizde birbirlerinden habersiz olarak kamufle olarak merkezden talimat bekledikleri,*
> • *IŞİD'e ait 3 adet uçak bulunduğu, Mısır ve Suudi pilotlar tarafından eğitim merkezinde 2 aylık eğitim verildiği ve halihazırda 80 pilot olduğu, ülkemizle IŞİD arasında bir gerginlik yaşanması durumunda bu uçakların kullanılması planlandığı,*
> • *IŞİD'in ülkemizde eylem grupları/timleri oluşturduğu, ülkemizde eylem grubu oluşturmak isteyen Halep Bölgesi'nin ülkemizde bağlantılı olduğu,*
> • *Ülkemize uzun zamandır bomba ve silah gönderilerek çeşitli illere aktarıldığı, IŞİD'in talimat vermesi ile ülkemizde IŞİD'in müzahir gruplar tarafından da timler oluşturulduğu,*
> • *Timler içerisindeki şahısların birbirini tanımadıkları ve kendilerini kamufle ettikleri 2'şer kişi olarak hareket ettikleri, talimat gelmesi halinde intihar eylemi yapabilecekleri, yönünde bilgiler elde edilmiştir.*[32]

Cihatçı kampları

Emniyet'in raporundan Gaziantep, Adana ve Kilis'in cihatçı cennetine döndüğünü ve kamplar oluşturulduğunu bir kez daha teyit ediyoruz. IŞİD'in bu kamplara saldırılar planladığı da şu ifadelerden anlaşılıyor:

> *Gaziantep, Adana, Kilis'te ÖSO yanlısı şahısların yoğun bulunduğu tüm bölgelerin haritasının çıkarıldığı, ÖSO tarafından saldırı gerçekleşmesi halinde bu timlerin ÖSO kamplarına ve karargâhlarına intihar saldırısı düzenleyecekleri* şeklinde bilgiler elde edilmiştir.[33]

Kara harekâtının ne kadar zor olduğu anlaşılıyor

İstihbarat bilgilerinde birbirinden önemli satırlara rastlanıyor. Türkiye'nin Kilis'ten Cerablus'a doğru bir kara

32. A.g.y.
33. A.g.y.

harekâtının ne kadar zor ve tehlikeli olduğu da anlaşılıyor. Konuyla ilişkili maddeler şöyle:

- "ÖSO ve PYD'nin Türkiye yardımı ile Cerablus'tan IŞİD'e saldırılması ihtimaline binaen bütün bölgenin mayınlandığı,
- Amerika'nın Irak'ta kara kuvvetleri ile saldırması ihtimaline karşı, bütün sınır hattında tünel kazıldığı,
- Sınırda askerlerin girme ihtimali olan yerlere normal mayın, tankların girme ihtimali olan yerlere ise tank mayını yerleştirildiği ve mayınlama işleminin halen devam ettiği, yönünde bilgilere ulaşılmıştır."

Nevşehir'deki bir firmadan tünel açma makinesi satın almışlar!

İstihbarat bilgilerine yansıyanlardan IŞİD'in, en önemli gündemlerinden birinin tünel açmak olduğu anlaşılıyor. Bununla birlikte cihatçıların, konuyla ilgili olarak Nevşehir'deki bir firma ile görüşme yaptıkları ve almayı planladıkları/aldıkları araçları rüşvetle sınırdan geçirmeyi amaçladıkları/geçirdikleri anlaşılıyor. Raporlardaki satırlar dikkat çekiyor:

IŞİD için en önemli gündemin tünel açma makinesinin temini olduğu, Nevşehir'de faaliyet gösteren Kamper Tünel Açma Makineleri ve Maden Ekipmanları İmalatı isimli şirketle görüşüldüğü, sınırdan geçirilmesi konusunda sıkıntılar yaşandığı ve rüşvet verilerek geçirilmesinin planlandığı yönünde teyide muhtaç bilgiler elde edilmiştir.[34]

Öte yandan raporda, IŞİD'in casus uçaklarla (multikopter) karakollar ve askerî noktalar hakkında bilgi topladığı da anlatılıyor.

Adana'dan Suriye'ye giden hücre

İstihbarat raporlarından Süleyman Şah Türbesi'ne ve NATO birimlerine yönelik saldırı konusunda da bilgilere ulaşılabiliyor. İşte o bilgiler:

34. A.g.y.

Adana Eyüp Baksi/Kiremithane Grubu tarafından rütbeli Amerikan askerlerini taşıyan NATO'ya ait bir araca yönelik keşif çalışmaları yapıldığı ancak Halep Bölge emirleri Şeyh Ömer ve Abu Saad (A/K) tarafından eyleme onay verilmediği şeklinde bilgilere ulaşılmıştır. Süleyman Şah Operasyonu sırasında 3 adet bomba yüklü aracın hazır bulunduğu ancak Halep Valisi'nin saldırı emri vermediği, bu nedenle Ebu Bekir el-Bağdadi'nin valiyi görevden aldığı şeklinde veriler elde edilmiştir.[35]

Uçak olmazsa füzeyle, Kilisli: Çok şükür bugün de ölmedik

Türkiye'nin mezhepçi ve fetihçi Suriye politikası sadece şehirleri Selefi yatağına dönüştürmüyor, başka bir ülkenin toprağında derinleşen bataklık masum insanların da ölmesine yol açıyor. 83 Şam derken Kilis'e füzeler düşüyor, Kilis neredeyse elden gidecek gibi oluyor. "O günlerde" ölümün kol gezdiği şehirde neler olup bittiğini gözlemliyoruz. Savaş ile ölümün sıradanlaşması ve alışkanlığıyla oluşan ruh hâlini kendimizde test etme olanağı da buluyoruz. Kilis'e ulaştıktan on dakika sonra, güneyi yani Suriye tarafını gözlüyor, bir yaşam üçgeni oluşturarak duvar diplerinde yürüyor, açık alanlarda mümkün olduğunca bulunmuyor ve akşam olunca rahatlıyoruz. Çünkü IŞİD geceleri füze atmıyor.

Siyasal iktidara kızgınlık yaşayan Kilisliler, "Bugün tepemize bomba düşmedi" diye şükrediyor. Ne var ki şehirde gelecek için umut taşınmadığını, esnafın kan ağladığını, herkese şüpheyle bakıldığını ve çocukların geleceğinin sorgulandığını görüyoruz.

Şehirdeki kâbus, 18 Ocak 2016 tarihinde yan yana bulunan Nazlı Ömer Çetin İlkokulu ve Eyüp Gökçe İmam Ortaokulu'nun binaları arasına düşen IŞİD füzeleriyle başlıyor. Ders saati olduğu için faciadan dönülse de bir 7. sınıf öğrencisiyle bir hizmetli yaşamını yitiriyor. Kilis'te IŞİD'in attığı füzeler nedeniyle ölen 22 kişinin yanı sıra bir kısmı halen tedavi gören 100'ün üzerinde yaralı bulunuyor.

Neden Kilis?

Şehirde cevabı aranan en büyük soru bu! Elbette soruyu sadece o esnada şehirde yaşananlara bakıp cevaplamak

35. A.g.y.

mümkün değil. Son seçimlerde AKP'ye yüzde 62 oy veren Kilisliler de 2011 yılından beri uygulanan dış politikanın Suriye bataklığına saplandığını görüyor. İktidar partisine büyük bir kızgınlık yaşanıyor. Peki, gerçekten de neden Kilis IŞİD'in hedefinde? Soruyu cevaplamak için hem haritaya bakmak hem de "Türkiye fetih hayalinden vazgeçmiyor mu?" şüphesini değerlendirmek gerekiyor.

Net bir biçimde tüm Kilisliler; şehirlerine medyada yazılıp çizildiği gibi füze düşmediğini, sayısı 80'i geçen Katyuşaların IŞİD tarafından atıldığını biliyor. Öncüpınar sınır hattında ÖSO bulunuyor. Kilis'in güneydoğusunda ise IŞİD var. Füzelerin tam da buradan atıldığından herkes haberdar!

Türkiye vazgeçmiyor mu?

Kilisliler bunu bildikleri gibi şüphelendikleri şeyleri dile getirmekten de imtina etmiyor. Konuştuğumuz şehir halkından kişiler; "4 adam gönderir, 8 füze attırırım" sözlerine, "Reyhanlı Katliamı"na gönderme yapıyor. Acaba "'IŞİD'le mücadele etmek ancak Suriye'ye girmekle mümkün olur' izlenimi verme ısrarı sürüyor mu?" Kilisli bununla birlikte bir başka soru üzerinde daha duruyor: "Bu füzeler dışarıya karşı, 'IŞİD'e yardım ettiğimizi söylüyorsunuz ama onlar bizi de vuruyor' algısı yaratmak için mi düşüyor?"

Halka abdest, Vali'ye koruma

Esnaf, "Şükür" diyor. "Bugün füze atılmadı ama yarın ne olur bilinmez!" Belediye füzelere karşı zikirmatik dağıtıp Vali, abdestsiz dışarıya çıkmamayı öneriyor. Kilis'teki önlemlerden bazıları da AFAD'ın dağıttığı *Füzelerden Korunma Yöntemi* konulu kitapçık ve yine belediyenin "Evlerinizin güney cephelerinde oturmayın, gerekirse sokağa çıkmayın" anonsları... Ne var ki halka bunlar öğütlenirken, Vali Süleyman Tapsız'ın 7 korumalı araç konvoyu ve polis eskortlarıyla çarşıya indiğini öğreniyoruz.

Kilis halkının üstüne basa basa söylediği şeylerden biri de gerçeğin sert bir sağlaması gibi. Durum, müdahil olunan başka bir ülkenin geldiği nokta ile birlikte Türkiye'nin içinde bulunduğu karmaşayı da gösteriyor. "Komşumuz

artık Suriye değil, IŞİD!" Kilis'in bir hayalet şehri andırdığı doğru. Girişteki tabelada nüfusun 93 bin olduğu yazsa da bu, gerçeği yansıtmıyor. Yerli halkın büyük bölümü Kilis'ten başka illere göç etmiş durumda. Bununla birlikte şehirdeki Suriyeli sayısının 180 bine dayandığı belirtiliyor. Başka bir yere göç etme imkânı bulunmayanlar ise farklı bir yöntem geliştirmiş durumda. Pek çok Kilisli erken saatlerde, araçlarıyla evden ayrılıp Kilis dışına çıkıyor ve gece geç saatlerde tekrar şehre dönüyor.

Sıfır sorun dibe vurdu, Kilis sahipsiz

Kilis'te sadece halkla değil, siyasi parti temsilcileri, STK yetkilileri ve Baro Başkanı'yla da görüşüyoruz. CHP Kilis İl Başkanı Abidin Uslu; "Sıfır sorun dibe vurdu, Kilis sahipsiz" diyerek önemli konulara değiniyor: "Esnaf kepenk kapattı, iş güç yok. Endişeyle yaşıyoruz. AKP dışındaki bölge milletvekilleri Kilis'le ilgili önerge verirken, iktidar bunları reddediyor. Kilis'te neyin araştırılmasını istemiyorsunuz? Halkın yüzde 30'u göç etti. Öncüpınar'da 15 bin, Elbeyli'de 25 bin kişilik Suriye kampı var. Bunlarla birlikte Suriyeli nüfusu 180 bini buluyor. 5 bin kişilik dubleks konteynerlerin olduğu bir kent de kuruldu. Misafirlerini bekliyor. Bu gidişle çok yakında Kilis'te sadece Suriyeliler kalacak. Halkta bıçak kemiğe dayandı. Bir ayaklanma olursa altından kalkamazlar."

CHP İl Başkanı Uslu, "Sadece füze atılır mı endişesi taşımıyoruz. Halkın arasında kulaktan kulağa yayılan başka söylentiler de var!" diye anlatıyor: "Hâlâ sınırlardan minibüslerle Suriyeli taşındığı bilgisi alıyoruz. Bunlar kim? 180 bin Suriyeli içinde cihatçı yok mu? Elbette IŞİD'lisi de El-Nusra'lısı da El-Kaide'lisi de var. Bölgede istihbarat örgütleri de cirit atıyor. Halk sadece dışarıdan gelecek tehlikelere karşı değil içerideki risklere karşı da diken üstünde yaşıyor. Canlı bombalar aramızda, her an bir patlama olacak şüphesiyle yaşıyoruz" diyor. Kilis'te söylenilenler tamamen gerçeği yansıtıyor. Şehirde olduğumuz zaman diliminde Arpaekmez'de bir, Asri Mezarlık'ta iki canlı bomba yakalanıyor.

Mağdur olan hep çocuklar

Eğitim Sen Yönetim Kurulu üyesi Haşim Durmuş ise Milli Eğitim'in Kilis'teki tuhaf uygulamasından söz ediyor: "Okulları kapatmıyorlar. 'Öğrencilerden gelen gelsin' diyorlar. Gelmeyen öğrenci yok yazılmıyor. Ancak öğretmenler her gün okula gitmek zorunda. Bir aydır bu uygulama devam ediyor. Öğretim tamamen kesintiye uğramışken, okulların neden tamamen kapanmadığını anlayamıyoruz."

Canlı bomba korkusu

Kilis Baro Başkanı Muammer Fazlıağaoğlu da, yaşananları baştan alıyor: "3 milyon Suriyelinin 1,5 milyonu buradan geçti. Kilis bir göç vadisi olarak kullanıldı. Kimin ne olduğunu bilmiyoruz. Bu bir yana 93 bin kişilik şehirden 250 bin kişi yararlanıyor. Hâl böyleyken, devlet katlanan nüfustan desteğini esirgiyor. Save Barajı'nda su bitmek üzere. Bir eğitim ve araştırma hastanesi istiyoruz. Bununla ilgilenmelerini bekliyoruz... Kucağımızda büyük bir bomba var" diye sürdürüyor: "Kilis provokasyona açık bir yer. Ölüyoruz, taleplerimize karşı yürüyüş bile yapamıyoruz. Çünkü aramıza canlı bomba sızıp sızmayacağını bilmiyoruz."

Fazlıağaoğlu, şehrin başka bir durumuna da vurgu yapıyor: "Katlanarak artan nüfusa rağmen, şehrimizde ne suç oranı arttı ne de Türkiyeli-Suriyeli gerilimi yaşandı. Kilis bu nedenle Nobel'e aday oldu. Böyle bir durumdayken, şehrimize füzeler düşmesi de başka bir açıdan manidar!"

Kimse füzeden hızlı koşamaz

Bir kez da vurgulayalım, Kilis'te birkaç önemli bilgi hafızamıza yerleşiyor. Füzelerin düştüğü saatler... Güney istikameti... Önce ıslığa benzer bir ses; üç saniye... Ancak bunlar çok da işe yarar bilgiler değil! Çünkü kimse bir füzeden daha hızlı olamıyor. Kısa sürede binalar arasında bir yaşam üçgeni oluşturma kurnazlığı ve gökyüzüne bakarak yürüme refleksi gibi yeni alışkanlıklar ediniyoruz. 5 yıl önce Türkiye'nin bir şehrinde bu kadar tuhaf ve acı şeyler yaşanacak dense kimse inanmazdı! Gerçek şu ki, kötüye alıştırmak, kötüye alıştırılmak kolay oluyor.

Hırsızlık arttı

IŞİD ezbere iş yapmıyor. Yer ve konumunun belli olmaması için Kilis'e hava karardıktan sonra füze atmıyor. Yine de kendimizi gökyüzüne bakmaktan alamıyoruz. Katmeri, tavası, zeytinyağı, tarihî dokusu meşhur olan Kilis'te herkes, Katyuşalardan, obüslerden, çok namlulu roketatarlardan, Grad füzelerinden söz ediyor. Büyük bir göç dalgası yaşanan kentte hırsızlığın arttığı belirtiliyor. Başka şehirlerden soygun amacıyla gelip evlere girenler olduğu aktarılıyor. Şehirde en çok nefret edilen şeyler "angajman kuralları" ve "misliyle karşılık verdik" sözleri. Kilisli bu sözlere, "Biz misliyle karşılık verilmesini filan istemiyoruz. Canımızı koruyun yeter. Üstelik karşınızda bir devlet değil eşkıya sürüsü var" şeklinde tepki veriyor. Kilis'te can yakan durumlardan birisi de belki de ilk kez hissedilen devlet baskısı. Halk buna yeni tanık olduğunu dile getirip hissettiklerini özetliyor: "Canımızı koruyun dediğimiz için bize saldırdılar, olan biteni anlatmayalım diye internetimizi kestiler. Çok ağırımıza gitti!"

Suriye savaşından kaç, Kilis'te füzelere yakalan: Kötü bir kader işte

Şehirde ilginç hikâyeler de ortaya çıkıyor. Suriye'deki savaştan Türkiye'ye göçen ve aileleriyle birlikte Kilis'te yaşamaya başlayan iki gençle sohbet ediyoruz. Veys Zamot ve İbrahim Hamd ikisi de Halepli. 3 yıl önce, Kilis'teki, Suriye Mektebi'nde tanıştıklarını ve burada çok sıkı bir dostluk kurduklarını öğreniyoruz. Üniversiteyi kazandıklarını, kayıt yaptırmak için TÖMER'e devam ettiklerini anlatıyorlar. Veys Zamot ve İbrahim Hamd, Kilis'te sayısı 180 bini bulan Suriyelilerden ikisi. "Bizi misafir eden Kilislilerden razıyız" derken, yüksek fiyattaki ev kiralarına değinmeden edemiyorlar. Zamot'un 9 kişilik ailesi Kilis'teki iki göz odaya 600 TL ödüyor. 7 kişilik Hamd ailesi ise 3 odaya 900 TL veriyor. Kilis'te dilenen sığınmacı kadınlara ve çöpleri karıştıran aç Suriyeli çocuklara bakarak herkesin onlar kadar şanslı olmadığını bir kez daha teyit ediyoruz. Buna rağmen, iki genç kendilerini şanslı hissetmediklerini aktarıyor. Veys Zamot, "Acayip bir kader işte" deyip gülerek anlatıyor: "Kilis'in du-

rumuna çok üzülüyoruz. Artık Kilis'ten de ayrılmayı düşünüyoruz. Bizim gibi pek çok aile var. Maalesef savaş peşimizden geliyor." İbrahim Hamd da benzer şeyler söylüyor: "Biz üniversite okuyup burada kalarak Türkiye'ye yarar sağlamak ve böylece borcumuzu ödemek istiyorduk. Ama ikinci kez göçmen olmak üzereyiz. Ailem 'İstanbul'a gideceğiz' diyor." Kilis'te gece... Ara sıra yeri sarsan obüslerin sesi. Suriye'den kaçıp gelen ve ikinci kez göçmen durumuna düşmek üzere olan Suriyeliler bize Kilis'i gezdiriyorlar. Son bir not yazıp, şehirden ayrılıyoruz: "Tuhaf bir dünyanın orta yerinde Kilis. Kader mi? İnsanı tepesine düşen füzelere de alıştırıyorlar!"

Işid ve Katyuşa füzeleriyle ilgili birkaç kelam daha - Değerlendirme

Katyuşa füzeleri... IŞİD tarafından ilk kez, Kobani'de kullanıldı. Bunlar modifiye edilmiş, menzilleri 18-20 kilometre ile sınırlı, taşınması basit silahlar. Onları kullananlar, silahlarla birlikte kolayca yer değiştirebiliyorlar. Bu nedenle misilleme imkânı zor. Katyuşa silahlarının en önemli özelliklerinden biri "klasik topçu hedefleme yöntemiyle" kullanılıyor olmaları. Hedefe kilitlenip düğmeye basıyorsun, istediğin yeri vuruyorsun!

Misilleme, pazarlık, danışıklı döğüş

Yani... "Kilis'e düşen füzeler" açıklaması hikâye!

Nobel adayı "güzide şehrimizde" daha "şimdiden" 5'i Suriyeli 15 kişi öldü. Çocuklar, okula gidemiyor, hastaneler hizmet veremiyor. İnsanlar korkudan şehri terk ediyor!

IŞİD, Kilis'i vuruyor. Durum bu!

İyi de bir neden-sonuç ilişkisi olmalı değil mi? Var elbette.

"Neden" sorusunun "üç muhtemel" cevabı üzerinde durulabilir.

IŞİD, Kilis'i niye vuruyor? Bunlar, Selefi radikallerin, Türkiye'de tutuklu bulunan üyelerinin serbest bırakılmasına yönelik eylemler ya da yine son dönemde Türkiye'den yapılan topçu atışlarına birer misilleme sayılabilir.

"Kilis'e düşen füzelerle", IŞİD'in, Suriye'ye açılan Türkiye koridorunu güvende tutmak için gözdağı vermesi de olanak dahilinde. IŞİD; "Burası benim yolum! Lojistik malzeme sağ-

ladığım ve insan da dahil olmak üzere her türlü kaçakçılığı yaptığım hat!" mesajı veriyor olabilir.

Bir diğer muhtemel cevap ise "danışıklı dövüş" kurgusu üzerinden okunabilir. Bıkmadan, usanmadan, Suriye hayali ve çılgınlığını "Selefi vekiller" üzerinden sürdürmeye çalışmak düşüncesi üzerinde durulabilir. "Kilis'e düşen füzeler"; Reyhanlı'daki şu meşhur ve vahim patlama ya da "4 adam gönderir 8 füze attırırım" hezeyanının kopyası gibi okunabilir.

Aslında her bir yanıt ayrı bir felaketin tam metnidir!

"İlk iki cevap", beslenip büyütülen IŞİD'in "koca Türkiye devletiyle" yaptığı pazarlığın resmidir. Tam burada "Turkish style" bir ergen atarlanmayla iktidara öneride bulunanlar olacaktır: "Siz de vurun, yıkın!"

İştahı kabaranlara, "o işin öyle kolay olmadığı" kısa yoldan anlatılabilir. Türkiye, IŞİD'i bu saatten sonra öyle basit bir biçimde vuramaz. Çünkü şimdiye kadar yapılan kirli ittifaklar nedeniyle, IŞİD sözcü ve militanlarının "sağda solda" konuşma riskleri vardır. Bunlar "iyi çocuklar" olsa da sonuçta ağızları torba değildir!

Öte yandan, dışarıdan yapılacak bir müdahale sonucunda, vahşi Selefilerin dozu artırmaları da söz konusudur. IŞİD, herhangi bir yolla roket sistemleri elde ettiği anda Katyuşa füzelerini bir kenara bırakır, bunların üzerine "maazallah" kimyasal, biyolojik başlıkları takıverir.

Menzili artırıp başka noktalardan da Türkiye'yi vurabilir. ABD'nin, İncirlik'i aileleriyle birlikte tahliye etmesinin nedenlerinden biri bu olabilir.

Bataklıkta ilerlemeye devam

Sonuç itibariyle; 2011 yılından beri yapılan uyarılar ne yazık ki sonuç vermemiş, ortaya yamalı bir bohçaya dönüşen ve dikiş tutmayacağı anlaşılan bir ülke özeti çıkmıştır.

O özet ise bir bohçacı kadın çığlığı gibidir:

"Savaş, kaos, çamur ayağınıza geldi hanımmmm!"

Suriye gerçekten de artık Türkiye'nin iç sorunudur. Ne var ki "o bataklık" üzerinden bir fetih coşkusu yaşamanın mümkün olmayacağı bellidir. 83 Şam trajik bir masaldır. Şam'a Cuma'ya giderken eldeki "79 Kilis"ten olmak şimdiki temel meselemizdir.

Türkiye'nin her gün ve her konuda bir uzvunun daha bataklıkta kalması, içinden çıkılmaz noktalara doğru savrulması... Kilis'te insanlarımızın ölmesi...

Bunlar da mevzu mu? Tali konular!

Önemli olan... Survivor'da Semih'in birinciliği...

Bahar gibi hava... Tribünler tıklım tıklım dolu...

Yaşasın kuzuların sessizliği!

IŞİD'le mücadele samimi mi?

Türkiye Suriye bataklığında IŞİD'le başladığı mücadeleyi, Kürt koridoruna karşı sürdürmek niyetinde. Basında yer bulan "bazı" haberlere göre IŞİD Gaziantep'ten de temizlenmek üzere. Oysa sadece şehirde hâlâ faaliyette olduğu bilinen vakıf ve derneklere, örgütün bulduğu tabana baktığımızda bile bunun gerçeği yansıtmadığı anlaşılıyor. Ölenlerin yerine yenileri geliyor, hücreler kendini yeniliyor. Gaziantep'te aktarılanlar daha da vahim. Şehir halkı, çocuk cihatçıların yetiştirildiğini söylüyor. Tam bu noktada yine benzer sorulardan biri devreye giriyor: IŞİD'e yol verilmeye devam mı ediliyor? Bu soruyu başka bir soruyla daha can sıkıcı hâle getirmek de mümkün. Gaziantep'te Düğün Saldırısı'ndan hemen sonra Cerablus operasyonuna girişilmesi ilginç değil miydi?

IŞİD bir maymuncuk olarak mı görüldü?

Biraz daha geride, farklı sorularda var; MİT TIR'ları ve Türkiye tarafından IŞİD'e silah verildiği iddiaları gündemden hiç düşmedi. Yine Selefiler için Suriye'deki katliamda kullanılan Sarin gazı temini de öyle!

Dışarda hâl böyleyken, sayfalara sığmayan Diyarbakır, Suruç, Ankara Katliamları Türkiye'nin kara tarihine yazıldı. Hepsinin ilginç ve iktidarın "dilekleriyle doğru orantılı" sonuçları vardı. Tüm bunlar, net bir soruyu gündeme getirdi: Hem Suriye'deki vekâlet savaşında hem de Türkiye içinde, IŞİD acaba istenen kapıları açan bir maymuncuk olarak mı görüldü. Yoksa tasarlandı mı? Türkiye IŞİD'ini bu soruyla birlikte ele almak yerinde olacaktır.

7
Muamma

Gaziantep-İstanbul-Avrupa

MİT'in savcılığın istediği yazıya verdiği bir cevap, IŞİD'in hem yurtiçindeki saldırıları gibi yurtdışındaki eylem planlarının da önceden değerlendirildiğini ortaya koyuyor. Selefi terör örgütünün hedefleri arasında farklı noktalar bulunuyor.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, 10 Ekim 2015'te gerçekleşen Ankara Gar Katliamı'ndan 13 gün sonra Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı'ndan, olayın arka planı, failler ve azmettirenlerle ilgili olarak ulaşılan bilgilerin paylaşılmasını istiyor.

MİT hangi olayları biliyordu?

İstihbarat, bir süre sonra kendisinden istenen bilgileri Savcılıkla paylaşıyor. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen belge ve bilgiler, IŞİD'in gerçekleştirdiği pek çok toplu cinayetin önceden bilindiğini gösteriyor. MİT'in savcılığın istediği yazıya verdiği cevapla Brüksel'in yanı sıra Sultanahmet Katliamı ve Kilis'te yaşanan saldırıların da kokusunu aldığını ortaya koyuyor. MİT, savcılığa cevaben, "Çok Gizli" yazılı evrakı gönderiyor. Belgelere, "İstihbari nitelikte olan bu bilgiler hukuki bir delil olarak kullanılmaz" şerhini düşüyor. O belgelerde, şu saldırılar görülüyor:

Brüksel Katliamı

MİT, yazıda katliama ilişkin olarak şunları yazıyor: "Aralık 2015 itibarıyla IŞİD ile bağlantılı şahısların, önümüzdeki yıl, Türkiye ve Belçika'da bir saldırı gerçekleştirmeyi planladığı, saldırıda otel ve müşteri hizmetlerinin kullanılabileceği..."

MİT'in belgeleri yolladığı tarihten 3 ay sonra yani 22 Mart 2016'da Belçika'da Maelbeek Metro İstasyonu ve Brüksel Havalimanı'nda gerçekleştirilen silahlı ve bombalı intihar saldırılarında 34 kişi hayatını kaybediyor, 250 kişi ise yaralanıyor.
İstihbarat saldırı planının Belçika ile paylaşıldığını da; "MİT'in istihbari bilgiler ve hususlar dış makamlara iletilmiştir" diyerek vurguluyor. Öte yandan Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Brüksel Saldırısı'ndan 4 gün önce yaptığı konuşma dikkat çekiyor. Erdoğan Belçika'da kurulun PKK çadırına tepki gösterip şunları söylüyor: "Koynunuzda yılan besliyorsunuz. Beslediğiniz o yılan her an sizi de sokabilir. Türkiye'de patlayan bombaları, televizyon ekranlarından seyretmek size bir şey ifade ediyor olmayabilir. Aynı bombalar sizin şehirlerinizde patlamaya başladığında, bizim ne hissettiğimizi mutlaka anlayacaksınız ama o zaman her şey için çok geç olacak."

Sultanahmet Katliamı

MİT, aynı belgelerde Türkiye'de yeni bir IŞİD katliamı yaşanabileceğine dikkat çekerken, şu ifadeleri kullanıyor: "Türkiye'de bulunan ve 5 kişiden oluşan bir IŞİD hücresinin 31.12.2015'te Ankara veya İstanbul'da ses getirici bir intihar eylemi hazırlığı yönünde istihbari bilgiler var."
Sultanahmet'teki IŞİD eylemi MİT'in sözünü ettiği tarihte olmasa da kısa bir süre içinde yani "verilen tarihten yaklaşık on gün sonra" 12.01.2016 tarihinde gerçekleşiyor. Saldırıda 10 turist yaşamının yitirirken 15 kişi de yaralanıyor.

Kilis saldırıları

MİT'in, Kilis'e yapılan saldırılar hakkında önceden fikir sahibi olduğu da yine Savcılığa sunduğu bilgilerden anlaşılıyor: "IŞİD'e yönelik kara harekâtı ile ilgili gündeme yansıyan gelişmelerin örgüt mensuplarınca da izlendiği, söz konusu durumların hayata geçmesi halinde Kilis başta olmak üzere yurtiçinde eylemlere yönelebileceği, IŞİD sözde halifesinin Türkiye'ye yönelik saldırı/savaş açılmasına yönelik henüz bir karar vermediği, önümüzdeki günlerde durumun netleşeceği, savaş için karar verilmesi halinde turistik bölgelerin, Boğaz köprülerinin, elektrik santralleri ve barajların hedef alınabileceği, Kilis'e yönelik ani bir saldırı düzenlenebileceği..."
MİT bunu da biliyor. Kilis'e ilk roketli IŞİD saldırısı 18 Ocak 2016'da yapılıyor. 3 roket isabet eden okulda görevli 1 vatandaşımız hayatını yitiriyor.[1]

1. 03.09.2016, *BirGün*, "Bir MİT klasiği: Biliyorduk ama önleyemedik" başlıklı haber.

Yunus Durmaz tekrar tekrar ön plana çıkıyor

Sözde Antep Emiri... Hem şehirdeki müthiş IŞİD yapılanmasının organizatörlerinin başta geleni hem de uzun yıllarını dünya cihadistleriyle birlikte geçirmiş biri. Aynı zamanda Ankara Gar Katliamı'nın planlayıcılarından. Namıdiğer Abdüllatif Efe. Yunus Durmaz'ı pek çok açıdan önemli hâle getiren durumlar var. Öncelikle uzun yıllardan beri teknik takipte olan bir Tekfirci olduğunu yinelemekte yarar var. Neredeyse tamamı IŞİD'e bağlı bir ailenin üyesi. Halen Suriye'de olduğu değerlendirilen Ökkeş ve Cihan ile Ankara İddianamesi sanıklarından Hacı Ali kardeşleri. Annesi bile Suriye'de bulunduğu ifade edilen bir terör örgütü üyesi. Emniyet, 2009'da havalimanında El-Kaide'den alınıp bırakılan Yunus Durmaz'ı biliyor. 2014 yılında cihat sempatizanlarını ona karşı uyarıyor...

Bugünlere nasıl gelindi?

Halen cezaevinde bulunan Murat Taşçı'nın öyküsü ve ilişkileri Antep hücre yapılanmasının ve IŞİD'in nasıl yıllarca "görmezden gelindiğini" anlatması açısından önemli!

20.08.2016 tarihinde Gaziantep'teki bir düğüne yapılan bombalı saldırı ve çoğu çocuk 54 kişinin yaşamını yitirmesi IŞİD tehlikesinin boyutunu bir kez daha gösteriyor. Cenazeye üzerlerinde bir örnek şapka ve kıyafetlerle tekbir getirerek saldıranlar ise işin başka bir tarafını anlatıyor. Bazı dosyalar, "bugünlere nasıl gelindiği" konusunda bilgi veriyor. Murat Taşçı hakkında "kamu düzenini bozmak" ve "IŞİD'e üye olmak" suçlarından iki ayrı iddianame düzenleniyor. İddianamelere yansıyanlar, Taşçı'nın, IŞİD'in istihbarat birimde çalıştığını, Antalya ile Alanya'da tarassut yaptığını, turistlerin, onları şehir merkezine taşıyan servis araçlarının ve durak yerlerinin fotoğraflarını çekip Google Earth üzerinde işaretlediği gösteriyor. Bu bilgileri, 10 Ekim'in planlayıcısı Antep Emiri Yunus Durmaz'la paylaşan Murat Taşçı'nın, örgütün üst düzey sorumluları Ahmet Güneş ve kendini polisin yaptığı operasyonda patlatan Halil İbrahim Durgun'la da irtibatlı olduğu belirtiliyor. Taşçı'nın Suriye'deki IŞİD kamplarında çekilen fotoğraflarında, bomba ve silah eğitimi aldığı da görülüyor. Şahsın ağabeyi de Suriye'deki çatışmalarda ölüyor.

Katliamlardan 2 yıl önce Gaziantep

Taşçı'nın tutanaklara yansıyan ifadeleri IŞİD katliamlarının nasıl adeta haber vererek geldiğini gösteriyor. Üzerine atılan suçları kabul etmeyen Taşçı, Yunus Durmaz ve Ahmet Güneş'i Suriye'de ölen ağabeyi dolayısıyla tanıdığını belirtiyor.

Emniyet neredeyse ezbere biliyor

İşte Murat Taşçı'nın Gaziantep Cumhuriyet Başsavcısı Tekin Küçük'e verdiği cevaplar ve ifadeye yansıyan o satırlar: "Ben 1991 doğumluyum. 2013'te abim kendisi vefat etti. Abim vefat edince biz evin önüne (Atakent Mahallesi-Şehitkâmil İlçesi) çadır kurduk. Belediye'den çadır aldık ve abimin arkadaşları cenazeye geliyordu. Cenazeye gelenler içerisinde iki şahıs vardı..."

Taşçı ifadesine yansıyanlardan, Yunus Durmaz ve ekibinin uzun süredir ezbere bilindiği ortaya çıkıyor. Taşçı'nın ifadesindeki o çarpıcı satırlar:

> *O tarihler içerisinde Terörle Mücadele'den iki şahıs geldi. Bana dediler ki, polis memurları geldi dediler ki; sen dediler bu gelen kişilerin (taziyeye) kim olduğunu biliyor musun? Ben dedim, hayır tanımıyorum. Sonra bana dediler ki, bak dediler burada, bu şahıslar abinin beynini yıkadılar. Abini Suriye'ye götürdüler. Bak dediler, sizin de beyninizi yıkamasınlar, dikkat edin...*[2]

Taşçı'nın ifadesi şöyle devam ediyor: "Yunus Durmaz ve Ahmet Güneş, bunlar da gelmişlerdi. Abimin arkadaşları olduklarını söylemişlerdi. İşte o zaman bize yemek yaptırdılar. Gelip gittiler. Kalabalık şekilde böyle insanlar (IŞİD'ciler) geliyordu. Taziyeye, başsağlığına gelip ondan sonra gidiyorlardı..."

Emniyet IŞİD'in paintball maçını izlemiş

Daha da eski belgeler var. IŞİD'in çeşitli illerde düzenlediği ve onlarca kişinin yaşamını yitirdiği bombalı saldırıları

2. Şahin'in anlattığı olay 2013 yılında Gaziantep Belediyesi'nden alınıp kurulan taziye çadırıdır. Suriye'de öldüğü iddia edilen Kenan isimli şahıs ise ileride "biraz daha detaylı anlatacağımız üzere" halen bir başka IŞİD davasından tutuklu bulunan Murat Taşçı"nın abisidir. Taziyeyi Yunus Durmaz ve ekibi verir. Emniyet, Murat Taşçı'yı, Yunus Durmaz ve beraberindekiler konusunda, "Bunlardan uzak dur, abini de Suriye'ye bunlar gönderdi" diyerek uyarır. Açıkçası; 2013 yılında bilinen isimler bir süre sonrasında büyük katliamlar yapacaktır.

organize eden kişilerin, 2012 yılından itibaren yaklaşık 2 yıl boyunca adım adım takibe alındığı anlaşılıyor. Emniyet, IŞİD'in kendi arasında düzenlediği paintball müsabakasını da izliyor.

Gaziantep Emniyet Müdürlüğü, fiziki takipte Yunus Durmaz, Ahmet Güneş, Abdülmutallip Polat, Nusret Yılmaz ve Cebrail Kaya gibi örgüt militanlarının her adımını izliyor. Takip sırasında, 18 Kasım 2012 tarihinde Yunus Durmaz, Nusret Yılmaz, Abdülmutallip Polat ve Cebrail Kaya'nın da aralarında olduğu 25 kişinin kamuflaj elbisesi giyerek örgütsel eğitim amaçlı paintball maçı yaptıkları anlaşılıyor. 3 Kasım 2012 ve 10 Şubat 2013'te örgütsel bağları güçlendirmek için halı saha maçı yaptıkları saptanıyor ve etkinlikler fotoğraflanıyor.

Durmaz'ın evinden çıkan belgeler

Ankara Gar Katliamı dosyasının bir nebze ilerlemiş olmasının iki nedeni var. Biri 102 kişinin yaşamını yitirdiği operasyonların ardından yakalanan Yakup Şahin adlı IŞİD'cinin itirafçı olması diğeri ise Yunus Durmaz'ın evinden çıkan belgeler. O belgeler iddianameye de yön veriyor.

Abdüllatif Kod adlıYunus Durmaz'ın evinden çıkan belgelerde katliamlara ilişkin planların yanı sıra muhtemel eylemler de seçiliyor. Durmaz'ın 19 Mayıs 2016 tarihinde, Gaziantep Çağlayan Mahallesi Berber Mustafa Sokak'taki evine yapılan operasyonda kendini patlattığı biliniyor. Yine Gaziantep'te bulunan Yeşilkent Kimsesizler Mezarlığı'na gömülüyor.

Durmaz'ın evinden çıkan ve Ankara İddianamesi'ne yön veren, katliamı adım adım anlatan önemli bazı belgeleri paylaşıyoruz. 102 kişinin yaşamını yitirdiği saldırının planlanmasını ve hayata geçirilmesini anlatan 2 şifre bulunuyor. İtirafçı Yakup Şahin'in anlatımları da en az Yunus Durmaz'ın evinden çıkan belgeler kadar mühim, üst üste koyarak anlatacağız.

Eylem isteği

Yunus Durmaz'ın evinde ele geçen dijital materyallerin incelenmesinde Ankara Gar Katliamı'nın IŞİD Antep yapı-

lanması tarafından gerçekleştirildiği şüpheye yer kalmayacak biçimde ortaya çıkıyor. "Yeni Microsoft Word Belgesi (2). docx" belge ile Durmaz, Suriye'de bulunan İlhami Balı'ya eylem önerisinde bulunuyor. "Yenises.docx (2)" isimli belge ile eylem için onay istiyor. "dek.docx.DOCX" isimli belgede ise Balı tarafından Yunus Durmaz'a eylemin yapılması için onay veriliyor.

Gaziantep'teki hücre evi

Durmaz'ın bilgisayarından çıkan "esselamu aleyküm ve rahmetullahi ve ber...." isimli belgeden Adana ile Mersin HDP binalarına bombalı eylem gerçekleştiren Savaş Yıldız'ın Ankara Gar Saldırısı için görevlendirilen Yunus Emre Alagöz ve açık kimliği tespit edilemeyen Suriye uyruklu eylemcinin eğitimini, moral ve motivasyonunu sağladığı anlaşılıyor. Yine aynı belgeden şüpheli Deniz Büyükçelebi'nin canlı bomba eylemcilerini Suriye sınırından Türkiye'ye gönderdiği anlaşılıyor. Eylemcileri Türkiye'de Yunus Durmaz ve Halil İbrahim Durgun karşılayıp, örgütün hücre evi olarak kullandığı Güneykent Mah. 28.401 Sokak, Alya Sitesi, Şahinbey/Gaziantep adresine yerleştiriyor.

Ankara'ya son anda yöneldiler

Hücre evinde Yunus ve şu anda tutuklu olan kardeşi Hacı Ali Durmaz, Halil İbrahim Durgun ile Abdülmubtalip Demir, Metin Akaltın, Mehmet Kadir Cebael ve Talha Güneş'in toplantılar yaptıkları ve eylemi nasıl gerçekleştireceklerini kararlaştırdıkları ortaya çıkıyor.

10 Ekim Katliamı'nın nasıl yapıldığını anlatan Şahin, hazırlıkların 15 gün önce başladığını, ilk hedefin HDP Genel Merkezi olduğunu ancak aksaklık nedeniyle 10 Ekim'de tren garında saldırının düzenlendiğini ifade ediyor. IŞİD, Kürtlere saldırı planı, Antalya'daki turistik mekânlara ve dış güçlerin birlikleri ile temsilciliklerine ilişkin eylemlerini Ankara'da miting yapılacağını öğrendiğinde dondurup, Barış ve Demokrasi Toplantısı'na yöneliyor. Suriye'den geçirilen amonyum nitratlar, bombacılar yeni hedefe yönlendiriliyor.

Suruç'un aynı ekip tarafından yapıldığının bir kanıtı daha

IŞİD'in mitinge katılacak gruplar hakkında da araştırmalar yaptığı ortaya çıkıyor. Sözgelimi Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) üyeleri için "Türk solu içinde militan olanlardan" gibi ifadeler yer alıyor. Tam bu araştırma noktasında bir bilgi de yeniden teyit ediliyor. Yakup Şahin'in, eylem planlayıcılarından Halil İbrahim Durgun'la olan konuşmalarını aktarıp üzerine bu bulguyu koymakta yarar görüyoruz. Durgun, Şahin'e "Suruç'u da biz yaptık" diyor. Durmaz'a ait belgelerden birinde ise Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP), IŞİD tarafından "Suruç'ta ameliye yaptığımız grup" ifadeleriyle tanımlanıyor.

"İstişhadcılar nefsen yorulmasın"

Belgelerin ışığında IŞİD'in Türkiye sorumlusu olan İlhami Balı'ya da yeni bir parantez açıyoruz. Durmaz, Balı'ya "eylemleri" soruyor. Ne var ki ortada net cevaplar yok. Türkiye sorumlusu olarak tanımlanan Ebu Bekir kod adlı İlhami Balı'nın cevapları daha çok geçiştirdiği görülüyor. Rakka ifadeleri neredeyse hiç yok. Sadece yazışmaların bir üst birime iletilmiş olabileceği izlenimi doğuyor. Bu açıdan İlhami Balı'ya IŞİD faaliyetleri açısından büyük misyonlar yükleyebilmek de zor görünüyor. Balı daha ziyade sınır geçişleri, malzeme gönderilmesi ve ödemeler gibi teknik konulardan sorumlu görünüyor.

Belgelerdeki bir detay da IŞİD'in bombacılarını nasıl motive ettiğini gösteriyor. Ankara bombacıları için,

> *Eylem çabuk gerçekleştirilsin, istişhadcılar yani bombacılar nefis olarak yorulmasınlar, istekleri karşılansın,*[3] deniyor.

Patlama sonrası

İtirafçı Yakup Şahin'in ifadeleri Ankara Gar Katliamı'ndan sonra IŞİD Türkiye üyelerinin nasıl bir araya geldiklerini ve durumu ne şekilde değerlendirdiklerini de gözler önüne seriyor. Hakan Şahin elbette verdiği ilk ifadelerde boşlukları doldurmuyor ve diğer IŞİD'cileri korumaya çalışıyor. Şunları aktarıyor:

3. 10.10.2015, Ankara Gar Katliamı İddianamesi.

Patlamanın olduğu gün saat 13:00 sıralarında Hakan Şahin Citroën marka araçla bulunduğum otele geldi, birlikte Gaziantep'e doğru yola çıktık. Gölbaşı'nda yemek molası verdik, araçta Hakan Şahin ve benden başka kimse yoktu. Yemekten sonra yola devam ettik. Aksaray'ı geçinceye kadar aracı Hakan Şahin kullandı. Ben ön koltukta oturdum. Ben bu sırada giderken kırmış olduğum telefon ve hattın parçalarını tek tek Hakan Şahin'den gizli camdan atıyordum. Yolda Tuz Gölü'nde çay molası verdik. Osmaniye'de Shell Petrol'de durduk. İçecek bir şeyler aldık. Dönüşte Aksaray merkezde araca mazot aldık.[4]

Pişman olan eskort, olaydan habersiz keşifçi!
İtirafçı şöyle devam ediyor:

Ben olayın mahiyetini ve sonuçlarını Aksaray'ı geçtikten sonra araçta radyoyu açınca öğrendim. Çok sayıda kişinin öldüğünü ve yaralandığını öğrendim. O anda pişmanlık yaşadım, Hakan Şahin "Yazık olmuş" dedi. Ben de Hakan şüphelenmesin diye "PKK kendisi patlatıyor sonra da devletin üstüne atıyor" diye yorum yaptım. Gaziantep'e gece 01:00 sıralarında döndük. Hakan Şahin bekârdır ancak abimlerle birlikte kalır. Saatte epey geç olduğu için eşimin ve çocuklarımın uyumuş olduğunu düşündüğüm için ve onları rahatsız etmemek adına Hakan Şahin'in evine gittim. Geceyi Hakan Şahin'in evinde geçirdim.[5]

"Aferin iyi iş çıkardınız"

Yakup Şahin ertesi gün olan biteni de şu şekilde ifade ediyor:

Pazar günü saat 15:00-16:00 sıralarında evime geldiğimde, kendisini "Muhammed Ali" kod ismiyle tanıdığım ve polislerden gerçek isminin Yunus Durmaz olduğunu öğrendiğim şahsın eşiyle birlikte, bizim eve misafirliğe geldiğini öğrendim. Ben eve girdiğimde Durmaz'ın eşi ve eşimin salonda kendisinin ise bizim oturma odasında yalnız oturduğunu gördüm. Selam verip "Hoş geldin" dedim. Ben odaya girer girmez bana "Aferin iyi iş çıkardınız" dedi. Ben de kendisine "Abi iyi oldu da Halil İbrahim Durgun bana dağdan inen PKK'lılar olacak, dedi ama onların içinde hiç dağdan inen PKK'lı yoktur" dedim. Bana "Sen nereden bileceksin, onların hepsi Allah düşmanı PKK'lı" dedi ve ekledi: "Eğer bu olaydan dolayı birine karşı ağzından bir şey kaçırırsan ne seni sağ bırakırım, ne iki çocuğunu, ne de eşini sağ bırakırım."[6]

4. A.g.y.
5. A.g.y.
6. A.g.y.

"Tam bir cihatçı psikopat"

Şahin'in ifadelerinin devamı Yunus Durmaz'ın kişiliği hakkında da bilgi veriyor:

Daha önceden Halil İbrahim Durgun'dan, onun özelliklerini duyup bildiğim için korktum. O zaman bu olayda kullanıldığımı anladım. Muhammed Ali kod isimli Yunus Durmaz cep telefonu kullanmıyordu. Bu konuşmadan sonra bizim evde yaklaşık 20 dakika kaldı. Benim moralim de bozuktu, fazla sohbet etmedik. Müsaade isteyip eşiyle birlikte ayrıldı. Onlar gidince eşime Yunus Durmaz'ın eşiyle ne konuştuğunu sordum. Eşim bana havadan sudan konuştuklarını söyledi. Böylece Durmaz'ın eşi ve benim eşimin olaydan haberdar olmadığını anladım. Yunus Durmaz'ı Ankara'daki patlama olayından yaklaşık bir ay önce Halil İbrahim Durgun'a sormuştum. Bana, "Savaşı uzmanıdır, Afganistan'da eğitim almış, kadın kılığında bile şehirde gezebilir. Yakalanma riskine karşılık üzerinde sürekli bomba taşır. Bir adamı 5 dakikada öldürür, ortadan kaybolur" demişti. Bunları duyduğum için Yunus Durmaz'ın tehditlerinden etkilendim.[7]

Karısını bile tehdit etmiş

Gaziantep'te 19 Mayıs 2016'da düzenlenen operasyonda, kendini patlatarak ölen Yunus Durmaz'ın kardeşi de aynı evde canlı olarak ele geçirilip Gaziantep Terörle Mücadele Şubesi'nde sorgulanır. Hacı Ali Durmaz'ın ifadelerinde çarpıcı satırlar yer alıyor:

2012 yılında Suriye'ye cihat amaçlı gittim. Yaşananlara dayanamadım ve çatışmak amacıyla oraya gittim. Suriye'ye geçtiğimde kendime Mervan kod ismini verdim. IŞİD sosyal paylaşım sitelerinde yayınladığı videolar sayesinde örgüte katılmak isteyenlerle irtibata geçiyor. IŞİD'in silahlı mücadeleyle elde etmeyi amaçladığı hedef, dünyaya şeriat yöntemini yaymak.
Suriye'de bulunduğum dönemde silahlı eğitim aldım. Rojava bölgesinde nöbet tuttum. Ankara Patlaması'na kadar Suriye'de kaldım. Ankara Tren Garı Patlaması'nda arananlar arasında ismimi görünce ağabeyimle birlikte kaçmaya başladım.
Yakalandığımız adreslerdeki mühimmatlar sonradan geldi. Telefonda Suriye'deki emirle mesajlaşıyordu. Ben bu şahsın kim olduğunu bilmiyorum, mesajlar şifreli geliyordu. Daha sonra operasyon yapıldı, ağabeyim kendisini patlattı, ben de yakalandım. Yengem ve çocukları

7. A.g.y.

babasının yanında kalıyordu. Ağabeyim "yeleği giyerim ve yanına gelir, babanın evinde kendimi patlatırım" diye yengemi tehdit etti. Bunun üzerine yengem, 1-2 ay önce kaldığımız eve geldi. Dışarıdan gıda ihtiyaçlarımızı yengem karşılıyordu. Abim, Abdüllatif Efe kod ismini kullanır. Gaziantep'te bulunduğu zamanlarda kendisine "Sarı Yunus" olarak da hitap ederlerdi.[8]

Alevi köylerine saldırı yapacaklarmış

Yunus Durmaz'a ait bilgisayarda bulunan onlarca klasör, Suruç ve Ankara İddianamelerine de girerken, Türkiye IŞİD'i tarafından onlarca Alevi köyü, cemevi ile dernekleri tek tek fişlediği, ÇYDD ve ADD gibi kurumların adreslerini çıkardığı anlaşılıyor. Bir belgede, Adana'da Alevi vatandaşların yaşadığı köylerin isimleri, Adıyaman Alevilerinin coğrafi dağılımları ve demografik yapısının anlatıldığı ve nüfus dağılımının yapıldığı makale bulunuyor. Alevi Bektaşi dernek ve vakıflarının başkanlarının isimleri, adresleri ve telefon numaraları, Adıyaman Alevi Derneği, Pir Sultan Abdal Derneği'nin adres ve telefon bilgileri ile yöneticilerinin isimlerinin de kaydedildiği ortaya çıkıyor.

Aleviler [2371].docx[9] isimli belgede; Kayseri, Kahramanmaraş, Adana, Gaziantep, Malatya, Adıyaman, Sivas, Bingöl, Tunceli, Mersin ve Hatay illerinde bulunan Alevi vatandaşların yaşadığı köylerin, yerleşim yerlerinin, derneklerin, cemevlerinin adres ve telefon bilgileri ile yöneticilerinin isimleri var.

Bir parantez açarak içine Ankara Gar Katliamı'ndan önce yaptığımız bir haberi iliştirmek elzem oluyor. Çünkü alanda yaşanan olaylar Yunus Durmaz'a ait belgeleri ve IŞİD'in Türkiye'deki hain planlarını gözler önüne seriyor.

Aleviler tedirgin

Erzincan'ın yanı sıra Dersim ile Adıyaman da şalvarlı, cüppeli ve sakallı kişiler türlü bahanelerle, Alevi köylerinde dolaşırken, halkın endişesi büyüyor. Köylülerin aklında "Acaba bir IŞİD saldırısı olabilir mi?" sorusu dolaşıyor. Ancak

8. 29.05.2016, *Hürriyet*, "yeleğimi giyer babanın evinde patlatırım" başlıklı haber.
9. 10.10.2015, Ankara Gar Katliamı İddianamesi.

olayı farklı bir perspektiften değerlendirenler de var. İHD Adıyaman Şubesi Başkanı bambaşka bir noktaya dikkat çekiyor: "Bir oyun var, provokasyona dikkat!"

Erzincan'ın Kemah ilçesinde Alevi köylerine yönelik olarak cihatçılar tarafından keşif yapıldığı iddiasının ardından, Dersim'in Alevi ve Kürt köylerinde de benzer söylentilerin olması tedirginliği artırıyor. Bununla beraber Adıyaman'a bağlı beldelerde yaşayanlar da "Kaygılıyız" açıklaması yapıyor. Adıyaman'da yaşamını sürdüren, Z.T. adlı yurttaş gazetemize şu bilgileri aktarıyor: "Adıyaman'ın Alevi köylerinde de keşif mahiyetli 'ziyaretler' olduğunu düşünüyoruz. Ülkenin içinde bulunduğu bugünlerde, bu tip durumların yaşanması huzurumuzu kaçırıyor."

Çakal Köyü'ndeki halı satıcısı

Öte yandan yaklaşık bir hafta önce Adıyaman'ın Yarmayaka (Çakal) Köyü'nde olanlar endişeleri derinleştiriyor. Z.C., halı satmak bahanesiyle köye gelen şalvar pantolonlu ve sakallı üç kişinin varlığından söz ediyor: "Birinin sırtında eski bir halı vardı. Köyde dolaştı. Halı satıcısı olduğunu söyledi. 'Ancak buralarda kaç Alevi köyü var?' diye de sordu. Tersleyince arkadaşlarıyla birlikte uzaklaştı."

"Yoksa fişliyorlar mı?"

Aynı köyde ikamet eden, K.M. de şu bilgileri paylaşıyor: "Özellikle kadınlar çok korkmuşlar. Köye bir minibüs geliyor. Sakallı adamlar iniyor. Halı sattıklarını söylüyorlar ama araçta halı yok. Minibüsün arkasında bir yatak var. Burası 100 haneli bir köy. Bir halı satıcısı neden Alevi köylerini sorsun ki? Aracın plakası tam alınamasa da plakasının '31' olduğu anlaşılmış. Hatay plakalı bir aracın köyümüzde işi ne? Adıyaman'da Alevi nüfusu yoğundur. Yüzde 30'a yakınını Aleviler oluşturur. Herkes tetikte. Olaydan sonra muhtar da bilgilendirildi. Jandarmaya haber verildi. Bizi fişliyorlar mı, bunu öğrenmek istiyoruz." K.M.'nin, sözlerinde önemli bir vurgu dikkat çekiyor. "Direneceğiz" diyor. Aslında bu neler hissettiklerini tam olarak gösteriyor. "Direneceğiz" sözü birkaç açıdan önemli.

"Daha başka tehlikeli bir oyun olabilir"

Yaşananları ve kaygıyı İnsan Hakları Derneği (İHD) Adıyaman Şube Başkanı Osman Süzen, bu perspektiften değerlendiriyor: "Saldırı olabileceği ihtimali üzerinde düşünmek bile istemeyiz. Daha farklı bir oyun var. Teknolojinin tüm imkânlarına sahibiz. Çok basit bir araştırmayla bile, hangi köyün Alevi hangi köyün Sünni nüfusa sahip olduğunu anlayabilirsiniz. Yani köylere girmeye, araştırmalar yapmaya gerek yok. Birileri korku yaratmak ve bu paranoyadan rant sağlamak peşinde olabilir. Provokasyonlara dikkat!"

Kutuplaştırmak için algı

Süzen, "Somut birkaç örnekle içinden çıkılmaz bir algı yaratma peşinde olanlar var" diye devam ediyor: "Korkuyu, cephe kuracak şekilde tahkim etmek isteyen güçler devrede. Niyet 'derin' bir şekilde toplumu kutuplaştırma isteğiyse buna derhal engel olunmalıdır. Hepimizin birbirimizden şüphe duyacağı bir ülke yaratmaya çalışıyorlar. Alevileri, belli bir gücün karşısında konumlandırmak istiyorlar. Çatışma iklimi yaratmak gibi bir durum söz konusu olabilir. Bugün bölgedeki Aleviler, kendi güvenliklerini sağlamaktan söz ediyor. Suriye savaşının yarattığı bir endişe var zaten. Aleviler ve farklı etnik dinî gruplar; vahşi çetelerin neler yaptığını gördüler. Sözgelimi Ezidilerin yaşadıkları ortada. Zaten diken üstü bir durum var. Bu tarz olayların artması, keşifler, evlerin işaretlenmesi gibi şeyler, bazı hassas şeyleri kaşımak anlamına gelebilir. Yaşananlara daha aklıselim bir şekilde karşı koymak, bloklara ayrılmamak lazım! Alevi ya da Sünni demeden elbirliği yaparak üstesinden gelmeli."

ÇYDD ve ADD listesi

Parantezi kapıyor ve bir kez daha Yunus Durmaz'ın evinden çıkan belgelere dönüyoruz. O belgelerden sadece Alevilerin fişlendiği anlaşılmıyor.

IŞİD'in Antep yapılanması yine ÇYDD ve ADD'nin birçok ildeki şubelerinin adreslerini çıkarmış olduğu saptanıyor. Buna göre, belgelerde Atatürkçü Düşünce Derneği Kayseri, Bünyan, Develi, Elazığ, Mersin, Anamur, Mut, Silifke, Tarsus,

Yenice, Taşucu, Diyarbakır, Niğde, Bor, Ulukışla şubelerinin adres ve telefon bilgileri ile yöneticilerinin isimleri yer alıyor.

İnanç merkezleri takipte

Türkiye genelinde bulunan kiliselerin hangi ilde bulunduğu, adresi, telefon numarası ile kilisenin yöneticisinin ismi ve haftanın hangi günleri açık olduğu liste de Yunus Durmaz'ın bilgisayarında yer alıyor. IŞİD bununla da yetinmemiş ve KKTC, Almanya, Hollanda, Belçika ve İngiltere'de bulunan genelde Türk ve Müslümanların gittiği kiliselerin isim, adres, telefon ve yöneticilerinin isimlerini de tek tek tespit etmiş olduğu ortaya çıkıyor. Adana, Gaziantep, İskenderun, Malatya, Kayseri, Hatay illerinde bulunan yabancı ülke temsilciliği ve fahri konsoloslukların isim ve adresleri de belgelerde bulunuyor.

G-20 zirvesi de hedefteymiş!

Yine Yunus Durmaz'ın bilgisayarından çıkan belgelerde Suriye'deki örgüt yöneticilerine hitaben detaylı mektuplar yazıldığı, içeriğinde Kürecik Radar Üssü ile ilgili keşif yapıldığı, Antalya'daki G-20 liderler zirvesi sırasında eylem yapmak üzere hazırlık çalışmaları yürütüldüğü belirtiliyor. IŞİD'in olası hedeflerinden biri de turistik tesisler olarak belirleniyor. Antalya'daki 1.500 kişilik bir eğlence yeri uzun uzadıya değerlendiriliyor. Ankara Tren Garı Katliamı İddianamesi'nde,

Belgeler bir bütün olarak incelendiğinde; İlhami Balı, Yunus Durmaz ve örgütteki arkadaşlarının Türkiye'de eylem yapmak üzere yaklaşık 150 kişiyi eğittikleri anlaşılmıştır,[10] deniliyor.

Burada yeni bir soru sormakta yarar var. Ankara İddianamesi'nde 18'i tutuklu 36 sanık bulunuyor. IŞİD dallanıp budaklanan bir yapı. Bu nedenle 150'nin çok üzerinde olduğu anlaşılan bu şahıslar nerede?

Pet şişe suya siyanür enjektesi

Gaziantep'te kendini patlatan sözde emir Yunus Durmaz'a ait bir başka belgede ise korkunç bir plan yer alıyor. Bu planın içeriği; IŞİD'in Suriye'de uzun dönem savaştığı YPG'ye yönelik.

10. A.g.y.

Ankara İddianamesi'ne de konulan "Yapılacaklar.docx"[11] belgesinde, IŞİD'in kilosu 1.500 lira eden siyanür bulduğu, bunları şırınga ile küçük su şişelerine doldurulup YPG'ye yardım adı altında gönderme planı kurduğu tespiti var. Belgede; "Siyanür bulundu. Kilosu 1.500 ile 3.000 arası. 20 bin dolar gönderilirse bu ihtiyaçları karşılar. Küçük suların içine şırınga ile basılıp yardım adı altında YPG'ye gönderilmesi" ifadeleri yer alıyor.

Ankara içinde Gaziantep Düğünü

Gaziantep'te Siirt Pervarili bir ailenin mahallede düzenlediği ve 59 kişinin öldüğü düğüne yönelik bombalı saldırının uzun zaman önce planlandığı da ortaya çıkıyor. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 10 Ekim Ankara Garı Saldırısı'yla ilgili İddianamesi'ndeki bilgiler arasında, IŞİD'in Gaziantep'te düğünlere saldırı düzenleyeceği de okunuyor. Yunus Durmaz planlıyor, İlhami Balı'nın ise onay verdiği ileri sürülüyor. İddianame'de Düğün Saldırısı'na ilişkin ifadeler şöyle geçiyor:

> *PKK'liler düğün yapıyorlar, bu düğüne sadece akraba olduğu için gelenler var ama geneli PKK'li. Düğünlerde PKK bayrağı açılıyor, PKK şarkıları söyleniyor. Böyle bir yere amel yapalım mı, diye soruyorum. Bugünlerde düğün var ama derseniz ki amel yapacağız inşallah, Antep'te suikast ve mıknatıslı bomba ameli yapmak için izin istiyoruz. Bunun artısını eksisini düşündük. Aralıklı ve kuvvetli vurulmazsa polis üstünü çabuk kapatır.*[12]

Simitçi Yunus!

Önce denetimli serbestlik verilip ardından Ankara Davası'nın ilk duruşmasında tutuklanan Suphi Alpfidan'ın Yunus Durmaz'la ilgili ifadesi akıllarda hem onunla hem de Türkiye IŞİD yapılanmasıyla ilgili soru işaretleri bırakıyor. Alpfidan, beyanında şunları dile getiriyor:

> *Yunus Durmaz'ı Halil İbrahim Durgun isimli şahsın yanında Simitçi Yunus olarak tanırım. Durmaz, sarışın 1,75 boylarında birisi, devamlı olarak takım elbise giyiyor.*[13]

11. A.g.y.
12. 21.08.2016, *Evrensel*, "düğüne saldırı olacağı Ankara Katliamı İddianamesinde vardı" başlıklı haber.
13. 09.07.2016, *BirGün*, "O yelekleri kim yolladı" başlıklı haber.

O yelekleri kim yolladı?

O ifadelerden biri de halen tutuklu bulunan Hacı Ali Durmaz'a ait olanlardı. Yunus Durmaz'ın kardeşi, IŞİD'in eylem planı olmadığı hâlde, gönderilen bomba yeleklerinden şöyle söz etti:

> *1 Mayıs 2016 tarihinde Gaziantep Emniyet Müdürlüğü önünde gerçekleştirilen canlı bomba eyleminden birkaç gün sonra bu canlı bomba yelekleri abime gönderildi. Malzemeler gelince abim de şaşırdı. Malzemelerin kim tarafından gönderildiğini bilmiyorum. Hangi eylem için kullanılacaklarını da bilmiyorum.*[14]

IŞİD'den akıl oyunları!

Abdüllatif kod adlı Yunus Durmaz'ın evinden çıkan belgelerin tümü IŞİD'in bazıları eyleme geçmeyen kanlı planlarını ve örgütün ilişkilerini gösteriyor. Bununla birlikte hem Yunus Durmaz'ın evinden çıkan belgelerde hem de onunla ilgili tutanaklara geçenlerde tuhaf noktalar göze çarpıyor. Öte yandan karanlık parçalar, sadece Durmaz bilmecesiyle sınırlı değil. Başka IŞİD'ciler ve onların karıştığı olaylar, anlaşılmaz durumların değerlendirilmesi gerekiyor. O ilginç belge, ifadeler ve durumları "Bunlar kim?" sorusuyla yan yana koyuyoruz.

> Durmaz'ın evinden çıkan bir belgede Ankara'daki kanlı eylemin siyasi sonuçları 9 maddede toplanıyor. Peş peşe şunlar sıralanıyor:
>
> • *Ak Parti'nin bu sözündeki güvenirliği yok olur,*
> • *Ak Parti'nin oy sayısı düşebilir,*
> • *Eylemler çoğalır* bu da ülkeyi istikrarsızlığa sürükler,
> • *Bu eylemin sebebi* hükümet olarak gösterilerek, PKK'nin TC'yi vurması meşrulaştırılır,
> • *TC'ye gözdağı olur,*
> • *Halkın muhafazakâr ve milliyetçi kesimi sevinir,*
> • *TC'nin İslam Devleti'ne baskısı daha da artabilir,*
> • *Ak Parti, Haçlı koalisyona desteğini meşrulaştırabilir,*
> • *Eylem sonunda halk, mitingleri çoğaltırsa seçim ertelenebilir.*[15]

Acaba...

IŞİD tarafından, hesaplanmış eylemin muhtemel sonuçlarının, siyasi realiteyi yansıtmadığı görülüyor. Sanki IŞİD

14. A.g.y.
15. 10.10.2015, Ankara Gar Katliamı İddianamesi.

Ankara eylemiyle AKP'ye zarar vermek istemiş gibi bir algı ortaya çıkıyor. Belge, bu hâliyle bir akılda çok fazla soru işareti bırakıyor. Bununla birlikte IŞİD'in "muhafazakâr" gibi tanımlamalar kullanması da şüphe oluşturuyor. Türkiye tuhaf geleneklerin ülkesi. '90'lardaki polis operasyonlarının ardından, "çatışmada ölenlerin" yanlarına silah bırakmak gibi, "suçlu olmasına karar verilen kişinin" bilgisayarına belge yerleştirmek de olası taktiklerden. Kokteyl terör algısı için, sol örgüt militanlarının evinde Fethullah Gülen kitabı bulmak da moda. Yunus Durmaz'ın evindeki "siyasi sonuçları hesaplanmamış belge.." Acaba sorusu aklımızın bir kenarında.

Otopsi raporları nerede?

Aslında, Yunus Durmaz'la ilgili çok fazla kafa karışıklığına yol açacak şey var. Kendini gerçekten patlattı mı yoksa artık işlevini tamamlamış mıydı? Kim bilir belki de evinden çıkan belgelerden fazla sırrı vardı! Belki de artık yaşaması birileri için tehlikeliydi. Tıpkı kendisini patlatan diğer Ankara planlayıcı Halil İbrahim Durgun ve 53 kişinin öldüğü Gaziantep Düğün Saldırısı'nın organizatörü Mehmet Kadir Cebael gibi. Tüm bunların üzerine otopsi tutanaklarıyla ilgili bir başka şüpheyi ekleyelim. Halil İbrahim Durgun'un otopsi raporu var. Peki, ama Durmaz ve Cebael'inki hâlâ nerede?

Bir tuhaf ifade

Halen hayatta olan ve farklı dosyadan tutuklu bulunan başka bir IŞİD sanığından söz edelim. IŞİD'in Teknoloji Emiri Ersen Çelik, Ankara Gar Katliamı Davası sanıklarından olan bir başka IŞİD üyesi Cebrail Kaya'nın istihbarat elemanı olduğunu iddia ediyor.

IŞİD'in Teknoloji Emiri Ersen Çelik'in Ankara Gar Katliamı Davası sanıklarından olan bir başka IŞİD üyesi Cebrail Kaya hakkındaki ifadeleri ortaya çıktı.

"Polis istihbaratıdır"

01 Ağustos 2015'te Gaziantep TEM Şube'de ifadesi alındıktan sonra Savcılığa sevk edilen Ersen Çelik, Gar Katliamı

Davası'nın 22 numaralı firari sanığı Cebrail Kaya'yı ve başka IŞİD'cileri de teşhis ederek, şu bilgileri veriyor:

> *(1) Numara ile numaralandırılan fotoğraftaki şahıs Ebu Bekir kod adlı olarak bildiğim ve açık kimliğini sizden öğrendiğim Hatay ili Reyhanlı İlçesi Bayır nüfusuna kayıtlı, F. ve H. oğlu 17.03.1982 Tabuk doğumlu İlhami Balı isimli şahıstır. Kendisi IŞİD Terör Örgütü'nün sınır sorumlusudur. Bu şahıs, halen Suriye'nin Ayyaşe Köyü'nde kalmaktadır.*
> *(2) Numara ile numaralandırılan fotoğraftaki şahıs Enes kod adı olarak bildiğim ve açık kimliğini sizden öğrendiğim Gaziantep ili Nizip ilçesi Fevzipaşa nüfusuna kayıtlı D. ve E. oğlu 08.08.1978 doğumlu Deniz Büyükçebi isimli şahıstır. Kendisi IŞİD Terör Örgütü içerisinde hudutta şahıs götürüp getirme işine bakar. Bu şahıs, hâlâ Suriye Bablemun şehrinde kalmaktadır.*
> *Teknoloji Emiri Çelik, Cebrail Kaya'yı ise şu şekilde teşhis ediyor:*
> *(4) Numara ile numaralandırılan fotoğraftaki şahıs Seyyaf kod adlı olarak bildiğim ve açık kimliğini sizden öğrendiğim Şanlıurfa Bozova Binekli nüfusuna kayıtlı M. ve B. Oğlu Bozova 25.05.1995 doğumlu Cebrail Kaya isimli şahıstır. Kendisi IŞİD Terör örgütü içerisinde polis istihbaratı olarak çalışmaktadır. Bu şahıs halen Suriye'de Menbic Kasabası'nda bulunmaktadır.*[16]

Cebrail Kaya'nın Suriye'de olduğu ve Antep hücresinin önemli isimleriyle ilişkide olduğu iddia ediliyor. Menbic Kasabası'nın özel bir anlamı var. Bu konuyu sonraki bölümlerde ayrıntılı olarak değerlendireceğiz.

IŞİD Türkiye bağımsız bir yapı gibi görünüyor

Katliamları konu alan İddianamelerde ve Ankara Gar Patlaması'na yönelik Müfettiş Raporları'nda, Rakka'ya doğrudan bağlı bir örgütün izini bulamıyoruz. İlhami Balı'nın genel olarak sınırla ilgili koordinasyonu yönettiği göze çarpıyor. Militan geliş gidişlerini organize ediyor. Tapelere bu konuyla ilgili pek çok konuşma yansıyor. Ancak Balı'nın, bir üst birimle konuşması ve katliamlara yönelik bir paylaşımı bulunmuyor! IŞİD Türkiye'nin bağımsız hücrelerden oluştuğunun göze çarpması, örgütün yönetimden bağımsız olarak yönlendirilmiş olabileceği şüphesini de beraberinde getiriyor.

16. 12.06.2015, *BirGün*, "Bir tuhaf ifade" başlıklı haber.

Lümpen piyonlar

Bu kişiler kullanıldı mı? Gerçekte sadece birer tetikçi miydiler? Eğer öyleyse onları Türkiye'de yöneten ya da yönlendiren kimdi? Uzun yıllar "samimi olarak cihatçı hareketlerin içinde yer aldım" diyen bir El-Kaide avukatıyla ofisinde buluşuyoruz. 60 yaşlarında biri. Türkiye'deki Radikal İslamcı Hareketi bir çırpıda özetliyor. Halihazırda IŞİD sanıklarının davalarına bakmak zorunda olduğunu söylüyor. Bir terslik var, "zorunda olmanın" anlamı ne? Cevabı ilginç; "İslami Hareketi bildiğim için beni zorluyorlar. Almak zorundayım. Yoksa tehdit ediyorlar." Madem uzun zamandır bu hareketin içinde ve samimi... Soruyoruz... Bunlar kim? Cevap çok şaşırtıcı: "Hiçbirini tanımıyorum, nasıl bir anda ortaya çıktıklarını da bilmiyorum. Antep'teki sayıları 2 binin üzerinde! Suriye savaşından az önce adeta türediler."

Gaziantep Barosu Avukatlarından Önder Alkurt ise başka şaşırtıcı bilgiler verirken, şok edici başka bir soru soruyor: "2013-2015 yılları arasında Antep AMATEM boşaldı. Bu insanlar nereye gitti?"Alkurt'un sorusuyla gerçekleri bağlayalım.

IŞİD Ankara sanığı ve itirafçısı Yakup Şahin, El-Nusra'ya katılmadan önce esrar bağımlısı olduğunu söylüyor. Halil İbrahim Durgun'un yine IŞİD'den tutuklanan eşi Esin Altıntuğ, kocasının geçmişini şöyle aktarıyor: "Eğlenceyi severdi, içkisi de sigarası da vardı. Patlamadan önceki son gün, son saatlerinde tekrar bir sigara yakmıştı. Normal bir giyim tarzı vardı. Son bir yılda tüm alışkanlıkları değişti."

Bira çalmaktan sabıkalı bir IŞİD'ci

Yaptığımız haberlerden birini ekleyerek,

"Kim bunlar sorusuna" bir kez daha gönderme yapıyoruz! Örgütün depo sorumlusu olarak değerlendirilen ve Ankara İddianamesi'nin önemli sanıklarından biri olarak kabul edilen Akaltın, bayiden içki çalarken yakalanmış Ankara Gar İddianamesi'nin 13 numaralı sanığı Metin Akaltın'ın 16.06.2016 tarihinde G.K. ve M.K. ile birlikte gece saat 23:50 sıralarında Antalya'daki bir marketin buzdolabının demir kepengini eğerek 9 adet birayı çaldıkları ortaya çıktı. Metin Akaltın diğer iki şahısla birlikte mala zarar verme suçundan mahkûmiyet alsa da, bu 200 TL para cezasına çevrildi.[17]

17. 18.11.2016, *BirGün*, "IŞİD Ankara sanığı bira çalmaktan sabıkalıymış" başlıklı haber.

Gar Katliamı'nın önemli sanığı

Metin Akaltın, Ankara Gar Katliamı Davası'nın en önemli sanıklarından biri. Bir diğer tutuklu sanık Burak Ormanoğlu ile birlikte yakalandılar. Ormanoğlu ile birlikte kiraladıkları evde Halil İbrahim Durgun kendisini patlattı. Hem 2 canlı bombanın olduğu evde hem de o evin altındaki depolardan malzeme taşırkenki görüntüleri var. Yunus Durmaz'la yan yana girip çıkıyorlar. Bombalı eylemlerin tümünde var ve tertip sorumlusu. Mehmet Kadir Cebael, geçtiğimiz günlerde yakalanan Abdülmuttalip Demir'le birlikte depo sorumlusu üç kişi arasında. Akaltın, Ankara Gar Katliamı'ndan bir gün önce canlı bombaların olduğu eve giriyor. Canlı bombalar, Yunus Durmaz ve Halil İbrahim Durgun'la çıkıyor. Ardından tekrar eve giriyor ve 23:21'de bilgisayarla evden ayrılıyor. Muhtemelen evi temizliyor. Depoya da sürekli olarak Yunus Durmaz'la birlikte girip çıkıyor.

Uyuşturucu, alkol, cihat ve IŞİD

Ankara Gar Katliamı Davası'nın bir diğer önemli sanığı itirafçı Yakup Şahin ise IŞİD'le tanışmadan önce alkol ve esrar kullandığını söylüyor. Ne var ki Şahin'in Ankara Gar Katliamı duruşmasında sarf ettiği sözler bu alışkanlıklarından vazgeçmediğini ortaya koyuyor. Üstelik Yakup Şahin bombacılara eskortluk yapan araçta uyarıcı, uyuşturucu ile yakalanıyor. Buna rağmen korkunç facia öncesi Ankara yolunda polisler tarafından bırakılması ise ayrı bir konu olarak dikkat çekiyor. Öte yandan Yakup Şahin'in IŞİD'le tanıştıktan sonra da alışkanlıklarından vazgeçmediği görülüyor.

"Lümpen piyonlar mı?" sorusu akla geliyor! 10 Ekim Ankara Gar Katliamı İddianamesi, IŞİD sanıklarının arasında bile böyle şahısların ortaya çıkması radikal Selefi örgütlerin nasıl beslendiklerini ve toplumun hangi kesimlerinden adam devşirdiklerini gösteriyor. Bununla birlikte Ankara Davası'nda, IŞİD sanıkları tarafından duyduğumuz "Biz piyonuz" lafları, "Bunlar kim, nasıl kullanıldılar?" sorusunu da akla getiriyor.

8
Eski Defterler - İpuçları

IŞİD günlükleri

Yaklaşık iki yıl önce, IŞİD'e ait bir ajandaya ulaşıyoruz. YPG'nin eline geçmeden önce IŞİD'in kontrolünde olan Kobani, Srin'deki hastanede bırakılan ajanda, cihatçılarla ilgili detaylı bilgiler sunuyor. Ajanda, IŞİD'in dünyanın dört bir yanından militan devşirdiğini gözler önüne seriyor. Ajandadan örgütün ne kadar düzenli çalıştığı, hiçbir detayı atlamadığı, militanları arasında büyük bir koordinasyon kurduğu anlaşılıyor. Günlükte şaşırtıcı detaylar da ön plana çıkıyor. IŞİD'in içinde çok sayıda Türk olduğu, bunların stratejik görevlerde kullanıldığı da anlaşılıyor.

Türkiye'yi daha neler bekliyor?

Suriye'deki sorular güncelliğini koruyor. Rusya'nın savaşa müdahil olması, bölgedeki dengelere yeni bir boyut kazandırdı. IŞİD vuruluyor. Peki, bu kadar büyük bir organizasyonun dağılması kolay olacak mı? Cihatçılar tutunabildikleri ve kaçtıkları yerlerde faaliyetlerini sürdürecek mi? Terör nerelere uzanacak ve Türkiye bundan ne kadar etkilenecek? Soruları dünyadaki ve Türkiye'deki süren IŞİD tehdidini göz önünde tutarak, IŞİD günlüğüyle birlikte değerlendiriyoruz.

Suriyelilerden sonra en çok Türkler var

IŞİD tarafından tutulan ajanda 2012 yılını kapsıyor. Alacak verecek hesaplarının, bazı silahların, bomba ve şarjör sayılarının kayıt altına alındığı günlükte, militanlar da geldikleri yerlerle birlikte isim isim görülüyor.

Günlükteki kayıtlar ve yazan isimlerden, kanlı terör örgütü içinde, en fazla militanın Suriyelilerden oluştuğu görülüyor. İkinci sırada ise Türkiyeli militanlar var. Türkler; Ebu Cafer Türki, Ebu Mustafa Türki, Ebu Muammer Türki, Ebu Tarık Türki, Ebu Useydullah Türki, Muhammed Saba Türki gibi isim ya da kodlarla anıldıkları gibi şehir adlarıyla da tasnif ediliyorlar. Ebu Mahas Diyarbekiri, Hamza İstanbuli, Özeyfe Ankaralı kod adlarıyla anılan cihatçıların nerelerden gelip, IŞİD'e katıldıkları da anlaşılıyor. Türkler arasında Mücahit, Yusuf ve Muhammed isimlerine sıkça rastlanıyor.

Ammar Amerikani, Ebu Harisi Almani

IŞİD'in, Mısırlı, Tunuslu, Somalı, Faslı, Afganistanlı, Lübnanlı, Iraklı, Cezayirli, Kuveytli militan sayısının oldukça fazla olduğu da bilgiler arasında. Söz konusu militanlar; Mısiri, Lübnani, Iraki, Mağribi, Afgani olarak kodlanmış durumda. Ebu Cafer Kürdi, Ebu Musenne Kürdi ve Ebu Muray Kürdi ve benzeri isimler, IŞİD'in oldukça fazla Kürt militana sahip olduğunu da ortaya koyuyor. Örgüt içinde Batılı militanların olduğu da görülüyor. Elbette bunlar Avrupa ülkelerinde yaşayan Müslümanlar! Hepsi deftere kayıtlı! Karşılarında görevleri yazıyor. IŞİD'in görev dağılımında "milliyetçilik yapmadığı" anlaşılıyor. Askerî idare sorumluğu verilen Ebu Usame Almani ve Ebu Harasi Almani, gizli evrakdan sorumlu tutulduğu anlaşılan Ebu Muhammet Almani gibi isimler göze çarpıyor. Ebu Ammar Amerikani ise askerî dosyalardan sorumlu.

Bölükleri isimlendirmişler

IŞİD'in askerî birlik ya da bölüklere isimler verdiği de anlaşılıyor. Ajandada "Halit İbn Valid" ya da "Baraka" gibi bölük isimleri geçiyor. Abulhint Fransi kod adıyla IŞİD içinde yer alan bir Fransız'a "Ömer İbn Hattab" bölüğünün sorumluluğunun verildiği görülüyor. Kilis'in köylerinden Seve'nin karşısında bulunan Bab Bölgesi'nin tüm sorumluluğu da Ebul Hamza İmarat adlı bir Dubailiye verildiği anlaşılıyor.

İstanbul, Adıyaman, Ankara, Diyarbakır, Bursa...

IŞİD'in İstanbul, Ankara, Diyarbakır ve bölgeden militan devşirdiği ortada. Ancak ajandadaki kayıtlar, terör örgütüne Türkiye'deki farklı illerden de cihatçı katıldığını gösteriyor. Günlüğün 18 Ekim tarihli sayfasında "Hür Bursalı" isimli bir militan dikkat çekiyor.

"Dev organizasyon", her şey Rakka'nın bilgisinde

Ajandada, depo, mühimmat, askerî idare, posta, kanal, askerî dosya, muhasebe, basın enformasyon sorumlularının olduğu görülüyor. Görev dağılımının en ince detaylara kadar yapıldığı, bu açıdan

IŞİD'in organizasyon yönünden ne kadar güçlü bir yapı oluşturduğu anlaşılıyor. Günlükte yer yer, "Başkent Rakka'ya bildirildi, her şey Rakka'nın bilgisinde" ibarelerinin not düşülmüş olduğu görülüyor. Bu da açıkça IŞİD'in merkezî yönetime tam anlamıyla bağlı olduğunu ortaya koyuyor.

Kilis'in karşısından Kobani'ye silah nakli!

Günlüğün 18 Ekim tarihli sayfasında, bazı silahların numaraları okunuyor. Seri numaralarının "AH3898", "311", "XX7173" olduğu anlaşılan silahların, Bab Bölgesi'nden Ebu Ahmet Amir Amerikani ve Selahattin isimli iki militan tarafından, Kobani'ye nakledildikleri yazıyor. Silahların niteliği ile ilgili bilgi yer almazken, sevkiyatın yine Rakka Emiri'nin kontrolünde yapıldığı bilgisi var!

Türkler huduttan sorumlu

Türkiyeli cihatçılar, iddia edildiği gibi sadece "canlı bomba" eylemlerinde mi kullanılmışlar? Hayır, başka etkin görevler de üstlenmişler. Bunlar defterden açıkça okunuyor. Sözgelimi Abdurrahman Türki askerî dosyalardan, Ebu Haris Türki askerî idareden sorumlu. Ekim ayına ait sayfalarda, üç Türk kardeşin eğitim alanından sorumlu olduğu da görülüyor. Bir aileden üç kişinin IŞİD'e katılmış olması düşündürücü. Ancak daha ilginç detaylar da var. IŞİD'in hudut sorumluları da Türkler. Ebu Raffar Türki ve Ebu Zeydi Türki isimlerinin karşısında, "Hudut idaresinden sorumludur" diye yazıyor. Bir dönem ve hâlâ IŞİD kontrolünde olup, Türkiye'ye sınırı ya da sınır kapısı bulunan Kobani, Tel Abyad, Cerablus, Bab gibi bölgelerde IŞİD'in neden hudut görevlilerini Türk militanlardan seçtiği büyük ipuçları veriyor!

Ajandada Yusuf adına da sıkça rastlanıyor. Türk militanların hudut sorumlusu yapıldığı açıkça görülüyor.

Geleceğe mektup

IŞİD ajandası Kobani'den elimize ulaştığı dönemde; çeşitli kaynaklarımızla yazılanları değerlendiriyoruz. Türkiye'de o dönemde yaşanan son katliam Ankara... Maalesef o günlerdeki değerlendirmelerimizin büyük bir çoğunluğunun gerçekleştiği görülüyor. Türkiye'nin bir labirentte olduğu, Pakistan'a dönüşme tehdidiyle karşı karşıya bulunduğuna ilişkin anafikir tedirgin edici:

"IŞİD militanları Türkiye'yle irtibatlılar, tehlike burada! Bu gruplar Türkiye'ye döndüğünde farklı işler yapmayacak. Elbette faaliyetlerini sürdürecek. Saptamalarımız arasında can sıkıcı noktalar bir hayli çok; IŞİD, Türkiye'yi kendilerine taviz verilmesi konusunda zorladığı zamanlar olacak. Yol haritalarını da böyle belirleyecekler. Türkiye'deki yetkililerin IŞİD'e gösterdiği müsamayı, cihatçılar Türkiye'ye

göstermeyecek. IŞİD eylemlerini sürdürür. Hatta bizi paralize edecek eylemler gerçekleştirebilir. Dağılırlar; ancak bu onların yok olması anlamına gelmez. Örgütün bölünerek büyüme riski de çok yüksek!" Bu notların, Havalimanı, Sultanahmet, Reina Katliamlarından önce tutulduğunu belirtelim.

"Kardeşimiz 36 saat izinlidir"

IŞİD tarafından tutulan günlüğü değerlendirmeye devam ediyoruz. Yazılanlardan, örgütün militan sıkıntısı çekmediği anlaşılıyor. Günlüğün içerisinde, kanlı cihatçı örgütün, büyük bir askerî disiplin içerisinde olduğunu gösteren belgeler de bulunuyor. Üzerinde Devleti İslamiye mührü bulunan izin belgesi, IŞİD'in, militanlarını sıkı bir denetimden geçirdiğini gösteriyor. Belgede, "Ebu Bezki kardeşimiz 36 saat süreyle izinlidir" deniyor. Söz konusu cihatçının, Cumartesi günü başlayan izni Pazartesi bitiyor. Ebu Bezki'nin bir buçuk gün boyunca Kobani dışına çıkıp Halep'in Süfira bölgesine gitmesine izin veriliyor. İzin belgesinde militanın, kimlik numarası ve bölüğü ile mıntıka da görülüyor. Belgede yine geçiş izni bölümü de yer alıyor.

Portekizlinin Kobani'de işi ne?

IŞİD içinde Müslüman asıllı Amerikalı, Alman ve Fransız militanlar olduğu biliniyor. Ne var ki bir Portekizlinin dünyanın öbür ucundan gelip cihatçılara katılması ve Kobani'de onlarla birlikte savaşması şaşırtıcı. Ebu Abdülmelik Portogani, kod isimli Portekizliye verilen görev de bir o kadar ilginç. Ebu Abdülmelik, ajanda kaydında, IŞİD'in vilayetler arası silah sorumlularından biri olarak kayıtlı.

Bozacının şahidi şıracı!

IŞİD günlüğündeki en ilginç noktalardan biri de bir Alman'ın, İsveçliye şahit olması. Alman militan İsveç'ten örgüte katılmak için gelen kişiye referans oluyor. Defterde, Ebu Mussab Swidi isminin karşısına; "Ebu Harras Almani'nin şahitliğiyle..." notunun düşüldüğü seçiliyor.

Çok para harcamışlar

Ajanda, örgütün detaylara ne kadar önem verdiğini, her şeyi kayıt altına aldığını gösteriyor. Bununla birlikte, IŞİD'in paradan sakınmadığı ve büyük masraflar yaptığı da anlaşılıyor. Bütün alacak verecek hesapları, harcamalar, kayıtlar, sorumlular, yapılacak işler, hatta sıradan şeyler bir bir kalem kalem tutulmuş. Belli hatırlatmalar yapılmış. Sözgelimi; 12 Aralık'a ait bir sayfada, Ahi (Erkek kardeşi simgeliyor) Faysal'a her ay 3 bin diyor. Ne var ki paranın birimi belirtilmiyor. Yine aynı sayfada Ebu Haydar'a 2 bin, Ebu Rasise'ye 50 bin kalıyor deniyor. "Henirka" isimli kişiye her ay 25 bin gönderileceği yazıyor. Ajandada, "öteki tarafın" askerî idarelerine posta

yoluyla kod gönderildiği kayıtlı. 28 Aralık'a ait bir başka sayfada ise; İslam Devleti, kardeşimize, tüm silahların markası, seri numaraları, şarjör sayıları, bomba sayıları bildirildi deniyor. 5 Ekim 2012'deki bir sayfada ise; Ahi Talsan; "silah ne oldu?" diye soruluyor. Günlükte, yemek saatinden masrafına ve yakıt harcamalarına kadar her şey yazıyor. Sadece bir aylık yemek masrafının bile büyük servete mal olduğu görülüyor. Aynı zamanda harcanan para militan sayısının ne kadar çok olduğunu da ortaya koyuyor.
Detaylar çarpıcı. IŞİD'in nelere ihtiyaç duyduğunu da bu şekilde anlıyoruz. 23 araç su getirilmesi ve gece dürbünlerine batarya alınması için de büyük paralar harcanıyor.

Sadece Toyota mı!
Günlük, IŞİD'in daima örgütle birlikte anılan Toyota dışında da pek çok arazi ve normal araç kullandığını gözler önüne seriyor. Radikal İslamcı örgütün elinden Toyota Hilux, Nissan, Mazda dışında Mercedes araçların da geçtiği anlaşılıyor. Araçların yakıtlarıyla birlikte, tamir masraflarının da kaydedildiği görülüyor. Bazı işlerin taşeronlara devredildiği de yine ortaya çıkanlar arasında. IŞİD çok sayıda kepçeye ve kamyonete de tamir bedeli ödemiş!

İpuçları "karanlığa" ulaşıyor
IŞİD'in Kobani'de bırakıp gittiği ajandada çok önemli ipuçları var. Bunları Suriye'den edindiğimiz bilgilerle birleştiriyoruz. Karanlık bir tablo görüyoruz. Hem geçmişi hem de uzun dönem geleceği ilgilendiriyor. Dünyanın pek çok yerinden Suriye'ye "cihat" düşüncesiyle giden Radikal İslamcıların olduğu biliniyor. Peki, bu kişiler, ülkelerine geri döndüklerinde ne olacak? Türkiye ve dünyadan yaşanacak gelişmelerin birbirinden farklı yansımalarının olacağı söyleniyor. Cerablus'tan aldığımız bir istihbarat, Ankara Gar Katliamı ile ilgili önemli bir bilginin yanı sıra yeni bir eylem planı üzerinde çalışıldığını aktarıyor!

"Ankara kararı" iddiası
Ajanda bir yana, Cerablus'tan edindiğimiz istihbaratlarımız da var. Edindiğimiz bilgiler çerçevesinde tarafımıza şunlar aktarılıyor: IŞİD'in eğitim merkezlerinden biri Memice ve Cerablus arasındaki bir köyde. Memice'deki Emel Hastanesi'nin yanında elektrik kurumu ve postane bulunuyor. Bunların hemen yanı başlarındaki 120 kişilik otel karargâh olarak kullanılıyor. Türkiye'deki eski Özel Harekâtçılar eğitim veriyor. Bu otel önemli! "Ankara kararı" da bu otelde verildi. Bölgedeki grubun Emiri Fransız bir Müslüman. Zaten sansasyonel eylem kararlarına da ağırlıklı olarak bu grup veriyor. Grup içinde Arapların etkin olduğu bir kanat var. Bir diğer kanatta

da Türkiye'den ve dünyanın başka taraflarından gelen militanlar var. İki kanat arasında sürtüşme var. Araplar, yabancıları yeteri derecede din bilgileri yok diye sevmiyor. İstanbul'da Eyüp çevresine dikkat edilmeli. Burada etkileşimler var![1]

Eski Özel Harekâtçılar

Türkiye'de tartışılan SADAT gerçeğine gönderme yaparak, hem bu yapıyı anlatalım hem de bazı bağlar kurmaya çalışalım.

Bunun için tekrar biraz başa dönelim. Akçakale'de gece yarısı... Henüz, Tel Abyad, IŞİD'in elinden çıkmadan, Akçakale ile Tel Abyad arasındaki tampon bölgeye geçme olanağı bulmuş, burada ve sınıra yakın bölgede Türkçe konuşan IŞİD'cilere bizzat şahit olmuştuk. Yöre halkı eski Özel Harekâtçıların eğitim için IŞİD bölgesine geçtiklerini belirtmişlerdi. Peki, bu emekli Özel Harekâtçılar kimdi? Kime bağlıydı, devlet bunları nasıl görmezden geliyordu? Bu sorular cevapsız kalıyordu. Ancak az önce sözünü ettiğimiz IŞİD ajandasını inceleyip Suriye'den detaylandırıcı bilgiler alırken kaynaklarımız, ilginç bilgiler verip adeta SADAT'ın yapısı ve varlığına dikkat çekiyordu. Yukardaki satırları bir daha anımsatalım: "IŞİD'in eğitim merkezlerinden biri Menbic ve Cerablus arasındaki bir köyde. Menbiç'teki Emel Hastanesi'nin yanında elektrik ve postane bulunuyor. Bunların hemen yanlarındaki otel ise karargâh olarak kullanılıyor. Burada Türkiye'deki eski Özel Harekâtçılara eğitim veriliyor. 'Ankara Gar Katliamı' kararı da bu otelde alındı."

Bu noktadan sonra bilmeceyi tamamlamak adına başka parçalar koyalım. SADAT adlı yapılanmaya göndermeler yapalım.

SADAT nedir?

Rusya'nın Birleşmiş Milletler (BM) Güvenlik Konseyi'ne verdiği ancak tedbir koyarak geri çektiği Türkiye dosyasının büyük bölümü SADAT'ın gizli faaliyetlerini içeriyor.

Rus Ordusu'ndan emekli bir askerin bu ifadeleri oldukça çarpıcı. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın Başdanışman olarak

1. *BirGün*, 19.10.2015, "IŞİD günlükleri" ve 20.10.2015, "Katliam kararı o otelde verildi" başlıklı haberler.

atadığı, Emekli Tuğgeneral Adnan Tanrıverdi'nin yeni pozisyonu denetlenmeyen güvenlik şirketi SADAT'ı bir kez daha gündeme getiriyor.

SADAT "Reis" demek

Arapça bir sözcük olan SADAT'ın Türkçede "Büyük", "Efendi", "Reis" anlamı taşıması son derece ilginç. Kurum, Türkiye'de uluslararası savunma alanında danışmanlık ve askerî eğitim veren ilk ve tek şirketi olarak tanımlanıyor. Emniyet ve askerî alanda danışmanlık ve eğitim hizmeti veriyor. SADAT'ın kendisi hakkında yaptığı "Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ülke ve askerî sahalardaki boşluğu doldurmak üzere kurulmuş yasal bir şirkettir tanımı bir hayli ilginç. Ancak SADAT, faaliyetlerinin sadece Türkiye ile de sınırlı olmadığını da belirtiyor. İçeride TSK için dışarıda "başka ordular" için çalışan SADAT, Emniyet teşkilatından da hizmetlerini esirgemeyeceğini belirtiyor.

Adnan Tanrıverdi kimdir?

1944 doğumlu Adnan Tanrıverdi, 1964 yılında Kara Harp Okulu'na girdi. 30 Ağustos 1980 tarihinde Binbaşılığa, 30 Ağustos 1984 tarihinde Yarbaylığa, 30 Ağustos 1987 tarihinde Albaylığa yükseltildi. 1990'da 8. Kolordu Topçu Alay Komutanlığı görevine atandı. Bu görevde iken 30 Ağustos 1992 tarihinde Tuğgeneral oldu. Vakit *gibi gerici gazetelerde de yazan Tanrıverdi, 28 Şubat sürecinde, "kadrosuzluktan" emekli edildi. Yükselişi Kenan Evren dönemine denk gelen Tanrıverdi'nin kontrgerilla ile ilişkilendirilen Özel Harp Daire Başkanlığı görevi ise oldukça ilgi çekici. Tanrıverdi; İslam ülkelerinin bir irade etrafında birleşmesinin teknik esaslarını inceleme ve İslam birliği temelinin atılması için uygun koşulları oluşturma konuları çerçevelerinde çalışan kurumlarda yöneticilik de yaptı. Adaleti Savunanlar Derneği (ASDER) ve Adaleti Savunanlar Stratejik Araştırmalar Merkezi Derneği'nde (ASSAM) görev aldı. Tanrıverdi'nin Avrupa'da dışarıya kapalı olan ve AKP'liler dışında kimseyi bünyesine almayan ve ilişkileri gizli olarak nitelendirilen Avrupa Demokratik Birliği (UETD) ile de bağları var. 28 Şubat 2012'de SADAT'ı kuran Adnan Tanrıverdi, son olarak Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Başdanışmanı oldu. Ne var ki görevini "resmî" olarak sürdürmüyor.*

Kuruluş tarihine dikkat!

28 Şubat sürecinde TSK'nın çeşitli kademelerinden emekli edilen ve Tanrıverdi başkanlığında 23 eski subay ve astsubay tarafından kurulan şirketin 8015 sayılı Türkiye Ticaret Sicil Gazetesi*'nde yayınlanan Ana Sözleşmesinin tarihi dikkat çekici! 28 Şubat 2012 tarihinde kurulan SADAT fiili varlığını ödeşme kültürüne gönderme yapıyor.*

Özel ordu mu?

SADAT'la ilgili Türkiye'deki şüpheler bitmek bilmiyor. 2007 yılında "Balyoz" davalarıyla "darbe vurulan" ordu Gülenciler'e teslim edilirken, aynı ordu 15 Haziran'da darbe yapmaya kalktı. Sonuç kısmında ordunun içi tamamen boşaldı. Şimdi bu boşluk yerine SADAT mı alternatif olacak? SADAT'ın teşkilatlanmada "örf, âdet, gelenek, toplumsal değer" diyen irticacı Adnan Tanrıverdi'nin Cumhurbaşkanı Başdanışmanı olarak atanması tesadüf mü?

Emniyeti de "SADAT dizayn edecek" şüphesi

SADAT hem askerî hem de emniyet alanında "hizmet" veriyor. Bu hizmetlerini ise iki bölüme ayırıyor: Donatım ve eğitim! SADAT'ın özellikle eğitim alanındaki uygulamaları dikkat çekiyor. Şirketin Emniyet'e vaat ettiği hizmetler arasında, İstihbarat, terörle mücadele, patlayıcı madde ve bomba imha, kriminal VİP koruma var. Her nasılsa SADAT aynı zamanda polis eğitim merkezleri kurarak, Emniyet'e personel yetiştirebiliyor. Tam bu noktada; önemli bir soru akla geliyor. Dün itibarıyla yayınlanan OHAL kapsamındaki son Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile Emniyet'e KPSS ile eleman alımı durduruldu. Acaba bundan sonra Emniyet'e alınacak elemanları, amaçlarımız arasında "Toplumun örf ve âdetlerine göre personel yetiştiririz" diyen SADAT mı belirleyecek?

Cihatçılarla olan bağın itirafı

Kurumun Ahrar uş-Şam, El-Nusra ve hatta IŞİD ile ilgili bağları olduğu iddia edilirken, yine askerî eğitim danışmanlığı alanında "Eğitim" hizmeti veren SADAT, bunların tanımını üç maddede toplayıp özetliyor: "Yabancı Silahlı Kuvvetlere danışmanlık yapmak, onların ülkelerini savunmaları için ihtiyaç duyacakları konularda eğitim vermek ve talep ettikleri harp silah araçlarının tedarikinde aracılık yapmak!"

Dışarıda SADAT

Suriye özelinden bakarsak, yabancı kuvvetler tanımının Esad'la ilgili olamayacağı görülüyor. Açıkçası SADAT, Suriye'de savaşanlardan desteğini esirgemediğini itiraf ediyor. Tanrıverdi'nin Türkiye yasalarına aykırı olduğu halde Suriye ve Libya'da ılımlı muhalif olarak görülen cihatçı yapılara lojistik destek sağlamak ve onları eğitip donatmak adına kurulduğu biliniyor.

Suriye itirafı gibi

SADAT A.Ş., "Hizmet verilen ülkelerin Silahlı Kuvvetlerinin ihtiyaç duyacağı her türlü harp silah, araç gereç, yedek parça, patlayıcı madde ve malzemenin tedarikinde aracılık yapar" derken adeta

Suriye'ye gönderilenlerle ilgili bir itirafta da bulunuyor. SADAT, bu faaliyetlerin 5201 ve 5202 sayılı yasaların belirlediği şekilde Milli Savunma Bakanlığımızın kontrol ve denetiminde gerçekleştirildiğini söylüyor. Suriye'ye gönderildiği iddia edilen silahlar üzerine yapılan haberler ve söylemlerin neden mesele olduğu merak konusu!

İçeride SADAT

Bölge'deki yıkım sırasında "Esadullah" ve "Cundullah" Tim yazılamaları oldukça dikkat çekti. Bunun üzerine bölgedeki tanıklıklar da bindi. Ne Kürtçe ne de Türkçe konuşan sakallı timler pek çok kişi tarafından dillendirilse ne bu yazılamalar ne de bu kişiler hakkında somut bilgiler elde edilemedi. Devlet kurumları da konuyu "bilmiyoruz" diyerek geçiştirdi. Üzerlerine, Lice Operasyonları sırasında yaşanan korkunç bir iddia eklindi. Askerler 34 köylüyü gözaltına aldığı sırada kollarında Arapça yazılar olan bir birim geldi, bu kişiler köylüleri benzin döküp yakmak isterken askerler faciaya engel oldu.[2]

"Kimsenin bilmediği" bu olaylara ait sorular "SADAT"ı kapsayacak şekilde soruldu. Özel Harekâtçılar, personel yetiştirilmesi, cihatçılar ve alanda test ettiklerimiz. Kobani'den gelen defterle birlikte aldığımız istihbaratları bir kez daha sıralayalım ve soralım: "Cerablus'taki bu Özel Harekâtçılar kimlerdi?" Bu soruya; Akçakale ve Tel Abyad sınırındaki tampon bölgeye dönerek tanık olduğumuz manzara ile tarafımıza aktarılanları ekleyelim: "IŞİD içindeki Türkçe konuşan Özel Harekâtçılar nereden çıkmıştı?"

Yukarda sözünü ettiğimiz bir şüphe... "Cerablus'ta; Türkiye'deki eski Özel Harekâtçılar eğitim veriyor. 'Ankara kararı' burada verildi..."

Vahim iddialar bitmek bilmedi

Suriye'ye uzanan, Türkiye'de yaşanan karmaşık ilişkiler... Bir kez daha IŞİD'e dönelim. Yurtiçinde katliamlar gerçekleştiren örgüt, sıklıkla Suriye'deki ilişkiler konusunda da Türkiye'nin başını derde soktu. MİT TIR'ları ve silah sevkiyatı "iddiaları" hâlâ güncelliğini koruyor. Türkiye'nin vazgeçmediği bir bataklıkta bugün de debelenip durduğu ifade ediliyor. Türkiye'nin "öfkeli gençleri", Suriye'deki hayalde vekil tayin ettiği ve bundan kısa süre önce vazgeçtiği tartışmaları sürü-

2. 18.08.2016, *BirGün*, "Ülkenin güvenliği reisçilere emanet" başlıklı haber.

yor. Bunun yanı sıra "asla kapanması mümkün olmayacak" vahim iddialar da halen ortada duruyor. Bunlardan biri Sarin gazı kullanımı. 21 Ağustos 2013'te Şam'ın banliyölerinden Guta'da gerçekleşen saldırı sonucunda yüzlerce sivil hayatını kaybederken, saldırıya ilişkin görüntüler dünyayı ayağa kaldırıyor. Suriye'de gerçekleştirilen kimyasal silah saldırısının arkasında Türkiye'nin bulunduğu öne sürülüyor. İddiaya göre saldırı, sanılanın aksine Beşşar Esad rejimi tarafından değil, dönemin Türkiye Başbakanı Tayyip Erdoğan'ın bilgisi dahilinde, MİT ve Jandarma'nın desteğiyle İslamcı El-Nusra Cephesi tarafından gerçekleştiriliyor. Pulitzer ödüllü Amerikan araştırmacı gazeteci Seymour Hersh'ün imzasını taşıyan haber-analizde amacın ABD'yi Suriye'ye askerî harekât düzenlemeye zorlamak olduğu aktarılıyor. Amerikalılar, "gerçeği" öğrenince Suriye rejimine karşı harekât düzenlemekten vazgeçiyor. Dahası "felaket sonuçlar" doğuracağı için ellerindeki istihbaratı gizli tutuyor.

Sarin gazı iddialarını Türkiye'de de gündeme taşıyanlar oluyor. CHP İstanbul Milletvekili Eren Erdem, belgelerle çarpıcı sonuçlar paylaşıyor. Erdem, Adana Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 2013 yılında konuya ilişkin iddianame hazırladığını ancak davanın bir haftada kapatıldığını belirtirken şunları ifade ediyor: "İddianame'de bilgiler var. Türkiye'de birileri kimyasal silah olan Sarin gazının hammaddesini Suriye'deki IŞİD kampına vermiş. Tüm bu bilgiler silindi. Dosyada mal gönderimine ilişkin telefon kayıtları da vardı. Görüşmelerde 'Merak etme sınıra yaklaştık, çaresine bakacağız' gibi ifadeler geçiyor. Yani süreçte bürokrasinin de kullanıldığını görüyoruz."

CHP milletvekili kurum ve kişi adlarına da dikkat çekiyor: "Onları durdurmadı. Belki de bu nedenle Suriye'de Sarin gazı kullanıldı. Bazı verilere göre Türkiye Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu da sürece dahil edildi. Bu kişilerin sınırı geçme konusunda hiçbir kaygıları yoktu. Kimyasal maddelerin Suriye'ye gönderilmesini talep eden Hayyam Kasap isimli şahsın telefon kayıtlarında, atölyelerin üretime hazır olduğunu, maddelerin kamyonlarda beklediğini söylediği görülüyor."

Türkiye IŞİD'i ve Türkiye IŞİD ilişkileri konusunda pek çok iddiayı gündeme getiren CHP'li Eren Erdem ile Sarin gazının yoğun olarak tartışıldığı ve hedef olduğu günlerde bir araya gelip bir röportaj gerçekleştiriyoruz. Röportaj Sarin iddialarını da ötesine geçip başka şaşırtıcı iddialara doğru açılıyor. Soru cevap şeklinde olan o röportajı, aynen alıntılıyoruz:

Türkiye sadece IŞİD'i mi destekledi?
Hayır, irili ufaklı tüm cihatçı örgütlerin tamamının Türkiye ve Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) tarafından desteklendiğini görüyoruz. Belki El-Kaide'nin merkezî yönetimi dışında tamamı! Nusret Cephesi, Ahrar uş-Şam gibi yapılarla birlikte Tevhid ve Cihat Cemaati gibi IŞİD'e bağlı küçük örgütlere bile destek verildi. THY ile taşınan silahları biliyoruz. Kısmi olarak Boko Haram gibi Selefi yapılara bile yardım ettiler.

Bu desteğin nedeni neydi?
Birkaç nedeni var. Türkiye, petrol havzalarında söz sahibi olmak ve Musul petrollerini kontrol etmek istedi. Radikal İslamcılar bu nedenle kullanıldı. Bir diğer neden ise mezhep bazlı siyaset üzerinden yeni bir Ortadoğu dizayn edebilmekti. Daha önemli bir neden daha vardı. Ortadoğu planında iki lidere aynı anda yer yoktu. Ya Erdoğan ya da Esad gidecekti. Esad'ın var olduğu bir Ortadoğu hizalanmasında, "Erdoğan'ı da ortaya çıkaran güçler" kendisini gözden çıkaracaklardı, başka yolu yoktu! Böylece Erdoğan kendi geleceği ve siyasi kariyeri karşısındaki en büyük engelin Beşşar Esad olduğunu anladı. Bu nedenle onu bitirmeyi varoluş sorunu haline getirdi. Bu çerçevede toplamda IŞİD'e biat eden bütün Radikal İslamcılar desteklendi.

Bu, ne şekilde yapıldı?
Çok geniş bir perspektifte devam etti. Silah temelli destek bir yana içeride ve dışarıda kamuoyu yaratma çabaları üzerine çalışmalar yapıldı. Sözgelimi "Sarin gazını Esad kullandı, Reyhanlı'yı Esad yaptı" dediler. Bu spekülasyonlar üzerinden Türkiye kamuoyunu Suriye'ye bir askerî müdahaleye hazırlamaya çalıştılar. Fakat hiçbiri tutmadı.

MİT TIR'ları bir şifre...
Üst düzey yargının davayı yeniden ele alması lazım. Türkiye Ahrar uş-Şam'a gittiği iddia edilen "bu silahlar aracılığıyla", bölgede neyin içine girmek istedi? Ne yapılmak istendi? Açıkçası Türkiye burada ABD direktiflerinin de ötesinde bir şeyler yapmaya çalıştı. "Sevkiyat",

Türkiye'nin birtakım bölgesel hesaplar için münferit olarak harekete geçtiğini gösteriyor.

Türkiye'yi neler bekliyor?
Bu militanların hepsi Türkiye'de yaşayan herkesin ölmesi gerektiğine inanıyor. Ayırım yapmıyorlar.

Kısa süre önce bir IŞİD militanıyla görüşüp kamplarından girmeyi talep etmiştim. Bir muhalif olarak can güvenliğimi sordum doğal olarak. Şu cevabı almıştım: "Sizin ve sözde İslamcı bir gazetenin muhabiri arasında fark yok. Hepiniz mürtetsiniz..." Durum bu! IŞİD kendisinden olmayanın ölmesi gerektiğine inanıyor. Öncelikleri var. Kürtler ve Aleviler ilk sırada. Ancak genel perspektifte ayırım yapmıyorlar. Irak'taki durum bunu anlatıyor. Sünnilere ait camileri bombalıyorlar. Türkiye'de de Sünni Müslümanları hedef alabilirler. Açıkçası şu anda Türkiye'deki 78 milyon insanın can güvenliği tehdit altındadır. IŞİD tehlikesi bu!

IŞİD'i görmezden geliyorlar...
IŞİD'in Türkiye'den iki temel güvence istediğini biliyoruz. "Bize katılanlara ve hücrelerimize dokunmayın" denildi. IŞİD komutanlarının MİT mensuplarıyla yaptığı görüşmelerdeki talepleri bu yöndeydi. Örgüt, Türkiye'den sınırlarını kapatmamasını da istedi. Tabii NATO üstlerinin açılmamasını da talep etti. Ama öncelik örgüt evleri ve sınırlardı. Tek bir hücreye bile operasyon yapılmamasının ve sınırların denetlenmemesinin nedeni bu. 2013 yılında operasyon yapmaya niyetlenen polisler de engellendi! Açıkçası Türkiye'de birçok canlı bomba var, mühimmat, silah var. Emniyet ve istihbarat da bunların farkında ama kimse müdahale etmiyor. Son derece etkisiz ve saçma operasyonlar yapılıyor. Sözgelimi Suruç Katliamı'nın ardından Ebu Hanzala kod adlı Halis Bayancuk Emniyet'e götürülüp, kendisine sadece beş soru soruldu. Bunlar arasında "IŞİD'le bağınız var mı?" gibi komik sorular da vardı.

Peki, devletin düşündüğü olur mu, IŞİD'in tavsiyesi sancısız mı olacak?
Hayır, böyle olmaz! IŞİD, tasfiye olurken, kendisini de besleyip büyütenleri beraberinde götürecek! IŞİD, kendisine destek verenlerle birlikte yok olacak. Bunun farkında ve bu nedenle, "Ben yanarsam siz de yanarsınız" sinyali veriyor. Suudi Arabistan ve Katar'da da durum farksız! Yemen neden karıştı? IŞİD dünya için habis bir ura dönüştü. Tasfiyeleri kısa sürede ancak çok sancılı olur! Bu anlamda Türkiye'de yeni bir eylemin bağıra bağıra geldiğini görüyoruz.

Türkiye'nin Pakistan gibi bir terör bölgesine dönüşmesinden söz ediliyor...

Bunu çok öngöremiyoruz. Ancak Türkiye'de bir siyasal iktidar değişikliği olacak. En azından Erdoğan için anayasal sınırlarının içine çekileceği bir dönem kısa sürede başlayacak.

Sadece Ankara Gar Katliamı'nın değil, Suruç ve Diyarbakır'ın da istihbaratın bilgisi dahilinde olduğuna dair güçlü veriler var...

Türkiye'de 200'e yakın hücre var. İstanbul'daki hücreler canlı. Türkiye'deki IŞİD yapılanmasını anlamak için 2013'ten beri, İstanbul Gaziantep arasında uçuş yapan yolcu listelerine bakmak yeterli! İstanbul, Gaziantep uçuşlarında yer alan yolcuların en az yüzde 20'si IŞİD militanıydı. Bu uçuşlar bizim anahtarımızdır. Benim bildiğim kadarıyla 600'den fazla militan Gaziantep'e bu şekilde geçmiş. Dünyanın farklı yerlerinde görüştüğüm ve röportajlarını dinlediğim IŞİD militanlarından edindiğim bilgiler mevcut. Önce İstanbul'a gidiyorlar! İstanbul'da Fatih'te bir misafirhanede kalıyor. Hatta zaman zaman Diyanet'in misafirhanelerini kullanıyorlar. Diyanetin bilgisi dahilinde olup olmadığını bilmiyoruz ama; bu çok açık! Polisevleri de bu işte kullanılmış. Buradan Antep'e geçiyorlar, orada eğitim kampları var. Ama burası silahlı eğitim kampı değil. Gaziantep'te teorik eğitim alıyorlar. Rakka'ya ulaştıklarında ise, kendilerine bomba ve silah eğitimi veriliyor. Bu zincir böyle yürüyor. Bu koridoru MİT bilmiyor mu? Mümkün değil!

Adıyaman ve Gaziantep üzerinde duruyoruz. Oysa başka yerler de var. İstanbul önemli mesela...

Güngören, Haznedar, Fatih ve Bağcılar'da çok ciddi çalışmalar yapıyorlar. IŞİD hücreleri 12'şerli gruplar halinde örgütleniyor. Başlarında bir halife var. Halifeler genelde yabancı uyruklu kişilerden seçiliyor. Ancak Türkler ve Kürtler de halife yapılabiliyor. 12 kişilik evler, birbiriyle hiçbir şekilde irtibat kurmuyor. Halifeler dahil, birbirini bile tanımıyor. Hücre tipi yapılanması! Belli aralıklarla Suriye'ye geçiyorlar. Merkezde, direktifler alıp tekrar geri dönüyorlar. IŞİD içerisinde Rakka'da Türk komutanlar var. Türkiye'deki hücreleri de bunlar koordine ediyorlar. MİT ile Türk komutanlar arasında bir diyalog olduğu gerçek!

IŞİD'in neden üzerine gidilmiyor?

Devlet '90'larda mafyayı taşeron olarak kullandı. Bu dönem kapanırken, mafya canı yakılmadan tasfiye edilmeye çalışıldı. Can yakmadılar çünkü mafya babaları çok şey biliyordu! Konuşmaları devlet için felaket olurdu. Anlaşma yapıldı. Şimdi bir kısmı otopark ve çay bahçesi işletiyor. Rahatları yerinde! O dönemden hiç kimse

cezaevinde değil. Aynı dönemde yine devlet tarafından kullanılan Hizbullahçılar için de aynı yöntem izlendi. Yine hiçbiri cezaevinde değil! Şimdi aynı yöntem IŞİD için de uygulanmak istiyor. Amaç IŞİD'in acısız ve sancısız bir şekilde tasfiyesi. Çünkü uzun dönem işbirliği yapıldı ve IŞİD artık devletle ilgili çok şey biliyor. Bunu da bir şantaj ve tehdit unsuru olarak kullanıyor. Baskı yapılırsa IŞİD de bu yoğun münasebetlerin şifrelerini verir. Bilgileri ortaya döker. Türkiye'nin uluslararası savaş mahkemelerinde yargılanmasını sağlar. Bu devlet için canlı bombadan daha tehlikeli! Devlete, IŞİD konusunda bu denli uluslararası baskı olmasaydı, bu kısmi operasyonlar bile yapılmazdı.[3]

İstanbul'da bir Cihatçı - IŞİD, silahlar ve kehanetler

Türkiye Suriye savaşının bedelini ağır ödüyor. Ancak gelecek de endişe veriyor. Üzerinde tartışılan önemli noktalar var. Ülke daha ilginç gelişmelere de sahne olabilir. Dinci grupların çatışmalarına tanık olmamız mümkün. Bu çıkarımı alandan aldığımız bilgilere dayandırıyoruz. Türkiye, Suriye'de ÖSO ile ortak operasyon yapıyor. İstanbul'un göbeğindeki lüks oteller cihatçı kaynıyor. Sözgelimi Mecidiyeköy'deki bir otelde bunu rahatça teyit edebiliyoruz. Paranın devlet tarafından ödendiği ileri sürülüyor. ÖSO'ya mensup Selefiler gittikçe legal hâle getiriliyor. Birkaç yıl öncekinden bile rahat. Yaklaşık 2 yıl önce kaçak göçek söyleşi yaptığımız o günler bile geride kalıyor. Ne var ki "o söyleşide" önemli satırlar da ortaya çıkıyor. Değişen bir kent profilini ve Türkiye'deki riskler ortaya koyuyor.

Şehirlerin farklılaşan yüzü

Akşamüzerine doğru, İstanbul'un kadim semtlerinde hava değişiyor. Üniversite boşaldıktan ve öğrenciler dağıldıktan sonra Aksaray, Beyazıt, Gedikpaşa hattında farklı bir kalabalık göze çarpıyor. Artık bu saatten sonra neredeyse Türkçe bile konuşulmuyor. Arap turistler, anneleriyle birlikte avuç açan küçük sığınmacılar ve sınırın öteki tarafından gelen farklı yüzler... Sadece birkaç yıl önce Rusların yoğun olarak bulunduğu bölgede, bugün Suriye'de devam eden iç savaşın etkileriyle farklı bir profil göze çarpıyor. İstanbul'un, Bağcılar, Fatih gibi yerleri, bu hatta da cihatçıların kol gezdiği bir sır değil.

ÖSO militanı Muhammet Salih

Gedikpaşa'nın ara sokaklarında onlardan biriyle buluşuyoruz. Muhammet Salih, ne kimliğini ne de yüzünü gizlemekte bir sakınca görmüyor. 35 yaşındaki Salih, Kilis kapısından kaçak geçiş yaptığını söyleyen bir ÖSO militanı... Elini kolunu sallayarak, Türkiye'deki

3. 3.10.2015, *BirGün*, "IŞİD İstanbul'da Diyanet'in misafiri" başlıklı röportaj-haber.

farklı şehirleri geziyor. İstanbul'un kalbinde ise, muhalifleri simgeleyen tişörtüyle dolaşmaktan çekinmiyor. Sınırı kaçak yollarla geçmiş olmasına rağmen, henüz Kilis'te bir geçici kimlik verildiğini anlatıyor. Kendisini, Gaziantep ve İstanbul'da polislerin çevirdiğinden söz ediyor. Söyledikleri düşündürücü: "Esad muhalifi olduğumu ve Özgür Suriye Savaşçısı olduğumu söyleyince bıraktılar!"
Muhammet Salih'le görüşmemizde Türkiye'nin çöken dış politikası, "yakın dönem geçmişi" ve "geleceğiyle ilgili" çok fazla endişe verici done elde ediyoruz. Salih'le olan görüşmemizi aktarıyoruz:

Kim bu ÖSO militanları?
"Bilindiği gibi Esad'a karşı savaşıyoruz. Özgür Suriye Ordusu, Cephet-ül Nusra, Sultan Murad Tugayı, Ahrar uş-Şam İslami Hareketi, Ceyş-ül İslam, Tevhid Tugayı, Sukur'uş Şam, Liva'ul Hak, Ensar'uş Şam, Kürt İslam Cephesi, Ensar Muhammed gibi bileşenlerden oluşuyor. Ben Türkmen cephesindendim. Sukur'uş Türkmen ordusuna bağlıydım. Türkmen Kartalıyım yani!"

"ÖSO'dan IŞİD'e katılan çok oldu"
"Özgür Suriye Ordusu, ilk zamanlardaki motivasyonunu tamamen kaybetti. Koordinasyon yok. Esad'a karşı savaştığımız için pişman değiliz. Sonuçta Allah adına savaştık. Ama bölgede artık kimin ne yaptığı belli değil. Her yer IŞİD'in kontrolüne geçti. Büyük devletler onlara yardım ediyor. Ağır silahlar ve mühimmat sağladılar. ÖSO içinden de IŞİD'e katılan çok oldu. Beyin yıkamayı çok iyi yapıyorlar."

"Malum mühimmat konusu" ve IŞİD'in eline geçen silahlar...
"Türkiye muhaliflere silah yardımı yaptı. Ancak ÖSO içinde bu silahların ticaretini yapanlar çok oldu. Muhaliflerin bir kısmı silahları sattı, bir kısmı kaçarken bıraktı. Bir kısım silah da öldürülen muhaliflerden ele geçirildi. Türkiye'den sağlanan silahlar, dolaylı yollardan IŞİD'in eline geçmiş oldu."

"Türkiye silahların hesabını sordu"
"Türkiye, yitirilen silahlarla ilgili, bulabildiği ÖSO muhataplarından hesap soruyor. Bu konuda tahkikat yapılıyor. 'Biz silahları nefsi müdafaa yapmanız için size verdik, şimdi bu silahlar nerede?' diye hesap soruyorlar?"

Türkiye'deki cihatçı sayısı çok fazla
"Binlerce. Bir süre Türkiye'nin Suriye'ye yakın sınır bölgelerinde kaldım. Sadece orada yüzün üzerinde cihatçıyla görüşüp, muhatap oldum. İstanbul, Hatay, Gaziantep ve Kilis cihatçı kaynıyor. Bunu zaten herkes biliyor."

"Cihatçıların hesaplaşmasına tanık olacaksınız"

"Türkiye'ye kaçmamın önemli bir nedeni var. 7 IŞİD militanı öldürdüm. Biri, önemli bir komutanın yakınıydı. ÖSO içindeki arkadaşlarım beni IŞİD'e karşı sattı. Güvendiğim bir arkadaşım, durumu anladı. 'Muhammet kaç, seni öldürecekler' dedi. Böylece Türkiye'ye geldim. Ancak IŞİD, Kilis'te de peşimi bırakmadı. Haber yolladılar. Bu nedenle İstanbul'a geldim. Suriye'de ve Irak'ta yaşanan iç hesaplaşmalar yakın zamanda Türkiye'ye uzanacak. Bunu kendi yaşadıklarımdan biliyorum. Bize 'Suriye'den kaçtınız, sizin işinizi Türkiye'de bitireceğiz' diye haber yolluyorlar."

"Cihatçıların ülkeye girişi hep kolay oldu!"

Ülkeye yedi ay önce bir kez daha geçmiştim. Bu son gelişim iki ay önce oldu. Ani olduğu için Kilis kapısından kaçak giriş yaptık. Oranın karşısındaki Havar Köyü'nden geçtik. Üç dört deneme yaptık. Askerin nöbet değişimi esnasında giriş yapmayı başardık. Ancak zamanınız varsa, daha kolay yollarla da girersiniz. Irak, Suriye, İran, Lübnan ve Türkiye'de sahte pasaport yapan pek çok kişi var.

"Türkiye'de sorun yaşamıyoruz!"

Türkiye'de rahatça gezebiliyoruz. Bir süre Kilis'te kaldıktan sonra Gaziantep'e gittim. Pasaportum yok. Bana geçici bir mülteci kimliği verdiler. İstanbul'da da Antep'te de beni polis yakaladı. Ama sorun olmadı. Kimliği bile göstermenize gerek yok. Özgür Suriye Ordusu'ndanım demem yeterli oldu!

"IŞİD militanları kol geziyor"

Türkiye'de de peşimde olduklarını söylemiştim. Yine aynı şekilde sayıları binlerle ifade ediliyor. Biz, Türkiye'ye nasıl girip çıkıyorsak onlar da böyle kolayca yapabiliyorlar. Uyuyan hücreleri olduğunu biliyoruz. Türkiye'de eylem yapmak için fırsat ve emir bekliyorlar. Bir süre sonra, bu emri alacaklar. Sıra Türkiye'yi karıştırmaya geldi. Kulağımıza gelen şeyler var. Birkaç gün önce Aksaray'da Türk istihbarat tarafından iki IŞİD'li öldürüldüğünü duyduk.

Biriniz insan ciğeri yiyor, diğeriniz kafa kesiyor farkınız ne?

"Biz Allah'a inanıyoruz, ondan korkuyoruz. Kalbimizde Rahmet var! Onlar şahadet getireni öldürmekten çekinmiyorlar. Evet, doğru bizim da aramızda sapkın ruhlu kişiler var."

"Elimizde bir şey kalmadı"

35 yaşındaki Muhammed Salih, 4 sene boyunca, Esad'a karşı savaştığını söylüyor. Salih, IŞİD ve ÖSO'yu "Bizim elimizde ne silah ne de mermi kaldı. Muhalif ordu çökerken IŞİD çok güçlendi. Her ülkeden militanları var" sözleriyle kıyaslıyor. "Fırsatımız olsa, si-

lahımız ve mühimmatımız olsa yine Suriye'de, Esad'a karşı savaşta oluruz" diyen Salih; Suriye'deki iç savaşta iki çocuğunu ve karısını kaybettiğini anlatıyor: "Bir çocuğum daha var. Kendisi engelli. Bizim için artık gelecek kalmadı. Hiçbir korkum yok. İlk fırsatta ülkeme gidip şehit olmak istiyorum!"[4]

4. 03.06.2015, *BirGün*, "Biz söylemiyoruz onlar söylüyor: Gönderilen silahlar IŞİD'e gidiyor" başlıklı haber.

9
Bir Tarafta Mağdurlar Diğer Tarafta Katiller

Geçmiş ve geleceğe ilişkin kara delik çok - Ankara Gar Katliamı duruşmasından önce son genel değerlendirme

IŞİD'cilerin 102 kişiyi katlettiği Ankara Gar Katliamı Davası bir yılı aşkın süreden sonra başlıyor. Sorular bitmek bilmiyor ama cevaplayan yok. Dava öncesi IŞİD'in durumuna ve katliamlara ilişkin genel bir değerlendirme yapıyoruz.

36 sanıklı İddianame, Türkiye'nin bir cihatçı yatağına dönüştüğünü, IŞİD'cilerin ellerini kollarını sallayarak hareket ettiklerini gösteriyor. Dosya, bu türden bir gerçeği göstermesi açısından işlevini neredeyse tam olarak ortaya koyuyor. Peki, eksik olan ne? Yinelemekte yarar var. Ankara Gar Katliamı Müfettiş Raporları iki soru üzerinden binlerce sayfanın üzerine şekilleniyor. Katliamda "kasta varacak kadar ihmali bulunan" kamu görevlileri olduğu iddialarının cevabı aranıyor. Yine cevap aranan diğer soru ise patlamadan hemen sonra yaralılara polis tarafından gaz, tazyikli su ve plastik mermi ile saldırılıp saldırılmadığı.

İddianame'de Müfettiş Raporları, dolayısıyla kamu görevlileri yok

Ankara Gar Katliamı Avukatları hazırlanan raporlar üzerinden defalarca ihmali ortaya koyuyor. "Kamu görevlileri de yargılanmalı" taleplerini dile getiriyor. Ayrıca olay sonrası görüntüleri, telsiz konuşmaları, Türk Tabipler Birliği (TTB) raporları ve tanıklıklar şüpheye yer bırakmayacak şekilde

yaralılara saldırı olduğunu anlaşılıyor. Ne var ki her iki olayda yargılanan sadece tek bir kamu görevlisi bulunuyor: Eski Suruç Emniyet Müdür'ü Mehmet Yapılıal. O da cüzi bir tazminat ödeyerek kurtuluyor. Bununla birlikte, İddianame'ye kamu görevlileriyle ilişkili ve onların isimlerinin geçtiği "Müfettiş Raporları" alınmıyor.

Katliamla ilgili sorular eksilmezken sonrasına ve "şimdi"ye ilişkin değerlendirmeler de yapmak gerekiyor. Mesela, Gaziantep'te örgütleyen IŞİD'cilerin, bugün şehirdeki durumu ne? Emniyet çalışma yapıyor mu? Ankara Davası ve dosyası üzerinden "yakın gelecekte neler yaşanabilir?" sorusuna da cevap arıyoruz...

Sadece 10 tutuklu var

Bugün, IŞİD Ankara Gar Katliamı Davası'ndaki 36 sanıktan 18'i tutuklu bulunuyor.

Gözaltına alınan, serbest bırakılan, tahliye edilip yeniden tutuklananlar var. Yargının "en azından bir süre" lakayt davranmış olduğu, hatta konuyla ilgili yeterli bilgiye bile sahip olmadığı anlaşılıyor.

Bu kadar da olmaz!

Katliamdan önce biri de aynı gün olmak üzere 62 sağlam istihbarat bulunuyor. Bombacıların ismi bile geçiyor. Ne var ki bu son istihbarat "Miting Tertip Komitesi" ile paylaşılmıyor. Katliamcılar iki araçla yola çıkıyor. Eskort araç Adana-Pozantı yolunda yanlış yola girip, aynı noktadan ikinci kez geçince polis çeviriyor. Ancak eskort, araçtaki aramaya rağmen polis barikatını atlatabilmeyi başarıyor. Üstelik araçta içlerinde uyuşturucu ilaçlar bulunan poşetler olmasına rağmen. Uyuşturucu bağımlısı, canlı bomba eskortu bir IŞİD'ci ve aracını arayıp yol veren Emniyet görevlileri! Anlaşılması güç bir denklem! Bombacıları taşıyan diğer aracın ise camları film kaplı. "O araç" da yavaşça polis noktasından geçiyor. Polis içeri şöyle bir baksa belki de bombacıları tespit edecek. Arka koltukta oturan bombacılar, TNT kalıbı sarılmış iki "orantısız beden" görülecek. Fakat...

Paravan şirket var, sahibinin ifadesi bile yok!

Enes Plastik önemli bir şirket. Suruç ve Ankara Gar Katliamı planlayıcılarından Halil İbrahim Durgun ve ona yakın örgüt üyelerin tarafından paravan şirket olarak kullanıldığı anlaşılıyor. Enes Plastik'in sahibi D.D. isimli şahıs. Ancak şüpheliler listesinde ismi yok, hatta ifadesi bile alınmıyor. Halil İbrahim Durgun'un eşi de ayrı bir muamma. Esin Altuntuğ'un para ilişkileri içinde olduğu İddiname'den açıkça okunuyor. Yine Ankara Davası Avukatları: "IŞİD'in mali işlerin ondan sorulduğu görülüyor. Peki, neden tahliye edildi?" diye soruyor.

IŞİD Türkiye'de ne zaman örgütlenmeye başladı

2012 yılında. Ne var ki Türkiye'deki IŞİD'cilerin cihat ve El-Kaide geçmişi var. Daha 2009 yılında cihat bölgelerinden Türkiye'ye giriş yaparken gözaltına alınıp serbest bırakılan Yunus Durmaz'ın hikâyesinden köklerin yaklaşık on yıl önce atıldığını anlıyoruz. Anladığımız bir başka şey de Türkiye'deki IŞİD'cilerin o tarihten beri biliniyor olması! Durum üzerine sorulacak önemli bir soru daha bulunuyor: Bu nasıl bir örgütlenme biçimiydi ve "hangi birimlerle" bağları vardı?

Artık üç kilit isim de yok!

Ankara Gar Katliamı'nın planlayıcıları Yunus Durmaz ve Halil İbrahim Durgun'dan sonra, örgütün patlayıcı sorumlusu olduğu anlaşılan Mehmet Kadir Cebael'in de kendini patlatması şüpheler yaratıyor. Ankara Davası Avukatları can alıcı bir soru soruyor: "Katliam sanıkları bir bir ortadan kaldırılıyor mu?" Öte yandan Halil İbrahim Durgun'a ait bir otopsi raporu bulunuyor. Ne var ki Durmaz ve Cebael'in tutanakları henüz ortada yok.

Tek itirafçı var

Dosyada tutuklu bulunan sanıklardan sadece Yakup Şahin konuşuyor. Onun dışında, Yunus Durmaz'ın kardeşi Hacı Ali Durmaz dahil tüm sanıklar "susma haklarını" kullanmak istediklerini belirtiyor. Durmaz'ın evinden çıkan belgeler ve Yakup Şahin'in itirafları ise hem IŞİD'in geçmiş dönemdeki

eylemleri hem de gelecek planları hakkında bilgi veriyor. Sözgelimi Halil İbrahim Durgun, Şahin'e "Suruç'u da biz yaptık" diyor. Öte yandan Gaziantep'teki Düğüne Saldırı planının yanı sıra Cemevleri ve demokratik toplum kuruluşlarına eylem planları da hem Şahin'in ifadelerinde hem de Durmaz'ın evinden çıkan belgelerde okunuyor.

"O belgeler" nerede?

Avukatlar, bazı eksik belgeler ve yetersiz bilirkişi incelemesi üzerinde de şöyle duruyor: "Bütün bilgilerin harddiske atılmış olduğu söyleniyor. Böyle bilirkişi incelemesi olmaz. 'Konstantiniye adlı bir Kamp' adı geçiyor ve buna ilişkin belgeler var. Bu kampla ilgili bir açıklama yapılmıyor. Şifrelenmiş iki adet veri olduğu söyleniyor. Bunların çözümü neden yapılmadığı da merak konusu? Sanık Yakup Şahin'in bilgisayarından çıkan ve yine bir başka sanık Resul Demir'den elde edilen 'o belgeler' nerede?"

Şehirlerde örgütlenme sürüyor mu?

IŞİD, özellikle İstanbul, Ankara, Adıyaman, Şanlıurfa, Adana ve Mersin gibi şehirlerde yıllardır kök salarken adeta Gaziantep'i de bir üsse çevirdiği biliniyor. Bugün şehirdeki durum da çok farklı değil. Dernekler mantar gibi çoğalıyor. Gaziantep'i dolaşıp Yunus Durmaz'ın kendini patlattığı Çağlayan Mahallesi'ne giriyoruz. Gaziantep genelinde IŞİD İddianamelerine yansıyan derneklerin halen faaliyette olduğunu görüyoruz. IŞİD'in Gaziantep'teki en önemli çalışma ve eleman yetiştirme merkezleri dernekler. Ankara Gar Katliamı Avukatları bir başka soru daha soruyor: "Dosyamız sanıklarının neredeyse tamamı Genç Ensar ve Genç Muvahhidler Derneği'ne gittiklerini, burada tanıştıklarını söylüyor. Sanıklardan Yakup Karaoğlu ile diğer sanık Resul Demir'in ifadelerinde belirttiği ve İddianame'de de yer alan Genç Muvahhidler Derneği 'kardeş kuruluşumuzdur' dediği Ahsen-Der ismi altında çalışmalarını sürdürüyor. Bu nasıl oluyor." Soruyu Gaziantep Barosu Avukatlarından Önder Alkurt yanıtlıyor: "Değişen hiçbir şey yok!" İlginç detaylar da veren Alkurt, Durmaz'ın kendini patlattığı Çağlayan Mahallesi'nde

bulunan bir otel inşaatına dikkat çekiyor. "Bu otel yıllardır bitmiyor, anladığım kadarıyla IŞİD izin vermiyor." Bu değerlendirmelerin ardından, "göstermelik operasyonlar şüphesi" gündeme geliyor. "Acaba IŞİD'ciler farklı planlar çerçevesinde ve türlü 'organizasyonlar için' yedekleniyor mu?" kaygısı da ortaya çıkıyor.

Emniyet yetersiz

Özellikle Gaziantep'in hâlâ IŞİD örgütlenmesi açısından büyük bir risk taşıdığı anlaşılıyor. Peki, Emniyet buna karşı ne yapıyor? Yine, IŞİD davaları konusunda bilgi sahibi Gaziantep Barosu Avukatı Önder Alkurt anlatıyor: "Büyük bir örgütlenmenin devam ettiğine şüphe yok. Düğün Patlaması ve 15 Temmuz'dan sonra açılan dava yok. Sadece Mehmet Kadir Cebael kendini patlattıktan sonra bir araştırma yapıldı. Gaziantep'te, IŞİD'e TEM'in 26 kişilik "C masası" bakıyor. Fiziki takip, teknik takip, analiz ve dinlemeler bu ekip tarafından yapılıyor. 26 kişilik bir cihatçı masasıyla bu iş çözülmez, büyür."

Ankara Gar Katliamı'nın ilk duruşması

Türkiye'nin en büyük acılarından birine mahkeme salonunda da tanık oluyoruz.

Beş gün süren Ankara Davası'nın ilk gününde hüzün, öfke, adalet isteği bir arada. Salon tıklım tıklım doldu. Katiller ilk kez kamuoyunun karşısına çıkıyor.

Türkiye'nin son yılları, tekrar tekrar başa sarıp aynı soruları düşünmemize neden oluyor. Ankara Adliyesi'nin önünde gencecik insanların fotoğrafları... Polis yoğun güvenlik önlemleri almış, iki yerden üst ve çanta aramasıyla kontrollü geçiş sağlanıyor. Önlem almak için geç kalındığı ortada. İnsan kendini tutamıyor:

"Keşke bu aramayı bir yıl önce yapsaydınız."

Genç bir polis... Kötü niyetli değil ancak skandal bir cevap veriyor:

"Ya işte bazen gözden kaçıyor."

Gözden kaçan 2 canlı bomba 102 hayata mal oluyor. Barış isteyen insanların, çocukların, kadınların gülüşleri zamanda asılı duruyor.

Salon tıklım tıklım

Sıhhiye'deki Ankara Adliyesi'nin geçmişte DGM Mahkemeleri olarak kullanılan en büyük salonunda tabiri caizse iğne atılsa yere düşmesi zor. Duruşmadan kısa süre önce, müştekiler, yaralananlar ve yaşamını yitirenlerin ailelerine tebligat gönderildiği biliniyor:

"İfadelerinizi bulunduğunuz illerde verin, eğer savcılığa gitmezseniz, zorla götürülürsünüz!"

Amaç katılımı azaltmak! Kalabalıktan, birliktelikten korkuyorlar!

Bu baskıya rağmen acılı insanlar ve katliamda yaralananlar salonu dolduruyor. Kimisi halen tedavi gördüğü için koltuk değnekleriyle yürüyor. "En büyük salon" iki kısımdan oluşuyor. Türkiye'nin neredeyse her şehrinden avukatlar ve Baro Başkanları da Ankara Gar Katliamı Davası'nda hazır bulunuyor. Vekiller, siyasi parti temsilcileri, demokratik toplum kuruluşu üyeleri de salonda. Mahkemeden önce katliamı örgütleyen IŞİD canilerinin henüz ilk gün salona getirilecekleri düşünülmüyor.

Katiller gözümüzün önünde

Oysa... Jandarma ön sıralarda önlem alıyor. IŞİD sanıkları gelip mahkeme salonuna oturuyor. Herkesin kanı donuyor. İşte bunlar; 102 insanımızın katledilmesinde 500'e yakın kişinin yaralanmasında etkin rol oynayanlar. İnsanlar "barış" için yola çıktıkları sırada, onlar da son planlarını ve hazırlıklarını yapıyorlardı.

İbrahim Halil Alçay, Resul Demir, Hüseyin Tunç, Nihat Ürkmez, Hakan Şahin, Yakup Şahin, Erman Ekici, Burak Ormanoğlu, Hacı Ali Durmaz, Mehmettin Baraç, Yakup Yıldırım, Metin Akaltın ve denetimli serbestlikten yararlanıp tutuksuz yargılanan Suphi Alpfidan ve Yakup Karaoğlu...

Yaşamını yitiren birinin yakını tahammül edemeyip bağırıyor: "Katiller gözümüzün önünde rahatça oturuyor." Sonra bir başkası aynı şekilde...

Bir süre önce Gaziantep'te yakalanan 3 katilin de SEGBİS görüntüleri mahkeme salonuna yansıyor. Katliam planlayıcısı Yunus Durmaz'ın eniştesi Abdülmuttalip Demir ile birlikte

Talha Güneş ve Abdülmuttalip Boz savunma sırasını bekliyor. Toplam 17 kişi...

"Hukuk, usulden önce gelir"

Neyi savunacaklar? CMYK ile atanan avukatlar da aynı şeyi söylüyor.

İçlerinden biri şunları dile getiriyor: "Usule uygun olarak CMYK tarafından atandık. Haberim yoktu. Baro Başkanım da buradayken, bu davadan çekilmek istediğimi belirtirim. Ben bu katliamda meslektaşım olan bir arkadaşımı kaybettim. Hukuk, usulden önce gelir." Avukatların büyük çoğunluğu bu şekilde çekilirken birkaç avukat kalıyor. Diyarbakır Katliamı sanıkları için de müdafilik yapanlar!

"Burası tiyatro mu?"

Mahkemenin ses ve görüntü düzeni bozuk. Salonda bulunanlar buna tepki gösteriyor. Çocuklarını, yakınlarını kaybetmiş insanlar. Mahkeme Başkanı, "Seyirciler biraz daha itidalli olurlarsa başlayabileceğiz" diyor. Bu sözler büyük tepki topluyor: "Burası bir tiyatro değil!"

Evet, "o salonda" Türkiye'nin en büyük katliam davası görülüyor. Seyirci yok, acılı insanlar var!

Polisten acılı ailelere: Şov yapmayın

Ön sıralardaki bir polis, duyulacak şekilde müştekilere bağırıyor: "Şov yapmayın!" İşte bu aynı zamanda, "Emniyet görevlileri patlamalardan sonra yaralılara gaz, mermi ve biber gazı ile saldırdı mı?" sorusunun da adeta cevabı. Çevik Kuvvet polisinin amiri, ısrarla onu kaçırmak istiyor. Ancak avukatlar izin vermiyor. Polisin ismi tutanaklara geçiyor.

Sanıkların, müvekkillerin, avukatların adları okunup ve IŞİD'cilerin kimlik tespiti yapılıyor.

Mahkeme arasında olay günüden konuşuluyor. Katliamda miting alanında bulunan sağlık görevlisi Merve Semercioğlu, kardeşini yitiren Dicle'nin ablasıyla konuşuyor: "Uğraştım ama kurtaramadım. Polis müdahale edip çalışmamıza engel oluyordu. Abla Belçim Deli ağlıyor. Semercioğlu, art arda yaşadıklarını sıralıyor. Başka bir kişiye kalp masajı yapıyor-

dum. Yaşamını yitirdiğini anladım. Ancak başında yakınları da vardı. 'Ne olur bırakma' dediler. Bu nedenle 'öldüğünü bile bile' devam ettim."

Mahkeme salonları yaşadığımız coğrafyaya, ülkeye benziyor... Salon ayrılmış gibi!

Bir tarafta, "yüzsüz katiller" diğer tarafta, her şeye rağmen gülümsemeyi bilen insanlar. Nefretleri bile naif. Yakınını kaybetmiş bir baba... "Geldikleri iyi oldu" diyor: "Gözlerimi dikerek, birinin uzun uzun yüzüne bakmaya çalıştım..."

Mağdur sanıldığından çok

Duruşmanın sonraki günleri sanık savunmalarını kapsıyor. Davanın mağdurları sadece fiziksel yara izleri taşıyanlar, yakınlarını kaybedenler değil ruhları da hasar görenler. Eğer kitleler tam olarak toplanabilse, alanda olması beklenen 100 bin kişi bir arada olsa facianın boyutu da daha vahim bir şekilde büyüyecekti; buna şüphe yok.

Avukatların taleplerine yansıyan satır araları durumu anlatıyor: "Mağdurlar sanıldığından çoktur. Barış isteyen, emekten yana olan, demokrasiyi savunan büyük bir kitle yara almış, hasar görmüştür."

IŞİD-İktidar ilişkilerinin merkez davası

Talepleri olan avukatlar müdahil olma isteklerini şu düşüncelere dayandırırken, savunmalar dikkat çekiyor: "Ankara; Suruç, Diyarbakır Katliamları, HDP Mersin ve Adana eşzamanlı patlamalarından bağımsız değil. 7 Haziran süreci devam ediyor. Katliamların ise bu süreçle bağı var. Dolayısıyla bu dava, IŞİD-İktidar ilişkilerinin merkez davasıdır. Organize bir katliamdır ve üç beş IŞİD'cinin ceza almasıyla kapanacak bir dosya değildir. Ankara, 'yukarılara' uzanan bir zincirin halkasıdır. Bu anlamda IŞİD sadece bir koçbaşıdır!"

"Öfkemizi verimli kullanıyoruz"

Eşi Uygar Coşkun'u katliamda yitiren 54 kurumun bileşeni 10 Ekim Barış ve Dayanışma Derneği avukatlarından Mehtap Şahinci Coşkun bağırarak anlatıyor:

"Bu kadar müşteki, maktul ve mağduru olan bir davanın, bu kadar az sanığı olur mu? Tek kişilik cinayet davalarında

bile acılı insanların büyük tepkilerine şahit oluyoruz. Eğer bu denli büyük bir katliamın duruşmasında kendimizi kontrol etmeye çalışabiliyorsak, bu öfkemizi verimli kullanıp sonuna kadar gitmek isteğimizdendir."

Sanıklar organize hareket ediyor

Duruşmalarda salona yansıyanlar, net bir tabloyu gözler önüne seriyor. Salondaki IŞİD sanıkları, birbirleriyle fısıldaşıyor. Organize hareket ediyorlar. Salonda, içlerinde öne çıkanlar arasından talimat aldıkları açıkça görülüyor. Yani IŞİD örgüt yapılanmasında kopukluk yok. Bu, bir açıdan IŞİD Türkiye'nin "değişmeyen durumunu" da anlatıyor.

"Sanıklar tek tek dinlensin!"

Katliam Davası Avukatları, önemli bir talepte bulunuyor. Sanıklar tek tek dinlenmeli ayrıca hepsi mahkeme bitene kadar aynı yerde tutulmalı.

İtirafçı Yakup Şahin rahat değil. Konuştuğu için risk altında olduğu anlaşılıyor. Heyet, dava sanıklarının tek tek dinlenmesini kabul ediyor.

Mahkemeye verilen aranın ardından "önceki gün iki kere söz alarak" ifadesini değiştireceğinin sinyalleri verilen Yakup Şahin'in dinlenmesine geçiliyor. Gerçekten de Şahin önceki ifadelerini değiştirmiş olduğu görülüyor. Suçlamaları kabul etmiyor.

O konuşmaya başlamadan önce katledilen üniversite öğrencisi Güney Doğan'ın babası tepki gösteriyor: "Katil" diye bağırıyor. "Nasıl bu gencecik insanlara, oğluma kıydınız, biz her gün ölüyoruz."

"IŞİD beni ne yapsın?"

Şahin 20 sayfalık yeni ifadesini kâğıttan okurken tepkiler ara ara devam ediyor.

Şunları söylüyor: "Hem Antep'te hem Ankara'da polisler ve 'başka şahıslar' tarafından işkence altında sorgulandım, suçum yok, hiçbir şeyden haberim yoktu, sana söylediklerimizi imzalarsan, 3-5 ay yatar çıkarsın, yok eğer böyle yapmazsan ömür boyu yatarsın dediler." Tarihe ilginç sözler düşüyor:

"Bana üç kod isim istinat ettiler. 'Kundi', 'Köylü', 'Danyak...' Bir örgüt üyesi nasıl üç isim taşıyabilir. Ben sigara, alkol, uyuşturucu kullanıyorum. IŞİD beni ne yapsın. Ben işinde gücünde biriyim."

Şahin; "Bana yazdırdılar" dediği ilk ifadesinin, konuşmasını bir yerinde bir haftada, bir başka bölümünde ise bir yılda tamamlandığını anlatıyor. Sözleri çelişkilerle dolu. Türkiye'de "öğrenilmiş" kalıpları tekrar ettiği de görülüyor. "Koskoca Cumhurbaşkanı bile kandırıldı, ben nasıl kandırılmam" diyor. "Beni devleti yıkmakla suçladılar, FETÖ'cüler bile yapamadı, ben nasıl yapayım?" ifadelerini kullanıyor.

Polislerle selfie

Şahin'in yalan söyleme konusunda usta olduğu da anlaşılıyor. İlk ifadesi için "hepsi düzmece" diyor. Ancak sözlerinde araştırılması gereken noktalar da bulunuyor. Sözgelimi polislerin, kendisine "Birkaç çocuk öldü, önemli değil yaz şunu kurtul" dediklerini anlatıyor. Bununla birlikte, bazı Emniyet görevlilerinin kendisiyle selfie yaptığını da aktarıyor; tıpkı Hrant Dink'in katili Ogün Samast'la fotoğraf çektiren polisler gibi...

Kopyala yapıştır ifadeler

Ankara Tren Garı Patlaması'nın 3. duruşması geride kalırken, sanık savunmalarına yansıyanlar net bir durumu ortaya koyuyor. Sanıkların dosyalardan okuduğu "hazırlanmış" ifadelerinin kopyala yapıştır olduğu görülüyor. Fırıncı Yakup Şahin'in ifadesinin ardından yeğeni Ankara tarassutçusu (keşifçi) Hakan Şahin'in de anlattıkları önceden üzerinde konuşulmuş, mutabık kalınmış "hazırlanmış bir kurguyu" gözler önüne seriyor.

Hakan Şahin tıpkı amcası gibi ifadesinde kod adı kullandığını inkâr ederek başlıyor. "Katliam bombacılarını Ankara'ya götüren 27 AVH 70 plakayla üstüne kayıtlı aracı IŞİD'e tahsis etmedim" diyen Şahin, Ankara'ya da keşif amacıyla değil tedavi olmak için geldiğini söylüyor.

Türkiye laik bir ülkeymiş!

Katliam planlayıcılarından Halil İbrahim Durgun'dan para aldığını kendisine Ankara'da keşif yapması için yüklü miktarda ödeme yapıldığını reddediyor. "Bombacılarla ilgim alakam yok" diyen Şahin'in ifadelerine ilginç satırlar da yansıyor: "Ben Müslümanım ama inancım bir örgütle ilişkilendirilemez, Türkiye laik bir ülkedir!"

IŞİD sanıklarının kâğıttan okudukları savunmaları birbirine çok benziyor. Örgüt ismi kullanmadıklarıyla başlayıp, yakalandıktan sonraki ifadelerinin baskı altında alındığını aktarıyorlar. Hem kendilerini hem arkadaşlarını koruma altına alıp suçu hayatta olmayan IŞİD üyelerine yamamaya çalışıyorlar.

"Önceki ifademi uydurdum"

Yakalandıktan sonra, 30 Ekim 2015 tarihinde alınan ifadesini reddeden Hakan Şahin şöyle anlatıyor: "Bana polisler eğer söylediklerimizi kabul edersen, etkin pişmanlıktan yararlanırsın dediler. Cezaevine memurlar geldi. Bakanlıktan geldiklerini belirttiler. Uzun yıllar cezaevinde kalacağımı söylediler. 'Bizim dediklerimizi kabul edersen 3-5 ayda çıkarsın' diyerek yönlendirdiler. Baskı altındaydım. Ailem PKK tarafından tehdit ediliyordu. Söylediklerini kabul ettim, mahkemede de ifademi bu şekilde verdim. Uydurulmuş bir ifadedir."

Oysa Yunus Durmaz'ın evinden çıkan belgeler ve Şahin'in ilk ifadesi birbirini tutuyor. Dikkat çekici en önemli konu IŞİD sanıklarının ifadelerinde teknik ibarelerin öne çıkması. Ankara Gar Katliamı Davası Avukatları "Bu ifadelerin içlerinden biri tarafından yazdırılmış olması muhtemel, bir senaryoya dayanıyor" diyor.

IŞİD örgütlenmeye aynı şekilde devam ediyor

Yıldırım'ın ifadeleri IŞİD gerçeğiyle ilgili çarpıcı noktaları da ortaya koyuyor. Anlatılanlardan, Türkiye ve Gaziantep'te IŞİD örgütlenmesinin aynı şekilde devam ettiği görülüyor. Dernekler isim değiştirip yollarına devam ediyor. Şahin; "2014 yılında gittiğim derneğin şimdi adı değişti. Medeniyetler Derneği oldu" diyor.

IŞİD'cilerin yüzsüzce gülümsemelerine, mahkeme salonunu provoke etmek için çaba gösterdiklerine tanık oluyoruz. Üstelik avukatları da aynı şekilde davranıyor. Bu nedenle zaman zaman gerginlikler yaşanıyor. Sözgelimi IŞİD'in avukatlarından biri salona dönüp, "Müvekkillerime katil denilmesinden rahatsızım" diyebiliyor.

"Hepinizin sonu aynı olacak"

Ankara Gar Katliamı Avukatları ve sanık müdafileri arasında arbede yaşanınca polis önlem alıyor.

Yine mahkemeye verilen arada inanılmaz bir hadise daha yaşanıyor. Ankara Gar Katliamı planlayıcılarından Yunus Durmaz'ın kardeşi Hacı Ali Durmaz, salonu boşaltmak üzere olanlara ve avukatlara dönüp; "Göreceksiniz hepinizin sonu aynı olacak" diyor.

IŞİD'in lojistik destek elemanları olan Halil İbrahim Alçay ve Resul Demir'in ifadeleri de çelişkilerle dolu. Bütün sanıklar Genç Muvahhidler Derneği'ne gittiklerini söylüyor. Aslında bu bile, katliamla ilişkili olduklarını gösteriyor. Çünkü Yunus Durmaz tarafından Antep yapılanması için kurulan dernek, adeta IŞİD'in adam kaynağı ve toplanma yeri. Öte yandan bu derneğin "isim değiştirerek" bugün de faaliyetlerine devam ettiğini biliyoruz.

"Hâkim Bey vallahi çok zoruma gidiyor"

Hem Alçay hem de Demir savunmalarını önceki sanıklar gibi kâğıttan okuyor. Hepsi ilk ifadelerini baskı altında vermiş, hepsi Genç Muvahhidler Derneği'ne gitmiş ve hepsinin birbirleriyle bir biçimde organik ilişkileri bulunuyor. Ne var ki yine hepsi "Suçsuzuz" deyip tahliye olmazsa denetimli serbestlik istiyor.

Halil Alçay'ın oğlunun adı Huzeyfe, kendisi de "Ebu Huzeyfe" yani "Huzeyfe'nin babası" olarak anılıyor. Ancak Alçay "Bu tamamen tesadüf ben Ebu Huzeyfe değilim" diyor.

Bir diğer sanık Resul Demir de yine "öğrenilmiş sanık kalıplarını" kullanıyor. İfadesinin bir bölümüne salonu çileden çıkaran sözler yansıyor:

"Hâkim Bey bana katil demesinler, vallahi çok zoruma gidiyor. 13 aydır mağdurum zaten. Sizi, mahkemeyi, Cumhurbaşkanı'nı dinlemiyorlar."

Enteresan bir tablo

Sanık ifadelerindeki şifreler bütünü anlatırken, "IŞİD ve ilişkiler" konusundaki büyük resim netleşiyor: "Antep Emniyeti, Abim polis, Ak Parti, Hüda-Par, İHH..."

Ankara Gar Katliamı dosyasına giren sanıkların tümünün mümkün olan en ağır cezaları alması elbette çok önemli. Ne var ki bu yeterli değil. Bir kısmı sadece örgüt üyeliğinden yargılanan sanıkların ağır cezalar alması sadece kamuoyunun öfkesini yatıştıracak. Oysa İddianame, sanıkların skandalları ortaya koyan ifadeleri ve ortaya saçılan "derin" mevzular sürecin bir başka boyutta ilerlemesinin elzem olduğunu gösteriyor: Soruşturmanın kamu görevlileri, kurum, kuruluş, kişi ve bağlantılar yönünde genişletilmesi şart! Beş gün süren ilk duruşmanın ardından adeta büyük resmi gösteren bir tablo çıkıyor. Özet pek çok şeyi anlatıyor...

IŞİD'in cihada adam gönderdiği merkezler

Sanıkların ifadeleri Türkiye ve Gaziantep özelinde IŞİD'in örgütlenmeye devam ettiğini gösteriyor. Sanıklar mahkeme salonunda bile organize hareket ediyor. İçlerinden bazıları diğerlerini yönlendiriyor. Katliamda yer alan tüm IŞİD sanıklarının yolunun Genç Muvahhidler Derneği'nden geçmesi şaşırtıcı. Ancak başka dernekler de var. Vahdet Derneği, Genç Ensar Derneği ve Müslüman Gençler Derneği IŞİD'cilerin toplanma ve çatışmalı bölgelere adam gönderme merkezleri.

Bataklık kurutulmadan...

Dernekler sadece Gaziantep'le sınırlı değil. Davanın önemli sanıklarından Nihat Ürkmez, Elazığ'da Islah-Der içinde faaliyet gösteriyor. Bingöllü Mehmeddin Baraç ise bir dönem Muhafazakâr Gençlik Derneği'nin başkanlığını yaptığını söylüyor. Hatta dernekler yurtdışına kadar uzanıyor. Bosna, Hollanda ve Almanya'ya seyahat eden Nihat Ürkmez, Ebu Hayat Vakfı'ndan söz ediyor. IŞİD'in örgütlen-

meye devam ettiğinin en büyük göstergesi derneklerin isim değiştirerek yollarına devam etmesi. Katliamın tarassutçusu (keşifçi) olarak değerlendirilen Hakan Şahin'in ifadesi önemli: "2014'te gittiğim dernek adını değiştirip Medeniyetler Derneği'ne dönüşmüş!"

Polis "şefkati"

Bombacıların aracına eskortluk yapan ve itirafçı olan Yakup Şahin'in diğer IŞİD'cilerle cezaevinde birlikte tutulması anlaşılır gibi değil. Hem Yakup hem de yeğeni Hakan Şahin'in ifadelerini değiştirmelerinin nedeni bu olabilir. İfadesini değiştirenlerden biri de IŞİD'in nakliyecisi, amonyum nitrat taşıyıcısı Hüseyin Tunç. Elbette tam bu noktada cezaevlerine kimlerin gidip geldiğinin araştırılması şart. Araştırılması gerekenler arasında, "İlk ifadelerimiz, baskı altında alındı, Bakanlık'tan memurlar geldi" şeklindeki söylemler de bulunuyor. Hakan Şahin, baskıyı anlatıyor ancak Sezar'ın hakkını Sezar'a teslim ederek "polis şefkatine" de şöyle vurgu yapıyor; "Selfie çektiler, elinize sağlık birkaç gencin ölmesi sorun değil dediler!"

Katliam Davası'ndaki en somut skandal, kamu görevlileriyle yakından ilgili! Eskort Hakan Şahin, Antep'e giderken yolu karıştırıyor. Aynı noktadan ikinci kez geçtiğinde kendisini polis çeviriyor. Araçta yapılan incelemede uyuşturucu haplar bulunuyor. Ne var ki polisler Hakan Şahin'e "yol veriyor!"

Daha ne desin: Gaziantep Emniyeti her şeyi biliyordu

Ankara Gar Katliamı Ana Davası ilk duruşmasında tutuklanan Suphi Alpfidan'a önceden denetimli serbestlik verilmiş olmasının ne denli büyük bir ihmal olduğu görülüyor. Alpfidan'ın IŞİD'in ödeme listesinde adı, Ankara Gar Katliamı'nda kullanılan eskort araçta parmak izleri var. Fakat diğer dosyalarda, IŞİD'in başka araçlarında da parmak izine rastlandığı görülüyor. Alpfidan tutuklandığının ertesi günü açılıyor: "Konuşurum ama yalnız ve heyete. Antep Emniyeti her şeyden haberdardı!"

Tuhaf ilişkiler, "derin" bağlar!

"Ömer Hattab" kod adlı Mehmeddin Baraç'ın ifadesindeki satır araları da çok çarpıcı. Baraç, kendisine "Bağdadi'ye mektup gönderdin mi?" diye soran polislere, "Öyle olsa seninle değil Hakan Fidan'la muhatap olurdum" diyebiliyor. Dokuz kardeşi olan Baraç'ın en büyük abisi polis A. Baraç. Avukatların, "Abin hangi birimde çalışıyor, İstihbarat'ta mı?" sorusuna Baraç, "Cevap yok!" diye karşılık veriyor. Baraç, üç ayrı noktadan Suriye'ye gidip geliyor, Emniyet'e üzerinde silah olduğu hâlde rahatça girip çıkabiliyor. "Halihazırda 'Ak Parti'liyim" diyen Baraç'a yine Emniyet tarafından kayıp şahıs ve çocuklarla ilgili sorular sorulabiliyor. Ambulansla Suriye'ye geçtiği de ileri sürüyor.

Tuhaf ilişkiler "derin" kurumlar!

Nihat Ürkmez'in verdiği ifadeye de ilginç başlıklar yansıyor. Ürkmez, esas mesleği olmamasına rağmen Suriye'deki İnsani Yardım Vakfı (İHH) kampında aşçılık yapıyor. "Sayı çok kalabalık geldiği için" aşçılığı bırakıyor. Ancak Suriye'de ve İHH kampında kalmayı sürdürüyor. İfadelerinden kampa "IŞİD'ciler de dahil olmak üzere" kimin girip çıktığının belli olmadığı anlaşılıyor. Ürkmez, pasaportu olduğu hâlde "pasaport kullanmadan" İHH yardımıyla Suriye'ye geçtiğini de söylüyor. İHH içinde Hasan A. ve soyadını anımsayamadığı Serkan isimli arkadaşları var. Hasan A. bir yandan İHH içinde hizmet veriyor diğer yandan Antep'te bir medresesi bulunuyor! İHH'nin bünyesinde çalışacaklardan herhangi bir ehliyet isteyip istemediği ise kamuoyunun takdirine kalıyor. Öte yandan önce konuşup "sıkışınca kendisini kapayan" Yakup Karaoğlu'nun sözleri Siyasal İslam odaklarının tonları arasındaki geçişkenliğini ortaya koyuyor: "Hüda-Par'lıyım."

Türkiye'ye özgü savunmalar: Madem öyle sakalınızı kesin siyasete girin!

Katliam Davası'nın başladığı gün Ankara Adliyesi'ne aynı saatte Yasin Börü Duruşması'nın konulmuş olması tesadüf mü yoksa toplumu kutuplaştırma "faaliyetinin" bir parçası mı? Bu bir yana, katliam sanıkları ve örgüt üyelerinin siya-

sal mesajlarına tanık oluyoruz. Cumhurbaşkanı'na inceden selam gönderen de var, vatan millet edebiyatı yapan da, "Sakallı, her Müslüman IŞİD üyesi değildir", "Türkiye laik bir ülkedir" diyen de. Kimisi "Hâkim Bey bize katil demesinler zorumuza gidiyor" diye konuşuyor, kimisi "IŞİD'lilerle yan yana gelmiş olabiliriz, HDP'li Selahaddin Demirtaş'la her fotoğrafı olan terörist mi?" ifadelerini kullanıyor. "Öfkeli çocukların" kolayını bulmuş olduğu görülüyor. Örgütün kilit isimlerinden inşaat işçisi Erman Ekici cebinden çıkan 20 bin TL'nin üzerindeki para için açıklama yapıyor: "Normal Türkiye en parlak günlerini yaşıyor!" Tartışmasız kanıtlara, kamplarda çekilmiş fotoğraflara, kamera kayıtlarına, tutanaklara yansıyan parmak izlerine rağmen savunmalarda en çok tekrarlanan ifadelerden biri de "FETÖ'cü polisler bize iftira attı!" oluyor.

Davanın seyri ne olacak?

İşte en önemli soru bu! Bu soruyu cevaplamak için beklentilere bakmak lazım. Mehmeddin Baraç; "Biz piyonuz" diyor. Aslında bu sözler gerçeği yansıtıyor. Halil İbrahim Alçay, "Bana, ömrünün uzunluğuyla dikkat çeken Zülkarneyn'i örnek verdiler" ifadelerini kullanıyor: "Zülkarneyn kadar ömrün olsa da hapiste geçecek!" Davada iki tip sanık var: Sadece terör örgütüne üye olanlar ve terör örgütüne üye olup aynı zamanda Ankara Gar Katliamı'nı planlayanlar. Sanıkların neredeyse tümü terör örgütüne üye olmaya razı. Ancak Ankara Gar Katliamı'yla ilişkilerini hepsi reddediyor. Sorgulanma tekniklerini öğrenmiş oldukları anlaşılıyor. Davadaki en büyük kazançlardan biri, denetimli serbestlik verilen ve IŞİD'in ayak işçisi olduğu anlaşılan Suphi Alpfidan'ın tutuklanması. Ankara Davası'nda iki istek var. Birincisi katillerin ömürleri Zülkarneyn kadar olsa hepsini cezaevinde geçirmeleri. İkincisi IŞİD ve "arasındaki kirli ilişkilerin" çözülmesi. Kasta varan ihmali olduğuna şüphe bulunmayan kamu görevlilerinin yargılanması, devletin sorumluluğunun hasır altına süpürülmemesi, soruşturmanın gidebildiği yere kadar derinleşmesi. Açıkçası katliama giden tüm yolu aydınlatmak uzun bir süreç istiyor.

"İki seçim arasında ülkenin kaderi değişti"

Ankara Gar Katliamı Davası ikinci duruşması da 5 gün sürüyor. Sanıkların yanı sıra müşteki ve mağdur tanıklar da dinleniyor. Avukat İlke Işık, duruşma öncesi; belki de en net ifadeleri kullanıyor: "Sınır geçişleri ihmal edilmese, Gaziantep Rakka'ya dönüşmeyecek, Suruç yaşanmasa Ankara da olmayacaktı. Göz göre göre yol verilmiş, ihmale uğramış bir katliamın duruşmasını yapıyoruz. Savcılıkta söylediğimiz şeyi 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde de söylemeye devam ediyoruz. Bu iki seçim arasında yaşanan ve ülkenin kaderini değiştiren bir katliam. Gerçek sorumlular buraya gelinceye kadar mücadelemize devam edeceğiz."

2. duruşmasının ilk günü davanın adli kontrolle serbest bırakılan sanığı Esin Altuntuğ'un yargılanmasıyla başlıyor. Altıntuğ, Ankara Gar Katliamı'nı Yunus Durmaz ile birlikte planlayan ve kendisini Gaziantep'teki polis operasyonunda patlattığı ileri sürülen Halil İbrahim Durgun'un eşi.

Son bir yılda değişip IŞİD'ci olan katliam planlayıcısı

Altuntuğ'un ifadelerinde ilginç vurgular var. Eşi, Halil İbrahim Durgun'un daha önce içki ve sigara kullandığını ancak son bir yılda değiştiğini, giyim tarzının da farklılaştığını belirtiyor.

Bunun yanı sıra Esin Altuntuğ'un ifadesinde büyük çelişkiler de ortaya çıkıyor. Daha önce verdiği ifadeler mahkemedekilerle uyuşmuyor. Kendisi, neredeyse birbirine bağlantılı tüm IŞİD sanıklarını tanıyor, eşi ortadan kaybolduğu zamanlarda onların bilgisine başvuruyor, sohbet toplantılarına katılıyor ancak örgüt üyeliğini reddediyor.

Esin Altuntuğ'un ifadelerine Ankara Gar Katliamı'ndan önceden haberi olduğu yansıyor. Buna rağmen eşinden kaçmıyor, katliamdan sonra onunla görüşüyor. Ne var ki polisteki ifadesinde bu görüşmeyi gerçekleştirmediğini belirtiyor. Dahası tüm bildiklerine rağmen polise gitmek yerine eşi Halil İbrahim Durgun'la diğer sanıkların da olduğu IŞİD'in hücre evinde kalmayı tercih ediyor. Bu süreçte de babasına bilgi veriyor.

"Röfleli saçlı" bir IŞİD'ci eşi

Durgun'un kendisini patlattığı evde Metin Akaltın'ın eşi Hatice Akaltın'la birlikte yakalanıyor. Soruşturma avukatları; daha önce denetimli serbestlikten yararlanan Altunuğ'u sorgularken, onun IŞİD'in önemli bir üyesi olduğuna vurgu yapıyor. Tutuklanmasını istiyor. Öte yandan duruşmaya gelmeyen diğer bir sanık Metin Akaltın'ın eşi Hatice Akaltın hakkında da yakalama kararı çıkarılması talep ediliyor.

Esin Altuntuğ'un mahkemedeki tarzı da dikkat çekiyor. Ne çarşaflı ne de başörtülü. Saçları boyalı ve röfleli. "Eşim öldükten sonra bu tarzı benimsedim" derken, algı yönetmeye çalıştığı anlaşılıyor. Verilen arada; Esin Altuntuğ, salon içinde telefonuyla konuşuyor. Şahit olan avukatlar, mahkemeye gelmeyen diğer şüpheli Altuntuğ'a bilgi ileterek, "beni tutuklayabilirler, o gelmedi, ona söyleyin" dediğini ileri sürüyor.

Verilen aranın ardından yeniden başlayan duruşmada Esin Altuntuğ'un tutuklanılmasına karar veriliyor. Ankara Davası'nda böylece tutuklu IŞİD'ci sayısı 18'i buluyor.

"Sizi kullananların da zamanı gelince aynı sıralarda ifade vereceğini biliyor musun?"

2. duruşmada, diğer IŞİD sanıkları Talha Güneş ve Abdülmuttalip Demir de sorgulanıyor. Talha Güneş "Beni bu mahkemeler yargılayamaz" derken, Demir ise daha önceki duruşmalarda alışık olduğumuz taktikleri sergiliyor. Dua ile başlayıp politik mesajlar veriyor. "Şerefsizler" gibi ifadeler kullanması salonu geriyor. Acılı aileler tepki veriyor. Salonda tansiyon yükseliyor. Suçlamaları kabul etmeyen Demir kısa bir süreliğine dışarı çıkarılsa da salona döndüğünde aynı tavırlarını sergiliyor. Mahkemede yaşanan sıkıntılara istinaden hâkime şu soruyu sormaya cüret edebiliyor: "Onları siz mi susturursunuz, ben mi susturayım?"

Sorulara tıpkı Talha Güneş gibi cevap vermek istemediğini söylüyor.

Ne var ki avukatlar yine de ısrar ediyor. Mahkeme salonu bu sorularla yankılanıyor:

"Sizi Suriye'ye hangi yardım kuruluşu geçirdi?"

"Devletin güdümünde silah geçirenler de aynı kuruluş muydu?"

"Sizi bir dönem kullanıp attıklarını düşünüyor musun?"

"Sizi kullananların da zamanı gelince aynı sıralarda ifade vereceğini biliyor musun?"

İhmal değil kasıt

Ankara Tren Garı Katliamı'nın 2. duruşmasına kayıp yakını ve tanıkların dinlenmesiyle devam ediliyor. Mağdurlar mahkeme heyetine verdikleri ifadelerde bellibaşlı noktaları vurguluyor. Tümü davaya müdahil olma isteğini dile getiriyor. Ortaya net bir anafikir çıkıyor:

"Bu dava katil piyonların yargılanmasıyla bitmez. Patlamaların hemen ardından kolluk görevlileri yaralılara gaz sıktı. Silahla müdahale eden polisler, yaralıların ve katledilenlerin üstüne bastı. Bu, barış isteyenlere karşı savaşı yükseltenlerin katliamıdır ve siyasi bir davadır. Kamu görevlileri, Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğü, Ankara Valisi, Gaziantep Emniyeti, MİT, dahası siyasiler, verin 400'ü bu iş huzur içinde bitsin, katliamdan sonra anket yaptık diyenler, dönemin tüm sorumluları yargılanmalıdır. Bu katliamda sadece ihmal değil kasıt bulunduğu herkes tarafından bilinmektedir."

Organize bir katliam vurgusu

Özet kısmına acı tanıklıklar düşüyor. IŞİD sanıklarının gözünün içine bakarak ifade vermek isteyenler var. Şikâyetçi olan mağdurlar anlatıyor. Ali Karaçay, "Bu, 7 Haziran seçimlerinin ardından başlayan bir savaş süreciydi, biz ona karşı durmak için bir araya gelmiştik" diye anlatıyor: "Katiller vazifesini gördü. Olayın ardından yerde yatan ve açık yarası olanlara bile gaz sıktılar. Hastaneler çok yakın olmasına rağmen ambulanslar yaklaşık bir saat sonra geldi. Bombalar ve bombacılar Suriye'den geliyor. Antep'ten Türkiye'nin kalbine uzanan bir yolda büyük rahatlık var. Sonuçta burada katil piyonlar yargılanıyor. Bu yeterli mi?"

"Paris Katliamı'nı kıskandım!"

Katliamda yaralanan ve o günden beri mesleğine devam edemeyen Ayşegül Duman ise şunları anlatıyor: "KESK üyesiyim. Bu toplantılara alışkınız. Daha öncekilerden farklı uygu-

lamalar vardı. Şehir dışından geldik. Daha önce yol boyunca arama olur, GBT yapılır. Bu kez yoktu. Ankara'ya geldiğimizde alanda polis göremedik. Telefonlarımız da kesiliyordu. Tüm bunlara şaşırdık aslında ama aklımıza Suruç'tan sonra büyük bir katliam yapılacağı bile gelmedi." Duman, ilk patlama öncesinde ve sonrasında duyduklarını, gördüklerini, yaşadıklarını anlatıyor: "Allahüekber sesini duydum. Kısa süre sonra inanılmaz bir yanık kokusu aldım. Bu arkadaşlarımıza, yakınlarımıza ait et kokusuydu. Bacaklarımdan yaralandım. 1 saat yerde bekledim. Yanımda bir amca vardı. Ağır yaralıydı, çok inliyordu. Yapabildiğim tek şey elini tutup, 'merak etme bizi buradan çıkaracaklar' demek oldu. Bu sırada polis gaz atmaya başladı. Epilepsi hastasıyım, yanımıza gelenler bizi gazdan korumak için yüzümüzü kapadılar. Ambulans geldi. Yaralılar üzerinde barış yazan pankartlarla ambulanslara taşındı. O günden beri aynı kokuyu duyuyorum. Her gece kan gölü içinde uyanıyorum. Evde yatarken Paris Katliamı yaşandı. Oradaki polislerin yaralıları kucağına alıp taşıdığını izledim. İnsan katliamı kıskanır mı; ben Paris Katliamı'nı kıskandım. Tüm siyasilerden, Müfettiş Raporları'nı dikkate almadan iddianame hazırlayan ve içine kamu görevlilerini sokmayan savcıdan, gaz sıkan polislerden şikâyetçiyim."

"Gaz sıkanın IŞİD'ciden farkı var mı?"

TTB raporları da katliamdaki ölümlerin yüzde 10'unun sıkılan gazdan kaynaklandığını dile getiriyor. İfadeler Türkiye'de hukuk sistemi konusunda yaşananları bir kez daha gözler önüne seriyor. Oğlunu katliamda yitiren Feramuz Tan, "İddianame sürecinde savcıyla görüştük, kamu görevlilerinin de dosyaya girmesini istedik. Savcı bize IŞİD'cilerle kamu görevlilerini nasıl yan yana koyarım" dedi. Biz de kendisine ölenin üstüne basanın, yaralıya saldıranın IŞİD'ciden ne farkı var?" diye sorduk. Cevap veremedi.

Bir başka baba ise Türkiye'deki ayrımcılığa ve çifte standarda şu özetle vurgu yapıyor: "Yaşama verilen değerde bile ayrımcılık yapılıyor. 15 Temmuz Gazileri 3 bin TL üzerinde maaş alıyor. Ankara Gar Katliamı gazilerine ise 110 TL 75 kuruş veriliyor."

Böyle devlet olur mu?

Katillerin mahkemedeki provokasyonları da tarihin sayfaları arasında yerini alıyor. "Bunlara kim cüret veriyor?" sorusu bir kez daha anlam kazanıyor. Kutuplaşma çabası her yerde sürerken, IŞİD sanıkları bile bu oyunun bir parçası hâline dönüştürülüyor. Ankara'daki katliamda yaşamını yitirenlerin isimleri okunurken, bir IŞİD sanığı Mehmeddin Baraç, bu listeyi "Yasin Börü" diyerek tamamlıyor. Mahkeme salonunda arbede çıkıyor. IŞİD'ciler avukatların üzerine yürümekten çekinmiyor. Polis ailelere ve hâlâ yarası iyileşmeyenlere saldırıyor, "İyi oldu" diyerek küfürler savuruyor.

Katliama ilişkin anlatılanlar... "Bir Kirpi aracı ölülerimizi ezdi. Kahkaha atan polisler vardı..."

Mahkeme salonunda teyit edilenler, IŞİD'in bir zihniyet olduğu ve bu zihniyetin devam ettiği.

Yıllar geçse de unutulmayacak olanlar... Esas mesele... Katliamda meslektaşı ve eşi avukat Uygar Coşkun'u kaybeden Mehtap Coşkun'un kısaca anlatıp, sorduğu soruda...

"Katili tanıyor, biliyoruz. İhmali, yol vermeyi bile anlayabiliriz. Ama anlaşılmayacak şeyler var. Eşimin kıyafetlerini ancak 5 ay sonra alabildik. Kazağını eve getirip açtım; üzerinde kemik parçası vardı. İnsani duygularımızı, kırgınlıklarımızı bile hafife alıp hiçe saydılar. Böyle devlet olur mu?"

Alan araştırması ve belgelerden oluşan, *IŞİD ve Türkiye - Katili Tanıyoruz* kitabı kısa sürede yapılanan İslami terör örgütünü çeşitli perspektiflerden hareketle ele alıyor. Bu kapsamlı çalışmada IŞİD'in ortaya çıkışının yanı sıra, Suriye'de yayılması, katliamları ve dünyaya bir trajedi olarak kara mührünü vurması da anlatılıyor. Türkiye'de faaliyet gösteren yapılanmaya ise ayrı bir parantez açılıyor. Selefilerin, Suriye'de yaşanan iç savaşın ardından, "elverişli bir ortam bulduklarını" söyledikleri Türkiye'de nasıl kök saldıkları gözler önüne seriliyor. IŞİD'in ülke sınırları içinde rahatça hareket etmesine olanak sağlayan koşullara değinilirken IŞİD'i yaratan faktörler belgelerden de yararlanmak suretiyle masaya yatırılıyor.

İstihbarat zafiyetleri, Selefilerin görmezden gelinen manevraları, yapılanma biçimleri ve hücre evleri odağa alınırken, genelde Türkiye özelde ise Antep ve Adıyaman yapılanmaları üzerinde duruluyor. IŞİD'in göz göre göre gelen Diyarbakır, Suruç ve Ankara gibi Türkiye'nin büyük katliamlarını, arka planlarıyla anlatma iddiasında olan *IŞİD ve Türkiye - Katili Tanıyoruz* kitabı, katliamlarda yaşamını yitirenlerin ve onların büyük acılar çeken yakınlarının hikâyelerini de ihmal etmiyor.

Bu cesur kitap IŞİD'in her şeyden önce bir zihniyet olduğunu ve Türkiye'de filizlenmesi için bu zihniyete müsait bir zemin sunulduğunu ifade ediyor. Katliamların sadece piyonları cezalandırarak aydınlatılamayacağının altını çiziyor. Kitabın en önemli sorularından biriyse bundan sonrasında nelerin yaşanabileceğiyle ilgili. *IŞİD ve Türkiye - Katili Tanıyoruz*, "neler, nasıl yaşandı" sorusuna paralel olarak "bundan sonra ne olacak?" sorusuna da cevap bulmaya çalışıyor...

AYRINTI • YAKIN TARİH
ISBN: 978-605-314-234-8
9 786053 142348

20 ₺